சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணேநம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பா.

தேவையம்பதியெனுந் திருவிராமேச்சரத்தைச்சேர்ந்த

பாம்பன் :

சா - அப்பாவுபிள்ளையவர்களாகிய

ஸ்ரீமத்-குமாரகுருதாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

எழுத்திறைபோ லக்சலந்தெல் காமியக்கா நீர்கு
முழுத்சலகன் மார்க்க முழுதும்—வழுத்திக்
கருப்பா சயகல்ல கண்டக்கைப் போட்டுந்
திருப்பா வினைமதுரத் தீதன்.

இதனை,

சென்னை கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களது

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முகம்மதியாண்டு ௵ - வது.

1891.

All Rights Reserved

குமாரகுருப்யோநமஃ.

முகவுரை.

பரவைசூழுலகிற் பரகதிநிமித்தம் பன்மதங்களேற் பட்டிருப்பினும் அவற்றுள் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பரமேச்வரனு லான்மாக்க ளுய்யும்வண்ண மருளிச்செய்த வேதாகம வுடன்பாட்டிலுள்ள வைதிக சைவசித்தாந்த மொன்றே யிகபராநுஷ்டானங்கட் கியைந்து சரியை கிரியை யோக ஞானமெனுஞ் சௌபாகக் கிரமமாக விளங் கற்பால தென்பதைக் கற்றுவல்லார் யாவருமறிவர். அந் நெறிதுலக்கா வெந்நெறிநூலையு மொரு பிரமாணமாக் கோடலொழிந்து முக்கியப் பிரமாணமாய அவ்வேதாகம புராணேதிகாச வாயிலாகவும், சிவஞானச்செருக்கின் மிக் கோங்கிய சைவசமயசித்தாந்தத் திருவருளாளர் திருவாக் குகளின் வாயிலாகவும், அந்நியர்கூறும் விரோதக் கூற் றினைவிலக்கு மாற்றலுடைய அதிநுட்ப விவேக போதக சாமர்த்திய யுக்திவாயிலாகவும், சர்வக்ஞசக்தி - நித்யதிரு ப்திசக்தி - அநாதிபோதசக்தி - அலுப்தசக்தி - சர்வசு தந்தரசக்தி - அநந்தசக்தி யென்னும் ஷாட்குண்ய சம்பூ ரண அவிநாசிப் பொருளாகிய ஸ்ரீமத் குஹப்பிரம்மத்தின் திருவருளாற்கொண்ட துறவுநெறியின் றுணைரு மநுபவ வாயிலாகவு முண்டாகாநின்ற அரிய சிவஞானமொன்றை யே எம்மனோர்க்குத் தெற்றென வெளிதிற் புலப்படுத்து வான் லோகோபகாரமாகத் தம்முகத் தவ்வத் தருணத்து

நிகழ்ந்த ஆழ்ந்த கருத்துக்களை யுட்கொண்டெழுந்த வதீதப்பிரஹ்ம ஸ்தோத்ரரூபமாகவும், வேதாகம பாஷியம் போலவும், பண்டிதர் பற்றும் பல சந்தாமிர்த நிலையமாகவும் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகளால் தளிமஞ்சான்ற தண்ணந்தமிழி லினிதருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீமத் திருப்பா ககOC-திருச்செய்யுள்களையும் நுண்ணிதிற் றீட்டிய படங்களையும் பரமனடியார் பலருக்கும் பயன்படுமாறு மெய்ப்பொருளின் மெய்யன்புபாராட்டு மெய்யன்பர்களிற் சிலர் அச்சிட்டுத்தரவென்று நசைஇய வேண்டுகோட்படி புதைபொருளுணர்வா யெழுதுவித்த சில விசேடக் குறிப்புகளுடன் இஞ்ஞான் றச்சிட்டு முடித்தனம்.

மேற்படி சுவாமிக ளருளிச்செய்துள்ள குமரகுருதாசர்பாடல் கஉளள - ம், திருவலங்கற்றிரட்டு முதலிரண்டு கண்டங்களும் பின்னரச்சிடப்படும். அவ்வாறு பரமபதியின் றிருவருண்முன்னின் றருள்புரிக.

இங்ஙனம்:

கு-வே-இராஜாமுத்துக்கிருஷ்ணநாயுடு.
செ - கோவிந்தராஜமுதலியார்.

சிவமயம்.

விருத்தாசலம் தியாகராஜகவிராயர் குமாரர்

வி - கலியாணசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

(குளகம்.)

எப்பொருளு முப்பொருளி லடங்குமென
வெழின்மேமலோ ரியம்ப லாகின
யப்பொருண்மூன் றினையுமையந் திரிபறியா
மைகளீங்கி யகில மெல்லாஞ்
செப்பமுட னறிந்திடவுஞ் சிவஞ்சைவ
மிரண்டையுமே சீர்சால் வேத
மொப்பமுடன் முடிவாக வுணாக்குமென
வுணர்ந்திடவு மொழியா நீர்த்தாம். க.

கருப்பாச யக்குகையிற் கட்டுண்ணல்
கழிந்திடவுங் கலதி வாசப்
பொருப்பாய வேகாண்மப் புரட்டுபொடி
பட்டிடவும் போந்த தான
விருப்பாலே குமரகுரு தாசனுங்
தவமேவுந்தர் வேல வன்மேற்
றிருப்பாவொன் றியற்றினர்கைம் மாறுலகி
லென்கருதிச் சிறப்பு வீர். உ.

திருப்பா அச்சிட முன்பணமளித்த அன்பர்களின் பெயர்.

	ரூபா.
சிதம்பரம் குசவன்பேட்டை கு - வே - இராஜா முத்துக்கிருஷ்ண நாயுடு	50
,, கு - வே - இராமாநுஜ நாயுடு	ரு
,, கு - ரா - அரங்கநாயகலு நாயுடு	ரு
,, வள்ளுவ திருக்கழிப்பாலைச்சித்தர் சிதம்பரபண்டாரங் குமாரன் விசுவலிங்க ஜோஷியன்	50
ஜெயங்கொண்டபட்டணம் தீ - ஆதிமூலப்படையாச்சியார்	50
மேலத்திருக்கழிப்பாலை சு - சொக்கலிங்க முதலியார்	50
சிதம்பரந்தாலூகா வரகூர் - ஆறுமுகபக்தர்	ஏ
,, பெ - மு - சுப்பிரமணியபக்தர்	ரு
தூத்துக்குடிக் கவர்ணமெண்டுத் தந்தியாபீசு ந - சுப்பிரமணியபிள்ளை	ரு
திருநெல்வேலிச் சிக்க நரசையன் கிராமம் சுடலைமுத்துப்பிள்ளை	ரு
,, ந - குப்புசாமிப்பிள்ளை	ரு
,, சரவணப்பெருமாள்பிள்ளை	ரு
,, ஆண்டியப்பபிள்ளை	கூ

	ரூபா.
திருநெல்வேலி தி - மு - வீரபாகுபிள்ளை	க0
சென்னைக் கவர்ணமெண்டுத் தந்தியாபீசு செங்கல்பட்டு சே - கோவிந்தராஜமுதலியார்	க0
சென்னை நெல்வேலி முருகேசமுதலியார்	ரு
,, பா - அ - பக்தவற்சலமுதலியார்	ரு
,, செங்கல்பட்டு அரங்கநாதமுதலியார்	ரு
,, வி - கலியாணசுந்தரம்பிள்ளை	ரூ
,, மண்ணிப்பாக்கம் அப்பாதுரைமுதலியார்	ரு
,, கிரிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஈ - இரத்தினவேலுமுதலியார்	உ
இராமநாதபுரந் தாலூகா பிரப்பன்வலைசக்கிரா மம், தி - உடையநாயகம்பிள்ளை	க0
,, சொ - நமசிவாயம்பிள்ளை	எ
,, கிராமமுன்சீபு சொ - சின்னசாமிப்பிள்ளை	ரு
,, க - துரைசாமிப்பிள்ளை	ரூ
,, உபாத்தியாயர் லெ - கருப்பையாபிள்ளை	உ
,, தாலூகா இருமேனி முத்தரசுபிள்ளை	ரு
,, ,, குஞ்சியார்வலைசு உ - லெ - நல்லுச்சாமி சேர்வை	உ

பிரகடனம்.

		ரூ. அ. பை.
1.	இந்நூலாகிய திருப்பா காலிகா கட்டடம் புத்தகம் 1 - க்கு	1—4—0.
	ஷை மார்பில் ஆப் பைண்டு ,, 1 - க்கு	1—0—0.

இவ்வரியநூல் சென்னை வைத்தியநாதமுதலி வீதி 41 - வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் செ. கோவிந்தராஜ முதலியார், சிதம்பரம் குசவன்பேட்டை கு. வே. இராஜா முத்துக்கிருஷ்ண நாயுடு, திருநெல்வேலி சிக்கநாசையன் கிராமத்தில் கண்டிராக்டர் சுடலை முத்துப்பிள்ளை, இராமநாதபுரந் தாலூகா உச்சிப்புளிப் போஸ்ட்டுக்குச் சேர்ந்த பிரப்பன்வலசைக் கிராமத்தில் தி. உடையநாயகம் பிள்ளை யிவர்களிடத்தில் விலைக்குக் கிடைக்கும்.

அடியிற்கண்ட புத்தகங்கள் சென்னை ஷை கோவிந்தராஜ முதலியார், பாம்பன் லெ. து. முத்துக்கருப்பபிள்ளை, ஷையூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிவர்களிடத்தில் விலைக்குக் கிடைக்கும். தேவையானோர்தெரிவித்தால் அவர்கள் வி. பி போஸ்டிலு மனுப்புவார்கள். தபாற்கூலி இதிற்கண்டவிலைக்குப் பிரத்தியேகம்.

2.	பரிபூரணானந்தபோதம் புத்தகம்	1-க்கு	0—4—0.
3.	தகராலயரகசியம்	,,	0—2—0.
4.	கந்தரொலியலந்தாதியுங் குகப்பிரமவருட் பத்தும்	,,	0—1—0.
5.	சிவஞான தேசிகம் தமிழ்வசனம் 1 - வது வியாசம் 3 - படங்களுடன்	,,	0—3—0.
6.	ஷை 2, 3 - ம் வியாசங்கள்	,,	0—3—0.
7.	சிவஞான தீபம் தமிழ் வசனம் பைண்டு வித்தியாசத்தால்	,,	அணா 4-முதல் 6வரைக்கும்.
8.	இராமசேதுமான்மியம் தமிழ் வசனம் 2-வது பதிப்பு	,,	0—5—0.
9.	திருவலங்கற்றிரட்டு முதற்கண்டத்தில் 111 - பாட்டுமட்டும்	,,	0—2—0.
10.	திருத்தொடையல் 30 - செய்யுள்	,,	0—0—9.
11.	சண்முக சகஸ்திரநாமம் தமிழுரை	,,	0—3—0.
12	சண்முக கவசம்	,,	0—0—9.
13.	பரபரிபூஜனபஞ்சாமிர்தவண்ணம்	,,	0—0—9

உ

சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணேநமஃ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பா.

கடவுள் வணக்கம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாராதி யைம்பூத மல்லாத தாயண்ட
பகிரண்ட மூலமான
பரவிந்து பரநாத நிலையைக் கடந்தரும்
பாவன வருபவிரிவே
நாராக நிற்குமா மாயையை யகன்றதாய்
நாப்பணடி யீறற்றதாய்
* நானென தெனுநெறிச் செல்வர்க்கம் பிரமாய்
நந்தறிரி பில்லாததாய்
நேராய வுவமான வுவமேய நீத்ததாய்
நின்மல வசங்கரபமாய்
நித்யபரி பூரண வகண்டதத் துவஞான
நிஷ்டையில் விளங்குநிலவாய்த்
தாராள மாய்முதிய முதலு லிரண்டுமொரு
சம்மதங் கொண்டுமூய்விற்

---

* நானெனப்படுவது ஞாதிரு. எனதெனப்படுவது ஞானரூபக்கள். இவைகளை முறையே சண்டாசட்சி சட்சிப்பொருளாக திரிபுடியென்ப.

சாற்றுநற் சச்சிதா நந்தமா யுள்ளசிவ
சாமியைச் சிந்தைசெய்வாம். க.

பன்மதத் தொறுவெலா மறுதியிட் டறைதரும்
பலபேத தெய்வமாகிப்
பகருமத மதங்கட் கதீதநிலை யாகியொரு
பரிசின்றி நிகழ்வதாகிப்
புன்மதி யணுக்களுறழ் வுக்குறழ்வ தாகியெதிர்
போக்குவர வற்றதாகிப்
புகறரிய வண்டகோ டித்திரள்க ளோத்தனது
பூர்த்திநில வருள்வெளியிலே
வன்மையொடு வதியவைத் தைந்தொழிலு மவ்வரு
வலியா னடத்தியுனலு [ளின்
மறதியு மிலாதமலி சூனிய சிதாகாச
வஸ்துவா யநவரதமு
மென்மனதி லுள்ளகுரு தெய்வமா யெக்காலு
மேசற்ற வின்பமாகி
யெங்குநிறை வாயவிர் குகப்பிர மென்பதை
யெணுதெணி யிறைஞ்சல்செய்வாம். உ.

தூர்த்தகுண மூள்ளவப சாரிநடை யன்னவொரு
துறையன் றநந்தசெய்வந்
தொழுவழு வுறுதொருவ னுடலிலொரு ஜீவனே
தோய்ந்துநின் றிடுநீர்மைபோற்
சீர்த்தியுக மெங்கணும் பூர்த்திநிதி யாகவே
சின்மய வியோமவடிவாத்
திகழகண் டாகார சத்யசை தந்யபர
தெய்வத்தை யுய்யுமெல்லா

மூர்த்திகளு மேத்துபரி பக்குவங் கண்டவர்கண்
முன்னுமா றருளுமருளின்
மூலமுத லாயிணையில் வைதிகசை வத்தினாளிர்
முதற்கடவு ளாயபொருளை
வார்த்தைமன தாலளவி டற்கொணு வத்துவித
வாசா மகோசரத்தை
மாசற்ற சுத்தசிவ சுப்ரமணி யத்தைநாம்
வந்தித்து வாழ்த்திவாழ்வாம். ஈ.

கருணைக்குகப்பிரமம்.

சுருதியின் றிறமான கருமாதி மூன்றினுந்
துகளற்ற சைவதந்த்ரஞ்
சொன்மிக்க சரிதாதி நான்கினுங் கடையிற்
றுலக்குசன் மார்க்கமென்னும்
பொருவின்மெய்ஞ் ஞானவத ரொன்றுமே யேழையேன்
புந்திக் கியைந்தததிலே
புனையற நடந்தசி பதப்பொலிசை யெய்தாது
புன்செயலி னின்றவெற்குத்
திருவரு ளலாதத்தை யுறுவதின் றென்றுனது
திவ்யசமு கத்தைநாடச்
சிந்தைதந் திதுகாறு மாண்டநீ முற்றினுந்
திருவுள முவந்துநெய்தைக்
கருணைகூர்ந் தென்னுட் கலந்தருள வேண்டுமே
கங்குல்பக னீத்தநிலையில்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. க.

எழுமொரு குணக்கினு மிறங்கொரு குடக்கினு
மிலாதுச்சி தன்னிலொளிசெய்
யினனிற்கி னிழலற்ற நீர்மைபோன் முதனூ
லிரண்டினக டாகநிமிரும்
வழுவில் * வே தாந்தசித் தாந்தசம ரசசாத
மார்க்கத்தி னிற்கிலுபய
வாதமுந் தோன்றற் கிலக்கற்ற தீர்வையா
மௌனமது தோன்றுமதுவே
முழுமுதற் பரமான நுன்னகண் டாகார
மூலமெய்ஞ் ஞாநவானுய்
மொழிசிதா காசதே ஜோமயா நந்தமாய்
முடிகின்ற வுண்மையுணராக்
கழுதன்ன வின்னமுஞ் சுலவுகுண மெய்தினுன்
கருணைக்கு மாளாவமே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. உ.

கற்றவர்கள் கற்றவப் போனடக் காதிந
கர்மவா தத்திலாடி
கறங்கெனச் சுலவவுங் கல்லார்க ணல்லநிஷ்
காமமுற்றுஞ் சிதடர்போற்
றெற்றுடைய வேதாந்த சித்தாந்த சமரசந்
தேராத புன்மையதனுற்
சிந்தைபுடை கொண்டுநிர்ச் சிந்தைநிலை கூடாது
திரிபுறவு மாடலுன்றன்
கொற்றவா ணைக்குளுள மாயையி னியற்கையோ
கொடுவினைத் தொடர்பின்வலியோ

* வேதாந்த சித்தாந்த சமரசசாத மார்க்கமென்பது வேதமுடிவும் ஆகமமுடிவும் சமமென்கொள்ளுஞ் சத்தியமான நெறியென்று பொருளாம்.

குற்சித மலச்சீவ சுபாவமோ கற்றுமென்
கொள்கைநன் காகவிலேயே
கற்றைச் சடாடவிக் கடவுள்கல் லாலகங்
கைவைத்த ரகசியத்தே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. கூ.

புன்மனப் புன்மையே பொதுளுமதி யீனனேன்
புத்திக் கியைந்தவாறுப்
புகலவுள முரணத்து விதமார்க்க மொன்றையே
பூர்த்தியுர மானமுடிபாய்
வன்மையொடு கொண்டிச்சை யாற்செய்யும் வழுவெலாம்
வஸ்துவா மெற்கின்றனு
வாய்ப்பறை யறைந்துநின் ரூலுமம் மட்டிலார்
மனத்தெளிவு கூடுமதுவு
மின்மைபட * நல்லத்து விதமான வருண்ஞான
மில்லாது முத்தியிலையென்
றேசற விளக்குசித் தாந்தமுங் கற்றுநா
னிழிவாக வென்கண்விளையுங்
கன்மங்க ளுக்குட்கி யல்லலுவ ரமிழ்கிறேன்
காப்பதுனை யன்றியாவர்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. ச.

இதுகாறு மீயென் பொருட்டையர்ந் துளசெய
லியாவுநன் குய்த்துநோக்கி

---

* இந்த நல்லத்துவிதம் இந்நூலுள் பல்லிடங்களில் விளக்கியிருப்பினும் பரம்பரனென்னும் பதிதத்திலும் வேதப்பதிதத்திலுமே யினிது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

லெப்படியு நானுன் னடித்தொண்ட னென்பதுவு
மென்கடவு ணீயென்பதூஉம்
விதியாகு மல்லாது பிசியாவ தன்றென்
விவேகசூ ழத்தினந்தும்
வியர்த்தவினை யசுசிகண் டென்னைநீ விடினுநான்
விடுவதின் றமிதப் பொலாச்
சுதனெனினு மன்னருட் டாதைதள வன்மையுந்
தோன்றநடு வுண்டுகொல்லோ
சூரற்கு மைத்திமிர நீக்கப்ர யாசமுஞ்
சொலலாமோ வையவெனது
கதழ்வாவு மனமாசு நின்னருண்மு னிற்குமோ
கபடொன் றிலாதபெரியோய்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. ரு.

தடவைமா டாடில்ல மனமுகா ருறவுபொன்
றழிழில்குலப் பெருமைமன்மைத்
தொடர்பாதி யோம்புவிவ காரத்தி லதிமுரண்
டோன்றுநெறி நின்றநானுன்
படர்தகவு வலியாலவ் விவகார நீத்துனது
பதவுத்தி பெறுதலுங்குப்
பவுள்சென வலித்துநிற் கின்றவிக் கானீ
பராமுகம் பணுவதெனினுன்
றீடவருட் டிறமோது சட்டநன் னீதியுஞ்
செல்லுங்கொ லென்வழக்குந்
தோயுங்கொல் விவகார மோயுங்கொ லையவொரு
திட்டமில் லாதநந்தங்
கடவைக்கு நானிலக் காயினு மளப்பிலுடல்
கண்டாலு நுன்னடிமைகாண்

கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. கூ.

உயிர்களை யநாதிமல பந்தத்தி னின்றுள
முவந்துவிடு தலைசெய்வதுன்
னுரனதுக் கிரகவரு ளுக்கே யுரித்தென்ப
துறுதிநா னுள்ளதடியாப்
பயிறுமிது தாறும்வன் பாசபந் தத்திடர்ப்
படுமென்னை விடுதலைக்காம்
பரமநெறி நேடும் படிக்கிந்த ஞான்றெனுட்
பதிவாய வருள்வல்லபஞ்
சயமுடைப் பூரணந் தாராது மந்தநடை
தருவதால் வலிகுறைந்த
தரமா யிருக்குமோ வலதென்க ணுளமலத்
தளமட்டு மதிவன்மைசால்
கயமா யிருக்குமோ வுள்ளபடி யோதெனது
காதற் கியைந்தகண்ணை
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. எ.

முண்டமுண் டநமுமொண் கிளுடையு மிலகவென்
முன்வந்து சொற்றவொருசொன்
முடிவைநன் குய்த்துணர மூலநா டிச்செயலை
முன்னிடும் படரலாதாய்த்
துண்டநுதி முதலாய காட்சிகளொ டக்கரஞ்
சொன்னெறிக ளல்லாததாய்ச்
சுகிர்தகன் மம்விரத மூர்த்திதல நீர்நிலைக
டொழுறுய்த வில்வாரியா

யெண்டிகையு மப்பாலு நிறையுமொரு நீர்மையர்
யேசிலா மோனமுத்னா
யென்றகை காட்டான தகராலயப்பே
ரிராசியச் சுகமார்க்கமாக்
கண்டேனவ் வணநிலாப் பேதைக்கு நுன்னருட்
கலிதாயு மாக்கழுறுமோ
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. அ.

யாப்பூரி னின்றுனடி நாட்டமெனும் வங்கத்தி
லேயெக்கி யழுதநகர
யாத்திரையை நீப்பெனுஞ் சிந்தகஞ் செய்யிரா
ளியானென வெழும்புமூல
மாப்போத மோகாதி கனவிண் டெழீஇயறை
வலிதனக் கஞ்சுதமியேன்
வந்தவதர் சென்றேறு துறைசெல்லி னக்கணும்
வழுத்திய மோகாதிசுசன
மூப்பான கோரத்தி லுலல்ல லலமிக்கு
மோதிமோ டேற்றிநைத்தே
முழுவின்ன றருமாக லாலென்ன புன்கணினி
மூசினும் பின்செலாதுன்
காப்பா லிறங்குதுறை காண்பதே சுகமிக்
கருத்தின் படிக்கருள்செயாய்
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. கூ.

தோலென்பு நெய்த்தோர் புலான்மச்சை யெசமாய
தொக்கது தணந்தபின்னர்த்

தொல்லவா சிச்சூரின் வன்சிலதர் நோக்கியட
துப்பிலி சுசிலமில்லி
ஞாலமிசை யல்லவைச் சுமையா யிருந்துளாய்
ஞானப் படிற்றுநடையோய்
நன்னிலை யிலாதோ யெனச்சுளித் திருகவுளு
நையவெனை யறையினஞ்ஞான்
றேலமிடி னும்வாயி லறைவமொனு முருமுற்
றுளுக்குளே யுலைவதல்லா
னுத்தரம் பரவிவிடு தலைகொளற் கியலுமோ
வுன்றஞ்ச முன்றஞ்சமே
காலனதி காரங் கடந்தவிரு மருணகிரி
காண்டவொரு பெரியபொருளே
கரிசற விளங்கவரு சின்மயா நந்தமே
கருணைக் குகப்பிரமமே. ௬0.

ஆநந்தபூர்த்தியுரம்.

உலகாக மல்கசர சரமென்ப வற்றுளோ
ருழின் றநந்தமாக
வுளசுகத மொடுசுஜா திவிஜாதி பேதங்க
ளொதிடற் கேதுவாய
மலபாச நீக்கமா யப்பாச விரிவெலா
மயிர்நுனையு நாட்டுதற்கு
வயினன் றளாவிநிறை வுற்றவுன் னுற்றலில்
வழுத்துதமி யேன்புறம்பா
விலகேனு னன்பர்கா ரணமா விகைக்குமோர்
வியனரு ளெனக்கும்வேண்டி

வெய்துறல் கொளும்பட. ரொழிக்குமா றென்னுளே
வெளியாவ தெக்கால்கொலோ
வலகிலா மாக்கருணை யுள்ளுவந் தருளுமின்
னருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. க.

கருப்பாச யப்பிணிப் புக்குட் கிடந்தல்ல
கண்டமுறல் போலியற்கைக்
கருண்மலக் கட்டுளஞர் கொள்ளுயிர்க் கொவ்வுதநு
கரணுதி களைநல்கிநல்
லருப்பெற்ற வணுபகூக மொடுசம்பு பகூகமெனு
முண்மைநிலை யோர்ந்தறிந்தின்
புறவெனத் தெண்ணூல் விரித்துநடை காட்டிமெ
யுணர்த்தியுள வுன்றகைமைசா
லிரக்கமறி யாதார் பிறர்க்கிடர் விளைத்தபோ
திச்சையா லல்லலுறுபோ
தெய்யாமை யாற்செய்த கன்மபலநுகர்போ
தெமைப்பகவ னென்பணினனென்
றரற்றுமட மென்கண்ணு மாருங்கொ லினியைய
வருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. உ.

கண்டெரியு நீர்மையு நாவுருசி கணலுங்
கடந்திவளல் காணுடைமையுங்
காதுறற் புழுகசி கேட்டுமுகர் தன்மையுங்
தால்கர நடந்துதொடலுந்

தொண்டைவாய் பயிறலும் பாயுமல நீக்கலுங்
தொள்ளையங் கத்துபல்தஞ்
சுகமதர்ப் புறலுமுள் ளளவுமார் வத்தாலே
தோம்விளையு மன்றுறுதிசால்
பண்டமதும் விளையுமோ பரமசுக மணையுமோ
படியிலவை யின்றென்னினும்
பயனற்ற முழுமூட மாமவைக ணல்வினைப்
பலனுளர் கட்கியாண
ரண்டுதுணை யாநிற்கும் விதியிலே னென்செய்வே
னருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யானந்த பூர்த்தியுரமே. ஈ.

உனர்வுவினை யாநிகழ் தசேந்திய முகையையு
முளத்தினையு முற்றுநோக்க
வுறுநன்று தீதெனு மிரண்டிற்கு முபயோக
முளகா செழுத்தன்னவே
யுள்ளதெனு நன்னடுத் தோன்றலா னவைகளா
லண்டாகு மிருவினைக்கு.
மனலா யிருந்தபிணை யான்மாவே பாத்திய
மலாதுநீ யாவதன்றென்
ருசங்கை யறவறிகி றேனிரா வெல்லையுற
முவ்வினைக ளெஜந்மமு
மநிமாலி னமுமாக மேமன்மெலு மாமெனலு
மாணையிவை யோய்வதற்கென்
னணுபக்கூ முன்பக்கூ மாகவே யுள்ளினை
னருள்கூர் குகக்கடவுளா

மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. சு.

புவநமெவை புஞ்செறிந் துயிர்தொறுங் காரண
புரத்துளே விரவிநிற்கும்
பொல்லாவல் லாணவத் திமிரமது தன்சத்தி
போய்க்கெடா மற்கெடற்கூ
மிவர்போத விந்துவுங் கரணதி பங்களு
மிலக்கம திழந்திடற்கூ
மேசற்ற நுன்னருட் பாநுத னியற்கையா
மெற்கற்றை பலபரப்பி
யவிர்பாணி யெனோநா னறிந்ததையு மநனறிந்
தருள்யோக சுகபோகமா
மநுபவத் தின்மே லதீதத்தை யெய்துதற்
காகுநா ளாகுநாள்வே
றவதியுள நாளெலா மாகாத நாட்களே
யருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. நு.

பாசமென் றேறுதத் துவகணத் துள்ளுயிர்ப்
பாங்காக நின்றுழிதரும்
பரிசுடைய மனதையன் றப்பாச முளதென்று
பயிறவும் வளாகமுண்டோ
வாசையே வடிவமா யுள்ளவது வேமாயை
யையவிது தன்வசத்தே
யாகாத காலமே பெத்தநிசை முத்திநிசை
யாங்கால மெவ்வாறெனிற்

காசினின் னருடனைத் தேதடிடற் குரியவக்
கனமனக் கதவிவினைதான்
காமர்வதி யோடே கலந்தவணு வுணர்வுக்
கயத்தைதனி லிதளிவித்தமே
லாசுறுமவ் வதியோடு தாழுமம் மனதுதந்
தருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. சு.

பார்வைகட் கெட்டாத தாயத்த மதுகொண்டு
பற்றிடற் கொண்ணுததாய்ப்
பவநமுந் தூமமும் புகுதா விடத்திலும்
பாடின்றி நுழைநுண்ணிதாய்க்
கார்விழிக் குப்புலப் பட்டவெலை மட்டுமோர்
கணத்துளே போய்மீள்வதாய்க்
கண்பாலு மந்நிய பதார்த்தமன் றித்தனைக்
காணுத வுட்கண்ணதாய்ச்
சோர்வுமிங் கிதமுமுற் றொன்றைவிட் டொன்றினைத்
தொட்டுநிற் கும்பண்பியாய்ச்
சுசநமது போலவே சலநமே சுவாபமாச்
சுலவவுள நெஞ்சைவசமா
யார்வொடு செயாதாரு முணையறிய வல்லரோ
வருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய ககநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. எ.

இந்திரிய முதலான நெஞ்சுவய மாயினரு
ளென்றபொருள் வயமாகுமன்

றெங்கணும் விகாதமென் பதுசிறி துமில்லா
தியாவுந்தன் வயமாமந்தைச்
சொந்தப் படுத்துமா றேயுபா யங்கள்பல
சோர்வற விதித்தவைகளைச்
சோபாந முறைகொண்டு சரிதைமுதன் மூன்றினைச்
சொற்றவுங் கைவந்ததைப்
பந்தகமில் சன்மார்க்க ஞானமென வும்பாகு
பாடுசெய் துளதிலடியேன்
பாழ்த்தநெஞ் சென்வயப் படவேரு பாயவினை
பற்றவென் ரூலுமவைகட்
கந்தமதை யேகருத வைத்ததா லினியோவா
தருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய கனமே
யானந்த பூர்த்திபுரமே. அ.

தாமத மிராஜத மெனுந்திற விருத்தியைச்
சார்மனம் புலவுபழைய
சாதமதி யுண்டிமா டங்கரிய தேதுவின்
றதியிவை துறந்திருந்து
நேமநிறை யாலே தமோகுணமும் வெங்கார
நீத்துண்ணு நேர்மையதனு
னிகழ்கின்ற விராஜதமு நீங்குபண் பானுமுன்
னீலத் தடுப்பதானு
மோமுதல வரிகளை விடாதுச்ச ரித்திடு
முரப்பானு முன்னுநினைவு
யொருசேர முத்தைகளில் வைப்பதா னுஞ்சிறி
துரங்குறைந் தேமயக்க
மாமன்றி யருள்வெளியி லடையுமோ வடையுமா
றருள்கூர் குகக்கடவுளா

மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய சகநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. கூ.

மானவ னுடற்குநிழ லன்னவா சாமூல
மலவுயிர்க் குள்ளமேபாத
வானிடை யெழும்புமன மானதுவு மப்மேபாத
வானமு மொடுங்கவரிய
ஞானமய மானமே பருளிலே தனதுசெய
னந்தநின் றிடல்கடனெனு
நவில்சரத சித்தாந்த நேரறிகி லார்க்கிந்த
ஞாயமோ துவதல்லவே
யூனமில் லாதவிந் நிலையையுன் னடியனே
னுணருமா றருள்செய்தநீ
புற்றுய்ய வருளாது விடுவையோ நானும்விட்
டுழனெறி யினிச்சேர்வமே
வானுசா லருணகிரி நாதனு ளுவந்தவா
ரருள்கூர் குகக்கடவுளா
மமலநிர்ச் சங்கசிவ சைதந்ய சகநமே
யாநந்த பூர்த்தியுரமே. கஎ.

திவ்யசுப்ரமண்யம்.

சீரா ரருட்குரவ னுயுமிறை யாயுநார்
செய்பவர்க் கெளிஞனுயுந்
திகழுன்னை முன்னிட்ட மார்க்கத்தி னிற்கின்முற்
றீயவினை யான்மடமையாற்
சாரூறு களையவ்வவ் வமயத்தி னூறிநெறி
தந்தருளி லேநடத்தித்

தன்மயம தாமாறு கூடிக் கலப்பையது
தவறிடினு மறநிலைச்சீர்
சோரா தளித்தருள்வை யிவ்வதர் விடுத்தருட்
டுணையின்றி நாம்பரமெனச்
சொல்பதக ரெண்ணமெவ் வண்ணநிறை வேறுமவர்
துஞ்சில்வீழ் கதியானதுஞ்
சேராது போகுமோ போகாதிந் நெறியைய
செத்திலா முழுமோசமே
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. க.

நின்மல நிராகார பூரணசை தந்யமா
நின்ற வொன்றுயநீயே
நினவுமற தியுமலா காரகண் டிதமுமா
நிற்கின்ற வுயிர்களாக
வன்மலக் கொடுமாயை யாலான தாநுவல்
வழக்கிழுக் காமன்றியும்
வழுத்துமா நின்மலப் பொருளழுக் காகுமேன்
மாசற்ற ஞானமதனற்
றன்மயப் பட்டஜீ வன்பின்னு முன்னெனத்
தண்ணிய வசுத்தமாகத்
தான்வரற் கோர்தடையு மின்றுக லாலீது
தகுதிசா றீர்வையன்று
சின்மயப் படுமுனே பசுவென்று பயிறுமோர்
தீர்வையே தக்கதீர்வை
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. உ.

உயிர்நிலை யடங்கலு மலிந்தவுணர் வான்மாவை
யுறழுவெங் கணுநிறைந்தே
யுள்ளபொரு ணீயெனவு மவ்வுடலி லறிவிக்க
வுணர்கருவி போலுயிர்களும்
பயிலந்த வுடலிலறி வித்தாலு மறியாத
பரிசுள்ள வென்பெசந்தால்
பாடலச் செந்நீர் புலாலாதி போலவே
பாசமா கியமாயையு
மயர்வின்றி யுளவென்று மறியலா முடலொப்ப
வவியுமோ பாசமென்னி
னுதவன் முன்றிமிர மவியா தவிந்தமுறை
யாமிந்த வாளிகொண்டே
செயிரற்ற முத்தியினு முப்பொருள்க ளுண்டென்று
சித்தாந்த நூன்முறையிடுஞ்
சிற்சுக வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௩.

ஆரணத் துபநிடத மாயையைச் சத்தியமு
மன்றசத் தியமுமன்றென்
றறைமுடிவி லேசத்தி யும்மன் றெனச்சொற்ற
தானதுவே பாசவிரிவின்
காரியக் கேடா மசத்தியமு மன்றெனக்
கழறினது வேயந்தமா
காரியக் காரண விருக்கையா மாகலிற்
கதிகூறு மிருபகுதியு
நேரவை சமரச சுபாவமே யாமிந்த
நிஜமறி கிலாரிரண்டா

நிகழ்த்தியே பொய்மெய் பிதற்றிவா தித்தலிவர்
நிகமத்து முத்தியின்பந்
தீரமா நித்தமென் றறைதலா லநுபவச்
சீவனுண் டெனலுமொப்பாஞ்
சிற்சுக வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ச.

முன்னிலை யிருக்கிலே காகார மாயிலகு
மோனபர நிஷ்டைகூட
முடியா தெனுங்கட்டு நடுவைமுன் னிட்டுள்ள
முப்புடி பொடிந்துபோமா
றுன்னையன் றிருவுவஸ்து வின்றதுவே நீயென்
றுரைத்தவே தத்தின்முடிவை
யுணராத வெளிறருஞ் செடிவினைக் கஞ்சா
வரங்கொண்ட வுள்ளுடையரு
மென்னவிட வதுவில்லை யெங்காளு நானிமல
னென்செய்கை யென்செய்கையன்
றென்றே தனித்தனி பிதற்றியா தொருநூலி
லேற்றகவி யும்படித்துச்
சென்னிவலி வந்தான் மருந்துதே டித்திரிவர்
செப்புமிவர் சூழ்ச்சியவமே
சிற்சுக வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ரு.

தாம்புரண மாமுனே நாம்பிரம மெனுமுரண்
சாற்றுவெற் றுரையருன்னைத்
தாழ்ந்தறிவ னைப்பத்தி காண்டியென் றுந்தமைத்
தடஞாந காண்டியென்று

மேம்பட மிழற்றுவா ரங்ஙனே யென்போல்வர்
மெய்யடிய ராயவப்பர்
மேதகச் சீகாழி வள்ளன்முத லாயினோர்
மெய்யறிஞ ரன்றேவெனி
னும்பகரு மாறவர்க ளும்பத்தி காண்டியென
நவிலுவா ரிந்தவாய
நந்துமவி சாரிபதி விரதையை யபசார
நாரியென் றெள்கலொக்குந்
தேம்பெருகு மின்னமுத வநுபவத் தடியார்க
டோர்பரம நிஷ்டைமுதலே
சிற்சுக வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௫.

அத்துவித நூற்கருத் தோராது மோசமுர
ணத்துவித மோதுவார்பா
லருமறைச் சென்னியின் றுணிவாக வுளவாக
மாந்தநூல் பார்த்ததுண்டோ
புத்தியுடை யீரெரு வினவிலந் நூல்சொனர்
பூதலத் தேதவர்த்துவிதப்
போக்கா யிருக்குமோ வெனவினவு வாரினோர்
போல்பவரோ வொன்றிரண்டாக்
கத்துவள் ளரிசியுங் குழைதலுமி னற்பதக்
கதழ்வாய மெளநமுடிவைக்
காணுநர்செ லுமுசு நேரவே தாமுனங்
கற்றமுரண் விடுவதரிதால்
சித்தசம யசமுற்ற பக்குவர்கள் சமரசத்
தீர்வையில் விளங்குதெளிவே
சிற்சுக வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ௬.

முந்தைதா னிற்சாரு வாகனுல காயிதன்
முதலியோர் ஜீவசுரர்
முக்காலு மின்றுலகு மெய்யென்ற தாற்பொருண்
மூன்றனு ளிரண்டுகூறு
மிந்தநா னிற்கலா மானது விளைத்தணங்
கின்றதுவே நாமென்பர்தா
மியமான னேப்பந்த † பாசத்தை யுண்டென்
றிசைப்பதான் மூன்றிலொருகூ
றுந்தமசு மலிசுத்த நாஸ்திகமே யாவர்தா
னுள்ளபடி யோர்ந்தமட்டி
லோவாத வுன்னமுன் னிட்டுளவெம் மார்க்கமு
முத்தமமே சாலுமெந்தன்
சிந்தைகுடி கொண்டபர தெய்வமே யெங்குமொரு
தீர்வையா யுள்ளமுடிவே
சிற்சுகந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. அ.

நூலெனும் பெயர்கொண்ட முறைகள்பல வுளுநன்
னுவற்சிசான் முதனூல்களா
நுவல்சைவ தந்திரமு மறையுமே பிரதாந
நூல்களா மறையினுட்பஞ்
சாலவெளி யாமாறு சாற்றுபிர சந்நமே
* சைவசித் தாந்தமாகுஞ்
சற்சனர்க ளிதையொப்பி யுய்வதற் கைந்துவய
தாகிடும் வரைக்குமுங்கை

† ஆன்மவாதிகள் அஞ்ஞானம் வந்தவழி தெரியாதென்பதால் பாசத்தையுமுண்டென ஒப்புகின்றனரென்பது கருத்து * இவ்வுண்மையைக் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியாரருளிய சிவப்பிரகாசப்பாயிரம் ஏ-ல் "வேதாந்தத்தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தம்" எனவருவது மினிதுணர்த்தும். இதனுற் சித்தாந்தம், வேதாந்தமரென்றும்,

போலவாய் பேசா திருந்துளோ னுன்னருட்
பொலிவிலுல் வாய்மலர்ந்தே
புகன்றசெந் தூர்க்கந்தர் கலிவெண் டிருச்செயுட்
பொருளாக மாந்தமுடிவின்
சிலமல் லாதுமூர ணத்துவித மின்றெனத்
திகழல்கிழ மைக்கரியரோ
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ८८

ஒன்றெனு மேபதமு மிரண்டெனும் பேதமு
முறுமெளந சாந்தவோய்வா
யோதொண்மை யத்துவித மோதாது முரணுநி
யுலகைக் கெடுக்கும்வினைஞர்
நன்றுசால் சித்தாந்த மார்க்கத்தை யுள்ளுக்கு
ணுடிநாம் நிற்பதாலே
நமனுணை செல்லா தெனுந்துணிபு கொண்ணடையை
ஞாலத்தி னன்குதீநாக்கின்
வென்றியை விரும்பரவ கேதநன் சூழ்ச்சியையும்
வேட்கையையு மொக்குமிந்த
வீணைய புள்ளுவ மகம்புறனு மொத்துள்ள
மெய்யர்கணு முண்டுகொல்லோ
சென்றுவர வில்லெந்தை யருணகிரி யடிகளை
திவைகருணை யின்பவலையே
சிற்ககந வெளியாகி யொளியாகி நிறையுமொரு
திவ்யசுப் பிரமண்யமே. ८०.

பரிபூரணாநந்தம்.

உததிவலை மண்டலியின் மாவளங் கிளர்சன்பை
யுறையுளி லுதித்துநல்ல
வுபநிடத வேதாந்த சித்தாந்த சமரசத்
துண்மையிற் றெனவிளக்கா
மிதமிலற் புதவருட் பாமாலை யாலருகர்
மிடல்வீய வடியர்வாழ
மிகையற்ற வபரசுப் பிரமணிய மதினின்றும்
வெளிவந்த பிள்ளையாராய்
முதமல்கு பரசுப்ர மணியமாய் முழுமைக்கு
மூலமா யுள்ளநுன்பான்
முறையிட்ட வெனதுவின் ணப்பங்க ளிக்கால
முடிவுக்கு வாராவிடிற்
பதநம்பு மடியனே னுய்யும்வகை யுண்டோ
பரிந்துதயை செய்தல்கடன்மை
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. க.

புரிவுநனி தூண்டவே பாடெனது பாடலின்
பொருடெரிந் தருண்முதலியாய்ப்
பூரணம் பெறுவா னழுங்குமடி யேனரும்
புரிவிற் கியைந்தகண்ணு
யரியதிரு வருளேயே நாடுமென தன்பாயெ
னறிவா யுளும்புறத்து

மாமெனது நாட்டமாய் நாட்டமது மோய்ந்தநிலை
யாயுள்ள * வெந்தையேயினின்
பெரியதிரு வருளொடுங் கூடியுனை நீங்காவொர்
பேறுற விலந்துறந்துன்
பிள்ளையா நிற்குமெனை விடுதியே லினியாவர்
பேணியருள் புரிவரன்றே
பரிவுடன் பெரியதிரு வுளமது கனிந்துசொன
படிகருணை புரியவேண்டும்
பகனிசா வின்னடிவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. ௨.

வஞ்சவினை கண்டஞ்சி டாநெஞ்சு ணாகவிம்
மகிமிசையிருப்பினரிலார்
மாபாத கங்கள்பல புரியினுங் கருண்மாமை
மகிடமுது கின்றாவல்போற்
கிஞ்சிலை னுஞ்சஞ்ச லத்தினை விலக்காத
கிழமையைச் சிவணுமாணர்
கிருபைபெரி தென்றக வினைக்கஞ்சு நான்பாப
கிர்த்தியமே தேனும்வினையிற்
கஞ்சநய நத்துளொரு நுண்மண் கிடப்பினுங்
கனவேதை கோடன்மானக்
கைதவங் கோடற் கியாதுதடை யாகலிற்
கறையற்ற நெஞ்சமருளிப்
பஞ்சமக திக்குநற் பாங்காகு மாறுகண்
பாரிப் சதாகாலமும்

---

* இங்கு என்தையே என்றதனால், தன்னைக்குமாரனென்றல் சொல்லாமலேயமையும். பரமசுவரிய முழுதுஞ் சுதந்தாமயறபவிக்குஞ்சித்தாக ஆன்மா விளங்கத்தக்கவனுதலின் அவனைக்கடவுள் குமரனென்னலாமென வறிக.

பகனிசா வின்னடிவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. கூ.

பூவுழி விசேடகப டங்கூறு மாஷாட
பூதிகுண மென்கணில்லை
பொல்லா னெனும்பே தொடுக்கமன மிலையுன்
பொருட்டுவா தங்கணிரிற்
ருவற விரிக்குமோ ரன்புண்டு கண்ணீர்
ததும்பநின் றேறங்களுண்டு
சகஜநிலை நாடியொரு நாட்டமுற வுண்டருட்
டகவினைப் புகழ்வதுண்டு
கூவுமறை யிற்பொய்யெழாமற் புரக்குமொரு
கொள்கைக்கும் விழைவதுண்டு
கூறுமிக் குணமெலா முளவேனு முன்னுடு
கூடாம லின்பமுறுமோ
பாவனத் திருவுள மகிழ்ந்திந்த வமயமருள்
பாலிக்க வேண்டுமெந்தாய்
பகனிசா வின்னடிவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. சு.

நீயெமுடை மேனம்பல் வைத்ததற் காகவே
நீணிலந் தனிலுனக்கா
னித்தமு ணுடையாதி யருள்கின்ரு மாகலா
னீயெனக் கருளருளெனப்
பேயென வலட்டுவதி யாதென்பை யேலுனைப்
பேணுத பேர்க்கும் வெண்மைப்
பிணியாலொர் தெய்வமிலை யென்பவர்க் குஞ்சொன்ன
பிரகார மிகசௌக்ய

மாயுளள வும்பகுக் கின்றனை யலாமலு
மநந்தமேப தங்களாய
வம்மிணைப் பூதங்க ளுக்குமருள் கின்றிய தை
னுலடிமை கோரிக்கைவம்
பாயுள தெனற்குவழி யில்லையென் கண்ணை
பகுக்குதி விசேடவருளைப்
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. ரு.

இழுதையா கியவெற்கு நீதந்த வித்தையா
லிணையினுன் னருளொன்றையே
யேற்கும்வண நான்பாடு பாவெலாம்வெண்மடலி
லெழுதியா நந்தமெய்தாத்
தொழுதெண்டர் முன்னம் படித்துறழ்வு பேசிச்
சுகோதயந் தன்னைநினைவேன்
சுத்தநிலை கிட்டாது பற்றியங னுள்ளுலைவு
தோன்றவே தேம்பிநிற்பேன்
வழுவுள்ள செயல்களைக் கண்ணிமுகம் வாடுவேன்
மதியையும் வைதுகொள்வேன்
மாசிலா வெந்தையே யாளென் றரற்றுவேன்
வாயையு மடக்குவேனுன்
பழுதற்ற திருவரு ளிரங்கிடா தேதலென்ன
பண்ணுவே னையவருளே
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. சு.

எம்பேரி லேபாட வெம்முண்மை கூறவிதி
யென்றவொர் பிராரத்துவ

மிந்நாளி லுண்டஃது தீர்தாறு மருள்செயோ
மென்றமுடி வேதுமுண்டோ
கம்பீர வுறழ்விலே னறிகிலே னன்னணங்
கடவுளா முணவியக்குங்
கதழ்வாய பிராரத்து வங்குறுகி லமிழ்திலே
கனிநழுவி வீழ்தல்பொருவுஞ்
செம்பாய யானுநற் றங்கமா வேன்வேறு
திறமாய தீயவிதியாற்
றெள்ளரு ளகன்றுநின் ரூலென்ன செய்குவேன்
சிந்திக்கி லிதணவெந்நோய்
பம்பாது போமோ பராநந்த வெள்ளமே
பகுதிமெப் படியும்வேண்டும்
பகனிசா வின்னடிவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. எ.

தொட்டதுவே பற்றுக நிற்குமன மாய்த்தருட்
டீவெளியை யெவ்விதத்துஞ்
சொந்தப் படுத்தவென வீரமுற் றிதன்முனோர்
சுரமதி லேகாந்தமாக
நிட்டைசா தித்தகா னிற்குநிலை காட்டுமா
நிறைகருணை மேனிகொண்டங்
நின்மலப் பொருளையுன் னெஞ்சினிற் றங்கவொரு
நிலைமைசெய் தாய்கொலென்னைச்
சுட்டிவின விப்போய பின்னரடி யேனச்
சுரத்திடை யிருந்துன்கனை
சுகமளக நாட்டமா நின்றது பொறுமலோர்
சூழ்ச்சிகொண் டெழுவித்தாய்
பட்டபா டெல்லாம் வியர்த்தமா மோவெங்கள்
பகுதிமுள பரதெய்வமே

பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. அ.

அவிவேக மாயைக் களுபதுவ லின்விடய
மண்ணுமன மென்பதேதயா
மங்குனே யுருவஞ் சொலிற்குரங் கக்கணு
ரானபைந் தொடியமோயாந்
துவிதமுங் கொண்டமிசி ரங்கூறி னத்தொடியர்
சொல்லிதச் சொல்லுமவர்கள்
சூடுசும வாசமுந் திமிர்களப மோதமுஞ்
சுரதவச நங்கண்மலிய
விவிதமா கப்பாடு சங்கீத சல்லாப
மெல்லுனையு மேயாகுமான்
மேதினியி லிம்மாயை யறவெனக் கருதினுன்
மேன்மைப்ர தாபவருளாம்
பவிடிய மிலாதுவாய்ப் பேச்சினு லாவதோ
பற்றிப் பிடிக்கவுளதோ
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. கூ.

குத்திமிசை வாழுநன் மைந்தர்களி லேசிலவர்
கூருறு கருக்குமட்டை
கொண்டுமலை லெட்டமுயல் கின்றதற் றேதமது
குற்சிதப் புன்மதிகாடே
முத்திற மகங்கார மாயையை மடித்தரிய
முல்லுமிபற் றுய்வதாக
மூச்சைப் பிடித்துமல மூத்திர மருந்தியுனை
முன்னு துழன்றுசாவா

ரத்தன்மை யாவுமென் புத்திக் கொவாதேக
வருணெறியை நேடவைத்த
வப்பனே யென்னெண்ண மபலமா தற்கிடனு
மாமோ சொலாய்நலஞ்சால்
பத்திமைக் காரர்க்கு மருளருண கிரிபரா
பரமேமய னன்பினிறைவே
பகனிசா வின்னடுவி லவிர்குகப் பிரமமே
பரிபூர ணாநந்தமே. கஎ.

பரமபதி.

திருவாத வூரடிகள் சொற்றவா றடிசிரசு
செப்பிபாணு ஞானவின்ணுய்ச்
செறிநூனக் கடிவினவி லேழ்பாத லங்களுஞ்
செல்லான நிலையிலென்றும்
பொருளாரு முடிவினவி லுணையிறந் தேதின்ற
புலமான நிலையிலென்றும்
பூதபௌ ஷியவர்த்த மாநவுர லுலுநல
போதமறை மறைகளாலுங்
தெருளான வாகம புராணங்க ளாலுமணி
சேரேணு முறைகளாலுங்
திட்டப் படுத்தவொரு குணமுளனு மல்லையிச்
சிறியேனன் மனதுவாக்கா
லொருதாறு செய்தேதாத வமைவையோ வெணையாள
வுள்ளவா நந்தவிளைவே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. க.

இருள்வலி நிழற்போது மறிவுமய மென்னநீ
யெங்குமொரு பூர்த்தியாக
வினையின் றிருந்தாது மந்தவிருள் வலிதுணி
யிலங்குபடி கத்திலொளிர்தல்
பொருவவான் மாக்களில் விசேஷமா நிகழ்வையெனல்
பொய்யன்றிவ் வண்மையுணராப்
புல்லறிவு ருனையறிய வல்லரன் றெனறிணம்
புன்னெஞ்ச முடையபேயேன்
றிருவருட் குப்புறம் பாகநின் ரூபசாற்ற
தெளிவுகண் டெங்குநிறையோர்
செல்வப்பெரும்பே றுறப்போ கிறனுனது
திருவுள வுரித்தென்றுகூ
றருருகிருபை யென்பகூ மாவதெக் கால்கொலோ
வொள்ளருட் பிரவாகமா
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ௨.

பசுபாச மென்றறை யிரண்டுமவை கனியருட்
பாங்கிற் றழிற்படுத்தும்
பதிபான தெய்வமு மநாதிநித் தியமெனும்
பசுமைத் திறத்திலுனு
மசலவுல காரம்ப மின்னகா லென்னவோ
ராளையில் லாமையாலு
மகிலத்தி லுள்ளவெவ் வநுபவமு மெத்தனையோ
வயநங்க டோறுமலமேபோல்
விசனமுங் கடியுமா வந்தமதான் றருமிவ்
விதிநள் குணர்ந்தவென்றன்
விவேகமன தும்புநமை யாயின்னு முளுமெனின்
விவேகிக ணகைத்திடாரோ

வசிதவுள் ளினையுதவி யிருவினைச் சமநிலையி
லுறையவைத் தருளியணைவ
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. க.

போதல்வர லாயுள்ள தநுவா யநாதிப்
புணர்க்கையாய் மூலமலமாய்ப்
புகல்பாச மாகிய வசித்தையும் போதமுள
புருஷனு கியசித்தையும்
பேதப் படுத்திப் பிரிக்கின்ற வீரமும்
பேதமி லபேதமாகப்
பிறங்கவைக் கின்றவொர் சுபாவமும் பரமவுன்
பேரருளி னுக்கலாதி
யாதொருவ ருக்குள்ள தோவிந்த வூராண்மை
யாக்கைவிழு முன்னென்கணை
யாணரோ டெய்தநீ யருள்செயா யெலிங்கி
யாளையொரு தஞ்சமென்பே
னேதரிய தேதேஜா மயாநந்தமே யெந்த
னுள்ளுக்கு ணிமிருமன்பே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. க.

பாசனா னத்தினி லிருந்துகொண் டேயண்ட
பகிரண்ட மெங்குமலரும்
பதிஞான வுயிர்முத்தர் நாமென்று தம்மையும்
பதியையுந் தெரியாமலே
பேசியினி வருகின்ற புதைநீக்க மரணமே
பெரிதெனும் விதேகமுத்திப்

பேறென்று கொன்னுறுதி கொண்டுதிரி பவனெனப்
பேரருட் பொலிசைநேடுந்
தாசனுங் கோடற்கெ னல்லுள்ள மொப்புமோ
சகஜசன் மார்க்கநுவலுஞ்
சைவசித் தாந்தமு மிடங்கொடுக் குங்கொலோ
தண்ணளி புரிந்துமனமா
மூசலி லிருக்குமெனை யுன்னருட் பீடிகையி
லுறையவைத் தணையருளே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. நு.

அரியவிர தச்சூர பதுமனை வலாரியை
யருச்சுனை வெள்ளிபொன்மே
னலகைமூலை யுண்டோனி யாதே ருபாயத்தி
னுலாள மயக்கியதுபோல்
விரிகருணை யதனாலே நம்பிநிற் கின்றவென்
விவேகவுணர் வையுமயக்க
மேதினியி லொருவரா லாவதோ வாகாதுன்
மேதக வருட்பெருக்கா
லிரிபுமல விருளின்மின் மினிபோ லிருக்குமென்
னிறையறிவை விண்ணின்மணிபோ
லிலகவனை யாமலும் பொருளை யறியாமலு
மிரண்டறப் புல்கலெனுமோ
ருரிமையுடை யாமலும் போவதுண் டோகருணை
யுள்ளவா நந்தவிண்ணே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. சு.

எவ்வுயிர்த் திரளினு மெலாவுலோ கங்களினு
மேகநிறை வாயிருந்தே
யிக்கால மக்கால மென்பதன் றெக்காலு
மியாவையு மறிந்துகொண்ணுன்
செவ்விய பெருந்திரு வுளத்தினுக் கறியாது
செய்கரும மொன்றின்றெனுத்
திட்டமா யோர்ந்தவென் னுன்னமது தனையொத்த
சிற்றறிவு றியாமலே
யிவ்வுலகில் யாதோர் சழக்கிழைத் திடல்போல
வெம்பிரா முனக்கூஉ
மெட்டா திழைக்கவெணு மாயினிப் புன்மைக்கு
மேற்றமுள தென்றுகூறற்
கொவ்வுமோ வையவிவ் வாறுன்ற னடிமைநா
னுறழ்வின்றி மருள்வதென்னே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. எ.

பூர்வகா லத்துநன் முனிவரிறை முதலியோர்
போற்சொலுஞ் சொற்பலிதமும்
புனிதயக் யங்களிற் சேதந சிருஷ்டியும்
புணர்திரத் தேதபெறுகையுஞ்
சீர்மல்கு மந்த்ரவலி யாற்சொல்லு மாறுரு
சிலீமுகம் புரிசமர்த்துந்
திவ்யதவர் வாக்கொன்றி னுலஷ்ட சித்தியுந்
தெவ்வற நடக்குமணியும்
பார்மறுடர் முனிலையிற் றேறவதைக ணைக்கீர்
பணிப்பதுவு மிந்தநாளிற்
பட்டப் பகற்சூன்ய மாயிருத் தலினுலே
பாவியே னுக்கிங்ஙனே

யோர்கிருபை பெரிதாக வருளவழி யில்லையோ
வொப்பிலா வான்மையுடையோ
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ௮.

பொற்கலச முலைமினு ரின்பமே சுகமெனப்
புத்திசெய் கின்றபேரும்
புரிகருமை மேருவந் தருவதா யுள்ளியப்
போக்கினின் றுழிதருவரு
நற்களியை நல்குவது நற்கால மிக்கால
நாஞ்செய்வ தேதென்பரு
நல்லுயிர் படக்கமெந் திரமந்த்ர மௌஷத
நமக்குறுதி யெனநிற்பருஞ்
சிற்கடவு ளன்றென வறைந்திடா தேதனுமிவர்
தெருளற்ற வுலகாயிதர்
செய்கருமை வாதிமுத லோரொனு மனீச்சுரச்
செப்பவா திகளிறைருசா
ருற்சாக மாகப் பொருந்துபவ ரல்லா
ஞனக்கன்ப ராவரலோ
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. ௩.

சன்மநில னைத்துறந் தரியதே வைத்தலந்
தனில்வசித் திறைமைசாலுந்
தபமேவஷ தாரியாய் விண்டுபத் திமையோடு
தண்டுழாய் கொண்டுநல்குங்
கன்மமுந லந்தம் படைக்கின்ற தன்மமுங்
கைக்கொண்டு நின்றவிவருவர்

கடுவமர விஷபேதி யான்மரித் தார்வண்மை
கழுமுதென் கேரளத்தே
நன்மவுரி யாமூன்று வற்சர மியாதேனு
நானிறுக ராதவொருவர்
நசித்தனர் விசைப்புளவை யாலாத ரெட்டுவிசை
நசியாது னருளில்லையே
லுன்முருக னெனனந்த வருளலா துய்வதே
வரவருண கிரியடிகளே
யுயிரினுக் குயிராகி யறிவினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே. கo.

சுப்ரமணியப்பரமம்.

கடல்கோலு நிலையிலுன் கருணையொன் றுண்டெனிற்
காசும் பெறுததுகளுங்
கைலைவை குந்தமம ராவதியு மெச்சவே
கநமேரு வாகுமிலதேற்
றடமஹா மேரன்ன வுளதுஞ் சணத்திலே
தண்ணியவொர் திரணமாகுஞ்
சரதமுள வெந்தையே யிவ்வுண்மை யறியாது
தன்சத்தி கொண்டுழிதரும்
படருளா ரதரோஜப் பற்ற தகற்றிநற்
பரிவோ டெனக்குமெற்கும்
பற்றிருக் கும்படி புரிந்தவருண் முற்றிலும்
பகரம்வைத் தருள்செயாதே
சுடர்களைச் சுடரவே செய்பரஞ் சுடரோ
சுகாதீத முக்திமுதலே

துங்கபரி பூரண கண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௧.

கத்தாவை நாம்பிரிய விலையென் றியாதோர்
களங்கற் றனைக்கழுத்திற்
கட்டியே தூங்கவைத் ததுபோல வளபடி-
கருத்தில கட்டவறியார்
வித்தார ஞானதூ லெப்பெட்ட கத்துளே
மேன்மையா வைத்துமூடி-
விகமிட் டதுபோர வட்பொருளை யுள்ளுளே
மெய்யாக வைக்கவறியார்
சுத்தான தெய்வமொன் றுண்டென்று கூறுவார்
சுத்தித்த நீக்கமறியார்
தமியனி னிந்தவப லங்களுக் கயல்படத்
தண்ணளி புரிந்தவன்றன்
சொத்துவச் சித்தமெம் பாக்கிய மலால்வேறு
சொல்லவொரு சிறிதுமுண்டோ
துங்கபரி பூரண கண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௨.

பிறர்நயந மறியாது தய்த்தலைப் புல்லர்நுகர்
பிழியூன் விலக்கியுணலைப்
பிரபாவ மானகன்ம மணிமாலை யேயமம்
பெருக்கவவர் நிமத்தினைச்
சிறுமையர் தமைப்பரிச நஞ்சையா வழுவலைத்
திவ்யசிவ சம்பந்தமாச்
செப்புநற் சைவசம யத்தோளி யென்றணுஞ்
சிந்தையர் சிதாகாசமாய்

நிறுவுமுன் னேடுமல மற்றநல் லாவியது
நீகா னெனுமமலொன்றாய்
நிகழ்தல்சிவ சம்பந்த மென்றுமது வேறாவ
தெறியந்த மென்றுமரிய
துறவரா லுணர்நிசா தனமறிதல் சுலபமோ
சுகவின்ப வம்போதியே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. கூ.

சிவகா ருண்யமின் றுயிர்வதைப் பவருந்
தெருட்சியா சாரமின்றித்
தீப்புடை யிலாகரி புலாலுண் சழக்கருஞ்
சிவமந்த்ர முச்சரிக்கப்
பாவன விலிங்கதா ரணமென்ப தைக்கொளப்
பாத்திய முளாரன்றனைப்
பகர்சைவ தந்திரந் தீணமீறு பவரும்
பசுந்துளவ மணிபவற்குக்
கூவிய விலாகரி புலால்படைத் துண்ணுங்
குணுங்குகளு மிறுதிகாளிற்
கொடியபூ தப் * பிசா சின்கதியை யடைதல்சூர்
கூர்தல்கட் டென்றுமிக்க
தாவுடைய முதனூல் விளக்கல்பொய் யல்லமேவ
துகளிலார் நெறியில்வருமேவாய்
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. சு.

---

* பிசிதம் - ஊன். இதையுண்ணுமுயிர் பிசாசமெனப் பெயர்பெறுமென்று பட்டோசி விபாகரணம் பகராநிற்கும். அதனால் பிசிதமுண்ணு முயிரெல்லாம் பிசாசமாமென்க.

அக்கரொரி வுழியெழுங் கானலைப் பார்வையா
லம்புலியை யாதித்தனை
யவிர்கின்ற தீபிகையை நோக்கியே பாவிக்கு
மகவினையி னுன்மனத்தே
சொக்குறத் தோன்றுளிக ளைத்தெவுளு மசபையிற்
சுடரொளியை விந்துநாதச்
சோதியைச் சுத்தபர மாயையின் காந்தியைத்
துரியச் சுயஞ்சோதியா
யெக்கணு மியங்குநீ யென்றெண்ணி மெய்ச்சோதி
யினையறிந் திலகுபேரியோ
னென்பர்நா மென்றஹங் காரமுறு மூடமிவ்
வேழைக்கும் வருவதுண்டோ
துக்கமில் லாதபரி சுத்தசுக வாழ்வையென்
சொந்தப் படுத்துமரசே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. ௫.

வெகுஜனத் தொறுவொன்று சேரநன் மாமக
விழாவங் குடந்தையின்கண்
வியப்பா நடக்கவருள் செய்தனையு மாண்டுற
விதித்தநான் மீளுமமயந்
தகுதிசா லித்திருப் பாவெனும் புத்தகந்
தனின்முதற் செய்யுளெனவே
சாற்றுபா ராதிகொட் டக்கரொரி வென்றெழு
தனிப்பாடல் வரையம்பதும்
மிகுமெட்டு முள்ளவொரு பிரதியையு னன்பினர்
விலாசநங் கட்குமறவாய்
வெறொருவர் கைக்கொள வமைத்தையிங னேயுனது
மதைக் கருத்தென்கொலோ

சுகுணவரர் முதல்வவென் மனதுறுவல் கூராது
சொல்லியருள் புரியவேண்டுந்
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. சு.

நின்பூர ணத்துவ வியாபகத் துண்மையை
நிரப்பின்றி யுற்றுநோக்கி
னித்தமு மநித்தமுஞ் சுத்தமு மசுத்தமு
நிராகார வாகாரமு
மன்போடு கடிநமுஞ் சஞ்சல வசஞ்சலமு
மாண்பெண் ணெனும்பேதமு
மந்தரமு மாதபமு மாநந்த மூந்துயரு
மாசையு நிராசைநிலையு
மென்போல விழுதையு மெலாந்தெரி விவேகியு
மிரண்டொன் றெனப்பிதற்றற்
கிசைந்தநூல் கற்றுளா ரோடுகல் லாதவரு
மின்னுமற் றுள்ளவெவையுந்
துன்பது மற்றநீ யேயென்றே யாமிதிற்
சொல்லுமெற் கிடனெங்ஙனே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. எ.

எல்லாஞ் சிவன்செய லெனுந்தகைமை தனையுணரி
னிரவுபக லற்றநிலைய
மெட்டாது போமோ பிராணசல மும்போத
மென்றகுடி லச்சலநமுஞ்
சொல்லாக ரங்கருதி யுபயவினை யென்னுமலை
தொட்டிலி லிருந்துதுவளுஞ்
சூர்மனமு மம்மனஞ் சென்றுவரு மிந்தியத்
தொழுவுமவை பற்றிநிற்கற்

கில்லான படிவமு மப்படிவ மேவாம்பலா
னெழுகின்ற வபிமானமு
மிரிபாய காமாதி யாறுபெற் றியுமா
யிராநின்ற ஜீவச்செயல்
சொல்லாம லோடுமல் லாதுபின் றொடருமோ
தூரியவிவ் வுணர்வையருளே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. அ.

பையண்ட மண்கரிவு மாநச மெனச்சொலும்
பாலுழி யுதித்தவெல்லாப்
பசுக்களுக் கும்பிரா னென்பதை விளக்கிடப்
பசுபதிப் பெயருடையனுய்
மெய்கண்ட தேவர்முத லோருமரு ளாதிக்ய
மெய்க்குரவர் நான்குபேரு
மெய்யா விரித்ததிரு வாக்குகட் குண்ணின்ற
மெய்வஸ்து வாய்விரியுமென்
னையநின் பெரியதிரு வருளையே முன்னிட்
டுகாரதமு நிற்குமிந்த
வடிமைகா ரியமிநான் மலைகல்லி யெலிபிடிப்
பதுபோ லிருப்பதென்னிற்
றொய்யன்மரு வாதவுன் றொண்டர்க ளடைந்தவொரு
தொய்யலெவ் வாறுகுறுகுந்
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்பரமணி யப்பரமமே. கூ.

பரமதா தாவாய நீயெனை யணைத்தருள்
பணிக்காது விடுவதென்னிற்
பாலித்து நல்லருள் புரப்பதா யருள்செய்த
பகூஉமுள தந்தன்வசநந்

தரமிலா மற்பழுது படுமெந்த னெஞ்சுமதி
சஞ்சலப் படுமின்னணஞ்
சாருமே மலென்னெண்ண மெவ்வண்ண முற்றுறுஞ்
சஞ்சிதத் தாலெடுத்த
புரமளவு முள்ளவா ணுளைப்ப டிச்செலும்
புகலுன்னை யன்றியிலையே
புங்கவர்கள் கடவுளே புரிவுடையர் செம்மலே
புனிறுமர பற்றபொருளே
சுரர்புகழ வுளவெந்தை யருணகிரி பிரசந்த
சுவாநுபூ திச்செல்வமே
துங்கபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சுப்ரமணி யப்பரமமே. கo.

இன்பப்ரவாகசிவம்.

சந்திர ஜடாசூட ணுய்நின்று சகாதி
தாபதர்க ணுல்வருணரச்
சாற்றுது சாற்றிய சயக்குறிப் பும்பரா
சரன்மக்க ளாறுபேர்க்குச்
சுந்தர வயிற்கடவு ளாய்நின்றவ் வண்ணமே
சொல்லாது சொன்னபொருளுஞ்
சோமசே கரனெயாரு சீடனு கக்கொண்டு
சொற்றவுப தேசவுணர்வு
மெந்தவகை யானும்விப ரீதப் படாதவொ
ரெதார்த்தமதி மார்க்கமுடிவா
யெம்மதங் கட்குமெட் டாதவதி ரகசிய
மெனப்புகற வுள்ளவன்றே

விந்தநிலை யைத்தானே நானெய்த நினைவது
னிரங்கியருள் புரியவேண்டு
மேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. க.

சிவபோ தத்தரள முள்ளளவு நத்தந்
திவாப்போலு மாறிமாறித்
தேய்ந்தெழு மறப்பொடு நினைப்புமறு மோபெரிது
சிறிதெனும் விகற்பும்விடுமோ
கேவல வபேதைகூடியு முபேதைகூடியு மொடுங்குமோ
கெழுமுபவ புண்யமிறுமோ
கிரமமுறை யாயெய்து ஜநநமர ணங்களுங்
கிட்டாமல் விட்டொழியுமோ
பாவலர்க ளாலும்விவ ரிக்கரிய கைவல்ய
பரமசுக மதுவும்வருமோ
பரமகரு ணைகரப் பெரியதிரு வளமெங்கள்
பகூமா நின்றுகருதற்
கேவல்கொளு மாயினப் போதசல நங்கெடற்
கென்னதடை யென்னதடையே
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. உ.

இப்பியு னிடைநல்ல முத்தமது பூத்தன்ன
விதரப் புலாலுடற்கு
ளியமான னேத்தங்க வைத்தந்த வுடலிலே
யிட்டபல துளையிருந்து
மொப்புடன் விதித்தவெல் வைக்குமுனம் விட்டேக
வொட்டாம லதிரூகூழ

வுபாயபந் தம்புரிந் தவ்வுடம் போரில்லி
னுட்கிடந் தானுமாதன்
றுப்புடை வியாபியா கப்பல விடங்களிற்
றுரிதத்தி லெய்திமீட்டுக்
துவக்குவி லடங்கின்றுணர்வும் விதித்தவுன்
சூக்கூமவருட்சத்துவ
மெப்படியு மெனையெனக் குக்கொடுத் தருளா
திருக்கவலி யற்றதலவே
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. ங.

* கேட்டல்சிந் தித்தலா யுளவபர ஞானமது
கிட்டியுள் ளாருமதன்மேற்
கேடற்ற தெளிதல்பர நிஷ்டையா யுளநலங்
கெழுவுபர ஞானமுளருங்
காட்டுமு னருட்கடிமை யேயாவர் பந்தக்
கசட்டுமெஞ் சுடையநாயேன்
கனமுள்ள வன்னெஞ்சி லொருவ னாவனே
கருணைக் குரித்திலார்க்குங்
கோட்டமில் லாதநின் னடிமைப் பெயர்ப்பெருமை
கூறநடு வண்டுகொல்லோ
கூறரிய திருவருட் பாங்காக வேயெனது
கொள்கைகனி பெருகவடியா
ரீட்டநடு வேயிருந் துய்யவொரு சித்தமு
மிருக்கவருள் புரியவேண்டு
மேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்பிர வாகசிவமே. ச.

---

* கேட்டல் - ஞானத்திற் சரியை, சிந்தித்தல் - ஞானத்திற் கிரியை, தெளிதல் - ஞானத்தில் யோகம், நிட்டை - ஞானத்தின் ஞானம் என்றும்.

மோட்டுவெம் பசிவந்த காலுண் விரும்பிநன்
மோடது புடைக்கமிக்க
மோகமுற் றுண்டவுட னவ்விருப் பின்விளரி
மூசியு ளடங்குமதுதான்
மீட்டுமவ்வி னவ்விருப் பானதுவு மெழுமிவ்
விதம்போலு முண்ணுமுனைவான்
விளர்மேதை மீக்கொண்டு விந்தூறி லுலந்த
வேலைபென் விழைவுவந்து
வாட்டுமது தீரினதில் வேண்டாமை யெய்துமது
மறுபடியு மூறினந்த
மயலது மெழும்புமிவ் வாதையறு மாறுண்டி
மட்டுப் படுத்தியுறழ்வே
யீட்டுமடி யார்சங்க மதிலு னிருக்கவுமா
ணெண்ணைமருள் புரியவேண்டு
மேசற்ற பரமசிவ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. ரு.

வேண்டா மெனத்துறந் தவர்கணு மிளம்பிடியர்
வேட்கைமயன் மீண்டுமுண்டாய்
வெதுப்பலா னதுவுண்டி யாலுற்ற தென்பதும்
விருத்தரொடு பேடியர்க்கும்
நீண்டகுறி யோங்கலில் லாதிருந் தும்வஞ்ச
நியைத் தழீஇமகிழ
நெஞ்சமுண் டாவதா லதுமன திடத்திலே
நின்றிறழ் விடாயென்பதுங்
காண்டகஞ் செறியிந்த மகியின்மிக வுறுதியிக்
காமமோ வாயதுன்பங்
கைதொடு புசிப்புமன துங்குறைந் தாலது
கடுகளவு மிறுவதில்லையா

லீண்டுநா னிற்கவுன் னின்னருட் பேருவகை
யெக்காலம் வாய்க்குமையே
பேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. சு.

இதயார விந்தத்தின் மனமது வியாபார
மிடுகால் குணைக்கிலுள்ள
விந்த்ரதள மாதியா யீசாந தளம்வரை
யியம்பென் டளங்களினுமே .
* பதவாளி யாநல்ல சுகிர்தசிந் தனைகொடிய
பண்பாய கடிநசிந்தை
பாபசிந் தனைகெட்ட கோபசிந் தனைமாசு
படிசமு சயச்சிந்தனை
துதமாய சலநசிந் தனைதரும சிந்தனை
துளக்கவயி ராக்யசிந்தை
சூழ்கருணி கைதனிற் கனவக்ர நடுவிற்
சுழுத்தியென நிற்குமிதனை
யிதவான நுன்றகவி லார்வயஞ் செய்துய்ய
வெளிதாவெ னந்தாதியே .
பேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. எ.

தோடகப் போதுபோல் யாதொரு சுகங்கண்டு
துண்டமா னதுமலர்வதுந்
துக்கமது கண்டது சுருங்குவது முண்டெனிற்
றுகளற்ற நிருவிகற்பங்
கூடுமோ கூடாத தேதலசங் கதமான
குணரகித பரமவின்பங்

* பதவாளி = வரிசைக்கிரமம்.

குறுகுவது மெப்படி புனைத்தஞ்ச மென்பார்கள்
கொள்கைக் குவந்துநித்ய
வீடருளு மடிகளை வெதவே தாந்தநெறி
மிளிரவரு பரமபதியே
விபுலமதி லேபணஞ் சேர்றறனு மிரண்டுமே
மெய்யென் றிருந்துவிளிவா
சோடலுக் கெட்டா விராசிய விலாசமே
யாதினும் வல்லவிறலா
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. அ.

புண்ணியம் பொருளின்பம் வீடெனப் பெரியார்நூல்
புகறுநால் விதமுமேமார்ந்து
புரணகுரு தந்தவொரு மொழிபெற் றதற்காய
போக்கில்வினை நன்னடைகளுந்
தண்ணிய சுகோதய விருத்தியுமா ரற்பமுந்
தன்னையக லாமலங்நன்
றணவிட்ட கன்றதவ றெவ்வளவும் வந்துபின்
சாராம னிற்குமிக்கார்
கண்ணிலுள கடவுளை யிந்தமன் மார்க்கமுங்
காசுடைய வென்போலுக்
காமமோ யாளர்க்கும் வருமோ வரற்கொரு
களங்கமில் லுபலாளன
வெண்ணம் பகுத்தந்த வெண்ணமு மிறக்குமோ
சொல்லையினி லென்னவைத்தா
லேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. கூ.

பிதாவெளவை மனமகா ரிகுளோநட் பில்லமன்
பீதக மெலாம்வெறுத்துப்

பிரிதலுஞ் சுகமழகு வேண்டாமை கோரியுள
பித்தையை நிமர்த்துவிட்டி-
மதாபிமா நஞ்சாதி பேதந் துறந்துவாய்
வாளாமை கொண்டுபசிநோ
வரிணைய மேற்றுண்டு மிருகரா ஜன்போல்
வலப்பார்வை யாகிற்றலுஞ்
சதாசாது சங்கத்தை நீங்கா திருத்தலுஞ்
சருகாதி யுண்டடவியிற்
சஞ்சரித் திடலுநல் லார்சலந மனமசஞ்
சலமாக நிறுவவன்றே
இதாகிதமில் சுத்தவிந் நிலையையெற் கருளெந்தை
யெனுமருணை கிரியடிகளே
யேசற்ற பரமநிஷ் டாநுபவ வருளாள
ரின்பப்ர வாகசிவமே. கo.

ஆநந்தமானபொருள்.

பொன்போலு மேனிபிறழ் சித்தர்கட வுளர்பரவு
புநிதபதி யாகியெனது
புந்தியைக் கவர்கின்ற வன்பாகி யவ்வன்பு
பொதுளுமுதன் மூலமாகி
மின்போ லுதித்தழுங் கெப்பொருள் களுக்குமோர்
விழுப்பொருள் விபோமமாகி
மிளிர்பரஞ் சோதிமய மாயுள வுனக்கெங்கும்
விகலமில் கால்கரங்க
ளின்பாய சங்கதந் தருநா வருஞ்செவிக
ளேதமில் லாதகண்க

ளென்பன விருத்தலா லென்னெண்ண மென்சொல்வீனை
யெல்லா மறிந்தென்முனே
யன்போ டுரைப்பன வுரைத்துநல் குவநல்கி
யருளல்பிர யாசமன்றே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. க.

துணிவுசான் முதனூல்க ளின்சம்ம தத்தையுந்
தொல்லறிஞர் வெகுதெள்ளிதிற்
சொற்றிய நடுக்களையு மவமதித் துத்தனது
சொற்பவறி வுக்கிணங்கக்
கணிதமிட வுளநூத நக்கருத் தாலுனது
கணிதமில் லாதபெரிய
காரியங் களினன்று தீதுபோ லப்பரர்
கருத்திலே தோன்றியையப்
பிணிதரற் கானசில வற்றையிற் றெனமுடிவு
பேசிடத் துணிதல்சிதடர்
பெருமாவை யித்தகைய தென்றறுதி செய்யுமொரு
பெற்றியைச் சிவணுமல்லா
லனிமல்கு தீர்வைக்கும் வருமோ வராதேயெ
னந்தரங் கச்செருக்கே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. உ.

வெருமுந்த யாமிந்த வுலகிலுள் ளாகாத
விவகார மெதுவுமில்லை
விளைந்தவிவ காரங்க ளுக்குரிய நாயமும்
விளையாது போனதிலையென்

உகல்சிந்தை யோடுமோ ராதிந்த நாளிலொ
ரபூர்வவிவ காரமதுநம்
மகத்தே ஜனித்துள்ள தித்தைமுன் னேனொவரு
மறியார் வகுக்குநடிவுந்
தகவந்த தில்லையென் றெணுபஞ்ஞை போலுமித்
தரணியிலொ ரஞ்ஞைசாலவே
சகலசந் தேதகமு மிறந்துதெளி வுளபரம
சாதுக்கள் சரதவன்பி
னகவின்ப வமிர்தப்ர வாகமே யேழுயே
னஞ்சலிக் குங்கடவுளே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. கூ.

இத்தகரி லன்னியுத ரத்தினி லிருந்துதிக்
கின்றகா லத்திலேயே
யெவருக்கு நுதலாதி தானங்க ளிற்றவள
வேமமுப் புண்டரம்பா
லொத்ததிரு மண்ணூர்த்த புண்டரந் தீட்டியு
முலோகித வுடுக்கையிட்டு
முயர்சிலுவை யைக்கையி லேதந்து முடிமழித்
துறுலிங்க வுரியறுத்து
மத்தனு கியநீ யனுப்பினு யேற்றமிழி
வறைவதற் கெம்மதத்தி
லம்புலியை யுறழ்த்துக்க சுகமில்லை யுண்டெலா
வவதியும் பொதுவாகவே
யத்துவித வாணைக்கு ளுளவித்தை யுணரா
ரபேதவுணர் வுணர்வதுண்டோ
வத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. சு.

சுதரிசநம் வண்டாதி குறிகளை யுடம்பிலே
சுட்டிவிஷ யக்கடற்கட்
டோய்பவர்கள் பாஞ மிறந்தவுட னற்பரம
சுகமண்ணு மென்றிருக்கு
மிதயங்க ளக்குறிக ளிட்டவுடல் விடுமென்னி
னெஞனவை தமக்குரிமையென்
றெண்ணுத தும்புநித ஞானமில் லாதுகதி
யின்றென்ற சுருதிமுடிவின்
விதியையுண ராததும் பேதைமை யெனற்கிந்த
விபுலமிசை யையமென்னை [மொர்
மெய்ப்பொருள் விரும்புவார் பொய்ப்பொருள் விரும்பவு
விதியுண்டோ வையவிதனை
யதரிசநர் கண்ணைறைந் தாவிதென் பற்றிலா
ரரசேயெ னறிவினரசே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. நு.

மாயா விகாரமா யுள்ளமத விவகார
மாயா திருப்பளவுமான்
மனமசங் கத்துவ மிலாதுசங் கேதமயன்
மருவியம் மாயையென்னும்
பேயா லலைப்புண்டு திரிமக்க ளும்விவித
பேதமில் சிவோதயத்தைப்
பெறுவதுண் டோவிவ் விபூதியுமு னடிமையைப்
பின்பற்றி நிற்பதுண்டோ
தேயாத செல்வமே தெள்ளமுதி னின்பத்
திரட்சியே சினிதெய்பால்
சேர்ந்தமது ரக்குழம் பேகரும் பேறுந்
தேனெ யெனக்கயலதா

யாய்மா லென்னகத் தேவலிய வந்தநல்
லறிவேயெ னன்பின்விரிவே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. கூ.

உதித்தொடுங் கிடுபெற்றி யுள்ளபுன் மைப்பொருள்க
ளுலகிலுள் ளனவாயிவ்
வுபயவகை கட்குமுத லாயுள்ள மேன்பொருளு
முண்டென்ற லுறுதியதுவே
துதிக்கவுள பரதெய்வ மென்றும்யா தொருவனித்
தொன்றுகம் வஹனந்ததெய்வந்
தோற்றும லெங்கிருக் கிறதெனி னுனக்கெஞன்
றேற்றவிலை யோவங்கெணு
விதிக்கவுள தென்றுமுணர் றிவாளர் நெஞ்சிடை
விளங்குமறி வானநீயென்
மெல்வைத்த வன்பா லியானுமுன் மேலன்பு
மெய்யாக வைத்திங்ஙனே
யதிர்க்கும்விண் ணப்பமெல் லாநன்ன ராமா
றநுக்ரகஞ் செய்தாளரோ
வத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. எ.

மெய்யன்பி லாருன்னை நினையா தவாவென்னும்
வேழநுக ருங்கவளமாய்
மேதினியி லுளதொப்ப நானிரா திதுதாறு
மெய்யன்பை யானமட்டும்
பையுளில் லாதநனி நாடிநா டிப்பெறும்
பவுள்சையெய் தாதிருக்கும்

பரிசையோ சிக்கினனே நாடாத வர்க்கிருட்
படலமாய் நாடியன்பு
செய்யடிய வர்க்குநற் றேஜசாய் நின்றருட்
செல்வத்தை நல்குமுன்றன்
றிவ்யதிரு வருளெனுமொ ராதிசக் திக்குரிய
செயல்வலி பிறழ்ந்தமீதாவென்
றையமுறு கிறதெனது மநமைய நிற்பிரிந்
தடியேனும் வாழ்வதுண்டோ
வத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. அ.

வலியவென் ணைவ மதாவளந் தன்னையுன்
வாளருட் காளியறைய
வருகின்ற காலமெக் காலமக் காலமுள
மதிநனி துளங்கியென்றன்
றுலிதமில் லாநிலையை யோர்ந்தங்க ணறிவித்த
சுத்தவரு ளையுமறிந்தீதார்
துரிசற்ற பரையோகி லேநின்று நன்னகைச்
சுகமுற்ற நிலையின்மேமேல
நலினில்சிவ மெனுநினைத் தரிசநஞ் செய்துநீ
நானெனும் விகற்பிலாது
நற்சுகா தீதசிவ சாயுஜ்ய முறவொரோ
நாட்டமா நிற்கநினையா
யலியணு கிடாதடிய வர்க்கென்று மருள்புரிந்
தாளுங் குகப்பிரமமே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. கூ.

கேவல மெனும்பெரிய வந்தகா ரத்தின்மதி
கெட்டுநித் திரைபுரிவதுங்
கிஞ்சின்மதி விளைசகல மென்னுந் திவாவிலக்
கேவலத் தைத்தணந்து
கூவதனை நோக்குநன வாவிழிப் பதுமுள்ள
கொன்னளவு மறதிநினைவுங்
குறுகாத லத்துவித சுத்தசிவ யோகமுங்
குறுகா தெனுந்தீர்வையைச்
சிவனு கியயா னுணர்ந்ததற் கேற்பவென்
சீர்மதியு மொப்பியதிலோர்
செத்தில்லை யாயினுமு னற்கருணை யன்றே
சிறந்துகை கொடுக்கவேண்டு
மாவலோ டுரொண் சகஸ்திரப் புகழ்சொற்ற
வருணகிரி யிதயமுதலே
யத்துவித சத்திய சிதாகாச வடிவான
வாநந்த மானபொருளே. கடு.

ஆநந்தநடநசிவம்.

பருதியெனு மோர்ஜடப் பொருளிந்த வுலகெலாம்
பரவுவெயி லாய்விழியிறற்
பார்க்கின்ற வெப்பொருள்க ளுக்குமதி விம்மிதப்
பண்டமா யுவமமிலதாய்ப்
பருவமோ ராறுக்கு முதலியா யுளவிதைப்
பண்ணிய நிமித்தமூல
பரனு யநாதியா யஜடமா யறிவெனப்
பகரகண் டாகாசமா

யிருளொளி யெனுமேவா தொதார்த்தவொளி மயமா
யிராநின்ற வுன்னைமனவாக்
கென்பவை களைக்கொண் டளப்பதெவ் வாறந்த
விருவகையு மாகநிகழு
மருமுறைக ளறைகின்ற வுவமங்க ளும்போலி
யாமன்றெ ரணுவுமிமாவுமோ
வன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. க.

எடுக்கா வுடம்பிலை நடக்காத நடையில்லை
யெண்ணுத வெண்ணமில்லை
யிழையாத தொழிலில்லை யேற்காத வேச்சில்லை
யீறுத தாயுமில்லை
படுக்காத பாயிலை யுடுக்காத வுடையில்லை
பாராத தேயமில்லை
பருகாத வுண்டியிலை யணியாத கலனில்லை
படியாத பாஷையில்லை
தொடுக்காத பகையிலை யடுக்காத வுறவில்லை
தொடராத துன்புமில்லை
தூயருட் கடவுளே யினியேனு முன்னருட்
சுகநிலையில் வைத்தாளெனை
வடக்கமில் லாதவென் னெஞ்சமு மடங்கியழ
லானதே கொள்ளொணாதோ
வன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. உ.

இருவினைத் தொடருமோ ரறுவகைக் குற்றமு
மினக்கமில் லந்துபொறியு
மெழுகின்ற நான்குவகை வாக்குமவ்வி குன்றும
லெதிர்மும் மலச்செருக்கு

மொருசிறிது மில்லாத காலையன் மேருமுதுக்
குறைவாய முற்றுணர்வுதா
னெளிவீசு மக்கால முன்னையறி வேனங்க
ணுபயவா தமுமிறந்த
பெருவெளி மயாநந்த மயமா யிருக்குமொரு
பேருற்று வாழ்வனெங்கள்
பெருமவுன் றிருவுள்ள மெக்கா லிரங்குமோ
பிழையுளே னறிகிலேனே
யருண்மௌன ஞானஞா நாதீத ககநமே
யமலவின் பப்பரப்பே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. ந.

ஓதிநூல் சாமிமொழி சாதக மெனச்சொல்ல
வுள்ளவொரு மூன்றின்கணு
முண்மையா நின்றுதி யந்தநடு கீழ்மே
லுலப்போ டுதிப்புவிகிர்தஞ்
சாதியெழி லூழுருவ மருவநா மஞ்சலந
சங்காத மாற்றமேமதஞ்
சாராத தாய்வசந மாநசந் தாண்டியொரு
சமமின்றி யறிவாகிய
சோதியா யாநந்த மயமாக மலருமுன்
சுத்தவீ டடைதலென்போற்
றாய்மைமதி யூற்றமில் லாவொந்த வாறடைவர்
தொண்டர்கம் பலிசிக்குமெம்
மாதிர நிரந்தர முனக்கடிமை யல்லாம
லார்க்கடிமை யாங்களருளே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. சு.

பச்சிலைக் கீடநடை போலோ ருடம்பினைப்
பற்றியுள யாக்கைநீக்கும்
பண்பியறி வான்மா வெனப்பண்டை யோர்சொற்ற
பழமொழிக் குரியவத்த
மிச்சையுடை யான்மவர்க் கத்துளிரு வினைநிலத்
* தெய்தவுள பூதசார
மேற்காத சிலவந்த வாறுவினை யளவா
யெடுத்திடு முடம்பென்னவே
மச்சறக் கோடாது செத்தவுட னெருகாய
மருவுமத னன்மத்தியில்
வருமென்னு நரககற் பங்களிலை நமனென்ற
மறலியு மவத்தமென்றே
ரச்சமில் லாதறையு மவிவேக ரதிநுட்ப
வறிவுநெறி யுந்தீர்வரோ
வன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே ரு.

தவமகிமை யான்மநுடர் சுரர்முனிவர் கட்குநற்
சத்யசா பாநுக்ரக
சாமார்த்ய முளவென்று மதுசுத்த வறிவான
தடஞாநி கட்கற்பமு
மெவணுமுண் டாவதின் றென்றுமொழி தந்துசில
ரிட்டநடு † நினைநன்னரு
வீந் ‡ தலரி யீயவிலை யென்பதை நிகர்க்குமீ
தெக்காலு மொவ்வாதெலாச்
சிவமும் பர்க்ரமச் செல்வமுந் திருவருட்
சிவஞாநி கட்கெநாளுஞ்

---

* இவ்விவரம் தன்னையர்சுவாமி யென்னும் பதிகத்துணர்க.

† நினை=அரும்பு. ‡ அலரி=மலர்ச்சது.

சிங்காம லுண்டென்று மிச்செல்வ முன்னருட்
டிரமெறி யொரீஇநிற்கு
மவளூர வாய்ளூரி கட்கடா தென்றுமுர
சறையலா மெந்தநாளு
மன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. சு.

மண்ணின்மிசை யாதொரு நலத்தினைக் கருதியே
மனிதரை வணங்குமனிதன்
மகத்தாய நினைவணங் கொண்ணு தெனச்சொல்லன்
மலமுணுங் கிருமியமிர்த
முண்ணெணு தென்பதைப் பொருவுமுன் னடியர்தம்
முள்ளுக்கு ளநவரதநீ
யுள்ளதா லவர்வடிவ மெல்லாமு னிலயமென்
றுள்ளாரு மனிதவடிவென்
றெண்ணியிகழ் பதகன்மதி வஜ்ரமுங் கஞ்சனமு
மேமகமென் றெண்ணுமூட
வீநமதி யேயா மெலாவும்பர் முனிவர்களு
மேத்திவந் திக்குமிறையா
ரண்ணலே நின்னடிய ருக்கடிமை யாவமே
யாசற்ற பூதிபூதி
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. எ.

சடமாக வுளதத்வ ரூபமதி னுடையதரி
சநம்வால் பெறுஞ்சுத்தியுஞ்
சைதந்ய முளவான்ம ரூபமதி னுடையதரி
சநமுமுயர் வுளசுத்தியுந்

திடமான சிவரூப முந்தெருள் சிறந்தசிவ
தெரிசநமு மலிவிகந்த
சிவமேயாக முந்திவ்ய சிவமேபாக முங்கண்டு
சின்மய விலாசமாகச்
சுடருமொரு பெரியபே றுன்னன்ப ருக்கலது
சொலமற்றை யர்க்கொவ்வுமோ
துரியவெளி மயசிதா காசகுக தெய்வமே
சுகவருட் கருவூலமே
யடமான வானவ வராவைவிறல் கெடவே
யகைக்கவரு பேரொகரமே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. அ.

இருபத்து நான்காய வான்மதத் துவமா
யிராநின்ற வசுசிமாயை
யென்னுமொரு * பாழுமே ழாயவித் யாதத்வ
மென்றுள்ள வசுசிசுசியு
மருவுற்ற மாயையெனு மொருபாழு மைந்தாய
மாண்கொண்ட சிவதத்வமாய்
வழுத்துற்ற சுசிமாயை யென்னுமொரு பாழுமுறை
வரிசையா யகியிரஜிதம்
முருகுற்ற பொன்போலு முளவேனு மங்ஙனே
மூன்றுமண் ணென்றுணர்தல்போன்
முப்பாழு மறிவற்ற ஜடமெனக் கண்டுதளி
மூன்றிற்கு மப்பாலிலே
யருவப் பெரும்பரம வானென் றளாவுபவ
ரன்றோவு ணக்கமுள்ளா

---

* பாழ் - அபாவம், இல்பொருள் என்றும். இவ்விவரம் சருவேசுரபதி சு - எ - வது செப்புள் விளக்கிச. இம்மனம் சொதபூதிப் பெருஞ்சித்தின் முன் அசித்தானமாயை மறையுமென்பதுகருத்து.

ர்ன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. கூ.

மெய்புடைமை யீதல்பகை யின்மையின் சொல்பொறுமை
மெய்புடைய வெவ்வுயிரி னும்
விலகாத காருண்ய மனமொரு வழிப்படல்
விகாரமின் றுள்ளுக்குளே
தொய்யலா நிற்குமுட் கரணசங் கோசநற்
சுத்தவறி வென்றுசொல்லுங்
துணையின்மா நததீர்த்த மாடிநடு நின்றுள்ள
சுப்ரதக ராலயத்திற்
பையுளில் லாதுணைக் கண்டுகளி கூருமோர்
பாக்கிய மூளார்தம்மருட்
பார்வைக் கிலக்காகு நாளலோ நலநாள்
பரிந்துதயை குயிறல்வேண்டு
மையனே யருணகிரி மெய்யனே யெனையாளு
மப்பனே யொப்பிலானே
யன்பருக் கன்பான வின்பமே யென்னகத்
தாநந்த நடநசிவமே. கo.

நின்மலாநந்தபரம்.

ஆடகந் தன்னிற் பதித்தமணி யணிகல
னலங்கார மாயியங்க
வதிநரு நாறுநறு மலர்மிலைந் தத்தர்முரு
காதிகள பங்கள்கமழ
நீடழகு மல்குநல் லுடையசைத் திளநகை
நிலாநிலவ வன்னமதனை

நேர்நடையு மஞ்ஞையின் சாயலுங் கோகில
நிகர்த்தவின் னிசைமதருந்
தோடகம் போன்முகத் திலகுபசு மஞ்சளுந்
துத்திபடர் தனபாரமுஞ்
சுவர்ணமய மேனியு முடைத்தாயொர் நங்கைமுற்
றுன்றினும் பேரின்பமே
நேடறிவு ளார்கள்சிற் றின்பப் பொருட்டம்பர்
நெஞ்சைவிடு வாரோவெனு
நிச்சய முணர்ந்துமதை நானச்ச னன்றுரு வெ
னின்மலா நந்தபரமே. க.

பொறையடக் கந்தயா வின்சொல்சி வபத்திமைப்
புண்ணியம் புநிதமாகூ
பூரண மிவற்றைநச் சிடுமெனது நன்மனப்
புத்திக்கும் வக்ரம்வெகுளிக்
கறைவன்மை கொடுமொழி யதன்மமவ பத்திமைக்
கட்டுடைமை கண்டத்துவங்
கருதுமட மனசுக்கு முண்டாகு கலகக்
கலாங்களைக் காண்கின்றயான்
மிறையற்ற நடுவனு நின்றடிக் கடிஞாயம்
விவரிக்க வுள்ளவொழியா
வினைதனக் காற்றிலே றுற்றிலே னந்தோவென்
மெய்க்கடவு ளாயநீயோர்
நிறைகருணை செய்யினிவ் வண்ணமு மடுக்குமோ
நிகரிலா வாற்றலுடையோய்
நித்யபரி பூர்ணப் பரசுப்ர மணியமே
நின்மலா நந்தபரமே. உ.

என்கருத் தறியா வினைப்பேத வாதியென்
றிழிமொழி தரற்கிங்ஙனே

யெய்திற்றவ் வாறுமொழி தந்துளார் நந்தீர்வை
யேகான்ம வாதமான
தென்மலி யபேதவா தமெனப்ப றைந்துஜக
ஜீவபர மெக்காலமுஞ்
செத்தற்ற மித்தையவை சத்தான வஸ்துவைச்
சேர்ந்தன வலால்வேறெனச்
சொன்மொழி பொருந்தாது பன்னுமொரு மூன்றெனத்
தோன்றித் திகைத்தொடுங்குஞ்
சுவாபமா யுள்ளதுவு மப்பிரம மேயென்று
சொற்றியொரு போக்குவரவில்
நின்மலப் பொருளாய வுனையே விகாரமாய்
நெஞ்சமஞ் சாதுதீர்க்கு
நெறி * வழுவை யுஞ்சுத்த சன்மார்க்க மொப்புமோ
நின்மலா நந்தபரமே. கூ.

சத்திய சிவாநுபவ வறிவாளர் திரிபுடி
தணந்தநன் னிலைதன்னிலே
தாமது வெனற்குமது நாமிலை யெனற்குமொரு
சார்பில்லை யிதுவேமனஞ்
செத்தறிவு மயமான மூத்தர்நிலை யாமிதைச்
சிவபர வைக்கியமாகுஞ்
செப்பரிய வாசா மகோசர மெனச்சுருதி
தெற்றெனச் சொனதையுணரா
மத்தர்மன வாக்கிறு லொன்றிரண் டென்னுமொரு
வரையறை விதித்துநிற்கும்
மதங்கட் கிணங்கப் பிதற்றுதல் சதாசார
மார்க்கமுடி வுக்கொவ்வுமோ

---

* இந்த வழுவான் உண்மைக்குப் பேதகமாக ஏகான்மவாதஞ் சாதிக்குநரே பேதவாதிகள் நாமல்லவென்றல் நூலாசிரியர் கருத்தாக இங்ஙனம் பொருள் முறைந்து கிடக்கின்றது காண்க.

நித்திய சுகாநந்த வாரியே தமியனே
னெஞ்சிருளே யுண்ணுநிழலே
நிறைவான திருவருட் கருவூல மேயெங்க
ணின்மலா நந்தபரமே. ச.

நோக்கின்ற நயநங்கண் மூடுற்ற காலந்த
நோக்கிலே நின்றதிட்ப
நுட்பங்க ளாயவுரு வெல்லா மறைந்தன்ன
நொய்யவுணர் வாயநெஞ்சம்
போக்கின்றி யிரிகின்ற துரியநித் திரையிலே
புவநமுந் தானென்பதும்
பொய்யென மறைந்ததா லில்லாத பொய்யெனப்
போமோ சிவாநுபூதி
யாக்கமொன் றுள்ளார்கண் மட்டிலவை யழியாம
லழிவுற் றிருக்குமென்னு
மையமில் லாதநடு வேநல்ல நடுவென்
றதிர்க்கலா மெக்காலமு
நீக்கம்வம் பில்லரிய சிற்பர விலாசமே
நிகரிலின் பப்பிழம்பே
நிஜாதிக்ய பரசுப்ர மணியமே யென்னையா
ணின்மலா நந்தபரமே. கு.

விகாரமொன் றில்வாச நாகூயம் பிரசந்த
மீக்கொண்ட தத்வஞாநம்
விலகாத நன்மநோ லயமென்ற மூன்றுமே
வீடாகு மென்றநாதி
மகாமறையி னந்தநூ லெல்லாம் வழுத்துமிவ்
வகையுணர்ந் துள்ளநல்லோர்

வாதத்தி லொன்றுமிலை நாதத்தின் மேனிற்கும்
வழிபிடித் திந்தநத்தே
மிகாதுமறை வுற்றுக் கிடக்குமழ லேய்ப்பவே
விறன்மலத் துள்ளமிழ்ந்தி
மேதையில் லாதிருக் கின்றவுட் பொருளையவ்
விறகைக் கடைந்தறிதல்போ
னிகாசமற் றுளதிரு வருட்டகவி னற்பரம
நிஷ்டையிற் கண்டுகொளலே
நியாயமென நிற்பர்மற் றோர்க்கிதனை யோதிலென்
னின்மலா நந்தபரமே. சூ.

இந்தநத் துள்ளெரி மறைந்திருப் பளவுமதை
யிந்தன மெனப்புகல்வதன்
றெரியென் றியாருமறை யாததைப் புனையமல
மென்றபா சத்தினிற்கு
மந்தரம் வனைக்குமறி யாதபசு வென்றுமே
லமலபர மென்றுமதுவே
யத்துவித வாழ்வென்று மறியாத பேதைகட்
கறிவிக்க முயலினுற்ற
பந்தச் சழக்குள மதாபிமா நச்சவம்
பற்றவொட் டாதகற்றிப்
பகைதந்து பொய்த்தநெறி யேமெய்த்த நெறியெனப்
பண்ணுவதி லென்னதடையோர்
நிந்தையின் றுய்யுநிலை தந்தென்னை யாளவுள
நிஷ்களா நந்தசிவமா
நிகழ்கின்ற திவ்யதே ஜோமயா நந்தநிஜ
நின்மலா நந்தபரமே. எ.

அறிவுநடை யைப்பிரதி பாதிக்கு மறையென்னு
மாரணந் துவிதமுளதா
லல்லவோ * வத்துவித நீத்தவசி பதகதிக்
கத்துவித மென்றவொருசொன்
னெறியொடு விளக்கிற் றலாலொன் றெனுந்தன்மை
நிகழுமா றேகமென்றே
நிகழ்த்தா திராதென வியக்தமா கச்சுகிர்த
நெஞ்சுடையர் பகூபாத
வெறிதின்றி நன்னடுவி னின்றறிந் திதுவேமெய்
வேதத்தி னுச்சியுணர்வாய்
மிளிர்சைவ நூன்முடிவு மென்றுணர்ந் தழியா
விழுத்தவந் தன்னிலுயர்வார்
நெறியிலா ரித்தையறி யாதுமுறை மாறியொரு
நிலையின்றி யுழல்வரன்றே
நிச்சய † திவோதய சிதாகாச தெய்வமே
நின்மலா நந்தபரமே. அ.

திமிரங் கடுக்குமடர் பாசமல மெக்கணுஞ்
செறியிற் பெரும்பதியினைத்
தெரியவொட் டாதாவ ரிக்காதே வொளியாய
தெய்வத்தின் முன்றிமிரமாம்
விமலமில் லாதமல பாசமு மிருக்குமோ
மிக்கசித் தாந்திகாண்மெய்
விளக்குவீ ரென்றுரைவன் வினவில்வெரு குக்கண்ணை
விரியிருண் மறைக்காதுபோ
லமலபதி தனையுமல மாவரிக் காதென்று
மறிவான வாத்துமாவை

---

* அத்துவிதம்=அந்தத்துவிதம். † திவோதயம்=ஒளியுதயம். ஞானோதயமென்றும்.

யண்மிவள ராக்கைபோ லத்தெய்வ முன்பாச
மதுவுமுண் டென்றுமறிவு
நிமிருமெய் யாயவறு பூதிக்க ணப்பாச
நிகழ் * பருதி முன்னிருட்போ
னீங்காம னீங்குமென் றும்பிறர்சொ லாரோவெ
னின்மலா நந்தபரமே. சு.

மலசத்தி விட்டகற் சைதந்ய மெல்லாநின்
மலசிவந் தன்னைமருவி
மடியா திருப்பதெனி னச்சிவ மதற்கீநம்
வாராதே தாவென்பருணர
வுலகத்தி லேபெத்த ராநின்ற வுயிர்தோறு
முபயமின் றேகமாக
வுள்ளும் புறம்புநின் றுளசிவ மளப்பிலா
வுயிர்கடன் னைக்கூடுகாற்
கிலமுற்று நிற்கநடு வின்று † சத் தாகக்
கிளக்குமப் பொருடன்னுடைக்
கிறியற்ற சித்தொடான் மாவையு மதர்ப்போடு
கிளர் ‡ சுத்த பாசத்தையு
நிலவுற்ற முத்தியிற் சச்சிதா நந்தமா
நிற்கவே கூட்டுமென்பார்

---

* பகற்காலத்தினும் யாதொரு சடபதார்த்தத்திற் சூரியனெளி தடையுண்டவளவிலுள்ள இரு ளே அப்பதார்த்த நிழலாக விருத்தலினல் அவ்விருளுண்டென்பதூஉம், அவ்வனைத் தடையுண்ணு விடத்திலுள்ள இருளும் அறியாமற் றன்சத்திமாத்திர மிழந்திருக்கின்றதென்பதூஉம் பருதிமுன்னி ருள் நீங்காமனீங்குமென்றதை யுணர்த்துமென்க.

† இவ்வனம் வருகின்ற முத்திநமுடிவு, சைவசித்தாந்த சாத்திரம் கசடல் ஒன்றுய மனவாசகக் கடந்தார் உண்மைவிளக்கத்தின் "முத்திதனின்" எனுந்தொடக்கத்து வெண்பாவின் கருத்தையுஞ் சார்த்து நிற்பது காண்க.

‡ சுத்தபாசமென்னலால் ஆணவமலமை மாற்றிய நிரோதாவை சத்தியென்றறிக.

நிஜநெறிய னொந்தையரு ளருணகிரி யடிகளே
நின்மலா நந்தபரமே. ௬0.

ஆ திருப்பா - ௬0௯.

பேசாவாழ்வு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னுலகு மண்ணுலகும் போற்று ஞான
பூரணமே யாரணமே புகற வொண்ணு
நன்னிலையே யென்னினுமே நலியா வாதி
நாயகமே தாயினைய நட்பே யெற்கீண்
டுன்னிலையெல் லாமோர வுணர்வீந் தாய்மற்
றொருருகுறையை நீத்தில்லை யுனையே யல்லாற்
பின்னொருவர் தமியேற்கு முண்டோ வெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௧.

குத்தியகத் துளநிட்சே பத்தைக் காணக்
கூரலகால் வெட்டுவதே வழியல் லால்வே
றுத்தியிலா தொப்பமலத் துள்ளே நாளு
மொளியின்றி நிற்பவனைக் காண்பா னுன்றன்
முத்தியரு ளல்லாமற் பிறிதின் றென்னு
மொழியுமொழி பெட்டிலையே முன்னும் பின்னும்
பெத்தர்களுக் கருளிறையே யருளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௨.

பொருபினிக்கு மெரிபசிக்கு முரிய பாழ்த்த
புலையுடம்பைச் சுமந்துதிரி புன்னெஞ் சேற்குன்
றிருவருடா னில்லாக்காற் கணக்கா லேனுஞ்
சிந்தையொரு வழிப்படுமோ சீர்மை யாமோ

குருவடிவாய் வந்தினிய வமிர்தம் போலக்
குயின்றுவிரு வியவாய்மை யெவ்வா றென்னைப்
பெருவெளியாச் செய்யுமருட் பேறே யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. கூ.

உன்னருளா லுனைக்கருதி யிருக்கு மிஞ்ஞான்
றுறுநோயுங் கலிப்பேயும் வருத்து மாயி
னென்னசுக மடைகுவலுன் பெரிய வீர
மெளியேன்பா லின்னணமோ விருந்த தச்சோ
சொன்னவணை மருள்வையென்ற தீர்வை யொன்றே
தொழும்பன்வெளி மலியிலக்காக் கொண்ட தற்கோர்
பின்னமெய்தா தருள்பாலித் தாளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. சு.

பேடிபெண்ணைக் காமுறல்போற் கல்வி யில்லான்
பெருங்கழகம் புகவெணல்போற் றிருவில் லாதான்
பாடிபுகழ் வள்ளலெனும் பெயரொன் றேற்கப்
படிமீது சூழ்வதுபோற் பதியா முன்னே
நேடிநிற்கும் பேரளியில் லாத நாயே
னீடருள்வாழ் வடையநினைக் கின்றே னின்பப்
பீடிகைமே னீவைத்தால் வாழ்வே னெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. நு.

வீதலில்லாப் பெருமவுன்னை யடைவே னுயின்
மிகக்குறளற் குயர்தருத்தே னெட்டஞ் போலு
மாதுலற்கு நிட்சேபம் வாய்த்தாற் போலு
மந்தகற்குக் கண்பிராப்தி யாறற் போலு
மேதமறக் குணிக்குவாக் குற்றுற் போலு
மெனவலிக்க யாதுதடை யெந்தா யெந்தாய்

பேதமிறக் கருணைசிறந் தருளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௬.

மாயின்மிப் பனித்திடுநின் கருணை வான
மாணடியா ராம்பைங்கூழ்க் கிரங்கா தாயி
லுயின்றித் தழைப்பதெங்ங னக்கோ வக்கோ
வுன்னையல்லாற் புகல்சிறிதுந் தனியேற் குண்டோ
காயின்றிக் கசடுபல செய்தே னெனுங்
கருணையுளாய் நுன்னடிமை யாகா நின்றேன்
பேறண்டுந் தனியருள்செய் தாளா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௭.

தரணிவதி புருடார்குண மேது மில்லாத்
தனிப்பிரமப் பொருளாய பெரியோ யுன்னைப்
புரணிபொலி புருடார்குணப் புல்லர் யாங்நன்
புகரறவே தானறிவார் பூர்த்தி யாய
கிரணவருள் கிடைத்தாருன் வாழ்வே னல்லாற்
கிஞ்சித்தும் வாழேனென் கிழமைக் காய
பிரணவசு வாமியருள் புரியா யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௮.

அரசத்தாட்டு நுன்செயலா லடியே னுன்ற
னருள்வேண்டி யேமுயலா விடினு மப்போன்
முசுப்பிடியா முயலினுமுன் கிருபை யாங்கே
முன்னிருந்து முடிக்காதேற் பயனென் னெந்தாய்
தசத்திகையுந் தொழுமோளிக் கெனைத்தா னைக்கிச்
சத்யசுகம் பெறவுளத்தி னினைத்தல் வேண்டும்
பிசிப்போதஞ் செருத்துனர்வார் பேறே யெங்கள்
பேரரசே பாரமுதே பேசா வாழ்வே. ௯.

நன்றில்லேன் [illegible] சைமிக் குள்ளேன்
ஞானமில்லே னூனமுள்ளே னல்லார் கொள்கை
யொன்றுமில்லே னுண்மையில்லே னின்மை யுள்ளே
னுணரசைதிக் கறையிகந்து பரமா நந்த
மென்றுமுறப் படர்ந்தனிங் கெந்தா யெந்தா
யிரமிகுத் தருள்சமந்தப் புகழ்சொற் ருற்குப்
பின்றையெனு தாண்டபர குகேசா வெங்கள்
பேரரசே யாரமுதே பேசா வாழ்வே. கூ.

---

* குகப்பரமம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வார்சாலு கத்திலெனை மனுவாய் வகுத்தவருண்
மதியாயி ருக்கு நலருள்
சீர்சால வுற்றகரு வியெலாம சைக்குமருள்
சிவநாட வைத்த மெயரு
ளூர்பேர்கு ணத்திரய மணவாத சுத்தவரு
ளொளியாக நிற்கு மொரருள்
பார்மீத னக்கருளு மருளாகு மித்தையுள
பதியேகு கப்ப ரமமே. சு.

அடியார்த மக்குறுக ணணுகாத வினக்குமிறை
யடலுழ்வி னைத்தெ டர்பிலுன்
மடியார்வெ றுப்புறினு மினிதாய வருத்துமிறை
மறலூரி ருத்து மறமே
குடியாயி ழைத்திடினு நமனுனை பெற்றவர்கள்
கொடுபோக விட்ட மிலிறை

---

* இப்பதிகச்செய்யுள்களோறும் கடைச்சீரில் வருகிற ஏகாரத்தை ஈற்றசையாகக் கொள்க.

படிமீதெ வர்க்குமிறை யெனவேயி ருக்குமொரு
பதியேயு கப்ப ரமமே. ௨.

தேவாதி கட்கரிய முதலாய ரக்கர்நரர்
செறிபூதர் மற்று முயிர்தாங்
காவாவெ னச்சொலவ தமாதரிக்கவுள
கருணைக ரக்க டவுளாய்
மூவாசை செற்றபொறை யுடையாரு ளத்திலவிர்
முழுமாம ணிச்ச டரதாய்ப்
பாவால்வ ழுத்துமென தறிவாயி ருக்குமொரு
பதியேயு கப்ப ரமமே. ௩.

நிலனுள்ப வர்க்குமதி மிடியோர்த மக்குமணி
நிறைபாவ லர்க்கு மடமே
சொலுமூட ருக்குமுயர் குலமாத யர்க்குமதி
சுழல்பூரி யர்க்கும் விடமே
கலனுபு ளர்க்குமற நலனேயு ளர்க்குமலல்
கடிவானி னைத்த வடலும்
பலனீய ருட்சலதி யெனநானி னைக்கவுள
பதியேயு கப்ப ரமமே. ௪.

பெருவான ருட்குயிரெ னநினவெ னமத்தர்மருள்
பிணிகாள ரக்கர் நிலநாண்
மிருகாதி பகர்நரர் வலிவேறு மச்சவுரு
மிடலோடு ழைப்பி னநனம்
வெருவிவில னக்குரியை வெருவேவில னக்கருண
விலைவால்வி லக்கி யருளும்
பரிவேசி றக்குநிற பிரியோவெ னச்சொலொரு
பதியேயு கப்ப ரமமே. ௫.

அணிநாய கந்துரிய மணிநாய கங்குசல
ரவைநாய கங்கு றைவறு
திணிநாய கங்கவிஞர் புகழ்நாய கம்பெரிய
திருநாய கங்க ருடைறு
துணிநாய கம்பரம குருநாய கம்பிரம
சுபநாய கந்த மியனேன்
பணிநாய கம்பிரம மெனமேவி ளங்குமொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. சு.

இகழ்பாவ மென்றவினை யதனல்வி லங்ககம
மெனமேவி ளங்கு யிர்களும்
புகழ்சில மென்றவினை யதனலு யர்ந்துளவி
புதராயி லங்கு யிர்களுந்
தொகையாமி ரண்டும்விர வியகூவின் மைந்தருமொர்
சுகமேவ வென்றி ருநடம்
பகமாயி டுங்கடவு ளெனநானி னைந்துதொழு
பதியேகு கப்ப ரமமே. எ.

எழிலாயி யங்கும்விழி யிமைபோல னந்தநசை
யினர்தாமி ருந்தி டினுமவ்
விழியாத வன்கிரண மிலதேல்வி ளங்குவதெவ்
விதமாக லின்ப லுயிராய்
மொழிசேத நங்களுழி யொளியாயி ருந்தமுதன்
முதவீர மங்கி னலனில்
பழியேயெ ழும்புமென நினைவாரி றைஞ்செனைரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. அ.

கனிநேய வன்பொனு முருகார ருங்குழவி
களெலாநி னைந்த வமய

மினிதாய ருந்துவண முலையாயி றங்குமரு
ளெனுமாட நந்த முடைய
தனியீச னந்தநடு வடிபேத மென்பவைகள்
சமையாத வன்ற னியனேன்
பனியாவு மங்கவருள் புரிதேவ னென்றவொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. கூ.

நயமேகி ளர்ந்துபர சடியாரை யெந்தநில
நகமாதி கண்க ளினுமல்
வெயிலேலவி ரிந்தபக லினுநா கருங்குமரம்
வினைசோரி ருஞ்சை யினுங்
தயவோட கம்புறனு முறையேபு ரந்தருள்செய்
தகையார்பெ ருங்க ருணையின்
பயனேவி ரும்பருண கிரியார்பு கழ்ந்தவொரு
பதியேகு கப்ப ரமமே. கo.

பரசுப்ரமணிய வாழ்வு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருஞானந் தனையடையத் தவம்புரிய
வென்னவுமத் திருஞா னத்தாற்
பெருஞானப் பிரமத்தை யறிந்திடலா
மென்னவுநற் பெருமை வாய்ந்து
தெருளான தைத்திரிய வுபநிடத
மறைந்திடுமத் தீர்வைக் கேனு
மருளீனை விடுத்ததுண்டோ வெனையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. கூ.

உடம்புமுத லாநந்தம் வனையொன்றுக்
கொன்றுள்ளே யுளவேவா னைந்து
சடஞ்சொலிடு மைங்கோசச் குகைக்கப்பா
வுளகுகனைத் தரிசித் திட்டா
லடங்கடந்த முத்தியெனத் தைத்திரிய
வுபநிடத மதிர்க்கு மத்தை
மடஞ்செறிந்த யானடைவ தென்றெனையாள்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. உ.

எம்மூர்த்தி களுமற்று மெல்லாமும்
பரசிவனே யிணையி லந்தப்
பெம்மானே பறிந்தவனே மிருத்துவினைத்
தாண்டுகிறன் பெரிய வீட்டுக்
கிம்மார்க்க மலதில்லை யெனுமெசுரின்*
கைவல்ய மிசைத்த வாறு
மம்மருளே னறிந்துய்வ தெக்காலென்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ஈ.

சிரத்தையருந் பத்திதியா நம்மியாகங்
காரணமாச் சிவஞா னந்தா
னிரப்பறவே வாய்க்குமெனு யசுரின்கை
வல்யவுப நிடதங் கூறு
முரப்பில்லை னுக்கவைதா மெந்தவா
றமைவுறுமன் புடையர்க் கீநல்
வரத்தரசே யருள்புரியா யெனையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ச.

---

* இது எசர்வேதத்திற்குச் சேர்ந்த ஒருபநிடதமேயல்லாமல், கைவல்ய நவநீதமெனும் ஒரு சாஸ்மாத்த நூலன்று.

ஈச்சுரசா கூதாத்காரத் தான்மோக்க
மென்றதர்வ சிரசு கூறும்
பூச்சாரு நீத்தாரொல் லார்க்குமிது
பூர்த்திதரும் பொருத்த மென்னுப்
பேச்சறையத் தடையேதீ தடியேற்குக்
கிட்டாது பின்னிட் டாக்கான்
மாச்சிரம மாமன்றே வெனையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. ரு.

சித்தநிரோ தந்தானே சமாதியென்று
மதுவேசாத் தியமா மென்று
மித்தைசொலா வழுதவிர்தா முபநிடதந்
தெற்றெனவே விளக்கா நிற்கு
மத்தையிந்தப் பேதைமையி னடையொழுங்கு
நீபணித்தா லன்றே மங்கா
மத்துடையோ யுய்வே னெனையாளும்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. சு.

இனியசமா திக்குரித்தா மேகாக்ர
சித்தமருத வீச்சு ரன்றன்
கனிவுகிள ருபாசனையா லாமென *வைம்
மூன்றுபிர காரத்துள் ளே
நனிபகரத் திருப்திதீ பங்கிவத்த
லானுமந்தா னடையுள் ளாரும்
† வனமிதுவன் றெனவே வுளமேதா வென்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. எ.

எசில்சித்தி யார்சுபக்ஷ மிரண்டாஞ்சூத்
திரமிருபத் தெட்டி லென்று

---

* பஞ்சாசப்பிரகாரமென்னுமென்பது வாதநூல். † வனம் = வழி.

மாசில்சுத்த மானதமாம் பூஜைமகத்
தென்றுமணங் கான்மேரு வண்மை
பேசுபத்தி ஞானனெதன் னுஞ்செருக்கை
மாய்ப்பனிறை பெறுமென் றுஞ்சொன்
மாசினித்த நெறியெற்கு மென்றுறுமென்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. அ.

கன்மமுயர் யாகத்தும் புண்ணியமா
நதிகண்முழுக் காதி யாய
தன்மதபோ யாகமுமவ் வியாகத்துஞ்
சற்சபமுஞ் சபயா கத்தும்
புன்மையின்மா னசமாகுந் திபாநயா
கமுமுறையே புகலொண் ணுத
மன்னனச்*னை வப்புராணஞ் சொலுமெனையாள்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. கூ.

திராவிடவோத் தாமுறைத்தெள் ளேணத்திற்
சொனபோதச் சிதைவுஞ் சைவ
புராணவளிச் சங்கிதையின் ஞானநிலை
யுரைத்தகோண புகன்ற வண்ணை
மராகமல மாயைமிகடிற் சிவனுவன்
சிவனென்னு மமைவு மெற்கு
வராமலுமுப் பேவனூற்றப் புதன்புகழுன்
பரசுப்ர மணிய வாழ்வே. கூ

---

* இஃது சைவபுராணம் ஞானசங்கிதை உசு - வது அத்தியாயம்.

குகசம்பு.

அருணகிரிநாதர் சிரியவிருத்தம்.

புகழ்மலி சண்பையி லும்பரும்
புகழவி ருந்தரு ளுண்ட வேள்
திகழ்மறை மந்திர வந்தரந்
திரிபுடை யொன்றொடி ரண்டெனப்
புகறலொ ழிந்துள டங்கிடும்
பொறைமவு நம்பிடி யென்றுதந்
துகளறு தொண்டர்சு கம்பெறச்
சொனதில்லை யென்குக சம்புவே. க.

வசுதைதொ டங்கிய ருஞ்சிவம்
வரைசது வொன்பது மின்றியொன்
சுசிசுட ருஞ்சிவ நின்றிடுந்
துவிதம கன்றதை யண்டுத
லுசிதவ ருஞ்சிவ மென்றுநன்
குளவரு ணர்ந்திப கர்ந்ததிற்
கசிவுடை யென்றனை யென்றும்வை
களிகிள ரென்குக சம்புவே. உ.

அவதித ருந்தலை யைந்தையு
மகலவ யர்ந்தவர் துன்பறு
சிவமென நின்றன ரென்றுநன்
றெவுடிரு மந்த்ரம றைந்தவர்
தவனிலை கொண்டிய வன்புசெய்
நுளையில்சி தம்பர வங்கணன்
பவமற நன்றரு டந்ததண்
பரிவுடை யென்குக சம்புவே.

எனதாழில் கொண்டுக றங்கினு
மிறையரு ளின்பரு ளஞ்சிகாக்
கனமவு நந்தனி லென்றுபேய்க்
கனன்மது ரந்தர வுண்டகோன்
சொனதுரி யந்தனி னின்றிரு
சுகமடை யும்படி யின்றெனை
மனதுக னிந்துக லந்திடாய்
வரர்பர சென்குக சம்புவே. சு.

மலமழி வின்றிய ருந்திரு
மறைபுக ழும்பதி யென்பதிற்
கலவலி கந்தவிவார் தந்திர
கதிவர லென்றென வஞ்சிர
மலையர னின்பெபர் கொண்டுளன்
மனதுக னிந்துமொ ழிந்தவர்
நலனுற வின்றுக லந்தரு
ணவிலரு மென்குக சம்புவே ரு.

உருவெளி யாம்படி யோங்கிய
வொருவனி ரந்தர வுண்மையை
மருவியிம் மாண்பய னீண்டிவர்
மருவுவ தென்றறி விம்மிதம்
பெருகிய வான்சுக வீங்கலிற்
பிரிவற விங்கெனை நன்குவை
கருணையி னீண்டம காம்பரக்
களிகிள தென்குக சம்புவே. சூ.

நீயெனை நற்புரி வான்முவர்
நிகழுரு வங்கொடு வந்துநன்

னேயம தர்ப்புற வேசொன
நிலையினி னின்றுப யன்பெறத்
தாயினு மிக்கத யாவினைத்
தருவது முன்கட னுன்கடன்
றாயவ ருட்கரு வூலமே
சுபகர வென்குக சம்புவே. ஏ.

நால்வர்ந டப்படி நின்றிது
நாள்வரை யின்புய ருஞ்சுகஞ்
சால்கதி பெற்றுள ரன்பது
தாழ்வற விங்கெனை யண்டிநுன்
பால்வதி யத்தடை யென்கொலென்
பாலதை நெஞ்சமு வந்தரு
ணூல்க டிதிக்கவ யங்குமோர்
நூனமி லென்குக சம்புவே. அ.

சிந்தையி றந்துசி றந்தவர்
சென்றவ ரம்புணு ழைந்துவெம்
பந்தம கன்றிட வென்றுனும்
பண்புடை நெஞ்சம டங்கலு
மெந்தைக ளென்றுகு ரங்குமன்
பென்பதை யுந்தர லுன்கட
னந்தமி லந்தணர் சந்தத
மன்புசெய் யென்குக சம்புவே. கூ.

அசைவறு நன்மவ நந்தனி
லமொன லும்பொரு ளொன்றையுந்
திசையொடு கண்டில னென்றுசெந்
திருவுள நம்பந டந்துளன்

வசையற வண்டிய வின்புழை
வழிபடு மென்றனை யுந்தனை
பசையருண் மைந்தர்க ளெங்கணும்
பரவிடு மென்குக சம்புவே. ௧0.

பெரிய சாமி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கை வார்சடைக் கடவுள் சேயெனுங்
கந்த வேள்சய கீய சவ்வியப்
புங்கன் மாணவக் கரிலம் பாதகம்
புரிந்த வோர்மறு டற் *கி ரங்கியப்
பங்கம் வீட்டியாட் கொண்ட துண்டெனப்
பகரன் மெய்யெனி லெளிய னேனமு
மங்க மாய்த்தருள் புரிவை யேயருள்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௧.

சிந்திற் குந்தனு வாவிக் குந்தடச்
சிகரிக் குஞ்சிறு திடருக் குங்கடத்
தந்திக் குங்குழைப் பன்றிக் கும்வியன்
ருழ்வெம் மட்டமட் டெற்கு நின்னருள்
சிந்திக் கும்பெரி யர்க்கு முண்டிதிற்
சிறிய னுய்யுமா றெங்ங னெற்கினி
வந்திக் கும்முனை யன்றித் திக்கிலை
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ௨.

அனலிக் குஞ்சிறை யலகுக் கும்மலை
யசத்துக் குங்குழை யளக்கர்க் குஞ்சக

* இஃது சைசலத்தில்.

மனுவுக் கும்பிற மறைகட் கும்முள
மாற்ற மெம்மடங் கம்ம டங்கருட்
டனுவர்க் குஞ்சிறி யவனுக் குஞ்சொலச்
சகடொ ரற்பமு மிலையு னைப்பணி
மனமுற் றுங்கொனை தளர்வுற் றேயுய்வனே
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. கூ.

அரிய புத்தியின் மிருக மொப்பவிங்
கருந்த லும்பொருந் தலுமே கன்மமாத்
திரியுன் மத்தரைப் பொருவ நிற்பணி
சிறிய னுந்திரிந் திடின ருட்டிறன்
விரிம தர்ப்பினர் பொலிசை யுத்தியெவ்
விதமு றுஞ்சுக முதவு நன்கருள்
வரிய ளித்தருள் புரிதி யொப்பிலென்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. சு.

சுடரின் மேலுமே லுந்துப் பாச்சியஞ்
சொரிய வஃதவிந் திடுவ துண்டெனின்
விடய மோகமுந் தமசு ளேற்கறும்
விதியுண் டாமெனப் புகற லாமைய
கடவு ளாயநுன் கருணை நோக்கமென்
கண்ணி னுந்தடை யாகு மேற்றொடர்
மடமை விடவு மிடனுண் டோசொலாய்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. டு.

தக்க னற்றனங் கொழித்து ளுற்றுநற்
சபல கன்மமுங் கவலை யேதரும்
பக்க மிக்குடைத் தண்டி போலரும்
பரத்தை யேமுனிட் டுளுற்று பாவமும்

பொக்க மின்னலன் றருமென் றூலருட்
புரிவி யாதினும் பெரிது நல்லருண்
மக்க ளுக்கெலா முரிய வத்தைபீ
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. ச.

சகுன மானெழின் மீன்மண் டகமஞ்
சலிகை போல்வினிற் சரித்துங் கானலி
மிகும றன்மகிப் புடைவ திந்துமுவ்
வியத மாநித நான்று நிற்றலிற்
றகுதி யாயநின் றனைய றிந்துபுஞ்
சரத வின்பிலோ ரிறையு மெய்துமோ
மகுட வானவர் முதல்வ வென்னையாள்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. எ.

ஊன்பு ரத்தொரு வற்குன் மெய்யரு
ளூறுமெ னிற்பிற வொருவ னேத்தொடல்
தேன்க டக்குநன் மொழியு லோசநஞ்
சிந்தை கொண்டிருள் போக்கி யாள்வலி
தான்பெ ருக்குமேன் முதலி யாயவுன்
றரிச நத்திலே பாச நீக்கமும்
வான்க ளிப்புநன் கெய்தற் கையமென்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. அ.

சோக மென்றசொற் சொனதி லுடற்
சுமையு ளோரெரு வனருந் தேவுமே
டேக மாங்கதி யெய்து வேனென
வெனலி னுஞ்சம னிருணி லத்துளே
போக னீங்குமேற் பெரிதெ னத்தனுட்
புந்தி செய்தனன் கென்றிவ் வாறிய

மாக ரிப்புறு வேணைக் காவுதி
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. கூ.

சச போற்றிநன் னேச போற்றியெம்
மிறைவ போற்றியெம்பெரும போற்றிசூர்
நாச போற்றிமெய்ப் போச போற்றியொர்
நாத போற்றியென் ரூதெ மாப்புடைத்
தாச சேத்தரு ணைச லப்பெயர்ச்
சாது பாத்தலை வாறு னைப்புணர்
மாசி லாக்கமே வேண்டு மாண்டருள்
வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. கo.

திருவருட்கடல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகடங் கலும்பனி யிறையவன் சேவைய
தொழிற்றுளர் பணும்விணைப் பலணைத்
தலமிசை * யநுபவித் தாவது பரிகரித்
தாவது சரிசெய வேண்டு
மிலையெனி னதுபுரிப் பவத்துறு மெனவிர
னியன்முளை † சொனநடுப் படியுன்
னலணுடைச் சேவையி லாதுயும் வழியெங
னுன்ரூழுந் திருவருட் கடலே. க.

நன்னெலைக் கவர்ந்துவைக் கோல்விடுத் திடலன
ஞான நூற் பொருளிணைக் கிரகித்

---

* அநுபவம்=வினையின் தாரதம்மியப்படி, பல காலவளவைகளிற் பொருந்தும். திருட்டாந்தம்.—பின் கரு - ஆண்டன்மேலும், (பிரகதி)கத்தரி உ - மாதத்திலும், நோ கரு-எனிலும் பலன் நல்போல இம்மையிலு மறுமையிலும் கூடுமென்க.

† இஃது ஞானசம்பந்தரைச் சொல்லியுளது.

தந்நெறி நூல்விடித் தாரிய னுரைப்படி
யநுதிநஞ் சாதனை புரிந்துன்
னின்னரு ளடைந்தன நறிருநொல் லாருமிங்
கிழிநசை சூழ்ந்துகெட் டேனுன்
முன்னிய வணமினி முயங்கிநல் லருள்செயென்
முழுமுதற் றிருவருட் கடலே. உ.

ஆரிய னுவற்சிநம் பாதசந் தேதகமு
மகிலமு மாக்கையு நாமென்
றோரிடை யூறற விழைவிப ரீதமு
முறழ்வுடைப் பொருண்மறைத் தோவாக்
காரிரு ளாயது மிலையெனி னுனதருட்
களியினை யடைவகை புண்டாஞ்
சீரிய நடையிலெற் கெதுவரு மடியனைத்
தெருட்டுநற் றிருவருட் கடலே. ங.

தந்தைதாய் மனமக வாதிய ரியாதொரு
தருணமை விழிமறை வாயிற்
சிந்தைதான் வருந்தியம் பகத்தலர் வடிப்பரித்
திணைக்கொரு மூலமா யாதி
யந்தமின் றுளசிவ மறைந்துள நிலைகுறித்
தழுகிலர் நரரிதை யாயி
னிந்தைசான் மடமையென் றுமிதைக் கடந்துய
நினைவுசெய் திருவருட் கடலே. ச.

ஆண்டைய ராயுளொர் நூற்றினு மேலிலை
யதிலனைக் கூறுநித் திரைக்காங்
காண்டிற மதிற்பதி னைந்துள மையிற்போங்
கதிதளர் சரைக்குமவ் விதம்போந்

தூண்டுமற் றிருபதி னெய்முத லாயவை
தொடர்வுறு மிதற்குளெண் ணறுநூ
லேண்டர வுணர்வதெங் கறிவதெங் கடைவதெங்
கெனைக்கொளுந் திருவருட் கடலே. ரு.

உரியவ ரவைபுகுந் தமிழ்துறழ் கேள்வியி
னுருசிகன் கறிந்துயு மேதைப்
பிரியமின் றளியென வாய்ருசி யறிந்துயிர்
பிழைத்தலி னின்றுமெய் விடுத்தல்
பரிநல னுகலி னுரியவர் வதியொரு
பதியிடை யநுதிந மிருத்தி
யரியவுன் னருட்கெனை யீதிபின் கோடியென்
னுதரத் திருவருட் கடலே. கு.

ஆணவத் திமிரமு மாயையந் தீபமு
மகவினை மலமயக் கறிவுங்
காணுயி ரெனும்விழிக் கொளியருள் சிவமெனுங்
கதிரவ னுதித்தவிர் காலங்
கிணமுற் றருளினி லடங்கிடு முயிர்நலங்
கிளர்சிவ மதையடைந் திடுமிவ்
வேணமெற் குறுவதென் றுனக்கருள் புரிவமென்
னிசைத்துள திருவருட் கடலே. எ.

கேவல விருட்டினின் மாயையந் தீபமுங்
கிருத்திய மலமயக் குணர்வு
மேவினின் றிடுமிவன் குரம்பையே மாயையும்
வினைகளொ ரிரண்டுமே சுவர்க்கந்
தீவிர மாயுள கருமமு மாமிவை
திமிரநந் திடுவண மருளா

லீவதென் றுணைனெனக் குணையல தெவரரு
ளிகைக்குநர் திருவருட் கடலே ல. அ.

உயிரினைக் கீழ்நிலை யரணிய தாகவு
முனதிருந் தாரக மநுவைச்
செயிரறு மேனிலை யரணிய தாகவுந்
சேர்த்தும தித்திடு தியாந
மயர்பொழு தெழுமறி வாகிய கனலியவ்
வரணிமு முதுமதன் மயமாக்
குயிறுமொ ரருந்தொழி லளிசான வாறனைக்
கொளுமொரு திருவருட் கடலே ல. கூ.

இப்படி மிசைமிறை யேநித நான்புரிந்
திருப்பினு மென்னிறை யாமுற்
கெப்படி யேனுமென் றனைக்கொடுத் ததிற்சக
டிலையிலை யணைப்புதெப் படியோ
வப்படி யிழைப்பதுன் பாரமெந் தாயரு
ணைசலப் பெயரிய வொருவன்
செப்பருட் கவிப்பொரு ளெயெனை யாள்குக
தெய்வமே திருவருட் கடலே ல. கo.

பராபரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமிசை யம்மிணை யாதனைப் போற்புரி
யாதுயர் நோக்கமுடை
மாமனு வாய்வகுத் துள்ளநற் காத்திரம்
ஒளவியு மெங்கெறிக்கு

மோமெனுஞ் சைவசித் தாந்தசன் மார்க்கமுற்
றுன்னினே வேபோந்து
மேமுற லின்றெனி னென்னுறழ் தோஷிமற்
றேவர்ப ராபரமே. க.

நின்பரி வானுனக் கஞ்சுவி வேகமென்
னெஞ்சில மர்ந்தமுதன்
மன்பதை பல்வகை யாகவி றைஞ்சுதெய்
வங்களெ லாமுதலா
முன்பரி பூரணத் துள்ளவென் றுன்னையே
யுள்கெளி யேனையிந்நா
ளன்பொடு நீயரி யாவிடு ரைத்துணை
யாவர்ப ராபரமே. உ.

பாரிம காருற வாகர மாதிய
பந்தமெ லாமுயிர்த்துன்
பேரரு ளேதுணை யென்றுதி ரிந்திடு
பெற்றியு ளேனையீனத்
தோரரு ணீபுரி கில்லைய னிற்புரி
வோடெறு ளங்கருதி
யாரரு ணல்குவ ரார்துணை யாகுவ
ரையப ராபரமே. ங.

தூங்கிவி ழித்நிட லொத்தவு லப்பொடு
தோற்றர வுக்களியே
னீங்கிநி ரந்தர முன்னெடு தோய்ந்துய
நித்தமு னைக்கருதென்
பாங்குணர் வாரொவர் பண்டைவி னைக்கடை
பைதலி னின்றுமெனைத்

தாங்குவ ராருனை யன்றிய ருட்பிர
சாதப ராபரமே. சு.

ஒன்றும றிந்தில னுக்குமெல் லாமறிந்
தோற்கும நந்தையுழை
நன்றிது தீதிது வென்றுணர் தர்மமெஞ்
ஞான்றுமின் றுன்னடியா
னென்றுள நானிடை யாதலி னுன்னரு
ளின்றியெவ் வண்ணமுய்வே
னன்றறை தந்தவ ணம்புரி யென்னறி
வாயப ராபரமே. ரு.

நீயெனை யாண்முறை யாயளி காட்டியென்
னெஞ்சையு முன்வயமா
யீயவ லித்திது காறுமை நேகவெல்
லென்னைம றந்ததனாற்
றாயவ னன்றிவன் றீயவ னென்று
துறந்தனை யோவெனவிங்
கேயக நைந்துக லங்குகின் றேன்புக
லேதுப ராபரமே. சு.

இப்படி மற்றுரு வப்பொருள் கட்கெலா
மெப்படி யாதரவோ
வப்படி யெப்பொரு ளுக்குநீ யாதர
வாமதி லின்புதரா
முப்புடி விட்டருள் பெற்றனை வர்க்கெலா
முக்கிய வாதரவா
யெப்பொழு துங்களர் நீயெனை நீங்குவ
தென்னைப ராபரமே. எ.

இத்தரு ணத்தினை யாண்டருள் செய்கிலை
யேன்மன மிக்குலைவா
யெத்துணை யுஞ்சுக மின்றிய ழுங்கிட
வெய்துவ தாடனையே
யொத்தவ ரும்பினி லும்படி யாமைய
வோகைகி றந்தருளா
மத்தமு றும்படி செய்சிவ சுப்பிர
மண்யப ராபரமே. அ.

கேட்டனி னைத்தெ றளிந்திட லென்பன
சீனையின் ஞானமதை
யீட்டிடு மார்க்கம தாகும லாலுதிப்
பென்பத கற்றிடுமோ
காட்டிக நிட்டையி லைத கன்றிடல்
சத்திய மாதலினை
வாட்டமி லந்நிலை தன்னில்வை சுப்பிர
மண்யப ராபரமே. கூ.

நிட்டைநி மித்தம தாகமு னற்றவென்
னீர்மையெ லாநழுவ
நட்டந டுத்தக ரணய மானதி
லுட்டமி டும்படிநீ
யிட்டவ னம்பணி நானுய நல்லரு
ளென்பதை யீதியருள்
வட்டைவி ளக்குபு கழ்க்கவி நன்னிரு
வாணப ராபரமே. கo.

பரம்பொருள்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வார்முந் நீர்வளை நிலனுழை நானன்
மதுவு டம்பெடுத் துங் * கரி வலமா
யார்வ மல்கவந் துளகர்க் கரிக்கு
மால வாய்க்கரிக் குருவிவெண் ணைக்குஞ்
சீர்ம யேந்திரப் பள்ளியி னெலிக்குந்
திருவொ மாம்புலி யூர்ப்புலி தனக்கும்
பார்த னின்மிகக் கடையவ னுமேன்
பரிவு கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. க.

பண்டைப் புண்ணியத் தானர னுமெய்
படைத்து மானவி நாசிநற் கொடிக்கு
மிண்டை நீர்நிலை மல்குமா டரீன
யீரத் துள்ளலுக் குந்திரு வாலூர்
வண்டி றேனுவுக் கும்புலிப் பாறை
வல்லி யத்தினுக் குங்கடை யாயுன்
றிருண்ட னேனுளன் மேம்படு வானீ
தொடர்பு கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. உ.

எம்பி ரானுனைக் கருத்துழி யிருத்தா
வேத்து கல்லுருப் படைத்துமிந் ஞான்று
லும்ப ரோத்தொரு கழுக்குவ டிருந்த
வுவணங் கட்குந கேச்சுர வகிக்குஞ்
சம்பு கேச்சுரச் சிலம்பியிம் மடிக்குந்
தகுதி ருந்துதே வன்குடி யசுவஞ்
செம்பொ னண்டினுக் குங்கடை யாளன்
சிந்தை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. ங.

* கரிவலம்வந்த கல்லூர்.

அளப்பி லாற்றனன் குடைச்சிவ மாமுன்
னடிமை யாப்புட லேற்றுநெல் வேலிக்
களிற்றுக் குங்களை யண்டச மதற்குங்
காலி லாத்திரு வான்மியூர்ச் * சுனைக்கு
ளெளிப்பொன் வாவிபல் லுள்ளவெள் ளருணை
நாவிப் பிள்ளையென் பதற்குமே கநகந்
தளர்ச்சி சாற்றிட வுளகடை யானென்
றகவு கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. சு.

தெய்வ ரத்தின மாமுனைப் பழிச்சேசார்
திடமெய் யேற்றுமங் குரங்கணின் முட்ட
மைவ ணப் † பர பிருதமை யணிற்கும்
வண்மை வலிவலக் காக்குரு விக்கு
மெய்வ ளர்க்குமி ராகவ சேது
விகத வானரத் திறுக்குமொண் டனுக்குங்
கைவ ழுத்திடு கடையவ னேனென்
கருணை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. கு.

கருணைச் சாகர மாமுனைக் கருதாக்
கதியொன் றேற்றுய வுரியமெய் யேற்றுந்
தெருணட் பார்மயி லாடிடு துறையின்
‡ றிண்டி வான்பரி கரங்குரங் கரவ
மிருணத் தாகிழிப் பூசைவள் ளொண்ட
|| வெருவை யங்கிளி யென்பவை கட்கோர்
திரணத் தாறுமொவ் வாக்கடை யானென்
சிந்தை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. சு.

வெண்ணு வார்திற மேனுர்ந்தவவ் விதமா
யெழுந்தெங் காமணி யாமுனை யூழ்த்தா

---

* சுரை=பசு. † பரிருதம்=சாகம். ‡ றிண்டி=யானை. || எருவை=கழுகு.

நண்ணு மானவ வுருவெனக் கேய்ந்து
நானை யூழி ணைமையான் றனுக்குந்
தின்ணை ணரருச் சித்தவெர் தலத்துச்
சிலம்பிக் குங்கரிக் கும்பண வகிக்கு
மண்ணிற் கடையவ ணுயிருக் கின்மேறன்
மனது கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. எ.

நறுஞ்சு காகரத் திருவுள மாமுன்
ணுட்ட மிற்றென வுணருரு வேற்று
மெறும்பி யூரிடை நுணுகெறும் பினுக்கு
மேர்சி றந்தவ ளங்கெழு வாவி
யிறும்பு பம்புபைஞ் ஞீலியங் கதலி
யென்ற தாபரங் களுக்குமிக் கால்வன்
குறும்ப ருவெரு நான்கடை யானேன்
கொள்கை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. அ.

ஆர ணங்களு மளவிடற் கொண்ணு
வமல ஞானவின் ணுவிரிந் திடுமுன்
பூர ணந்தனை நேடொரு மதியைப்
பொருந்து மாறுட யாக்கையை யேற்று
மேரி ருந்தகொற் றவன்குடிக் கண்ணே
யிருந்த முள்ளியஞ் செடிக்குமிக் காணன்
சீரி றந்துள கடையவ ணேனன்
சிந்தை கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. கூ.

நின்னை நாடவிஞ் ஞான்றக நீயே
நீட்ட வேற்றுள நான்முனர் வகுத்துச்
சொன்ன வல்விலங் கூர்வனம் பதகந்
துருமஞ் செடிகளுக் குங்கடை யாகி

யிந்நி லத்திடை யிருக்குமென் கதியை
யென்னு ளைத்திட வெங்குகே தவே
வன்னி வெஞ்சிலைப் பெயரிய னரசே
மனது கூர்ந்துகண் பார்பரம் பொருளே. கo.

நினைத்தாலென்பிறப்பறுத்திடும்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சகமெங் கணுமிகு புகழ்விரு டமநி
சாலுந் தென்மலி யாளுமகான்
மகரங் குலவிலை யினையுன் டதுபொரு
மலைமண் டலிபுக மாடிபது
மிகலும் பரறவர் பணிகந் தவையி
னிருகோ டிருசர பேர்த்திபது
நிகரொன் றிலிறை யருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. க.

பொறைமிக் குளவொரு முந்தற் செவிவழி
புனைத்தூய் வரந்தி யிந்தத்துவுந்
திறைவிட் டகவுசி கனையற் கொவவனை
திணியா யுயர்நிலை பணிசாதுவுங்
கறையிற் றபெரிய மறையுர் சியிலுள
கருவுரு கரசிவப் பொருளானமே
நிறைநற் றுகவிறை யருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. உ.

பகவொன் றுயர்சிவ புசிதம் பணியதி
பள்ளி யயன்றொழில் பண்ணியது
முகவொன் றரசினர் குடிவந் துரமெடு
மூன்று மொழியுல காண்டதுவுஞ்

சிசுவொன் றனைசினை தனில்வந் துளவொரு
செய்தி விளம்பிய மெய்யுறழ்வு
நிசவின் பவிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. கூ.

பிலவங் கமெனுமொ ருயிர்தன் னுடுமுனை
பிரயோ கிக்குநர் வலிபாதி
கிலமின் றுதனிட மடையுந் திடமொட
கிலமே னெடுநா ளுலவியதும்
பலமிஞ் சியரிய வரிசென் றிடுமுயர்
பரியா யொருசுக நிலவியதா
நிலவன் பரிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. சு.

இதவெங் குருமுநி திரிகொன் டவயதி
லின்பார் மதியமிழ் துண்டதுவு
மிதமின் றுயர்திர மிடவங் கவிமறை
மிழற்று வொருதலப் பனிப்பினி தீர்த்
ததிவன் முயலக மறவோர் மகளின
தகமோ ருருள்சிறந் தருளியது
நிதவன் பரிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. ரு.

புகழும் புகலியன் விளிவன் டிவடிவு
பூமேற் போட்டசி லேபியனை
யிகழ்வின் றியுயிரொ டெழுவன் றுசெய்தது
மியம்போர் கவினைவிற் பெருங்கதவ
மிருசுந் தாமுட னணையும் படிசெய்த
விறலுஞ் சதகமு முரியார்பா

னிகழ்துங் கவிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. சு.

அழகென் றுமருவி நிமிருங் கழுமல
வறவோன் வழுதிவெவ் சுரநோய்கூன்
கழியும் படிபணி னதுவுங் கனலிடு
கையே டதுகரி யாதெழவே
டிழிதன் புனலதிர் செலவான் பணைகள்பெண்
ணெனவா கழுனரு ளினவிறலு
நிழல்விஞ் சிறையவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. எ.

அகம் பெருகுக வுணியன் டழையவொள்
ளங்கம் பெணுருவங் கொண்டெழுவான்
கனவின் பவருள்ப னினதுங் களிமலி
கடிக்கே செறிந்துள மலுக்கூட்டங்
தனகென் றுமிகுமோ ரொளியுண் ணுழைமொழி
தந்தே யவரொடு சென்றதுவு
நினையன் பிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. அ.

சுடுநீர் றறையிருந் திறுமாப் பொடுகொனஞ்
சுண்டென் னலர்விடு குஞ்சரமன்
பொடுபோற் றிடுவிய னதைதேயற் றலகட
லழிக்கல் லெழுமிதந் திடவேறிக்
கடுவாற் பசுவடங் கினன்மீட் டுமெழுமெய்
காட்டோ ரரசுக டாட்டியழு
நெடுமாட் சியிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. கூ.

சுபசுந் தரர்நினை வுறுவண் ணமுசலி
தொல்லே விழுங்கிய பிள்ளைதனைச்
சபலஞ் சொலுயிரொ டுமிழும் படிசெய்த
தகவும் பெரியகொற் றவன்குடியா
னபயம் பெறுபறை யனையான் டவலியு
மருளு சலப்பெய ரியனையெனு
நிபமொன் றிலிறைவ னருண்மஞ் சேயது
நினைத்தா லென்பிறப் பறுத்திடுமே. கo

தெய்வம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவெலாம் போற்றுந் தெய்வம்
பொதுநடி நடிக்குந் தெய்வந்
தேவெலா மேத்துந் தெய்வஞ்
சிவப்பொரு ளெனுமா தெய்வந்
தாவெலாந் தபுக்குந் தெய்வந்
தனிச்சுக மிகைக்குந் தெய்வ
மாவதைப் பழிச்சி மாயா
வயநமாய் வகற்று வேனை. க

இதமொன் றில்லாத் தெய்வ
மியாதினுங் கிளரோர் தெய்வம்
விதரணக் கடலாந் தெய்வம்
விகிர்தம தணவாத் தெய்வ
முதரமுற் றுதியாத் தெய்வ
மொளிவெளி மயமாந் தெய்வ
மதனையே பழிச்சி மாயா
வயநமாய் வகற்று வேனை. உ

மோனமா டுடையார் தெய்வ
மோகத்தார் தெரியாத் தெய்வம்
வானநா டுடையார் தெய்வ
மனதுனைக் கடங்காத் தெய்வ
ஞானமே வடிவாந் தெய்வ
நடுவெளிக் குகனுந் தெய்வ
மானதைப் பழிச்சி மாயா
யயநமாய் வகற்று வேனே. ங.

நாகுமூப் பணையாத் தெய்வ
நசைநனைப் புரந்தா டெய்வம்
பாகினு மினிதாந் தெய்வம்
பரசுமென் ணைசத் தெய்வம்
யோகிகள் குரங்குந் தெய்வ
முகளமன் றுன்றுந் தெய்வ
மாகுமோர் குகனே யேத்தி
யயநமாய் வகற்று வேனே. ச.

ஆமய மடையாத் தெய்வ
மறிவினுக் கறிவாந் தெய்வ
மோமுனைப் பொருளாந் தெய்வ
முயிரினுக் குயிராந் தெய்வம்
பாமரஞ் செகுக்குந் தெய்வம்
பவக்கடல் கடத்துந் தெய்வ
மாமொரு குகனே யேத்தி
யயநமாய் வகற்று வேனே. ஞ.

நனவினர் தெரியாத் தெய்வ
நாதநா தாந்த தெய்வங்

கனவினர் காணுத் தெய்வங்
கருணிலைக் கெட்டாத் தெய்வஞ்
சினமது மணைவாத் தெய்வஞ்
சிவக்கொழுந் தாமா தெய்வ
மெனுமொரு பொருளைப் போற்றி
யிகலிட ரகற்று வேனே. கூ.

அன்பருக் கருளுந் தெய்வ
மளப்பிலா வறிவுத் தெய்வங்
தன்பரி யறியாத் தெய்வஞ்
சகசசித் தாந்த தெய்வ
மின்பரு ளியற்கைத் தெய்வ
மெனைக்கொளும் விழுப்பத் தெய்வ
மென்பதை யிறைஞ்சி யேத்தி
யிகலிட ரகற்று வேனே. எ.

அன்னையா யணைத்தா டெய்வ
மளிவலைப் படுமோர் தெய்வங்
கன்னலி னினிக்குந் தெய்வங்
கருத்தினைக் கவருந் தெய்வ
மென்னுளே யிருக்குந் தெய்வ
மியாதினும் வலதாந் தெய்வங்
தன்னையே யிறைஞ்சி யேத்திச்
சநநமாய் வகற்று வேனே. அ.

என்றுமோர் படித்தாந் தெய்வ
மிரண்டினு மேலாந் தெய்வ
மன்றிலே நடிக்குந் தெய்வம்
வரதசா கரமா தெய்வ

நன்றினு நல்ஞ்சா றெய்வ
நகுமாளிப் பிழம்பாந் தெய்வ
மொன்றையே சூழ்ந்து கண்டென்
னுறுகட்சூ ரகற்று வேனை. கூ.

மாதவர் மகத்தாந் தெய்வ
மறைமுடி வுரைத்தா டெய்வ
மாதர வாமா தெய்வ
மாபத்துக் குதவுவார் தெய்வந்
தீதெலாஞ் சிக்குந் தெய்வந்
திருப்புகழ் தெரித்தான் றெய்வம்
யாதனை யிறைஞ்சி யேத்தி
யாப்பனு ரகற்று வேனை. கo.

ஆ திருப்பா - உகசு.

தன்னையாள் சுவாமி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னு மீன்ற மைந்த ரும்பு லாலு டம்பு மிந்தியமும்
பின்ன வெம்ம னுதி யுட்பி ரானை னுந்தி தால் லாதனுந்
சின்ன மின்மி யொன்றிற் கொன்று சேட தாமவ் வாதனுன்
றன்னை நீத்து முய்பு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

போக காண்ட போக்ய காண்ட. மாப்பிணைப் பொருந்தி மை
லாக மின்மி நிற்ற மாத மேனைச் டெப்பி சோக
மாக மோது காண்ட நீத்த டங்கி லுல லாதனுச்
சாக ரங்க டக்கு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே. உ:

சூக்க மாம சுத்த மாயை தன்னை மூலத் தொக்கதா
நீக்க மின்றி யுள்ள வாத னீக்கு மாற றிந்திருள்
வீக்கம் வீட வாற்றும் வன்மை வீடு முன்னு ருவிடிற்
றுக்கும் வாதை சிக்கு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

கிரண வாக மஞ்சொல் வண்ணங் கிரண சோமன் போன்ற
கரண தேக முங்கி ளர்ந்த காரி யத்து வக்குவுங் [வோர்
துரும வேரின் றழைவு நேரத் தோன்று தூல தேகமுஞ்
சரத வீடின் றிறுவு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

தூல பூத நாச நீர முஞ்சி மிழ்த்த சூக்கமுங் [துவு
கோல மாறு மோகி னிச்சொற் கொண்ட தும்பொன் விந்
மூல மாகு மொன்றிற் கொன்றி ம்மூலபந்த மெய்ம்மையே
சாலுன் சூக்கின் றிறுவு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

பூத நாச நீரம் போய போது சூக்க யாக்கையா
யோது டம்பொ டேயி ருந்தவ் வற்ற சூக்கந் தன்னிலே
யாத நாச நீரந் தோன்றி யாத வேக்கு ளாதலுன்
சாத வீடின் றிறுவு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே. சு.

தோன்றும் யாத நாச நீரந் துக்க மாய வூழலு
மான்ற சொற்க மும்பு சிக்க வாகும் பூத சாரமா
மான்றல் கூறு மவ்வி ரண்டு வல்வி லங்கு முன்னருட்
சான்று வீடின் றிறுவு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

பூவி லேயு டம்பி பூந்த போதை யாதொர் தூலமெய்
மேவ லுங்கல் லொத்து விண்ணி லேகி டந்து வீழ்கதிக்
கேவி ளங்கு பூத சார மேற்று மீண்டு திப்பதுந்
தாவில் வீடின் றிறுவு மோவென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

சடத்தை நீத்த பின்க ணுவைச் சார்ந்த தேய்ப்ப வாத்துமா
வடுத்து நிற்ப னென்று கார ணுக மம்ப கர்ந்தவா
றுடுக்க மான கனவை யொப்ப வுணர்வு மாறி மறிவதுந்
தடத்த வீடின் மிறவு மோவென் றன்னை யாள்சுவாமியே.

ஓசை யாதி யைந்த கந்தை யுற்ற புத்தி நெஞ்செனைப்
பேசொ னொட்டு மேமெ லிந்த பெற்றி யாரு சூக்கமீ
தேசு ளோர றிந்து நேட வெவ்வ ணைம்பு கழ்க்கவித்
தாச னெனந்தை தெய்வ மேயென் றன்னை யாள்சு வாமியே.

சதாநந்தவுந்தி.

கடவுள் வணக்கம்.

பொருளற் றபொரு ளுமறிவற் சால்புடைப்
பூன்மன் பதைநடுக்கஞ் ணுற்றிதி லென்பயன்
மருமை தரிந்நிலவும் பிறப்பைப்பிய
மன்னின் மீளவு மொர்கமைப் பேபலொரு
கருமை பெறுமிவ் வாலைபெறு மொகை
கழுமிச் சடா ழுக்கமே காடன்மெய்த
தருமந் நிந்த பொருளைபே ரிருளைங்கள்
சந்ப ரூப சதாநந்த வுந்தியே. க.

முன்னை யவினை யாலிந்த ஞான்றுனை
முனைவிற் றடைபா வருப்பா விலம்பக
மென்னு மாசை கவிற்சுடு வாயவ்
வெதி ரறவன்மை யில்லார்கண் ணுற்றிதி
லென்னை யாதுமுன் மிறப்பழம் பாட்டையே
யெடுத்தி யம்பிற் பொதுதே தாவெவன் றெள்ளுகை

தந்து ணுக்கழுக் காறல வோவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ௨.

உணர்வு ளார்பண்டு வேதாக மங்கள்சொல்
லுண்மை யிற்றென வேவிரித் துள்ளநூ
லுணர்வி வேகந் தணந்தவ ரந்தநூ
லுணர்வு ளாைக் குறித்திவ ருண்மையை
யணைவிக் கண்டதுண் டோவென வேயிகழ்ந்
தறிவி லாமடப் பேதையா நிற்பதுந்
தணிவு ருக்கொடுங் கூரமன் றேவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ஈ.

நித்த மூர்த்தி தலந்திருத் தீர்த்தமா
னேடி யெய்துநற் புண்ணிய வாளரை
யித்த லத்திடைச் சோம்பு முலாபமு
மேறி னேர்கண் டிவர்க்குநா மேலதா
முத்தி ஞானத் துளாமென் றுயர்த்துதன்
மூட மும்பெரும் பாவமு மாமிருச்
சத்து வக்கரு ணாநிதி யேயெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ச.

நூலி லேவிதித் தும்விர தாதிக
ணேற்கு மாள்வினை கொண்டு ணெடுக்கியிந்
நால மீதுப் தவத்தை யுண்பதே
ஞான மாக்கொண்ட வன்மத்தர் சோக்கியித்
தூலந் தேய விழுத்திடு மாத்துமத்
துரோகத் தாலென்னை யாமிது மூடமே
சாலு மென்ப தகந்தையன் றேவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. ரு.

சுருதி யாகமத் தூணமில் லாமலுஞ்
சுருதி யாதிய விந்தியச் சேட்டைகண்
மருவு மூமலு நல்லினை தூய்ப்பனை
மச்ச * மூன்புகுப் பார்நிர்வி கற்பம்போற்
பெருகுங் காதைகபல் பேசி யிகழ்ந்திடல்
பேர கந்தைபுந் தீமையும் பீழையுந்
தருமெ னத்தெளி யாவெளி யாவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. சு.

ஊன ருந்துவர் சேறருந் தார்நரு
வுண்பர் காயுநெய் யுண்ணர் தமக்குமேற்
கோனி ருந்தகண் கோட நினைப்பர்கீழ்க்
கொண்ட நீசர்கண் கோட நினைத்திடா
ரூன நெஞ்சத்தின் மேர்நிர்வி காரச்சொல்
லோத லென்னடு வென்னடு வீதடத்
தான மென்றகண் மார்க்கமன் றேவெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. எ.

பந்த வில்லந் துறந்துனை நாடிமெய்ப்
பாங்கி னிற்குமெய் யன்பனை யிக்கணை
யெந்த ஞான்று மடந்தைமண் ணுடக
மென்னு நச்சொழி யார்கண்டிவ் வாறிணர்
வந்த தேனில் லகத்தின் றறைவடம்
வழுத்த னன்னடை யாளனைப் † பங்கிகழ்
சந்த மொக்குமன் றேதனை நாடெங்கள்
சத்ய ஞாந சதாநந்த வுந்தியே. அ.

---

* ஊ என்னு மிறைச்சிப்பெயர் னகரச்சாரியை பெற்று ஊன் என்றாயது.

† பங்கு = முடவன்.

அந்த நாளின ராஞ்சுரு திப்பொரு
ளாய தோர்ந்தணங் கோட்டினின் றுய்ந்தன
ரிந்த நாளின ரவ்வரு நூலெனு
மேட்டைப் பல்பிர திக்குழு வாக்கியே
வந்த காசுக்கு விற்றுண் ணுழைப்பினின்
மல்கி வாசக ஞானமும் பேசுவார்
சந்த தப்பொருள் காண்பர்கொ லோவிவர்
சத்ய ஞான சதாநந்த வுந்தியே. கூ.

உண்மை நோக்குமிக் கார்நடை யிற்சதா
வொழுகத் தங்களுக் கேலாது போயினும்
வண்மை கொணு நெறிக்கிழுக் கோதியே
மாப்ப வம்பெற வீத்துய்த னன்கெனு
வெண்மை மேவா ரதிர்ப்பரன் றிருவருள்
வீடு பெற்ற வணுமலை நாதனின்
றண்மைத் தேதமுகி லேகுக தெய்வமே
சத்ய ஞான சதாநந்த வுந்தியே. கo

கங்கையணி.

கலிவிருத்தம்.

கங்கையணி வேணியிறை காதலுடன் மாணூர்
துங்கமலி * யர்ச்சனை தொடுத்தகவி யென்னைச்
சங்கிலிப திக்கருள்செய் தானவண நெஞ்சே
பங்கமில் குகேசனெனி பாடிநித மாடே. க.

---

* பெரியபுராணத்தில் தடித்தாட்கொண்ட புராணம் எ - வது செய்யுளில் "அர்ச்சனைபாட் டேயாகும்" என்று வருவது.

ஆடுகிலே யன்பதிலே யாளிறையை நாடிப்
* பாடுகிலே யென்றுரிய பண்ணைவ னறைந்த
பீடுடைய நல்லுரை பிடித்துமன மேமா
வீடுதரு சாமியை வியந்துகவி பாடே. ௨.

பாவபுணி யப்பெரு மருத்தைநல பற்று
லாவியர் களுக்குணை வருத்திமல மாரி
வீவுற விழைத்திடு மருத்துவனே மெய்யாக்
காவுதி யெனப்பரசி டாயுயர் கருத்தே. ௩.

அண்டமது பார்ப்பெனவே தோன்றுமுறை போற்கோள்
கொண்டவொரு சூக்கமிகை கோடலு மதுக்கந்
துண்டுரி யுரிப்பதுபோ னீக்கியுள சூக்க
மண்டுவது மேமாயவுடை யாணைநினை நெஞ்சே. ௪.

அந்தமுறு சாந்தோக்கி யத்தில்வெளி யாமா
பந்தமி லருந்தகோ பாசனையை நேர
வெந்தருபி யுள்ளுறிலே யேசின்மன னேநீ
யந்தநில தன்னிலுடை யாணைநினை யாயே. ௫.

நாமமுரு வென்றஜக லகூதண மகன்றே
சோமமுறு வானினிய வீரமன னேநீ
யேமமதி சத்திதனு மிகூதணம தாமா
சாமியென வுள்ளபொரு டன்னைநினை யாயே. ௬.

---

* இஃது திருவாசகத் திருச்சதகத்தில் ஆடுகின்றிலே என்று தொடங்குந் திருப்பாட்டினுள பொருள். இக்கருத்திற்கிசைய மாணிக்கவாசகரும் பாடி மாரம்பத்தி வினைத்தானெனத் திருவாத ஓர் புராணத் திருவம்பலச்சருக்கத்தில், "வெண்பிறை முடித்தவேணி விண்ணவனன்பினாத பண்பினெனினுஞ் சின்னப் பாடினர்க்கிரங்கும்" என்று வருவதுங்காண்க. அன்றி திருவாவடுத பந்தசுவாமிகளும் முதுகுன்றப்பதிகத்தில் "பாடுவார்க்கரருமெந்தை" என்றருளினர். அணைகிரி நாதர் கந்தரலங்காரம் உட - ல் "முத்தமிழால் வைதாரையுமங்கு வாழவைப்போன்" என்றருளிச் செய்தார். இப்படிக்கிருக்கச் சிலர் பாடுவதிற் பயனென்னவென்றிகழ்ந்துரைப்பர். அஃதறியாமை யும், பொருமையும், எளாமையுமேயென்க.

ஆகமுத லாநுவ லசித்தையறி சித்தா
யூகமிட லுஞ்சக முரித்தெனலு நன்னர்ப்
பாகமி லிரும்பிரதி பந்தமிதை தூறி
யேகவிறை தன்னேமன னெனிஞேதி யென்றும். எ.

சின்னமதி நானரிய தெய்வமதை யெவ்வா
றுன்னுவ தெனத்தளர் வுறுய்சிறிய கண்ணும்
பின்னமற மேவிய பெருந்திகையு நோக்கு
மென்னுமுறை கொண்டுகுக னெந்தையரு ணேடே. அ.

காடுபுகு முன்னிறை கருத்துள்வரி னன்னேனன்
பீடுபெற வாடுநிறை காட்டியொர் பெருத்த
மாடுதரு வானது மதிக்கரிய தீம்பா
லுடோறு மளிக்குமிடி நந்தமன னேயா. கூ.

மெய்யருள் விளக்கமிகு மெய்ப்புக ழுறைந்தோன்
றெய்வமது வோவது சிறந்தபொரு ளத்தை
யையமிற வள்ளியவ ணுக்கெளிய வன்னைக்
கையடைசெய் துய்திநனி காமுறு கருத்தே. கo.

நட்புக்குகந்த நாயகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லும் பொருளு மெனவிரண்டு
தொகைப்ப வுஞ்சம் பற்றியுடம்
பெல்லை யுடைய வுயிரின்கண்
ணெழும்பு மேக நேசவுறழ்
வல்லன் மருவு பாசவுணர்
வாகு மிதுவோ வுத்திதரு

நல்ல வுறழ்வை யீதியெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. ௧.

இரண்டு பிரபஞ் சமுநீக்கி
யேற்ற நாமென் றெழுஞ்செருக்கா
லரந்தை யிகந்த வநாதிமுத்த
ரைகும் பிரம மாவனைத்
திரங்கொ ளுயிர்கான் மதிக்கவருஞ்
சிவசம வாதப் பசுஞாந
நரன்சேர் மோக்க மடைவதுண்டோ
நட்புக் குகந்த நாயகமே. ௨.

ஆசி நற்பி ரகாசமுமாய்
யரிய பரப்பி ரகாசமுமாய்ப்
பேசு மெந்தப் பொருளினையும்
பிறங்க வினிது விளக்கிடுமுன்
னைசில் வன்மைப் பதிஞாந
மென்ப தொன்றே முத்திதரு
நாச மிலைதக் கோடாயெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. ௩.

பூத வெளிக்கும் வெளியாகப்
புகலு மூலப் பகுதிவெளிக்
கேது வாய * கலிவெளிக்கண்
ணிருந்து மதிற்சீ ரூதுதன்மே
லோது முபய மாயைகளி
லெளிக்கப் பான்மின் னிறைவனினை
நாத நிலைமே லேற்றலெந்நா
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. ௪.

* இக்கலிவெளிப்ப டருதிக்கு மேற்பட்ட அப்பாலிருத்த கைலாசம்.

கலையி னெளிக்கு மேலெனவே
கழறு மசுத்த மாயையொளி
நிலையை நிகழ்வித் தையினெளியை
நீத்த மேல்வின் துவினெளியிற்
றலையா யிருந்தைதந் தொழிலையருந்
தலைவ வுனதே தார் சுத்தநிலை
நலமெ தெளியேயற் குறுவிதந்தா
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. நு.

தாவி லருணந் திச்சிவனூல்
சாற்று மாறெவ் வணமாகப்
பாவிக் கினுமவ் வணமருளும்
பரிவுத் தேதநீ யாகவினுன்
மேவிக் கலவச் சூழ்ப்வணம்
வினாவி லருள்செய் தாண்டிகொளா
நாவிற் பெரியா சேத்துமெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. சூ.

எண்ண மறியாத் தெய்வமொன்றை
யாவ னெருவன் பரசிடனஃ
தெண்ணி யருள்வ தின்றுநீன
யிரங்கி நீயே யறிந்தருள்வை
கண்ணு மெனையுங் கருத்தடைத்துக்
காவா காவா கநகமன்றை
நண்ணு மடியா நிறைவவெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. எ.

தந்தை தாயர் பசுப்பார்ப்பார்
சமய குருவென் பவைகளையுட்

சிந்தை பொருந்த வணங்கிலவை
தெரிந்தப் பலனைக் கொடாவஞன
மந்த மகன்ற வனதருளே
யளிக்கு மந்தப் பேரருளென்
வந்த லறுக்க வராதுகொலோ
நட்புக் குகந்த நாயகமே. அ.

கள்ளற் களித்த வன்னபலன்
கனிவ யோகிக் களித்தபலற்
கெள்ளத் தனையு மொவாததன்ன
வேனைக் கடவுள் பூசனைநல்
லுள்ளக் கடவு ளாயியங்கு
முனது பூசைக் கொவாதுண்மை
நள்ளிப் பொருளே யருளெங்க
ணட்புக் குகந்த நாயகமே. கூ.

என்ன துடலா ராவிபொரு
ளென்னு மொருமூன் றேற்றுரிய
நின்ன லடியார் பணியருணன்
னிலைவீ டென்னு மூன்றினையுந்
தன்ன மறவே தமியேற்குத்
தருவா யருண கிரிப்பெரியா
னன்னர்ப் பதியே குகதேவே
நட்புக் குகந்த நாயகமே. ௧0

சர்வபூரண சயம்பு.

பதினன்தசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கரணி தன்னிலருள் பெற்று ஞானகதி
சாரு யிர்க்குரிய யாக்கையாச்

சாற்று பொம்மையி லுயர்ந்த சுத்தசிவ
தத்து வக்கயிறு கட்டிபுன்
புரண சத்திநனி யாட்டு விக்குமிது
புறம தத்தவர்க ளுணர்விலே
பொருள்ப டிந்தகைமை யாவதோ வொருவர்
புகறி னுஞ்சிவியி னுழையுமோ
கரண நந்தலி லிருந்து சுத்தசிவ
கரண முற்றவர்க ளறிவரொன்
கவலை யத்தனையு நூறி முத்தியருள்
காட்டு நல்லகிரு பாளுவே
சரண மென்பவரை யாத ரித்தருள்செய்
சாமி யென்பர்குரு சாமியே
சரத மாயதக ராள யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. க.

மேதை கூறுமுப நிடத மத்தனையின்
மேல தாமதர்வ சிகையெனு
மிழற்ற வுள்ளவொரு சுருதி யானதயன்
விண்டு ருத்திரர் வலாரியா
வோதெ லாருமிக னுற்ப விக்கிறவ
ரொண்மை யிந்திரிய முழுமையு
மோங்கு பூதமொடு தோன்று கின்றன
வரத்த காரணமு மதனையே
வாதை யேதுமிலி யாய்ப்ப டைத்தவனு
மல்க வெண்ணுவனு முளனவன்
வழுவு றுஞ்சநக முறுவ தின்றென
வழுத்து மக்கடவு ளீயலோ
காதை யேபுனை விடுத்த மார்க்கிகளுஞ்
சாம வேதமுடி வடைவரோ

சுத்த மாயதத்த ராலை யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௨.

மூன்று மூர்த்திகளி லொருவ னென்றுமொழி
கின்ற ருத்திரருக் குள்ளுளே
முக்ய * சத்துவமும் வெளியிற் ருமதமு
முண்ட கந்தனனுக் குள்ளுளே
யூன்று தாமதமும் வெளியிற் சத்துவமு
மோதி மம்பறவை யூருவோற்
குபய பக்கமு மிராஜ தத்திறனு
முண்டெ னத்தெளி வுரைத்திடு
மான்ற சைவமுறை ஞான சங்கிதையி
னணியி ரண்டெனுமத் யாயமு
மரிய காந்தமுறைச் சூத சங்கிதையி
னறைத ரும்பரனிரு ஞானநேர்
தான்றெ ரிக்கிடனு மோது மித்தையுனர்
தரமி லார்திரிபு சொல்வரோ
சுத்த மாயதத்த ராலை யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௩.

மாம யக்கிருளில் சுத்த மாயைதனை
வடிவு கொண்டதிரு மேனியா
மருவி நின்றரிய வாக மத்தறையு
மாறு முக்கரண வழியிலே
காமமுற்றவினை யுயிர்கள் கண்ணில்விளை
கருமங் கட்கியைய விருவினைக்
கதியை யவ்வுயிர் களுக்கு கைத்தினிய
கருணை கூர்ந்துபத முத்தியை

---

* இதனைப்பற்றித் தோலுவத்தியத்திரிய மென்னும் பதிகத்தை எ.க.ம் கவிகளுங்கூடும்.

யீமி டற்கடவு ளென்ற ருத்திரனே
யிணையி றன்னுடைய வாணையி
லென்றும் வைத்துமுத லாயி ருக்குமுனே
யீர மற்றமத மார்க்கிக
டாம தித்துநனி யுய்வ ரோவெனைரு
தஞ்ச மானகுக தெய்வமே
சரத மாயதக ராலை யத்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ச.

சார்பி ழந்தமிடி யாது லர்க்குரிய
சாலை யாதிநிமிர் கன்னிகா
தாக வந்தமுள வெட்டொ டெட்டில்விரி
தருமை மென்றபசு புண்ணியத்
தேர்பி னின்றுமர ணுல யப்பணிகொ
வென்ப தைக்கடியு மூர்த்திமே
லிடுகை யிங்கரிய மாதி பல்வகை
யியம்பு நல்லசிவ புண்யமே
சீர்சி றந்தவிய னென்மர் கற்றுவலர்
செப்ப வந்தவிரு புண்யமுஞ்
செய்பு நல்லவர்க ளுள்ளு ணர்ந்துபசை
சேரு மாறுபுரி யெந்தைநின்
சார்பெ னக்கநிய மாயி னுய்யும்வகை
தரணி மேலுமுள தோசாலாய்
சரத மாயதக ராலை யத்திலவிர்
சர்வ பூரணசயம்புவே. து.

ஆசை கொண்டுபய புண்ணி யங்களை
யயர்ந்த வர்க்கரிய சொற்கமு

மாசு கன்றழு நிராசை கொண்டவை
யயர்ந்த வர்க்கரிய ஞானமே
பேசுகின்றவருண் மேனி கொண்டெழு
பிராணி யுங்கருணை சாலுமப்
பிரானின் முன்னிலையில் வீடு மீயுமொரு
பெரிய தெய்வமெனு மெந்தைநீ
மாசு கொண்டதமி யேன ரந்தைவலி
மாற்றி நல்லருள் கொடாவிடின்
மனது ணிற்குநசை யெந்த வாறகலு
மறுபி றப்பினை யெணுந்தாறுந்
தாச னெஞ்சது [illegible]
டந்தி [illegible]
சரத மாயுகர [illegible]
சர்வ பூரண [illegible] சுஉ

[illegible]
வாய்மை யெவ்வுயி ரிடத்திலும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சரத மாயதக ராலய த்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. எ.

குலந்த வந்திரு மிகுந்த கல்விகள்
குறித்தெ ழும்பிடு செருக்கினைக்
கொல்ல டக்கமு முயர்ந்த வர்க்கினிமை
கொள்ளு நட்புமுப சாரமு
மலந்த பொய்த்தபெரி யார்த்தெ ழுந்தெருளு
மந்த மாகநுதி செய்தலு
மன்பு வந்தனை செயற்கு ரித்துளனை
யஞ்ச லிப்பதுமெய் யாகமஞ்
சொலுந்து றைப்படி யுனைப்ப ழிச்சியொரு
சோர்வ றப்புசித மாற்றலுஞ்
சொந்த மாகவுள வுத்த மர்க்குரிய
சுபம ளித்தருளும் வள்ளலே
சலஞ்சி காமனதை யுள்ள வெற்குனது
தஞ்ச மன்றிவழி யுள்ளதோ
சரத மாயதக ராலய த்திலவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. அ.

வத மற்றமுறை பன்னு தாபரம
தென்னு மூர்த்தியொடு சங்கம
மென்ற தாசையு மஞ்ச லித்துரய
னேற்க வேண்டுமென லுஞ்சிவத்
தாத ரச்சுகுண தாச னைச்சிறிது
மவம திக்கிலஞன் மூர்த்தியி
னதிவ னைக்கமும் வியர்த்த மாமெனலு
மாக மச்சமத மாகலிற்

மேரு தக்கழு தகந்தை யாலினிய
தொண்ட னைத்தமை நிகர்த்தராச்
சூழி னைத்திவரு மூர்த்தி யும்பழைய
சுத்த வன்கலென வாமெனச்
சாத முற்றவ ருணர்ந்து கொள்வரிது
தாவு ளோர்மனதி லேறுமோ
சரத மாயதக ராள யத்திலிவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௧.

இதய மென்றவிடத் தாத்து மாவையரு
ளிறைவ னூன்மெயுனை கொண்டரு
திகழு மாயையி னுபாதி போக்கியெவ
சோச றத்தெரிவ ரோவவர்க்
குதய மாகுமதி யின்ப மென்றுமறை
யுளைசெய் தாருளொரு சங்கர
ரோட வர்க்கினிய சீட ரும்பொரு
ளுனைத்த தேதற்றமுள தன்றென
முதிபர் மெச்சுமொரு நீல கண்டரநன்
முன்னு நல்லிதய வெளியிலே
முதல ருட்சிவனை யறித லின்பென
மொழிந்த தேதுணிவ தாமதைச்
சதத முந்தமிய னுறவெ னையருண
சயில நாதர்பிர மண்யமே
சரத மாயதக ராள யத்திலிவிர்
சர்வ பூரண சயம்புவே. ௨.

ப ர ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னுலகர் மண்ணுலகர் கிம்புருடர் பம்பதியர்
பூதமொய் யியக்கர்முனைவர்
கின்னரர் பசாசர்பிசி தாசகர் நிசாசரர்
கிளம்புரகர் சித்தர்கருடர்
மின்னழகு விஞ்சையர்வின் வாசிக ளெனத்தொகை
விளம்பரிய பல்லுயிர்களின்
மன்னவ வெனக்கருள் வழங்கியரு ளெங்குநிறை
மாகருணை கொண்டபரமே. க.

சிந்துழி யநந்தநதி சேருவது போற்பல
திறப்படு மதத்தவர்களு
மந்தவொரு தேவையடை வாரென வதிர்ப்பதமை
யாதுநதி யாவுமொருபேர்
சொந்தமுற வுள்ளதுபோ லெசிறுமை யென்பன
துறந்தசிவ ஞானியெனும்வாய்
வந்தவர் சிவத்தையடை வாரெனை யணைத்தருள்செய்
மாகருணை கொண்டபரமே. உ.

எண்மையுல காயிதர்பெ ணைசபொலி சாருவாக
னென்பரிழி வாயுபதமும்
வெண்மைமிகழு சோதிட ருடுப்பதமு மாதபனை
வேண்டுபவர் பானுபதமு
மொண்மைவிது வாதிக ளதன்பதமு மங்கியினை
யோம்புபவர் தேயுபதமும்
வண்மையொடு சேர்வரென வேபனுவல் கூறுமெனுண்
மல்குமதி தந்தபரமே. ங.

மாமறை விருத்தமுள கொள்கையதி னுலகுசி
வாமிரொடி யாமளருமாற்
முமதம தார்கௌள வென்பவரும் வண்மைகிளர்
* தகஷிண களாமுகருமே
† மீமருவு வண்டுறு பிசாசபத மெய்துவது
மெய்யென மிழற்றுமுதனூல்
தோமற வெனக்கருள் புரிந்துகொளு மன்புடைய
சுத்தசிவ மானபரமே. சு.

வர்மிருதி வட்டையி னடப்பரயர் கன்மநெறி
யேற்றமென நிற்குநடையர்
சார்மிக விளம்புபிர மாண்டமுத லென்றுயர்வு
சாற்றிடுதன் மாத்ரைபதமு
நிர்மிகுமை யிந்திரிய வாதிக ளதன்பதமு
நேயமுட னெய்துவதொணச்
சீர்மிக வணைந்தவரு நூனுவலு மென்னளி
சிறந்தருக வென்றபரமே. நு.

செத்துறு நியாயமத வட்டையர் மனத்தையும்வை
சேடிக ரகந்தைதனையும்
புத்தருறு புத்தியையு மாருகத ரங்குண
புடத்தையு மிகுந்தபுரிவான்
மத்தமுறு மைந்திரவு நூனடையர் மாலுடை
மஹானெனுமொர் மாயையினையுஞ்
சித்திபெறு வானென மிழற்றுமரு நூலெனுரு
தெய்வமென நின்றபரமே. சு.

---

* தட்சிணம்=பைரவசம்பந்தம். காளாமுகம்=சடை முத்திராட்சம் எலும்பணிதன் முதலிய சொல்லைகளையுடைய மார்க்கம்.

† மீமருவு=ஆகாசத்தைப் பொருந்தின.

வாலருளில் சாங்கியர் பதஞ்சலியி னூனெறியர்
மாயைகொள் விவர்த்தமுடிவுக்
கோலநெறி யோர்புருட தத்துவமு மாவிரதர்
கூழைகுயில் * வித்தையினையு
மாலணவு பாசுபதர் மாவசுசி மாயையு
மரித்தபி னடுப்பமெனமா
நூலறைபு மென்னறி விருந்தறிவ தாவிரியு
நூனமி லதீதபரமே. ஏ.

அன்புறு கபாலிக ளசுத்தமுள மாயையி
னமிதாபுடமு மாசணவுறு
நன்குடைய சுசிவாம தந்திரர்கள் சத்தியையு
நாரகிமிர் சைவமொவரு
மின்பென மதித்தமுறை யாகநல மாயைநிலை
யென்றசிவ தத்வமதையும்
புன்கணற வெய்துவ தொனுந்திதளிவ நூலருள்
புரந்திதனை யளாவுபரமே. அ.

செப்பிய மதத்தவர்க ளவ்வவிலை காணினவை
சேருவ ரலாரடைகிலா
ரப்படி யடைந்தகதி சத்திய மலாதயந
மண்டபர முத்தியுணர்வான்
முப்பதுமெ ராறுமிறை யன்றென வறிந்துதளி
மூலமல முந்தளியுனைத்
துப்புட னளாவுபர முத்திபெறு வாரருள்
சுரந்தமுடி வுள்ளர்பரமே. கூ.

---

* வித்தை = அசுத்தமாயையிலுள்ள வித்யாதத்துவம். இதனைக்கதியாக வடையும் மாவிரதிகள், சடை என்பு தரித்தன்முதலிய கொள்கைகளை யுடையர். இம்மதநூலுங் கீழ்வருகிற பாசுபத காபாலிக நூல்களும் வித்தை மாயை காலமென்னுந் தத்துவங்களிலுள்ள ரு - உருத்திரராற் செல்லப்பட்டமையால் அம்மதத்தவர் அத்தத்துவங்களையே கதியாயடைபவராயினு மென்றறிக.

தத்துவம் விளக்குமத மத்தனையு முற்றகிவ
தத்துவமொ னைந்துமறையா
வத்தனரு ணூலறையு மாதலி னெலாருமவை
யண்ணவத் தின்றிழிவரால்
சித்தருள் விளக்கமுட னைந்திணு முயர்ந்துபுமொர்
சித்தாந்த முத்திதருவாய்
முத்தனநு பூதிமுறை தந்தவினை யாண்டவருண்
மூலகுக மந்த்ரபரமே. கo.

அயலாவதுமென்னே.

கலிவிருத்தம்.

சிரிய வந்தணர் சிந்தையி னுள்ளோர்
காரிய நன்னெறி காதன் மலிந்துன்
பேரிய வெற்கும் வழங்கிய பின்னென்
னரிய வின்றய லாவது மென்னே. க.

சத்திய மேபுரை யென்றருள் சாரும்
புத்தியு னைத்து மறைந்து புலங்கூர்
நித்திய வன்பி னிறீ இய பின்னென்
னத்தவெ னக்கய லாவது மென்னே. உ.

பீதிவி ளிந்து பெருந்தெரு ளூற்றோர்
சோகில ரும்பொறி கோட வெனக்கன்
றோதிய பின்பெனை யுண்குக ணுமென்
னுதியெ னக்கய லாவது மென்னே. ங.

மமதைய வித்தருண் மல்கி விளங்கோர்
நிமலநி ரிக்குறி நீட்டிய பின்னர்ப்

* பிமரம றுப்பர் பிரானெனு மென்னு
ரமலவெ னக்கய லாவது மென்னே. சு.

மெய்யென வுள்ளி விழைந்த வனைத்தும்
பொய்யென வுள்ளி யிகந்து புணர்ந்தே
யுய்யும் வரம்பை யுவந்த பினையென்
னையவெ னக்கய லாவது மென்னே. ரு.

என்புரி வுன்புரி வென்று சிறந்தா
ளுன்புரி வென்புரி வென்ற துணர்ந்து
மின்பரு ணன்னடை யென்ப தணைந்து
மன்பநி யின்றய லாவது மென்னே. கூ.

எண்ணிய வெண்ண மறிந்தரு ளின்பை
நண்ணி யிருந்து நறும்பய நாராற்
கண்ணெழு கும்மலர் கண்ட பினையென்
னண்ண வெனக்கய லாவது மென்னே. எ.

கோளரி யத்தி குலைந்திற மோதா
மூளபு சித்த லுறழ்ந்திருண் மூசும்
வாளருள் வட்டை வழங்கிய பின்னை
யாளிறை யெற்கய லாவது மென்னே. அ.

வெந்தழி வுற்றதும் வேத லிலாது
நந்திய சுத்த நறும்பத மொத்தா
ருந்தியி னிற்க வுரைத்த பினையென்
னந்தண வெற்கய லாவது மென்னே. கூ.

கசடுது றந்துப் கருத்தை யிகைத்துன்
னிசமறி யின்க ணிறுத்திய பின்பு

---

* பிரமம் பிமரமென மீஇற்று. பிரமம் = அசைவு, அதாவது சீவபோத சலநம்.

நசைமைய கன்ற வணுமலி நாத
னசலவெ னக்கய லாவது மென்னே. ௪0.

பரதேவதை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஞாயான்மன தாலொரு தாறுபெறு
துயரும்பெரு வாழ்வினை யேகருதாக்
கனைகாணரும் வங்கம ரக்கொடிபோற்
கவலுந்தமி யேனைய ளித்தருளாய்
புனைதீர்குக னேயரு ளேபொருளே
புதுமாவழு தேதகனி யேரசமே
சனைநாகணை யாவழ கேதனகே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௪.

இதுகாறுமி ணைந்தவ லந்தையெலா
மெனைநீத்தொரு வும்படி செய்ததயா
வதுதானினு மென்னையு னக்குதவோ
ரருள்கூரவ ராதுகொ லோவவியாப்
புதுமாமது வேகனை யேசுளேய
புரிவார்சுவை யேபய மேநயமே
சதுமாமறை யோர்பதி யேகுகனே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௫.

ஆராஎன சொல்லினு மென்னிறையுன்
னருளேகதி யென்றுது ணிந்தவெனைப்
பாராதுபு தைந்தது மென்னருளே
பரிசாயுள வுன்கதழ் வுக்கிதுவு

நேரோமொழி யாயழி யாநகையே
நிறைவேயறி வேயிர வோடுபகல்
சாராவெளி யேயொளி யேசிவமே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. கூ.

ஊனேயடை வானுனை யேயிதுநா
ளுளமீதுநி னைந்தலை யிங்கெனைநீ
நினையாததை நெஞ்சுனி யங்கணீர்
நேரத்தொழு தொண்டரி னின்றுமையோ
வெனைநீயயல் பண்ணினை யோவெனவே
யெண்ணிக்கனை கின்றதி ரங்குதியா
றனையேதுமி லாதகு கசுரனே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. சு.

எந்தாயொடு தந்தையு மாயுளநீ
யின்றுள்கில மென்முடி வாகிடுநா
ளந்தோவெளி யேனடை கின்றபுலம்
யாதோவறி யேனறி யேனெனையாள்
கந்தாகுரு நாயக மேகருதார்
கருத்தேதகரு ணைகர னேயடியார்
தந்தாபம தந்தெறு கோளரியே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. டு.

எண்ணுவதொ ணந்தரு வாய்பெறுவா
யெனவேநினை வேனைய ணுவிடினு
ணண்ணுவெனை யாவனை யாவெனையா
ளப்பாவென வேயழு வேன்விழுவேன்
புண்ணுகும நாதியெ லாமடியார்
புரிவேயுள நீயவை காண்பைகொலோ

தண்ணருரு டாவர தாசலமே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௬.

காணெனனும் வாணியி றந்துமெபாக்
கண்டெனனும் வாணிபி றந்திடநீ
மாணரருள் கூர்கிலை யேலினிமேல்
வருமாணெய தேதாவென வஞ்செனுடை.
வாணளுனை நம்பியும் வீணெனும்வாய்
வரமேவார்நி வண்டுகொ லோசிறியேன்
சாணெழுமு மும்பொழி யாதருளே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௭.

எளிதெனனும் வண்ணமெ னக்கெனெயே
யீவாபெனி லென்னையு னக்கநனே
களிதோடுவ முங்கிடு வேனிதிலுன்
கண்ணெயுள வெண்ணமு ணர்ந்திலனே
யளியாளுள முங்கிய ரைதமா
வபர்வேலுடை நெஞ்சம தாமுளமே
தளியாகநி னைந்துறை நாயகமே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௮.

அருவென்பதை யேயுரு வாக்குமிறை
யனுவுள்விரி வானது ழைத்திடுமுன்
பெருமெய்ம்பரு ளென்னெவி முங்கியநன்
பிந்நஞ்சிக வெண்ணிலொர் மாத்திரைதா
னருகும்படி யாற்றுவல் லற்றதுவோ
வருளாயரு ளாயடி யாரரசே
சருவண்குரர் நாயக மேநலமே
தனிநாடக மாபர தேவதையே. ௯

பொய்யாயுர னேதுமி லாமடமாய்ப்
பொறிமூசிய புல்லிய ருக்கிதமாய்க்
கையாயுள புன்கரு விக்கயலாக்
கருமேதார்நிலை மேமலினை வைத்தளியாய்
மெய்யாகவி ரண்டின டுக்கணனி
மிளிருந்திரு வேயறு பூதிசொமீனன்
சையோகசு கோதய மேசிவமே
கனிநாடக மாபர தேவதைதேய. கo.

குகதேவு.

கலிவிருத்தம்.

திங்களணிவர் சேயோன் செம்பவளவை வாயாற்
றுங்கவிமல னர்பாற் சொன்னமுடிவு சேர்வார்
பங்கமொருவி மாணர் பாதநன்னிலை யார்வார்
சங்கரகுரு வேயா டாரககுக தேவே. க.

மாயமென்றம லாதி மாளவென்றுக லாதி
யாயவம்புட னீட்டின் னரருளையுண் ணீட்டுந்
தூயசிந்தைய ருப்வார் தூணமின்றருள் செய்வாய்
தாயவந்தனர் கோவே தாரககுக தேவே. உ.

அந்தகனடு வேலை யங்கியப்படும் யாவு
மிந்தமெய்புள போதே யின்றெனத்தளி வாதே
துந்தழைவுகொள் ளாதா னுன்றணைத்தொடர் வாரோ
நந்தலிலிக ளாளாய் நான்புகழ்குக தேவே. ங.

இட்டமுற்றுனை நாடார்க் கெட்டிவித்திறு மேலாம்
புட்டமுற்றுனை யன்பாற் போற்றுநர்க்கதி யின்பாங்

கட்டறுத்தினை யாளாய் கட்சுரர்க்கொரு மேலாய்
நட்டவித்தக மோவா ஞாட்புடைக்குக தேவே. ௮.

நின்பரிவுடை யாரை நீள்சிறுமைகள் சேரா
வன்பரிவுக ணுடா மாமறவினை கூடா
தென்புரிவரு ளேதா வேணருணிலை நாதா
வன்புடையவர் கோவே யாகமருக தேவே. ௫.

வீடுதந்தரு ளுன்னை மேவுகின்றவர் தம்மைச்
சாடுமந்தகர் சாரார் சாவினம்பழி சேரா
வாடுகண்டக ரண்ணு ராயுதங்கடு நண்ணு
மாடுமண்டரு டாதா மங்களருக தேவே. ௬.

நாவினன்மனு வோதி நாளுமன்புரு வாகிக்
கேவலந்தினை நூறிக் கீழ்ச்சலந்தினை மாறி
யாவிகண்டருள் சேர்வா ராகமென்பது மேவார்
தாவிலின்பரு டாராய் தாரகருக தேவே. ௭.

சக்கொளித்தக மூரித் தாமரைத்தவி சேறிச்
செக்கரவிரும் விண்மீபாற் றேறுவிரியு முன்பாற்
பொக்கமறவுள் ளாரோர் போதல்வரலு மேவார்
சொக்கமொடினை யாளாய் சோபருருக தேவே. ௮.

ஐந்தினிலொரு மூன்று மந்தரமுறக் கண்டு
சந்ததவொரி ரண்டுஞ் சங்கமமுறக் கொண்டு
மந்திரகதி சாரு மங்களவொல் லாரு
மெய்ஞ்ஞகளென வாவா தொம்பரருக தேவே. ௯.

காணற்குரிய கண்ணுய்க் கண்ணற்கரிய விண்ணுய்
மாணற்புகழ் ராட்டாய் மன்னுனைப்புகழ்ந் தோற்றேனார்

ஞாணப்பரிவு போக்கா நன்னிலைக்கதி சேர்த்தா
யாணப்பரிவு ளேஞ யாண்டருள்குக தேவே. க0

சிற்றுணர்வு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூவெனு மித்திஞை மேலையுரு வுற்றவர்கள்
போவத ழற்புகைசார் காடென நித்தலுமுன்
கோவினி லெட்டியுமிவ் வூனுட லிச்சையிலே
கோளொடு நிற்பதெனை மேனிலை விட்டிங்னே
யாவிவி டுக்குமுனே யார்வியர் கட்கழுதா
யாணம தர்ப்பினமா யாருமு ருட்குகனைக்
காவென மெச்சியுளை நாடுந யப்பினையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. க.

தோலவி லக்கினையோ யாரும் வெறுக்குமகா
சூதக முற்றபுலா னீர்முடை மச்சையொடே
பாலச மத்திசநீ ராயுள தொக்கினையே
பார்தனி னித்திபமா நீயெணி நிற்பதெனை
மேலறி வுற்றவரீ தீநமெ னப்பறைவார்
வீயுமு னித்தமகா தேவவு ருட்குகனைக்
காலம றக்கருதா தேதகரு திக்கொளவே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. உ.

உணர்வில கட்கிதமா யுணர்வுளி கட்கயர்வா
யோதுமு டற்றரநீ காணுவெ னப்படுகா
டனவிவெ டித்திடுமு னுடலிலை முக்குபுனீ
ராதி யசுத்தமெலா நேரின்ம தித்திடுவாய்

மனுளிய டைத்ததிலே புழுவொட சுத்தமெலாம்
வாழுமி தைச்சதமா நீகொளல் விட்டடியார்
கணம்வழி பட்டபிரா னெனுமொரு கத்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ரு.

பூதமொ ரைந்துகொடே சேரவ னைந்ததுமா
பூதமி டந்துனியே கோடவி யைந்ததுநா
வாதைகி ளர்ந்திடவோ சோதசி றந்ததுநீண்
மாயையி னந்தரமே தேனுமு னர்ந்திடவொண்
ணுதவி தம்பணியே மூடின தும்புலியா
ராகமி தன்புலநீ மோகம லிந்ததிதீனு
காதனி றைந்தழியா தாள்சிவ கந்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ச.

நாய்நரி கங்கமுணு வேமுறு மிந்தமுடை
நாறுமு டற்சுமைமேன் மோகமி ருக்கெலியுந்
தாய்வயி றென்றியசெய் போலவி ரும்பினியே
சாருமு யர்ச்சியிலா வாசுறு சிற்றறிவாய்த்
தேய்தொழில் கொண்டதுவாய் மாழ்குறு நந்துமுனை
தீவிர நட்புடையார் பாசவி னைத்தனையைக்
காய்வுறு மண்டர்பிரா னுமொரு கந்தனையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. ரு.

பாடையில் வைக்குமுனை வீழிமு தற்பலசேர்
பாலவுழ் தத்தையுணு நானழி வற்றவனு
யிடற நிற்பலெனு வோதினை டுத்தபுலா
லீனவு றுப்பழியா தேநிலை பெற்றெவணம்
பிடைவி டுத்துயும்வீ வேயுறு மெப்படியும்
பேதைமை யுற்றழியா தேயிதை விட்டினீ

காடுறை முத்தமிலா நடமாடரு கத்தனே யே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. சு.

நாலுகு ழந்தையைநீ கோறியு ணின்றதினர்
ஞாயம தித்தறியார் சேயைவ தைத்துநாவே
சாலள றென்றகணை வீழ்வ † ரிரண்டெனுமா
சாயைபு மிற்றெனவோ ருகமி லற்பரடா
வேலையி னின்றவிவார் நீயிவர் நண்பினையோர்
வேளைபு மிச்சைசெயா தாளிறை பத்திசதா
காலமு மிஞ்சவரு வாழ்வருள் கந்தனே யே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. எ.

தனதறி விற்கறிவா புளதைவி டுத்திழிவோர்
சாவுக டக்கவெனு வாதர முற்றிழிபீ
மனதுவெ றுக்குபுனீ ரிருவர்பு ணர்க்கையினீர்
மாமிச முட்டையெலா மேய்தல்கு டித்தல் பொலா
வினைநுகர் வுற்றிடலோ மடமன துத்தெதாழிலோ
வீணசு சிச்செயலீ தாருவர் நட்பினைநீ
கனவினு மிச்சைசெயா தெமரிய கத்தனே யே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. அ.

வாயுவ டைத்தழியா வாழ்விலி ருப்பலெனும்
வாதைவ ழிச்செலலோர் போதுமு னக்குதவா
தோயம னத்தையுளே யாணைசெ யிற்றனியே
யோய்வுறு மக் * கமுமீ தெயுறழ் வுற்றலெலா
நேயமொ டொப்பறிவாம் யோகமி தற்கருளா
னீலை சித்தியெலா மேயுறு முத்தியுமாங்
காயமி ழக்குமுனே கூடவெ னத்தனே யே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. கூ.

---

† வெண்சாரை, கருஞ்சாரை. * கம்=வாயு.

ஞானமெ றிக்குடைமா யோகிலி ருப்பமொலா
ஞானமி னைட்டுடன்மே லாதரம் வைக்கிலர்மே
லானவ ருட்டிறலால் யாதொரு சித்திபுலா
லாகம தற்குமெயா யாகினு முற்றுயர்வார்
நீநல புத்தியொடே மாவரு ணைப்பெயரா
னேயவ ருட்கிருபா நாதனெ னத்தணையே
கானம டக்குமுனே நாடியி ருப்பதையே
காமுறல் கட்டணிகா ணையுழல் சிற்றுணர்வே. கo.

ஆ திருப்பா - கூoக.

எம்பரன்.

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

திருநிறைந்த பார்வையினற் றேடரிய மோக்கமதை
யுருநிறைந்தவொருசாம்பானென்பாற்குமார்செடிக்கு
மருணிறைந்தன் றீந்தமகாவருளாளன்றணையொருவ [னே.
னிருணிறைந்திங்கெள்ளியதூ உமென்கொல்லோவெம்பர

பிணமாகிக் கழியுடம்பைப் பேரருளா லிலிங்கமெனப்
பணுந்தகையோ னுடையாவி யெப்பொருளாப்பம்புமென
வெணுந்தகையில்லாவொருவனேசறுவெண்காடனையோர்
தணிந்தகல்லாயினனெவதாழ்த்தலென்னுவெம்பரனே.

புவிதனிற் சாதாரணைமைந் தாயெளலும் புகலென்னிற்
றுவிதமிலாப் பேரருட்செல் வாயிகழுந் தூரிதமரோ
வவியாத நிரயமதா யமையுமன்றே யுயிராக்கஞ்
சவியுறவேண் டுவரிதையுஞ் சாருவரோ வெம்பரனே. கூ.

* நயனமிலான் முனைகா னடப்பதற்கு மவன்பொருவு
நயனமிலா னடத்துதற்கு மமைபாதான் ணல்லொளிசா
னயனமுளா னடத்திடுவா னென்னுமிந்த ஞாபத்தீத
நயனமிலான் மாவுனையு நணுதுயுங்கொ லெம்பரனே. சு.

தானடித்த பொருளதனின் றன்மையையே தருமென்மீரு
ளுனமற்ற தீர்வையுளா ருயர்களப மிருக்கவங்ங
னீனமுற்ற வசுழமிசை யேறுவரோ விதைப்பாலர்
ஞானமுநன் கறியாதோ நம்புடைய வெம்பரனே. ரு.

மின்மினிமா விண்மணிமீ பான் மிளிரொளிநல்காததுபோற்
புன்மதியும் புன்மிழலு முளவுயிரைப் பரமெனவே
தன்மனதிற்கணித்துநிற்போன்றனக்கொருபோழ் தும்பெ
நன்மதிவந் தெய்தாதுன் னண்பருளு மெம்பரனே. [ரிதா

மறைப்பொருளை மாறுபடக் கிரகித்த மலரயன்முன்
னிறைக்கடவு ணுமெனக்கொண் டதுபற்றி யிருஞ்சிரமும்
பொறைப்புவியிற்சினகரமும்போய்முருகாற் சிறையிருந்த
விறைத்தரமீ மார்ந்திலர்நா மென்பரந்தாவெம்பரனே.

---

* நயனமிலானென்றதனால், அநாதிசெயற்கையாய ஆணவமலத்தைக் குருட்டுக்கும், அம்மலத்தையுடைய வுயிரைக் குருடனுக்கும், உடம்பைக் குருடன்கைக் கோலுக்குமாகப் பொருள்கோடற்காம். ஆயின், ஆன்மாவாய குருடனுக்குக் குருடாய வாணவமே கன்மவுடம்பாய கோலில் விருப்புண்டாக்கிற் றென்றும்; அப்படி யுண்டாக்கிய அம்மலக்குருடும் புறம்பான கன்மவுடம்புக்கோலை யறிந்தெடுத்துக் கொடாது, விரும்பிய குருட்டுயிரும் அக்கோலை யறிந்தெடுத்துக்கொள்ளாது, பிறிதொரு குருட்டுயிரு மதனைச் செய்யமாட்டாது, விரும்பப்பட்ட அக்கோலுந் தானே பவ்வுயிரை வந்தடையாது அங்ஙனங் கருணையினுற் கர்த்தாவாகிய கண்ணுளான்முனையறிந்து அக்கோல் கொடுப்பனென்றும்; அன்னணங் கொடுக்கவேற்ற குருடனும் செய்யுளில் விளக்கியவாறு அறியாவிடத்திற்கு அவனே நடக்கவாவது அவன்போன்ற குருடனெருவன் அவனை நடத்தவாவது கூடாமைபற்றி மேற்றுலக்கிய கண்ணுளான்முனே கோல்பிடித்திழுத்து நடத்திக் குருடெழிந்த ஞான்று மோக்கவீட்டினுமிருத்துவனென்றும் விரித்தறிய வேண்டும். இம்முடிபைத் தானே இத்திருச்செய்யுளில் "நயனமிலான் மாவுனையு நணுதுயுங்கொல்" என்றார்.

ரத்தனைதாங் கற்றிடினு மெத்தனைதாங் கேட்டிடினுஞ்
சத்துவமேன் குணமருவித் தானடங்க லரிதித்தச்
சித்திவந்தார்க் குளமலமுந் தீதுமவை தித்திதாழலாஞ்
சுத்தவியல் புக்குகனே சொற்றமுள வெம்பரனே. அ.

இல்லியெதற் கிச்சைசெயா னென்றிடலா மதுபோலப்
புல்லியவா னைவப்பொலிவாற் பூவுழலே மாத்தனையே
சொல்லநினைப் பவனைவனைத் தூடனைந்செய் யாவனைலா
நல்லவர்நண் புக்கினிதா நம்புடைய வெம்பரனே. கூ.

மறமெனுங்காழ்வினைதக்கினந்த மறம்வினையு மென்பதையு
மறமெனுங்காழ்வினைதக்கினந்தவறம்வினையுமென்பதையுந்
நிறமொடுணர்ந் திலர்தீமை செயற்கிறையு மஞ்சுவரோ
வறவரிறைஞ் சருணகிரி யாற்கினிய வெம்பரனே. கூ.

கருத்து.

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணி லியாதொரு வன்சொல வறியொரு மறுட
னெண்ணி லாதிழுற் காரண மிபம்பரு மறையைப்
பண்ணி னைனைச் சொலவழி யின்றதைப் பரிவாற்
கண்ணி யங்கள நிறைசான தெனறிடங் கருத்தே. க.

உ லகி லெம்மத முறைக்குமுற் பவநில யுண்டெண்
விலக நின்றவன் றத்தீவ தாகமங் கட்டோர்
நிலைப தின்றத லைவை மேனினை நிகழ்த்திக்
கலக ணையக மெனவாயிப் பில்லையென் கருத்தே. உ.

முட்டி லாதபுற் கலர்தமக் கந்தரன் முறைகள்
கிட்டு மேலவை மாறுப டாப்பொருள் கிளக்குந்

துட்டு ளார்க்கவை கிடைப்பி னடாப்பொரு டோன்றக்
கட்டுங் காதைக்கு மாமிதை யோர்தியென் கருத்தே. கூ.

காண்டல் கருதனல் லாகம மென்பவைக் கமையா
தீண்டி ருக்குமெந் நூலு மறைக்கய லென்றே
மாண்டக் கார்வனை யறுத்திடு வாரதை மதித்துக்
கோண்டு மித்துமெய் கோடி குகற்றழு கருத்தே. சு.

நிறைந்த ஞான மகேசனு நீளுட னேய்ந்து
குறைந்த ஞானவு றவியுநித் தியமெனக் கூறுஞ்
சிறந்த * தருக்கமு மாதலி னுபயமுஞ் சேரக்
கறங்க லின்னிலை கழறுநூ றேற்றமென் கருத்தே. ரு.

† சூத சங்கிதை தனிலற நூலொரு துகளில்
லாத வம்புரா ணஞ்சிவ ரகமந் தருக்க
மாதி நூல்களு மத்வைத மேமிசா னு மெனலாற்
காதை யோத்தரு மாகம நீப்பரோ கருத்தே. சூ.

ஆல வாய்த்திரு மான்மிய ‡ நூலுளி யரனர்
கோல மாமறை யேநம காசநங் குவளை
யோல நூபுர முனையென வுரைத்தது ஞலோர்
காலுஞ் சைவரம் மறையினை நீப்பரோ கருத்தே. எ.

கருதி யின்கடைக் காண்டநற் பொருளெய துலக்கிப்
பெருமை யாயுரை தருந்திதனி வாகமம் பிடியா
ரருமை யாமொரு பரகதி நெறியறி யாது
கருமை மோகவுப் பாழுவர் கருதுமென் கருத்தே. அ.

---

* வைதிக சாத்திரங்களுள் நியாயம் வைசேஷிகமெனுந் தர்க்கசாத்திரம்.

† கந்தபுராண சூதசங்கிதை வேதாவிரோதமுரைத்த வத்தியாயம் அ - வது கவி.

‡ உலவாக்கிழியருளிய படலம் கூ - வது தூக்கு.

மறையின் கூறொரு மூன்றனிற் கடைசியு மாரு
விறைவ னுகம பாதமொர் நான்கனி லீறு
நிறையு ஞானமென் றுதலி னிலிரு நிலைக்குங்
கறையி லந்தமெ னும்பெய ரொப்புமென் கருத்தே. ௩.

ஆக மத்தின தந்தமே சைவசித் தாந்த
சாக ரஞ் † சிவ ஞாநபோ தாதிநூ லதுவே
யாகு மென்றறி வாயரு ணப்பெய ரடிகள்
வாகு யர்ந்திட வாழ்த்தொரு வனிநீ னருத்தே. ௪0.

பயின்றறிபவன்.

பதினேந்துசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உனையுயர் முதனூ லாகம மெனும்பே
ருறுவதா னுதித்துள தெனவே
யுறுபொரு ளாமஃ தெங்கிருந் துதித்த
தெனிற்பர மாப்தரி னின்றும்
புனையற வுதித்த தென்னவா மினமும்
புகன்றவவ் வாகம வசைப்பிற்
பொருந்திய வொருமுப் பொறிகளு முறையே
புரணபா சம்பசு பதியென்

---

† சிவஞாநபோதாதி நூல்களாவன ;—ரௌரவாகமத்தின் பாசவிமோசநப் படலத்திலுள்ள முதனூலான சிவஞாநபோதம், வழிநூலான சிவஞாநசித்தியார், சார்புநூலான சிவப்பிரகாசம், திரு வுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மைவிளக்கம், திருவருட்பயன், விநாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் இப்பதினான்கும் தத்துவப்பிரகாச முதலியவும். இவற்றுள் மூல சிவஞாநபோதம் சிவபெருமானுடைய திருக்கரத்தினது. திருக்கடவூரில்யவந்தேவ நாயனார் மேடசர் சந்நிதானத்தில் வைத்தகாலை அப்படிக் கற்களிறு கையாலெடுத்து நடேசனிடமளித்தகாரணத்தால் திருக்களிற்றுப் படியாரென்னும் பெயர்பெற்றனது.

றுரைதரு மலாமன் ஞானமொண் மோகூத
முளமல நாசமென் றருகு
முன்னிடற் கரிதா மப்பர மாப்த
னெனுந்திரு வருட்சிவ னுரித்தா
னிரைதர வருத்தி ரர்க்கருள் புரிந்தா
* னிகரிலவ் வாகம மெனவந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. க.

அச்சிவன் றனுடை நான்முகத் துதித்த
வாரணங் களையநந் தனைக்கொண்
டயற்கருள் புரிந்தா னூர்த்துவ முகத்தா
னருணெறிக் காமிக மாதி
யுச்சித சிவாக மங்களு லேழு
முதித்திட வருளின னவற்று
ளொங்குபத் தினைநற் பிரணவர் முதலா
யுளபதின் மர்க்குமற் றவையை
மச்சறு மகாருத் திரர்முதற் பதினெண்
மர்க்குமா * விருவகைப் பேதம்
வகுத்தரு ளியபின் பவைகளைச் சிறந்த
மான்மிய வித்தியே சுரரு
னிச்சய சிரோட்ட வநந்தருக் கருளா
னிகழ்த்தின னென்னவே யுணர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. உ.

---

* நிகரில் என்றதை நோக்க ஆன்மாக்களாகிய இருடிகள் முதலானோருடைய சாமானிய வாக்குகளைப் பிரமாணமாக வொப்புக்கொண்டு பரமேசுவரனிய மகாஇருடியருளிய விசேட ஆகமங்களைப் பிரமாணமல்லவென்பார் புத்தி இழுக்குறு மென்க.

† இருவகைப்பேதம்=சிவபேதம், உருத்திரபேதம்.

அந்தமா வநந்தர் நூற்றெரு பதினெட்
டாமுருத் திரர்பெரு மானு
யலங்கிடு சிகண் டருக்கருள் புரிந்தா
ரவர்சிவ கணஞ்சுரர் களுக்கு
மந்தணர் களுக்கு மளித்திடு வணமெய்
யருட்டிரு நந்தியெம் பெருமாற்
கருளின னெவ்வு மாரண நான்கு
மரன்குணக் காதியா நான்கு
செந்திரு வதநங் களிலுமா கமங்கள்
சிறந்தவீ சாநமேன் முகத்துஞ்
செனித்தன வெனமுற் காமிகா கமநேர்
செப்பிடு மெனவுநன் குணர்ந்து
நிந்தையில் பரம சுகநிலை யதைதேய
நிகழ்த்திடு மாகம வதரா
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ௩

முதன்முறை யெனுமா கமங்களுக் கியைய
மொழிவழி நூனர சிங்க
முதலிய விருநூற் றெழுள வவற்றின்
முடிபுணர்ந் துக்கிரச் சோதி
கதிமதி நிமிருஞ் சத்தியச் சோதி
கனபிர கற்பதி முதலோர்
கழறிய போக காரிகை மோக்ஷ
காரிகை * நிராசகா ரிகைமற்
றிதமுறு பிரக ரணங்களாம் புடைநூ
லீட்டமு முண்டுகா மிகந்தா

* பரமோட்ச நிராசகாரிகை.

னியம்புமா லெளகிகம் வைதிக மத்தி
யான்மக மிகலதி டார்க்க
நிதநவின் மந்த்ர மென்னுமோ னைந்தா
நின்றிடு மாகம மெனத்தேர்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ச.

பறைந்தவை வகையு மோளியா யிகத்திற்
பயன்றர லிறுதியிற் பயத்தல்
பகுத்தறிந் திடுமான் மப்பொருள் விசாரம்
பாங்குடை யோகமெய் யருளோ
டிறைந்துயு மொருசிவ ஞானமா மிவைதா
மொன்றனுக் கொன்றுமே லெனவே
யோங்கிடு முயர்ந்த மந்திரம் பிறநூ
லுரைகளைப் பூருவப் படுத்திச்
சிறந்தசற் சைவசித் தாந்தமா விளங்கிச்
செப்பிய சிவனைய நான்குந்
தெற்றுறழ் வெனுந்தன் பாதம தன்கீழ்க்
திகழுமுப் பாதமு ளடங்க
நிறைந்துமா வாக மாந்தமீ தென்ன
நின்றிடு மெனநனி தேர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. ஞ.

மோதமிக் குறுவான் சநகனு தியர்க்கு
முப்பொருள் ரகசிய மாமா
முக்கிய வாக மாந்தம தெனவே
மொழிவழி நவின்றுகொண் டிருந்தான்
சிதவெண் பிறைசேர் சடாடவித் தலைமைத்
தேவனைக் காந்தமுஞ் சிவனந்

திருவிடை முகற்குக் குருமர பிலங்கத்
திவ்விய மறைசிவா கமங்க
ளெதமி னெச்ச நகாதிகட் குரைக்க
வியம்பின னெனச்*சிவ புராண
மெழின்மதன் காதை யுரைத்ததி லீரைஞ்
தென்னுமத் தாயமும் பனுமிந்
நீத்மெய்த் துறைமேய †வாதவூர் முனிக்கு
நிகழ்த்தின னரனெனத் தேர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா ணிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. சுரு

மறைபயில் வைதிக விருத்தியில் லார்க்கு
மறைநெறி வழீஇய பெயர்க்கும்
வழுத்தின னரனு கமமெனக் கூர்மம்
‡ வாசிட்ட லயிங்கநற் பாத்மம்
பறைகிளர் சூத சங்கிதை யாதி
பனுவல்க ளிறுத்தலெற் றெனிலோ
பாஷண்ட வாம சோமலா குளம்வன்
பைரவ முத்லிய வெனுங்கீழ்
முறைகளே யவணு மதிர்த்ததல் லான்மேன்
முறைகளாங் காமிகா திகளே
மொழிந்ததன் றிதுபோற் ¶ கூரும மணஞ்சொன்
முகக்கவி நாற்பதின் மேமேல

---

* இஃது சைவபுராணம் தருமசங்கிதை.

† இவ்வண்மையைத் திருவாதவூர் புராணத்துத் திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் ஈடு-நகு-கூக-ம் செய்யுள்களிற் காண்க.

‡ இது வகாள்மவாதஞ் சாதிக்கிற அலராமாயணமென்னும் வாசிட்டமன்று. உபபுராணங்களி லொன்று.

¶ கூர்மபுராணம் திருக்கலியாணம் சக - வது கவி.

நிறையுளை தருமிப் போலவைப் பையரு
* நிகழ்த்தின னெனநனி தேர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா ணிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. எ.

ஆத்தன தாயா யுள்ளநல் லாக
மங்களி னின்றுமா ரணங்க
ளாயவை கீழ்மை யாமெனப் பழைய
வாகம சாரமும் பரனே
யேத்திடு சிலபு ராணமென் பனவு
மிசைத்தலைற் றெனின்மறைப் பூர்வ
மென்றபங் கியையு ஞாநபா கத்தி
னிசைகணற் றெளிவிலா மவுநம்
பூத்தநே கார்த்த மதநுழை நீர்மை
தன்னையு மன்னணஞ் சொனதாப்
பொருள்படு மலதவ் வுண்மையை யிகழ்ந்து
புகன்றதாப் பொருள்படா தெனமா
னீத்தவ றிவா ரவர்களுக் கிரண்டு
நேத்திர மாமென வுணர்ந்தந்
நிசநெறி யடைந்தா ணிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. அ.

† சதுர்த்தச மெனும்வித் தையுளியா கமக்கீர்
சார்ந்ததின் றெனச்சிலர் தீழ்ப்புச்
சாற்றினன் னவருக் கறிவுறுத் திடுவான்
சைவரோ திடுவதெற் றெனிலே

---

* சிவதத்துவ விவேகவிருத்தியினும், சிவார்க்கமணி தீபிகையினும்.

† சதுர்த்தசவித்தை = வேதம் - ச, வேதாங்கம் - சு, மீமாஞ்சை - க, தருக்கம் - க, புராணம் - க, தருமநூல் - க, ஆக கச.

வதிர்த்தவித் தையிலொன் முயுள தருக்க
மளவையி * லாகம மெனவே
யறைந்திடு மலது வேதமென் றறையா
தாகலின் வேதமொப் பலவென்
றுதுக்கமி ரிடுமான் டாகம மெனலே
யோத்தெனி னந்தவித் தையினு
முள்ளவோத் ததுவே யாகம மெனவு
முரைத்தவித் தையிலுள புராண
திதப்பதி நூலைப் † புகழ்ந்திசைப் பதினு
னீங்குறு தெனவுமீ துணர்நீ
நிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. கூ.

இருவகைப் பனுவல் களுமர னறையா
யிருத்தலிறுட் டாகம மெனவு
மின்பமா மறிவை விளக்கலா னிரண்டு
மேதமில் வேதம தெனவும்
பொருவிலாப் பெயர்கள் பெறுமிதை யறியாப்
புல்லிய மாந்தரா கமத்தைப்
புறம்பெனன் மடஞ்சால் பித்துளை யெனவும்
புகரறு ‡ பெரியவர்க் கபேத

---

* ஆகமச்சொல்லி அந்தம்பட்டியத்தினும் காண்க.

† இப்புகழ்ச்சியை—சைவபுராண வாயுசங்கிதையின் பாசுபதயோகமும் எண்வகை நாமமுறை த்தவத்தியாயம் உஎ - வதுகவி, சிவபிரானுமாதேவிக்கருளிய வத்தியாயம் உஉ-வது கவி, ஞானியே மையுணர்த்தவத்தியாயம் கசு - வது கவி, தேவர்களுக்குச் சிவாகமமளித்தவத்தியாயம் இவைகளோ டினிதுணர்க.

‡ திருமூலர் திருமந்திரம் ஆறந்தமெனுமிடத்து "வேதமோடாகமம்" என்றுதொடங்கு செய்யுள்.

மருமுறை யிரண்டங் தங்களு மாமென்
றருட்டிரு மூலரு * மறைக்கு
மாகமத் தினுக்கும் வேற்றுமை யறியே
மென்றரு ணீலகண் டருநன்
னிருமல முறச்சொற் ருனை வுந்தேர்
நீயரு ணேப்பெய ரறவோ
† னிசநெறி யடைந்தா னிறையருட் குகன்பா
னெஞ்சுசெய் பயின்றறி பவனே. கo.

குருமணி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தினகர னிழலா லுலகெலாம் விளக்கோர்
தேவனின் வாக்கமே தழுதனூ
லெனவிதி யிருக்க விதிகடந் தொருவ
ரீதிறை வாக்கென வறையுங்
கனமுடை யாக மங்களை வழிநூல்
கடைசிநூ லென்றிகழ்ந் திடினிங்
கெனவவ ரறிவா லொக்கதி பெறுவா
ரோசறு மென்குரு மணியே. க.

வரமுயர் சூர பன்மனுக் கரனர்
§ மகனென நின்றுமே ருருவந்

---

* நீலகண்ட பாடியமாகிய சைவபாடியம்.

† இங்ஙனம் அருணகிரிநாதரது நிசநெறியும் வேதாகம வுடன்பாடேயெனற்கு அவரருளிய கந்தரலங்காரம் கள - ல் "வேதாகமசித்ரவேலா" எனவருவது ம்போதியசான்றென்க.

§ இங்கே மகனெனனின்று என்றதனல், சிவனே முருகக்கடவுள் என அறிவுறுத்தொரு விசேடமுமுணர்க. அஃது பிதாவொடு எல்லாக்குணங்களானுஞ் சமத்துவமுடைய விநாயகக்கடவுளுஞ் சுப்பிரமண்யக்கடவுளுஞ் சாமவேதத்தாற் றுதிக்கப்படி முண்மைபற்றியுமென் றறியற்பாற்று.

திரமொடு காட்டி யருளிய காலஞ்
செவ்விய நாவின்மந் திரமாப்
பரவெவரு பதியி னுகம மீனத்தும்
பாங்கொடு நின்றன வென்ற
தரமறி யாத பதடிகட் கென்ன
சாற்றுமே வனென்குரு மணியே. ௨.

சிரிய திருவிற் கோலவம் பதிகத்
தேயிரு மூன்றினு மொற்றி
யூரினற் பதிகம் பத்தினும் பொழிலே
ரோங்குகோ கரணவா றினுமா
வரியன் ஞானப் பாலரு வாய
னுகமச் சிறப்பெடுத் ததிர்த்த
காரியந் தேரா தளறுவக் கென்ன
கழறுமே வனென்குரு மணியே. ௩.

திருவிடை மருதூர்ப் பதிகநான் கதிலே
தேகிக நாவர சுகளு
மருவடர் கானப் பேர்திரு வாரூர்
மண்டளி கயிலைகட் கணியே
துரிசறு பதிக மெட்டொரா றெட்டிற்
சுந்தர ரும்பதி நூலைப்
பொருளுற விதந்து சொனதறி யார்க்கென்
புகறுமே வனென்குரு மணியே. ச.

தமிழ்மறை யதனிற் சிவபரா னைத்துந்
தாவறு பொருணய மலிந்தே
யமிழ்தென வொழுகுங் கீர்த்திநல் லகவ
லதிலிரண் டிடத்தினும் வேத

முமிழ்திரு வாயால் வாதவூ ரடிக
ளுடையவ ளுகமச் சிறப்பை
யிமிழ்தரச் சொன்ன தோர்கிலர்க் கென்னை
யியம்புவே னென்குரு மணியே. ரு.

முத்தமிழ்க் கடலா ளுாநசம் பந்த
முநிவரன் றிருவிற்கோ லத்துப்
பத்திலா ராறி னும்பல விடத்தும்
பழமறை யாகம மரனர்
வித்தக வசந மென்னவுஞ் * சித்தி
விருத்தமு ளிரண்டுமே சிறந்த
புத்தக மெனவுஞ் சொனதுண ரார்க்கென்
புகறுவே னென்குரு மணியே. சு.

வாலெசுர்க் கைவல் லியஞ்சுவே தாசு
வதரங்கா லாக்கிநி ருத்ரஞ்
சீலமிக் குடைய வதர்வணத் ததர்வ
சிரசுநல் லதருவ சிகையென்
ரூலமே பெருகப் பறையுமோ ளைந்து
மோங்குறு பஞ்சருத் திரமென்
ரூலமே வுலகி லறைகுவர் மிக்கோ
ராண்டரு ளென்குரு மணியே. எ.

பஞ்சருத் திரமல் லாதபண் டேனைப்
பாங்குப நிடதங்க ளங்கங்
கஞ்சுக சைவ வாகம முடிவி
னறிவையே ரகசிய மாகச்

* சிவஞாநசித்தியார் அ-ம் சூத்திரம் கூ-வது செய்யுள்.

செஞ்சொலால் விளக்கு மாகலி னரணூற்
றீர்வையு மறையுஞ்சேர் மார்க்கந்
தஞ்சலில் லாத வைதிக சைவத்
துறையதா மென்குரு மணியே. அ.

அத்தியாச் சிரம மென்பதற் கருத்த
மரும்பர மாங்கிசத் துறவென்
றுத்தியாச் சிலவர் சொற்றதன் றென்னற்
குயரதர் வச்சிர சுரைத்த
சுத்த*வை திகபா சுபதமோன் பதுவாச்
சொலுமெறி தன்னையே சுவேத
வத்தரா திபரு மடைந்தனர் முன்னே
யாண்டரு ளென்குரு மணியே. கூ.

சுவேதனை வழிபட் டொருநீல கண்ட
சுவாமியும் வேதபா டியமே
யுவாவெனச் செய்தா ரதனி†லே கான்ம
வுரைவர வில்லையா தலிறற்
செவேறுமோர் வைதிக சைவசித் தாந்தஞ்
சிறந்தது சிறந்தது நாளு
மவாவறுத் துயர்ந்த திருப்புகழ்ப் பெருமா
னடிகளே யென்குரு மணியே. ச0.

---

* இந்த வைதிக பாசுபதவிரதம் ; இவ்விதமேயென்னும் விபரத்தை, வாயுசங்கிதையின் பாசு பதவிதமுரைத்த வத்தியாயமு மாற்றும்.

† நீலகண்டபாடியத்தில் முக்திபிறு முக்தான்மாவுண்டென்று சொல்லப்படுவதாக இவ்வே பொருள்.

மெய்யான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அத்திச் சருமம் போர்த்த வாத்த
னளித்த மறைகண் மூன்று சாதி
யுத்த மருக்கு மாக மப்போ
ருடைய மறைக ணொன்கு சாதிச்
சுத்தர் களுக்கு முரிமை யாமித்
தோலே நேர நீல கண்ட
வத்த ருரும் பாடி யத்தீத
யதிர்த்த ருண்மை யாய்மெய் யாமே. க.

உரனில் பாச மோச மைந்து
மொன்றிற் கொன்று வியன தாய
பிரம மென்று தைத்தி யந்தான்
பேசி னதுவும் பசுவ தாமிந்
திரனைப் பிரம மாயொ * ரோத்துச்
செப்பி னதுவும் பதியென் றோது
பிரம மாவ திலையென் றுய்ந்தெம்
பிரானைப் பரவி யுய்மெய் யாமே. உ.

வேதஞ் சைவ நூலி ரண்டும்
விசேட மாகப் பேசு புத்தீதன்
மோதஞ் சான்ற சிவனென் றுகு
முடிவி னலி ரண்டு மார்க்கப்
போத மூப்ப ரும்பி ரானைப்
புந்தி செய்வ ராவர் செய்யார்க்

* கவுசீத கோப நிடதம்.

கோதகந் நூலிற் பயனுண் டோவெம்
முறழ்வுக் குகஜைச் சூழ்மெய் யாமென. கூ.

இன்ப மீதல் சிவம லால்வே
றின்று கரும காண்டத் திற்கூ
றன்புச் சிவன்மெய்ஞ் ஞாந பத்தி
யருள்வன் ஞாந காண்டத் தீசன்
றுன்பின் ஞாந மூல மாகத்
துய்ய மோக்கங் கொடுப்ப னென்னு
வன்புச் * சூத சங்கி தைதா
னரற்று தீர்வை மேன்மெய் யாமென. ச.

படிவப் பூடா விருத்தா வென்பார்
பரமன் மாற்ற மறுத்த மாசாற்
கடிந மாய நிகமக் கோவிற்
கழுக்கு ரம்பை யேற்று லாவு
மிடிமை யோர்வ ரீசன் வாக்கு
மீற நெஞ்சுஞ் செய்வ ரோவிம்
முடிவைப் பேணி யுய்ய நீயு
மோதக் குகஜைச் சூழ்மெய் யாமென. ஞ.

உதகத் தகழ்ந்த மடுக்க ளுள்ளே
யொன்றுப் பாயின் யாவு மாகா
வதையொத் தாரு நொடித்த நூலி
லாதி நூற்கெ தேனு மாற்ற
மதமுற் றிருக்க நோக்கி னத்தை
மட்டு நீக்கிக் கோட லேலால்

---

* சூதசங்கிதை பிரமாணிய விசாரம் சூ-வது கவி.

லிதயத் தார்தங் கடனென் றேர்ந்திதம்
மிறைவற் பரசி யுய்மெய் யானே. சு.

தகவுத் * தரும சங்கி தைதான்
சாற்று மாறு கபில நீல
மிகலில் கவுர வங்கி ருஷ்ண
மென்னு நான்கு தூய நீராடு
சுகிர்த யோக சாரி யாமெர்
சுதையை யும்பெற் றேருருவி யாதர்
மகனென் றேங்கு சுகர்கை கூப்பி
வலித்த குகனைச் சூழ்மெய் யானே. எ.

வெடிக்கள் ளுண்ட வொருநூ லோற்கு
மிருதி சொன்ன வாவெங் நேயங்
குடிக்க விதித்த ஞான்று சாண்டி
லியர்கொள் ளாம னீக்கி நெல்லைத்
தடத்தின் மூழ்க விழுத்துத் தூய
தன்மை கண்ட தால்வல் லாளை
யடுத்த புண்ய மேவெவம் பாவ
மவித்துத் தாங்க மேன்மெய் யானே. அ.

பூசிப் பார்தங் குலத்து மேதை
பூக்க வந்த சருவூர்த் தேவர்
நேசிப் பாருள் கரங்க மாலை
நினைத்து நேரில் விளித்திந் நேரந்
தேசிற் பூத்த மணிப்பொன் னரங்
தேவை யாமென் றவர்கண் ணேற்றேர்

---

* தருமசங்கிதை மன்மதன் கதையுரைத்தது கஉ-ம் அத்தியாயம்.

நாசிக் கீந்த வலுவு மேத்திதந்
தாதை தகவன் மிருமெய் யானை. கூ.

மூடுகுப் பாக்க டெரிக்கு மாறு
முத்தைத் தருவென்னடி.யெ டுத்துக்
கொடுத்த கோவன் மிருருவர் வாழ்த்தாக்
கொள்கை யாளற் கணங்கு வீரங்
கெடுத்தி ருக்கை வலிய மீந்த
கிருபைக் கோக்கு கேசன் மாட்டுள்
விடுத்துக் கூடி வாழி மோக்க
வேட்கை வீக்க முளமெய் யானை. கo.

---

* மாவிண்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லீலறு முபநிடதங் களிலான்ம
மொன்றினவுந் தூய வஃதே
சொச்சவறி வாயகண்டா காரமென
விருக்குமென்றுந் துணிவு கூற
லெல்லாருந் தொழுங்கடவு ளாம்பதியைக்
குறித்தன்றி யிழுக்கு ஞான
வியமான வுயிர்த்தொகையைக் குறித்தல்ல
வென்றுபொரு ளியையக் கோடு
நல்லார்க ளெல்லார்க்கு நானிறைஞ்ச
லாற்றிடுவே னன்றில் லாத

---

* இப்பதிகத்திலும் பொதிப்பதிகத்திலும் வேறுபதிகங்களிலும் வெளியாகிற வேதார்த்தங்களும் புராணேதிகாசங்களிலும், அவைகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கதைகளிலுமுள்ள உபநிடதவாக்கியங்களுக்குச் சொன்ன.

நானனைதன் னுஞ்செருக்குற் றருளிழந்து
பொருளிழந்து நாம்பி நின்ற
பொல்லேனை யாட்கொண்ட பூரணமா
மாநந்தப் பொருளே யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணை. ௧.

பிரமமெனுஞ் சிவத்தினுக்கும் பிந்துமுதன்
மாயைக்கும் பிணிச்சி வற்கும்
பிரமமெனும் பெயரிருப்ப தாப்பனுவல்
பேசிடலாற் பெருமே வதத்துட்
பிரமமென வரும்வாயிற் சந்தர்ப்ப
மதுகணித்துப் பிராந்தி நீத்த
பிரசந்தப் பொருளினையே கொளமிவண்டு
மென்றுமகன் பிரமந் தன்னி
னுரனுணர்வில் லாவுலக முதித்ததெனி
னறிவாக வுளதெப் வத்தே
யுணர்வொழிந்த சடமுதியா ததுமாயை
யாம்பிரமத் துதித்த தென்றும்
புரணமுள பொருள்கோடுங் தேர்ச்சியுள
சோத்துபரம் பொருளே யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணை. ௨.

பேரறிவா யுள்ளசிவஞ் சிற்றறிவா
முயிராகிப் பிறங்கு ஞானப்
பெற்றியிலாச் சடஜகமா விருந்துமொன்று
நிற்குமெனப் பேசா நின்ற

வாரணமா வுரைகளுக்கு மிருநிலனு
யென்றுதொடங் கருட்பா வுக்கு
மதுபோலே லிரைறைந்த வறைகளுக்கு
மேற்றபொரு ளகரச் சீவ
னெரணவும் பிறவுயிர்மெய்ப் யக்கரங்கு
டோறுநிறைத் திருத்த லேய்ப்ப
வேசணுகாப் பிரமஞ்சித் தசித்திதங்கு
நிறைந்தவகை யீதா மென்றோர்
பூரணமா புணர்மிக்கார் புகழ்சுப்ர
மணியமெனும் பொருளே யென்றவ்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா வின்மே ணை. ஈ.

அறிவாய பரப்பிரம மதிலிருந்தெல்
லாம்வந்த தாக வேத
மறையிடத்து மண்கடமே யாயதுபோற்
பரிணம வருத்தங் கோடா
திறையவன்ற னருட்சத்தி யான்மாயை
யென்பதையே யியமா னர்க்கா
லிசைந்தவுடம் பாகவுமைம் பூதவுல
காகவுநன் கிழைத்த தென்றோர்
குறைவில்லாப் பொருள்கொளவும் பரனையன்றென்
றின்றனவே கூறுங் கன்மே
காணன்றிக் குடியில்லை யெனவேர
முதற்பெருமை கூறிற் றன்னப்
பொறிசிறந்த பொருள்கொளவு முளநல்லா
சேத்துபரம் பொருளே யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா வின்மே ணை. ச.

அற்பவுறழ் வான்மாவிற் சகசீவ
பரமுதித்தீத யடங்கு மென்னு
வாரணஞ்சொல் லிடத்துவிழி யுலகமதைக்
காண்டலொவ வாத்து மாவின்
றற்போத நிகழ்ச்சியிலம் மூன்றும்வெளி
யாயுநிமை சாத்துஞ் செவ்வி
சகமொளித்த வோளியொவத் தற்போத
விளிவிலவை தாங்கா ணுமே
நிற்கமறை வாயுமுள வகைவிளக்கிற்
றெனவோர்வார் நிகம மாங்கே
நிகழான்மா வென்னினது சீவான்மா
வன்றுசிவ நிலையே யந்தப்
பொற்பிறையை யான்மனெனப் பனும்*பிரம
கீதையுமென் றோர்வார் போற்றென்
போதத்தைக் கவருமாரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. ரு.

நிகமமென்னு லற்பவுரத் தான்மாவென்
பதைநோக்கி நுள்ள லொலாங்கு
நீசிவமே சிவநீயே யென்புழியுள்
ளறிவில்லா நெட்டங் கம்போ
லிகழுவொரா றின்றுகுறிக் கக்காணுங்
கண்கடுப்ப வேசொன் றில்லா
விருஞ்சித்தா லறிவித்தா லறிகின்ற
சித்தாயு மீச னென்ற

---

* பிரமகீதை ஜிதரோய வுபநிடதார்த்தரு முளைக்கும் அத்தியாயம் உடையது கவி. சுதசங்கிதைக் குச்சேர்ந்த இக்கீதை, ஏகான்மவாதத்திற்கினங்க விரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பகருனையா ரகனியந்த ரான்மலைடு
சேர்ந்துநிற்கும் பண்பி யாயும்
பாசமகன் றகண்டபதிப் பொருளையடைந்
துய்யுமருட் பாங்க ளுயும்
புகலவுள்ள தருமத்தா லவ்வா று
புகன்றதினைத் தேர்வார் போற்றென்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. ௫.

கொச்சையிலா வான்மாவைப் பிரமத்தின்
பிம்பமெனக் கோதில் வேதங்
கூறுமிடத் துயிர்க்குயிரா நின்றவுள்ளான்
மாவேயக் கூற்று மென்று
நிச்சயமாச் சிவன்சீவ னெனவிரண்டின்
றொன்றெனவே நிகழ்த்தும் பாங்கர்
நீலமல நீங்கிப்பே ரறிவாகிச்
சிவக்கலப்பி னிறைந்தா நந்த
மெச்சமிற நுகருநிலைக் கூற்றென்று
மந்நிலைக்கண் ணேபத் தத்தே
யெய்துசுழுத் தியைநேர வேதுமின்றிப்
பரவொளியே யாமென் றுந்தீதர்
பொச்சைமிசை யேயியருட் டேனுண்பார்
நோக்குமரும் பொருளே யென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. ௬.

கடசலத்தி னின்றவொரு பருதிவிம்ப
மச்சலமில் காலத் தந்தக்

கதிரவனு நிற்பதுறழ்ந் துயிர்மலக்கட்
டோவுமொரு காலந் தன்னிற்
றிடமுறத்தன் னெடுபிரிவற் றுளசிவன்
* றன்முதலிச் சேர வாண்டைச்
சிவமாகத் தேசெனுமுள் ளான்மனுநின்
றிடுமிதனுற் சீவன் பொய்யாத்
துடைபடற்கு நடுவிலையச் சேர்க்கையுடம்
புயிர்நாவின் சுவையோ மென்னுச்
சொல்வதுழை முத்தாரஞ் சீவனிலா
னவம்போலுந் தோயு மென்றே
புடவியிற்சன் மார்க்கிகளா னனிதுணியப்
படுமவனைப் புரந்தா ளென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணை. அ.

நன்மணிவா சகப்பெரியோ னுமொழிந்து
சிவமான வாவென் சொற்கா
நறும்பொருடான் றற்போதக் கேடாய
சீவதத்வ நலிவின் மேலே
சின்மயமா சிவத்தாடணைந் துளசிவன்
முத்தியெனத் தெரிவ தோடே
சிவமெனுநற் பேரின்ப மான்மாவுக்
கலதந்தச் சிவனுக் கென்னுச்
சொன்முறையெவ் வாற்றனும் பொருந்தாத
நடுவானுஞ் சுருதி யெல்லாஞ்
சுகமுத்தி யாநந்த நித்தமெனச்
சொலலானு மதனைத் துய்க்கப்

* தன்முதல்=பிரம்மதேசாகிய அந்தரான்மா.

புன்மையிலா வான்மாவங் குண்டெனவு
மோர்வானைப் புரந்தா ளென்றன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. கூ.

சிவன்சிவன் பாசமென்ன மூப்பொருண்மெய்
யாயுளவேற் சிவனுக் கெங்கே
செறிநிறைவுண் டாமெனினஃ துடலிலணுப்
போலெனவுஞ் சிவனுர் மாறன்
றவஞ்சிறந்த பார்த்தனிவ ரடியுண்ட
போதவைசித் தசித்துக் கெல்லாஞ்
சார்ந்ததனி லிறைநிறைவுக் கிழுக்கில்லை
யெனவுணருந் தகைமை யோர்க்கு
நவம்பெருகு வயிந்தவமா மாயைக்கும்
பிரமமென்னு நாமமாதி
நனிவிளக்குஞ் * சுருதித்து வப்பிரகா
சங் † காந்த நன்னூ லென்றிப்
புவனஞ்சார்ந் தோர்ந்துயுநல் லவர்க்குமருள்
புரியருணைப் புலவ னேத்திதன்
போதத்தைக் கவருமொரு வெளியாநின்
றருட்சோரி பொழிமா விண்ணே. கஅ.

சருவேசுரபதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சகசிவ பரம்பொய்யென வேமாமறை சாற்றுஞ்
சாரிற்சிறு போதச்சிதை வதிலேகுறி சாரு

---

* சுருதி சொன்னதை மெய்யான உலும், அலர்நான்முகனர் நலும் காண்க.

† கந்தபுராணத்த உபதேசகாண்டஞ் சரியையாதி மான்மியச்சருக்கம் கூறுவது செய்யுள்.

மகமேதுமி லாதம்பர மதுவேவெதரி தலிணு
லையெங்ஙன மிலையென்னவு மதுதான்விழி யில்லா
னுகமென்பதை யறியாமுறை போலென்னவு மோதவ்
வொண்மைப்பரம் வடிவுக்கட வுளராமென வந்தூய்த்
தகவார்பொரு ளுணர்வாருணர் தனிநாடக வெளியைத்
தாதாவெனை யாணர்மலி சருவேவசுர பதியே. க.

உறுகண்கெடு மமுதந்தனி லுயிரின்முழு லாக
வுளபோதமு முறுபாசவி விதகாரிய கருவித்
தொறுவந்தலை மதிமானவ ழிந்தோவுதல் சொல்லாத்
தொல்காரண மதுநின்பிடு மென்முகம சுருதி
யறைகின்றது போற்றற்கமு மறையுஞ்சான வழிவை
யலகைக்குய வாயின்புடை யருணந்திசா னுலுந்
தறுகாதணி நவசூத்திர மதின்மஞ்சிசாடு சாற்றுங்
தகவாடெனை யாணர்மலி சருவேவசுர பதியே. உ.

பாங்கேறிடு சாந்தாக்கியம் பரியோகசி கையரும்
பஞ்சப்பிர மங்காரண மதுவேவபொருள் பறைதற்
காங்காரியஞ் சொன்மாத்திர மென்முறுதிய வளவு
மருளார்நிலை தனிலேமுத லழியாதழி வாமோர்
நாங்கார்முடி வாமீதுச தாசாரந னூலி
னுனியந்தர மேமயாவதி னுளையொன்றந ணுதூழ்
சாங்காரண மாகத்தவர் தாழுங்குக தேவே
தகவாடெனை யாணர்மலி சருவேவசுர பதியே. ங.

இருகாரண முதலாயுள விறையாமொரு நிமித்த
னேனுரரு ளென்னுந்துணை மூலங்கொடு நீள
மூருகாருல காங்காரியம் வணையத்தலை மூல
மூ தலாயுள பிரமப்பெய ரிருமாயையை மொழியி

னருவாகவு முருவாகவு நனிநின்றிடு மதிலே
யகமத்தழ வதையொத்துள தழிகாரிய மாகுந்
தருமூலம துறழுங்கெட வில்லாதது சததந்
தகவோடினை யாணர்மலி சருவேசுர பதியே. ச.

அனன்மேலிடு விறகானதி னதிசாரமெ ழுந்தே
யருமேகமணம் வீசிச்செல வறிதல்பிர சந்த
மினவாநிமிர் மாயாமய மெல்லாமழி வேலை
யிருரூபமி றந்தேதபர * வணுரூபம தென்னப்
பினமாநித நிற்கும்மிது போன்ஞாயமும் பேசும்
பின்னம்புக லணுவிற்குமொர் * மூலஞ்சொலு மரனூ
றினையார்பவர் சற்காரிய நெறியாளரோ யாவர்
தகவோடினை யாணர்மலி சருவேசுர பதியே. ரு.

பொறியாலறி யொண்ணாதவள் பொருளேபர மாணைப்
பொருளாமது வே†யில்பொரு ளென்றோர்பவர் பெரிய
மறைகூறும பாவப்பத மதினர்த்தமு மிதுவே
மற்றொன்றிலை யென்றோரவ ழக்கின்றதெவ் விதமேமற்
பொறையாநில மீதார்பொரு ளில்லாதது பொருளாப்
புகறற்கிசை யாதென்றுமு ணர்ந்தன்பொடுபோற்றித்
தறமேமனனி யுய்யும்படி சந்தாடமி கைப்போய்
தகவோடினை யாணர்மலி சருவேசுர பதியே. கூ.

அபாவத்தினை ‡ முன்னில்லது பின்னில்லதா ரங்க
மறைதற்கமை வற்றாறமு ழுதும்மில்லதி ரண்டு

---

* இந்த அணுரூபம் அநேகமாகலின் அவைகட்கும் பரமகாரணம் மாயையென் றறிவுறுத்துவான் இக்கே மூலமென்றார்.

† இல்பொருள்=ஒன்று மற்றொன்றுகமாறி அநுபவத்தன்மையடைந்த அன்மைப்பொருள்.

‡ முன்னில்லது, பின்னில்லது, முழுதுமில்லது, ஒன்றிலொன்றில்லது என்பவைகளே முறையே பிராகபாவம், பிரத்தவமிசாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், அந்தியோந்நியாபாவமெனத் தருக்க நூலார் சாற்றுப.

சுபாவப்பட வேயியான்றினி லொன்றில்லது சொற்ற
தொகைநாலென வேசொல்லிடு வதிலாதியி ரண்டு
* முபாயத்தொவு மூன்றுவதொவ் வாதித்தையு ணர்ந்தே
யுயிருக்குயி ராநின்றெளி ருணைநாடிய நேக
தபாதிக்கிய முறுதாபதர் தாழுங்குக தேவே
தகவோடுனை யாணர்மலி சருவேசுர பதியே. எ.

† சிட்டிக்குமு னில்லாத சகம்பின்வரு மென்றல்
செல்லாதுபி னேயுள்ளது பாழாமுரை செப்பற்
கொட்டாதுமு யற்கோடுவெ ளித்தாமரை போடே
யுதரப்பய னில்வந்தியின் மகவென்னவு மோதன்
முட்டாவிபு லப்பூமியின் முக்காலமு மிலையான்
முதலற்ற வெறுஞ்சொல்லென முடியுந்தெளி வாலே
தட்டேதுமில் சற்காரிய நெறியாரிவை யறிவார்
தகவோடுனை யாணர்மலி சருவேசுர பதியே. அ.

ஈசன்றனை வினைசருவ தின்றீசனு மதனை [தென்ற
யெய்தானென வேயொன்றினி லொன்றின்மைய
றுசஞ்சொல வமையாநிச மாமீதரு சுருதி
தொன்றுப்பிர மத்திற்கொரு தூய்தற்றவி ருட்டு
மூசும்பரி சாவந்துள மூலஞ்சொலொ ணாதாய் [றேர்
முன்னேயுள தென்றேதுதன் முதல்வற்கல வென்
தாசன்றனை யுயிரிற்கது வுளதென்பது சகடோ
தகவோடுனை யாணர்மலி சருவேசுர பதியே. கூ.

---

* உபாயத்தொவ்வுமென்றது சிறிதொவ்வுமென்றும், அதாவது உலகம்.—சிருட்டிக்குமுன்னுஞ் சங்காரத்திற்குப்பின்னும் மாயாகாரணத்தில் வியக்தமின்றி அதிசூட்சுமமாக அடங்கியிருக்குமென்னு மருத்தத்தா லொப்பத்தக்கது, அடுத்த யாப்பிற் சொல்லப்படு மின்மை யொப்பத்தகாதென்பது தாற்பரியம்.

† இந்தத் தீர்வாகவே மிருகேந்திராகம ஞானபாதத்தின் மாயாப்பிரகரணக் கடைச்சுலோகமுங் கதறுகின்றது.

உயிரோடெ ளளதெனுமவ் வுடலவ்வுயி ராகா
துயிருமுடெ லாகாதென வுணருந்தர மேபோற்
செயிரோதுமி லாவேரிறை சீவப்பிரு ளாகான்
சீவப்பிரு ளந்தப்பர தெய்வப்பிரு ளாகா
தயர்வேதுமி லாதின்னண மறியும்படி யருணூ
லாகுஞ்*சிவ போதஞ்சான தறிவார்பிழை போகார்
தமிவறிய யருணப்பெயர் நாதற்கரு டந்தாய்
தகவோடெனை யாணர்மலி சருவேசுர பதிமே. கூ.

சுப்ரமண்யவிலாசம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலக மாகிய வுருவ மாயையின்
காரி யத்தை யொடுக்கிடுந்
தலைவர் காரிய மேலி டிற்சட
சகமெ லாமழ னழிவுகொண்
டிலைய னைவண மருப காரண
மெனவி ருந்திடு மெனுமரன்
றிருவ்லகி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. க.

சருவ சங்கர வேலை யிற்றுணை
சாற்றிரு ணுதப லாயிர
வுருவ வண்டமு டங்க லுங்கெட
லுறுவ தின்றவை வந்தவா
றருகி யேகெடு மதுவொ † னாந்தென
வாகு மென்றுணர் வார்கள்கான்

---

* இஃது சிவஞானபோதம் உ-ம் சூத்திரம் முதலதிகரணம்.

† இந்த வைக்கையும் பூப்புகழ்ப்பதிகத்தில் இ-முதல் அ-வரையுள்ள செய்யுள்களானறிக.

டருசி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே மம. உ.

பிண்ட மொன்றழி வாயி னங்ஙனம்
பிண்ட சர்வசங் காரமா
மண்ட மொன்றழி வாயி னங்ஙன
மண்ட சர்வசங் காரமா
மண்ட நாதனும் பிண்ட நாதனு
மழிவ தன்றென வறிவர்காண்
டொண்டை யாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே மம. ஈ.

காய மொத்துயி ரைக்க ருத்தர்
படைத்த தாகநி னைத்திடிற்
காய நீங்கிய ழிந்து தேய்வுறு
காலு யிர்க்குமி ரிட்டமா
மாயி னவ்வுயிர் முத்தி நாடுவ
தவமெ னத்துணி வார்கள்காண்
டேய வாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே மம. ச.

யிரை மித்தையெ னப்பி தற்றினு
முயிரை யேபர மென்னினு
மயர்வி லவ்வுயிர் முத்தி நாடி
யகஞ்செ யற்கிட னில்லையீ
தியலை விகட்டிழி நாத்தி கத்துறை
யேயு மென்றுணர் வார்கள்காண்
டெயரி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே மம. ஞ.

தியின் றன்மை யுருப்ப மல்லது
சீத மன்றென வோருரு
ராயு யிர்க்குண மிவை னத்தெரி
வார நாதிம லத்தினை
நோயு யிர்க்குள குற்ற மல்லது
நோக்கு றுங்குண மென்பரோ
தோயு மாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. சு.

மலத்தி னைக்குண மென்னி லின்குட
மதுர நற்குண மோவுகா
லுலப்புறுந்தர மொப்ப வம்மல
மொழிப தத்துயி ருங்கெடற்
கிலக்க தாமத ஞன்ம லங்கச
டென்ப தேதுணி பென்பர்கான்
டுலக்க வாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. எ.

பிறவி யந்தகன் குருடு நீக்கமி
லாத தேய்ப்பவ பிந்நமா
யுறவி யோடுள குற்ற மாமல
மொழிவ தேதெனி லுமிதவி
டிறையு மின்றரி தன்னை நீங்குவ
தென்ன முத்தியி னீங்குமெய்த்
துறைசா லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. அ.

சகச மென்பது குணிகு ணம்பகர்
சயமி னிப்பொரு வகையரோ

வுகள நற்பொருள் வடிவ முத்தரி
யுமிய ணுத்தவி டொருவகை
புகல வாமிதை யறிவர் கேவலம்
பொன்றி டாதெனச் சொல்வரோ
துகளி லாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. கூ.

மலமு டம்பென வந்து வீவுறு
மாயை யன்றிகன் மாயையு
மலம தன்றென வுணர்வு றுந்திர
மருவு வார்தொழு தெய்வமே
யலமு ருவரு ணைச லப்பைய
ரண்ண ணுடிய சொன்னமே
சொலரு மாகம முத்தி தந்தருள்
சுப்ர மண்யவி லாசமே. கூ.

கதிசேர்மின்.

எழசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்கி ளர்ந்தகுண வன்பர் காளுவகை
பொன்றி டாதகதி வேண்டிநீர்
திகழ்கி ளர்ந்தபர நாமெ னச்சொனெறி
சேரி லுள்ளசிவ பத்தியு
மிகழ்வி கந்தவொர்தி யாக முங்கெடுமு
ளெழும கந்தையத னலதிற்
புகலொ ழிந்துகரு ணைநி திக்கடவுள்
புரிவு கொண்டுகதி சேர்மினே. க.

பெருத்த காரியம கேச ருருடைய
பெரிய மாயைதனை யறிவிலே
தரித்ர மானவுயி ரவன்வி லாசவரு
டானி லாதுவெல லெவ்விதம்
பொருத்த மாயகுண சீலர் காளுறழ்வு
பொன்றி டாதிதையு ணர்ந்திரு
நிருத்த ரருளை வேண்டி யுள்ளகுறை
நீங்கி நல்லகதி சேர்மினே. உ.

கமட முட்டைதனை நோக்கு நேமொமது
கருத்தி ருங்கடவு ளென்னவே
நிமிர நோக்கியது வாக்கு வேமெனினு
நிகழ்த்து மக்கமடம் வேறதா
யமல வன்மையுள தாயி ருந்ததுபோ
லறையு நீவிரிலை முட்டையே
நுமது தானமத ருலொவ் வாதிறையை
நோக்கி நல்லகதி சேர்மினே. ங.

முட்டை யாயநுமை யாமை யாயகுரு
முன்னி நோக்கியருள் வடிவமாய்த்
தட்டி லாதுசெய வெய்து மட்டுமிறை
தஞ்ச மாகவரு ணைறியிலே
பெட்டி லாதுநித நின்று பொய்க்குரவர்
பேசு கண்ணைட யிலாதவா
விட்டு லாவுமன மோய வுள்ளுணர்வை
மேவி நல்லகதி சேர்மினே. ச.

மருளி லுள்ளநுமை மருளி லுள்ளகுரு
மருள றுப்பதிலை யவர்நுமை

யிருளி லாதபர மென்று கூவியது
விதுவெ னைக்கருத வைப்பதைப்
பொருளெ னக்கொளுவி மோல கந்தையது
பொருத நின்றவவ மாமிதைக்
கருத னீத்திறைவர் மறுவை யேற்றரிய
கருணை கொண்டுகதி சேர்மினே. ரு.

பாசம் வெல்லிறைவ னில்லை யேலுரிய
பண்ண வன்கணிறை மறுவையே
நேச மோடுகொடு நிற்கி னவ்விறைவ
னேரி லம்மலம கைத்திடு
நாச யாக்கைவிடு மெல்லை யுந்தலைவ
னண்ணு முனெனினு மிறுதியின்
மோச மின்றியருள் புரிவ னீவிரிது
முறையி னின்றுகதி சேர்மினே. சூ.

சொக்க வத்துவித ஞான மோதவுள
சுருதி யென்னுமறை * சோகம்பா
விக்க வென்புழியெ னிறைவ னுயவுணை
விட்டு நானிலையு னிறைவிலை
பக்க மின்றியுள னென்று தன்செயல்
பதுங்க நிற்கவுனை தந்ததாத்
துக்க மற்றபொருள் கொண்டு முற்சொலிய
துங்க மானகதி சேர்மினே. எ.

---

* கருடோகம் பாவனையிற் கருடமந்திரத்தைச் செபித்த மாந்தரீகன் அம்மந்திரசக்தியாற் கருடத்தன்மையடைந்து விடத்தைத் தணிப்பதுபோல, இச்சோகம் பாவனையிலுந் தன்னைச் சிவமாகப் பாவித்தடங்கிய ஆன்மாவுஞ் சிவசத்தியால் அத்தன்மையடைந்து பாசத்தை வெல்வன். அங்ஙனம் வெல்வது அருட்சத்தியேயென்க.

எண்ணும் வண்ணமுடி வாகு மென்றசுரு
திக்கவ் வீசனெவ்வ நானுமோர்
திண்ணை வீசனென வாக வென்றுமுனல்
செயினு மாகுமென வுணைகொளா
தெண்ணும் வண்ணமிறை பெத்த முத்தியினு
மேற்ற வாறுசெயு மென்றுநீர்
வண்ண மாயபொருள் கொண்டவ் வீசனருள்
மருவி நல்லகதி சேர்மினே. அ.

நேய மிக்குடைய வன்ப ரோயரிய
நிகம ஞாபகவை நயிகரோ
தூய சிற்கதியை யாவ ருங்கொளவொர்
துறைவி ளக்கியுள பாலரு
வாய ராதிபெரி யோர்க ளின்றசிவ
வாஞ்சை யோடவர்கள் பெற்றபே
ரும வின்புமுயர் வாகு மந்தநெறி
யண்மி நல்லகதி சேர்மினே. கூ.

உள்ளி லோர்நடையும் வெளியி லோர்நடையு
முற்ற மன்புடைய ரோநிலா
தொள்ள ருட்கடலி ஞான வெள்ளிடையை
யுவமை யற்றவொர் குகேசனத்
தெள்ளி யோனருண கிரியை யாண்டவொரு
செல்வ மானகுரு மணியினை
யுள்ளு மற்றதினு மொத்தி றைஞ்சியுளர்
வோங்கி நல்லகதி சேர்மினே. கூ.

துயர்தீர்வ தெவ்வாறு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஏம வம்பல மென்பதி லோவா
வேம நாடக மாடிமெய் யாமா
சேம் வின்பினை யேயடி யார்க்குந்
தீழ்ப்பு மாயையி னுடக மாடிக்
காம கர்மப லத்தினை யன்பே
கருதி டார்க்கும ளித்திடு மெம்மான்
றாமல் கோருப காரமி லாதேற்
றொடர்பு ளீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. க.

எம்மு ளன்புடை யீருமை யாதோ
சோசு கண்டுமு னிந்திடு காலன்
செம்ம லாவரு மீசன தாணைத்
தீர்வை நீத்துந டக்கவொ ணாத
லம்ம கேசுர னுட்டிட வாடு
மாணை நாந்தள லெவ்விதி மென்னுத்
தம்மு ளையறி வீரவ னையந்
தள்ளி நீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. உ.

ஈச னெங்ஙன மாட்டின னெம்மை
யென்பி னோன்மிகு பள்ளியின் ஞான
நாச முந்தொழி லின்மையு மாமஞ்
ஞான்று நுஞ்செய லேதுமி லாதா
லூசல் கொள்ளவ சைத்ததவ் வீச
னீரு ருட்பர தம்மென வோர்வீர்
நேச வொல்லுந நோயவ னைய
நீத்து நீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ங.

பள்ளி கொள்ளுயி ரேயொரு காருய்ப்
பள்ளி விட்டெழு மென்பிரோ லங்கங்
குள்ள காலமெ ளந்திடு பாது
வொன்றி ருப்பது போலுயிர் மேலுந்
தெள்ளி தாமொரு தத்துவம் வேண்டுஞ்
செப்பு மஃதுள தேதலதைத் தூண்டு
மள்ள லீசனு மூண்டவ னேயெ
மங்கு னீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ச.

முத்தி வேண்டுந ரீசுர வாத
மோக மீதுள நாடவொ ணாதா
ருத்தி யாய்ப்பிர மத்தைவி சாரித்
துய்க வென்றிடி னுரை மங்கு
னைத்த னையச காசிவர் தன்னை
யாண ரம்பத மூர்த்திக ணீக்கிச்
சுத்த மாச்சொன தாமவ னேயஞ்
சோரி னீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ரு.

பிரம தத்வவி சாரம ரப்பைப்
பேர்ம ரத்தையு ரித்தொரு தண்டைத்
தெரிதல் போலவு டற்கணை நீக்கிச்
செயிர்ம லக்கருண் மாற்றிய றிந்த
வுரமு டைத்தன துள்ளொளி மன்னு
முண்மை யாயரு சேசின யன்றென்
கருணை காட்டவ றிந்திட லத்தைக்
கடந்து நீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. சு.

யோக மற்றைய கன்மமெ லாமு
மொன்மை யிசப்பி ராந்திய னுவாத்

தூக மோதும தம்பர மோக்க
முதவி டாப்பத மூர்த்திக ளோடே
தேக யோககன் மங்கள யக்கீழ்
செப்பு மன்னணுஞ் செப்பினு மேலாம்
யோக நாயக முண்டத னேய
மொருவி னீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ஏ.

எட்டு கர்மப வத்தினை மன்னே
ரீட்டு மோர்பரி காரகர் மத்தா
லோட்டு வாரது கர்மம தாகா
தொப்ப மும்மல மோவுறு மாறே
யாட்டு வானமு னிட்டுவ யாவின்
ரூற்று கர்மமெ லாஞ்சந நத்தை
மூட்டு கர்மவி லாசமன் ரூது
முட்டி னீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. அ.

தம்பி ரானைய ணைந்திடு மாறு
சாத்தி ரங்குரு தேவையர் சேவை
பம்பு பாடலொ டாடமி யாநம்
பத்தி யாதிய கர்ம மெலாமு
மெம்பி ரானரு ளீந்திடு மூல
மென்று ரூற்றிநல் லோர்கதி சேர்ந்தார்
நம்பு நண்புடை யீரிவை யின்றே
ணுட்டி னீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. கூ.

எந்தை யாமரு ணைப்பெயர் நாத
னேத்து பாத்தலை வன்றனை நாடிச்
சிந்தை தூங்கொரு துங்கச மாதி
சேரும் வேலையொ ழிந்துள காலை

மூத்தை யோதிய சாத்திர மாதி
முக்ய கர்மமி யன்றள வாக
வந்த மெய்தெல்லை யும்புரி யீசோ
லன்பு ளீர்துயர் தீர்வதெவ் வாறே. ௧0.

ஆ. திருப்பா - ச0ஈ.

ஆநந்தவெயில்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

நிலயமண் ணைகலச மானமுறை போற்பிரம
நீள்ஜகம தாயதென்று
நலநா லியம்பகத் தப்பிரம மறிவான
ஞானமின் மாயையெனவு
மிலகீச னசலம்பல் வணையவ துபாதாந
மெனவென்று முள்ளதெனவும்
பொலவத்த மதுகொளுவ ருனலன்ப ரொணமெவு
புரணவா நந்தவெயிலே. ௧.

மண்ணுமறி வற்றசட மதுபோல வேகடமு
மன்னுணர்வில் சடமிதனமே
யெண்ணவள தாயிந்த வுபமான மறிவாய
வினைவற்கு மறிவிலாத
மண்ணுலகி லுக்குமொவ் வாதுமு னிசைத்தபடி
மானைக்கு முலகிற்குமெ
யொண்ணுமென வுணர்வுறுவ ருனலன்ப ரொணமெவ
வொளிருமா நந்தவெயிலே. உ.

சுர்வேத நவி*லூர்ண நாபிதன் னூலிற்
கிரண்டுகா ரணமுமொன்றாய்
வசுதைமே லுளதொப்ப வுலகினுக் கிறையுமெனின்
வனையந்த வூர்ணநாபிப்
பசுவங னிமித்தமு முடம்புபா தாகமும்
பகரவுள தென்றுமுதா
னிசசைவ நெறியெனவு மறைவரரு ளன்பொன்
னின்மலா நந்தவெயிலே. கூ.

ஊர்ணநா பியையொப்ப விறைசித் தசித்தெங்கு
மூறின்று மல்கிவிபுலச்
சார்மாயை யிற்செய்பு முலகெனவு மது†சர்வ
சாரோப நிடதமதிலே
நேர்தர வுரைத்தபடி முதலேது மாயையவ
னித்தமவ ளெபுலகமாய்ச்
சீர்தரப் பரிணமித் துளளெனவு முணர்வருவர்
சின்மயா நந்தவெயிலே. சு.

அறிவாய சிவன்வடிவு கொண்டதுண் டதுபோல
வமலபர முஞ்சடசகக்
குறியாய தென்னினச் சிவன்மேனி பிணமெனக்
குத்தியில் விழுந்ததாயோர்
மறையுமின் ¶ றுயர்சுத்த மாயையி னுருக்கொள்ளு
வதுமுண் டெனத்தெரிவதா
லறையந்த வுவமையு மொவாதென்ப ருனலன்ப
ரமலவா நந்தவெயிலே. நு.

---

* ஊர்ணநாபி=சிலந்திப்பூச்சி.

† இஃது சர்வசாரோபநிடதம் கூ-வது வினவிடையிலென்றும்.

¶ இதுபோலச் சிவஞானசித்தியார் முதற் குத்திரம் உரை-வது கவியிலுங்காண்க.

துணிவானம் வாயுமுத னுன்காய வாளிபோற்
சுடர்பகப் பிரமமதுவுங்
கணமான பேருலக மாயதென வெனினுமக்
ககநமுஞ் சடமாகுமா
னுணர்வாய பிரமமது சடமான தற்கிவணு
ருபமாந மேவரானு
மிணையவே காட்டொணு தெனவறிவ ருனலன்ப
ரிணையிலா நந்தவெயிலே. ௬.

தோன்றிவழு வுறும்விகா ரத்தொடறி வில்சகந்
தொக்குநிஜ தெய்வமதிலே
தோன்றுமெனி னப்பெரிய தெப்வமது மறிவற்ற
துகள்வத்து வாகுமதையார்
ஞான்றும்வா லமலமென வறையநெறி யின்றெனவு
ஞானமில் லாதவெல்லா
மான்றஜட மாயையென வுந்தெரிவ ருனலன்ப
ரமலவா நந்தவெயிலே. ௭.

உயிர்கருப் புகுதாது தன்கரண யுடல்விரித்
துய்ந்தொடுக் கிடுவதுண்டேற்
செயிரில்பிர மப்பொருளு மந்தவா றுளதென்று
தீர்க்கலா மின்மையாமேற்
குயிலரிய வறிவான பிரமம்வே றறியாமை
கொண்டஜட மாயைவேறென்
றுயிலுடைய வுனலன்பர் தீர்க்கலா மென்பவென்
னமலவா நந்தவெயிலே. ௮.

சத்தான தெய்வமே மாயையா யுளதென்பர்
சரதவத் தெய்வமதனைச்

சுத்தஞா னப்பிழம் பெனினுமது வெற்றெனச்
சொற்றதா யாகிமாயை
வத்துவே முதலென்னு மார்க்கமாய் முடியுமெனும்
வண்மையினை நனிவிளக்கி
முத்திநெறி நின்னன்பர் காட்டுவ ழொழுதுறுகண்
மூசுமா நந்தவெயிலே. கூ.

கட்டைகா ரணமாக வேவபெட்டி வனைவர்மண்
காரணம தாகவந்தப்
பெட்டிவனை யாராத லாற்சித் தசித்தெனப்
பேசுவது வேறுவேறு
கட்டுடைய வேதுவுங் காரியமு மாமென்று
கண்டறிவ ருனதன்பிரர்
துட்டிலா வருணகிரி தெய்வமே யென்னையாள்
சுத்தவா நந்தவெயிலே. கூ.

ஞானதெய்வம்.

பதினன்துசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலக மென்ப தொருசி வத்தி லிப்பி வெள்ளி யன்னவே
யுறுவி வர்த்த மான மித்தை யாக வுள்ள தென்பதாச்
சொலினவ் வெள்ளி கண்ட கண்ண னிப்பி வெள்ளி கட்க
றுண்டு பட்ட வுவ னித்த சுத்த வத்து மித்தையா [நுன்
யுலகி லாத பல்வி கார மாய தெத்தி லுலதற்
காதி யுண்டோ வென்பர் கட்கி யற்கை யென்னின் மூற்
நலமி லாத தீர்வை யாகு மென்று ணர்ந்துனருளே யெ[யி
நாடு மெய்யர் வாழ்வை யெற்கு மீதி ஞான தெய்வமே.

சிவத்திற் கோங்கன் மித்தையெனுமதுவதற்கியற்கையாச்
செப்பிடத்தம் மித்தை யான்வி ளைந்த துன்பஞ்சிவருக்
கவத்தை யாய வண்மை யாயி ருத்தல் பற்றி யத்தையு
மதிலை மும்பு பல்வி காதங் களைபு மந்தத் தெய்வமே
யுவப்பி னுலி முழைப்ப தாக வும்மி முழக்க மூலமா
யுள்ள தாக வும்ப குக்க ளேரு ளேரு மேமற்கெடாச்
சிவத்து நீதி செல்வ தில்லை யீத டாச்சிசால் லென்றுனைச்
சிந்தை செய்வர் வாழ்வை யெற்கு மீதிஞானதெய்வமே.

சூக்க மான மோகி னிக்குந் தூல மூலப் பகுதிக்குந்
துகளி லேற்றஞ் சொல்ல வுள்ள வைந்து சுத்த தத்துவ
மாக்க ஞான சக்தி ரூப மாயி ருத்த லாலதை
யாநந் தப்ர மஞ்சை தய்ய மென்று பன்ன லாமிவ
ராக்க ஞானம் பேசு சித்தி யாரொன் றற்கு மேலெனு
வோது சூக்ர முங்கி ளத்து மீது மல்வி கைக்குநன்
லெக்க தானதீபிகைப்பேர்வாய்த்ததாக்குமென்றுதேர்
நுண்ணியோர்கொள்வாழ்வையெற்கு மீதிஞானதெய்வமே.

விரிப வஞ்ச மதற்கு*மூல கார ணஞ்சித் தில்லதாய்[மோ
வினம்பு மாயை யெனவொழிந்துதெய்வமென்றுபன்னு
ருரிய வத்திதப் வத்தி னுக்கோ ரளவி றந்த பெருமைதா
மோதி லெவ்வி தந்துங் கீழ்மைமேவுமத்தையேசதாத்
திரிபு கொண்ட போலி ஞானம் போலிச் சுத்த மென்பதா
லெப்ப ளேரு மிதையி கந்து சுத்த ஞான வத்துவாக் [ச்
சருது மார்க்கம் வண்மை யென்றுகண்டுணைப்படர்ந்துகாண்
கருணை யாளர் வாழ்வை யெற்கு மீதி ஞான தெய்வமே.

---

* மூலசாரணம்=முதற்காரணமென்னும் உபாதானம்.

முத்தொழிற்கு முதல்வனைய வீசன்றன்க ணுளமகா
முதுசகத்தை யுயிர்கள் கன்ம வசத்தி னீலை சுருட்டிய
சித்திரப்ப டாம்வி ரித்தல் போலத் தோற்று வித்தனன்
சீவர் கன்ம வொழிவி லத்தை மீள வுஞ்சு ருட்டுவான்
சத்த னென வந்த வீச னென்று வேத பைங்களத்
தலைமை யத்தி யாயம் பேசு மாத ரொட்டம் மாயையை
மித்தை யென்றல் போலி யாகு முயிரும் வேறதென்னவே
விளக்கி வாழ்வர் வாழ்வை யெற்குமீதிஞாநதெய்வமே.

கண்ட வண்ட *மேதை வன்னியாலெ ரிக்கப் பட்டமேற்
கார ணங்க ளோ †ட கண்ட வாத்து மாவி லேலயங்
கொண்டி டும்பொய் யில்லை யென்று பைங்க ளத்து §மூன்
கூறக் காண லாமு ரைத்த லயம்வி லாசப் பேரருட்[மி லே
டொண்டு விண்ணி லேயொடுங்கலென் றுமிந்தச்சுருதியாற்
ரொல்லைமாயைத்தோற்றங்கெட்டுக்காரணங்கெடாததாக்
கண்டுகொள்ளல்வண்மையென்றுமுணர்கலாவமலார்கடாங்
கருது கின்ற வாழ்வை யெற்கு மீதி ஞாந தெய்வமே.

இப்பி யின்கண் வெள்ளி யுங்க யிற்றின் கண்வி யாளமு
மிரவிற்குற்றியின்கண்மானவனும்வெண்டேரும்போலவே
செப்ப மான பிரமத் தின்கண் சகமி ருப்ப தாய்முனூற்
செப்பி னது சீவன் றெய்வ நோக்கு போது மாயையின்
றுப்பி லாத காரி யம்பு தைந்து கார ணங்கெடாச்
சுத்தங் கண்ட தாமிவ் வாறு காசி கண்டங் கானலென்
ரொப்பு டன்ரொ டங்கு பாட்டகத்து முண்டெனத்தெளிந்
தூனப்பு கழ்வார்வாழ்வையெற்குமுதவுஞாநதெய்வமே.

---

* மேதைவன்னி = ஞாநாக்கினி. † அகண்டவாத்துமா = பரமாத்துமா.

§ மூன்றாவது அத்தியாயத்திலே.

கட்டி றந்து நிற்கு நிட்டை தன்னிற் ருனும் பாசமுந்
தொலைவுமின்றித்தொடலுமின்றிநோக்குமாறுமின்றியே
பெட்டி லாத சிவசொ ரூப மேசி றந்து நின்றிடும்
பேசு மித்தை யேய கண்ட சித்தெ னும்பெ ருத்தநூல்
கட்ட தாக விந்த வாறு தத்து வப்ர காசமுங்
கழறு நல்ல சிவசொ ரூபங் கூற கத்தி லென்றுளே
திட்ட மாயு னர்ந்து ணூடு சேரு மன்ப ரின்பமே
சிந்தை செய்யு னன்ப னேற்கு மீதி ஞான தெய்வமே.

கனவு நேர மாயை பொய்ம்மை யென்னி னக்க னவுமுற்
கன்ம போக மாகு தூல சூக்கு மப்ப வஞ்சமென்
றினம்வ குத்தி யம்ப வற்றுட் சாக்கி ரங்க ணவிலை
யெந்த வாறெ ளித்த துண்டோ வந்த வாறு சாக்கிரத்
திலுமொ ளித்த தன்று * பொய்ம்மை யாவ தில்லை யக்க
வென்ப தாகச் சாக்கி ரத்தி லேம றைந்த தன்னவே [ணு
யங்க வத்து தரிச நத்து மகில மாயை மறையுமென்
றறிவி வேகர் வாழ்வை யெற்கு மருடி ஞான தெய்வமே.

நற்ப ராநு பூதி யின்கண் மாயை யைப்ர சங்கமா
நாடி நோக்க வாவ தின்மை யென்றி யம்ப வாவதோ
ரற்ப மேனு மிசைவ ருத கார ணத்தி னுலகோ [மெனுக்
வத்தை யகிர்வ சகமெ னச்சொல் வதுமுண் டஃது மா
கற்பு யர்ந்த விழுமி யோர்க ளுணர்வ ரவ்வர் காமுறுங்
கருணை வாழ்வை யெற்கு மீதி திருவ குப்பு நாவலன்

---

* இக்கருத்து உமாபதி சிவாசாரியாருடைய சங்கற்ப நிராகரணத்திலுமுண்டு. கனவு பொய்யல்ல மெய்யென்று அவிரோதவுந்தியாரிற் சாந்தலிங்க சுவாமியுந் தாபித்திருக்கிறார். ஆலை சாக்கிரத்தில் யாதொருவன் சொன்னவசகம் பொய்யாதற்போலும் சித்தப்பிரமைகொண்டவன் கண்ணுக்குப் பல தோற்றங்கள் காணப்பட்டு அவை பொய்யாதற்போலும் சொப்பனத்திலுஞ் சில பொய்யாகலாம்.

பொற்பு வந்த னைக்கு வந்த புரண சுப்ர மண்யமே
புகழு மேமழை யணை யாண்டு கொண்ட குரு தெய்வமே.

சீர்த்தியுண்டை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்த்தியுடைத் தெள்ளறிவன் றழிவுபடா துங்காட்
சியிலவிருந் தொடரான்மா வின்சந்திக் கண்கார்
போர்த்தவினைச் சந்ததமுங் காண்பதுதா னேமாப்
போதமிலஞ் ஞானமென வே*சருவ சாரம்
வார்த்தைதரு மதுபரமான் மாவினுக்கென் குரேலா
வழுவாகு மாகலிறற் சீவான்மா விற்கே
பூர்த்தியுதா யுள்ளதென்பா மெம்பெருமா னுமோர்
பொருளினையே நேடுநறும் புண்ணியமுள் ளாரே. க.

மறையினிரா லம்பமுமற் றுள்ளனவுட் சிலவும்
வழுத்துவதற் றேற†வாசு தேவமந நப்பேர்
பறைசுவடிக் கண்ணுறும் வர்ணகத்தி லேயும்
பகரருமா வஞ்ஞான மான்மனுக்கெவ் வாறுக்
குறுகினதென் றேறுதவொண் ணெதென்பதிறற் பதிநூல்
கூறிடுமா றுணைவத்திற் சகசபந்த மாய
கறையுயிர்தான் றெய்வமலா தண்டெனல்கட் டென்பார்
கருத்தினையே நேடுநறுங் கண்ணியமுள் ளாரே. உ.

ஆகமித் தார்த்தமதற் கேபகைமைத் தாயவ்
வஞ்ஞானந் தான்சிவனைப் பல்பிரிவா யாற்றி

---

* சருவசாரோபநிடதம். † இஃது எசாத்மவாததூல்களிலொன்று.

யூகமதைத் தேதப்துருடும் *பந்தருமுஞ் செய்தே
யூறருந்தந் தந்ததெனிற் சீரிறந்த வதுவே
பேகவன்மைப் பொருளாமந் தோபரிவுள் ளாரு
மின்னணுமுங் கூறவிசைந் திடுவர்கொலோ மாலார்
தோகமுமில் வைதிகசித் தாந்தமதைப் போன்றோர்
துறையுளதோ வென்பருறுந் தூயருளுள் ளாரோ. கூ.

சுருதிதனிற் சிவான்மா பரமான்மா வென்றே
சொல்பொருள்கட் கெத்தனாரா மங்களவிரித் தானுங்
குருநிமிரும் பைங்களமான் றின்மேலாம் பங்கிற்
கூறுவணந் தெய்வமுயிர் சகமெனுமோர் மூன்றே
மருளறவிங் காராய்தற் குள்ளனவப் பொருள்கண்
மன்னுமகா பதிபசுபா சம்மெனவா சில்லா
வருளரனுர் பெருநூலுஞ் சொன்னதெனத் தேர்ந்தே
யாளிறைவாழ் வள்ளுவர்மெய் யன்புணர்வுள் ளாரோ.

எச்சுவரன் சிவனென்பார் †தோற்றமிலா ராவா
ரிவருளொருத் தன்குசலன் மற்றொருவன் போதப்
பேச்சுடையஞ் ஞானியெனு நாரதற்கெண் கண்ணன்
பேசியவோ §ருபதிடதத் தொன்பதுப தேசங்
கூச்சமறக் கூறுமிதைத் தேரினிரண் டான்மாக்
குறைவறவுண் டென்பதுதப் பாதெனவே கண்டு
மூச்சறவுண் ணின்றுசிவா நந்தமுதற் றேறவை
முயங்குவார் முன்னியமா புண்ணியமுள் ளாரோ. நு.

அணுவினுமோ ரணுவாயும் பேழினும்பே ழாயு
மமர்ந்துளனன் மாவவனிச் செந்துவினெஞ் சாகத்

---

* இவ்விதங் கடவுளைப் பந்தஞ் செய்ததாகப் பிரபோத சந்திரோதயமென்றும் ஓரோதம காதனாலு மொத்துக்கொள்ளும்.

† சற்பனைப்பற அராதியாயுள்ளார். § நாரதபரிவிராசகோபநிடதம் கூறுவது உபதேசம்.

கணுமிதபக் குகையிலுளா னென்றிருநாற் கண்ணன்
கலமுநிக்கோ துபநிடதங் கூறிடுமக் கூற்று
லணுவெனுமோ ருயிர்க்குயிரா யுள்ளுளதும் பேழா
மண்டமெலா முள்ளடங்க நின்றதுமென் றுமா
லெணுமிங்னே சிவான்மா வுள்ளான்மா பரமா
இயம்பான்மா வுண்டெனவுங் காண்பருளுள் ளாரே.

பரமான்மா வின்சுடரோ * யகவான்மா வென்று
பகர்முறையா லவையொன்றே யாமுயிரிற் குள்ளே
விரவிநடுக் குகையிலிருந் துள்ளவதைத் தானே
வேதமதுன் னன்மாவைக் கண்டதிலே சேர்ந்து
பரமாநந் தப்பெருவாழ் வைக்கொளுவா யென்னப்
பணித்ததெனத் தேறாதா ரோகான்மம் பேசிப்
பரநாமென் றுயிர்நிலையைத் தானைகொண் டதையே
பற்றினரென் றோர்ந்தருளைக் குவரருளுள் ளாரே.

ஒன்றிரண்டென் றோதுகணைக் கற்றவரும் நெஞ்சா
முட்கமலப் பூநடுவே நானுளனென் றோவா
நன்றுடைமா தேவனுண்ணூர் மைத்திரியற் காமுன்
னவின்றமுறை தன்னை†யிரண் டாவதத்தி யாயங்
குன்றலறக் கூறிடுமஃ தாலுயிரிற் குள்ளே
கோளறவே யுள்ளபொரு ளவ்வுயிரா காதஃ
தென்றுமருந் தேவனெவே யாகுமதைக் கண்டே
யேசில்கதிக் காவதெனு வெண்ணுவர்கண் ணாரே.

கீதமறைத் தத்வமசிச் சொல்லிலிரண் டான்மாக்
கேடறவே காண்டலினு ணம்புணர்மா மோகூ

---

* அகவான்மா = உள்ளான்மாவாகிய அந்தரான்மா.

† மைத்திரேயோபநிடதம் உ - வது அத்தியாயம்.

சாதனத்திற் கெவ்வாற்று னும்மிரண்டில் லாமற்
சதுர்யுகத்து மொவ்வுவதின் றென்றறித லானு
மேதமிலாச் சைவசித்தாந் தஞ்சொலுமா ருன்மா
விரண்டெனலே தீர்ப்பெனவுந் தன்னிதயத் துள்ளே
யாதரவா யுள்ளகுகே சன்றகவால் வீட்டை
யடைவதுவே நோனவுங் கண்ணுவர்கண் ணோ.கூ.

அசிபதத்தின் பொருள்பரமா ணுயெனவா மஃதாங்
கக்கிநிவெப் பே*றறலை யக்கிநியா யிற்றென்
றுசிதமுடைச் சொல்லாலே சொல்வதுபோ லென்று
முற்றவெப்பந் நீருமன்றி நீரதூஉ மன்றி
யிசைவதனை லத்துவித மாயதுபோற் றோவு
மேதமிலாச் சிவனுமே கூடுதலா லென்றும்
வசையறவே யுய்த்துணர்வா ரருணகிரிப் பேரான்
மன்னிதயக் கந்தனையே கண்ணுணர்வுள் ளோ.கo.

ஆ ர ணை ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆரண மதுதான் சிவ
னெனவன் ருன்மே றோவுங்
காரணன் வேறென் றெண்ணிக்
கனமுடன் பிரமிக் கின்று
னேரறி யாம லென்னு
நிகழ்த்தினை லதற்கா மர்த்தம்
பூரண மாயெவ் வெனஞ்சே
புகன்றிடக் கேட்டி யாலோ. க.

---

* அறல்=தண்ணீர்.

ஈசுரன் றனக்குட் டானே
யிருந்தத்து விதமாய் மோகத்
தாசறு காறு மாட்டு
கின்றன னெனத்தீத ருது
நாசமின் றெஞமீ வெரு
யிருக்கிரு னவனே நாளுர்
தேதெசாடெங் கறிவே னென்னுந்
திறத்தனை யதுதான் சேருட்ம். உ.

இன்னணம் பொருள்கோ டாதவ்
வீசனே சீவ ணுகித்
தன்னைத்தா னறியா திந்தச்
சகத்தினிற் கிறதென் ருலஃ
தென்னகா ரணத்தாற் கேட்டா
லிப்படிக் காமென் பார்க்குப்
பன்னவிவார் வாயி லாதாற்
பகுத்துமுற் சொனதே யர்த்தம். ங.

தெய்வமே சீவ ணுகித்
தியங்கிட லியற்கை யென்ரூற்
றெய்வமென் றதனைக் கூறத்
தேதவையின் றறிவு மாழ்கிக்
கைதவப் படுஞ்சீ வர்க்கு
ளதுவுமொன் றெனவாங் கற்தீரு
ளையவிப் படியுங் கூவற்
ககமொருப் படுவார் கொல்லீலா. சு.

ஏகமா மாத்து மாவிற்
கிதுநிச மிதுபொய் யென்னு

மூகமாம் விசார மில்லா
தான்மய மேலாங்கிற் றென்று
லாகவவ் விசார மெஞ்ஞான்
றெழிந்தசீத னெழியு நீதான்
பாகமாய் விளக்கென் பார்க்குப்
பகர்விடை யுண்டோ வன்மே ற. ரு.

தேவனே யன்றிச் சிவ
னிலையெனி னுபயஞ் சேருந்
தூவருண் மோக்கஞ் சேர்வா
ரில்லையாந் தொலைவி லாத
சிவனே யன்றித் தேவ
னிலையெனி னதுவுந் தீழ்ப்புக்
கேவல நாத்தி கப்பீபாக்
காமெனக் கிளப்பார் நல்லோர். சு.

முத்தியிற் பேதா பேத
மொழிவதின் றைக்கி யத்தா
லத்துவி தந்தான் சித்தாந்
தமுறைக ளதிர்த்தல் போலச்
சுத்தசா தகப்பீபர் சூட்டித்
துலக்கிய வொருநூற் கண்மீ னை
முத்தியிற் சிவமு மென்னுந்
தூக்கினு மொழிந்தார் * தேவர். எ.

விரதரோர் நால்வர்க் கந்நாண்
மிளிர்வட விருக்கத் தின்கீழ்

---

* குமாரதேவர். இவர் சொத்துவித சைவரேயாயினும் சித்தாந்தம்போல முத்தியில் முதலான யாவிருக்கத்தான் வேண்டுமென் றெப்புகின்றனரென்பது இக்கோபொருள்.

விலினை யொன்று யேனும்
விரித்துமற் றிரண்டா யேனு
மரமுரி காட்டி டாம
லங்குலி யிரண்டு சேர்த்துத்
திரிபறக் காட்டி னைஃ
தேதெதெளி மோக்கத் தீர்வை. அ.

இந்தநற் றீர்வை யாலே
யிருமுத்தி தனிலொன் றென்னு
மந்தமி லபேத வாத
மாவது மிரண்டாய் வேறுய்ப்
பந்தமாய்ப் பேசு பேத
வாதமும் பயன்ப டாவென்
றந்துனி செகுத்தாள் சாமிக்
கினித்தவ ரறிவார் மன்னே. கூ.

இதைவிடுத் தெவித மாக
வெவருனக் கியம்பி னனு
மதனைமெய் யாக்கொ ளாதே
யருணைறித் தெளிவு ஞானச்
சுதைமடித் தருணைப் பேரான்
சொனதுமித் தீர்வை கண்டாய்
சிதைதவிர்த் தாள்கு சேசன்
றிருவரு ணைடு நெஞ்சே. கஎ.

அலர்நான்முகனர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அலர்நான் முகனு ருணர்வா னிறையோ
னருளா லருள்செய் துளமா மறையின்

சொலலீந கபயன் றரமால் வெருள்சீசர்
துறைவா திகளின் மதபேத மிமலா
நிலமீமன் மிகமூ லமதா யுளதா
னிறைமா னவிலா மறைவார் பொதுவா
மிலகா கமமே யதிலீனர் தெளிவா
மெனவே யுணர்வார் நெறிதா னுளரோ. க.

அநுமா நநு வெனுமுண் மைவிடா
தணியாய் நவிலா கமவந் தரமே
வனமா மறையோய் வெனவொண் பொருடேடர்
வதுமே தையுளார் கடலு மெனவுஞ்
சொனவா கமமீ சுரனு ருடனே
சொனமுன் முறையா யொருநால் வருமா
கனமோ தியதா யுளதா லிதுவே
கதிநூ லெனவும் பயில்வார் நலரோ. உ.

* பசிநூ றிடுபோ ஜனமோ டதையீ
பதமா கிய†கா லதையுங் குறைவார்
பசுவா னதையும் பரமாய் நிதமும்
பரிவா யவுபா சனசெய் திடவும்
பசுநா யகசம் புவையுந் தொழவும்
பனுமா கமமோ வொருசம் புவையே
பசையோ டுதொழும் படிகூ றுமிதை
பரியென் றுணர்வார் நெறிதா னுளரோ. ரு.

மறைகூ றியவா றுனிவா நியமான்
மனதீ தபரா பரனென் பனரோர்

---

* இவ்விஷயம் சாமவேத மைத்ராயண்ணி உபநிடதம் சுவது பிரபாடகத்திலறிக.

† கால்=காலம். § ஆயம்=காலம்.

முறையே பெரிதா யுளவா லரனூன்
மொழிநன் முடிவின் படிகீழ் மையெனு
வறைபா சமுனும் பசுவந் தனைமே
லணைவா நிலையா மெனவும் பதியா
மிறையா னதுவந் தனைமே னிலையா
மெனவுந் தெளிவா யுனர்வார் நலரோ. சு.

பசுபா சமெனும் வழிபா டுடையார்
பதிபூ சனையே யுயர்வென் றெணைவோர்
கசுமா லமிலா வுனர்வெய் திடினுங்
கவினந் திடுமூக் கறையன் வினைபோல்
விசுவா சமிலா தடைநண் பரையு
மிகைமே வியதம் மனமே கெடுவா
னிசைவாய் மொழிவா ரிவரோ டுறுநண்
பிடரா மெனநீங் கியுய்வார் நலரோ. நு.

அருண்ஞா னமிலா துரைசெய் வதெலா
மமலே சனெனு வறையெம் பெருமா
ளுருபூ ரணமா னதையா துவதின்
றுயரா லயவன் கரிகண் டுளகண்
டெரியார் கதைபோ லவரே தா முகமே
திகழான் மனையுஞ் சடமா யையையும்
பொருளா நுவலும் படிநே ருமெனும்
பொருளோ ருவர்கை கா சரரா நரோ. கூ.

பதிஞா னமிலா திழிஞா னமுளார்
பதிநா லினையவ் விழிநூ னெறிபோல்
வி திமீ றிவெறும் பொருள்கை கா டலம்வல்
வினைநூ றுமகே சுரசின் னமுணிந்

கதிகா ரவரம் பிலதீ தசங்யா
சவியன் சொலலுங் திணேயே னுமொவா
பதிமீக டெனவா மெனநன் குணர்வார்
மறைநா யகசுங் தணையுள் குருமோ. ன.

தெருண்ஞா னியெனும் படியா டியருஞ்
சிவவாழ் வடைமெய்ங் நெறியென் பதைமேய
கருகா துலகா சையினின் றலிவார்
கதியா யதைநல் லவராய் வுறின்மா
நிருவா ணமெனுங் கதியென் பதிலே
நிகழா விபொயா மெனவோ திடுபொய்க்
குருவோ துணைகொன் டதனு லதைமேன்
கொளவேண் டுமெனுங் துணிவீ தெனவாம். அ:

உணர்வா யவரும் பொருள்சூ நியமென்
றுயர்வே தநவின் றிடுமே லதுதான்
கணமா கியமா யைவிகா ரமின்மா
கனனு மொருமே தவணையுங் தனுளே
துணியா யுளவங் தரவான் மணையுஞ்
சொனதா கவு*மங் கதமென் னினுயிர்க்
குணமே பதகமே பா தமதா மெனவுங்
குறையா தபயன் கொளுவார் நலமோ. சு.

மகளம் பனிலொன் றெனலின் றருளா
லுரமா கியொருங் குபடுங் கதிதான்
பகர்செம் மறையா ரியருள் ளொருமா
பதியென் சிவனீ ருயிர்வீ டுறவே
தகவம் பகமென் பதனு லருள்செய்
தனனன் னணமே வருமா டிலரான்

---

* அச்சதம்=பொய்.

மிகமே லவர்நூ னெறியென் றறிவார்
வெயின்மா திரநா மனையன் பினரோ. கo.

சிருயர்ந்த.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிருயர்ந்த வான்மாவுந் தேவனென்ற வான்மாவுந் [வர்
திறத்தமுத்தி தனினுளவென் றுணைத்தன்மறுத் திடச்சில
நேரிண்டாயோதுநித்யமென்பொருள்களென்றுமான்றுய்
நிகழுமைக்க மாகாவங் கொருபொருட்கே நித்யமொழி
சேருமென்று வாதமிடற் கோதிரண்டான் மாக்களுமார்
தெளிவுறவே சேர்வதையுந் தெளிவுறச்சே ராததையு
நேரினின்று பார்த்தவருஞ் சேர்ந்தவர்சொற் கேட்டவரு
நெடுநிலத்தில் லாததுவே யிடமெனக்காண் பாய்மகனே.

நீணிலத்தின் ஞானிகளென் றுள்ளவருள் ளேசிலவர்
நிசமுணைத்த வாசிரிய ருணைபிடித்தோன் றேயெனவுங்
கோணையறுத் துள்ளசில பேர்களிரண் டேயெனவுங்
குயில*விட ணையதனன் முனநுவன்ற வாறுபெருந்
தூணமுற்ற வேகான்ம வாதமிடற் குஞ்சிலவர்
துணிந்தனரா லவர்பரவி வரும்பறைகண் முடிவவர்க்கே
காணுதற்கொண்ணுதவெறுங் காதைகளென்றோர்தியருட்
களேகணேய நினையுமொரு கருணைநகை கெழுமகனே. உ.

நித்தியமா மேகாத்து மத்திலிருந் தேயநித்ய
நிலமுயிர்க ளுதித்தவெனப் புகலுவதெவ் விதத்துமொவா
பித்துரையே யாகுமது † காரணகா ரியமுரணும் [ப்
பெறுமனன மனத்திலொரு சடவுருவ முதிப்பதுபோற்

* இதுபற்றிக் கருணைத்தேவென்னும் பதிகம் கூ-ழ-வது கவிகளையும் கவனித்துணர்க.

† இதுபற்றி ஆநந்தவெயிலெனும் பதிகத்தா னன்குயறிக.

சித்திலிருந் தேயுலகந் தோன்றியதென் றுலம்மனந் [தாஞ்
தெளிந்தசித்தல் லாதசட மெனுந்திறத்தை யோர்ந்துளர்
சித்தெனுமு தாரணத்திற் கம்மனைதக் கோடுவரோ
தினமுமெனை யருட்குகனை நினையுநெறி யுடைச்சுதனை. ங.

அந்தமன தாகியவோர் சூக்கசடத் தேதயான்மா
வணவியதி லேசடமா முருவரவுண் டாக்கலொவ்வ
விந்துமுத லாயவிரி மாயைகளிற் றெய்வவருள்
விரவியசே தாவுலகு பணுமெனவுந் சானமனதான்
வந்தபிர மாணமொரு *வானேனைப் பூதங்களாய் [மலா
வருவதையுஞ் *சிலம்பியினால் விளைவதையும் பொருந்து
லெந்தளவு மேலாகா தென்றுமிது காரணகா
ரியவிசைவா யுளதெனவு மறிதிநல மதிமகனே. ச.

நீலகண்ட பாடியத்தி லேசிலம்பி போன்†முதலு
நிமித்தமுமெய்ப் பரமனென வழுத்தாழுங்கு சிவதத்துவ
மேலிருந்த நிட்களாதீ தப்பொருளைக் கூறுது
விளங்குசிவ தத்துவத்தி லிலங்குநிட்க ளப்பொருளைச்
சிலமிஞ்சு ‡ தன்னடைவுக் கேற்பவது சொன்னதென்றுந்
தெரித்தளிது சித்தாந்தத் தினுக்குரிய தன்றெனினுஞ்
சாலவுநன் றுயுரைத்த வேனையதீர் வெல்லாமுஞ்
சகசசித்தாந் தத்துணிபா மவை¶தளவொன் றுமகனே.

மாதவப்ப தஞ்சலியார் யோகதுவ னூலுமருள்
வழிவிளக்கு மாகமம்போ லொருநிமித்த மேபரமற்

---

* இவைகள், ஆசுந்தவெயிற் பதிகம் சு-க-ச-வது கவிகளில் இனிது விளங்கும்.

† முதலு நிமித்தமுமென்பது, முதற்காரணமும் நிமித்தகாரணமும்.

‡ தன்னடைவு=தனதவழி. அதாவது சிவாத்துவித சைவமதம்.

¶ தன்னவொண்ணுவெனு நியாயத்தை மெய்யான் எனும்பதிகம் சு. வது செய்யுளாலு மறிக.

கோதுமித்தை யோரார்செய் வாதும்வெற்றே யாகுமுயி
ருணர்விறந்தபிரகிருதி தனையுயர்ந்தபொருளெனக்கொண்
டாதியத்த னில்லையெனுஞ் * சாங்கியத்தை யாத்துமனே
யவனெனக்கொள்வார்களொப்பிலவருரைத்தநூல்களையும்
பூதனுக்கு நாயகனைப் போற்றுநரு மொப்பிடுவார் [கோ.
புகன்றதுபோலவருமொப்பார் பிறருமொப்பானவுண

முன்னூல்கள் கூறுமைக்க மென்னுமொழி யாயதையோர்
முதலினுக்கே யுபயோகித் திடுவதற்கொண் ணுதஞன
முந்நீரும் புற்புதமு மன்னமித்தை யாயவுயிர்
முதலிடத்திற் சேருவதே விரவுமைக்க மாமெனிலச்
சின்னவுயிர் பொய்த்திடலா னன்னர்முத்திக் காமான்மாச்
சிறுவனையு மில்லையென முடியுமந்த வணமாமேற்
பன்னரிய முத்தியின்ப மென்னுமது நித்யமென்று
பகர்†சுருதி பொய்யெனவா மிதுசரியோ நன்மகனே .எ.

ஆதலின்மா முத்தியின்ப வத்துவுமின் பத்தைநுக
ரறிவுயிரு நித்தியமா யஞனிருக்க வேவேண்டு
மேதமிலா விந்நுவா லோர்பொருட்கே நித்யமொழி
யியம்பவேண்டுமென்பருரை பொருந்துஞாயமின்றெனவும்
போதமரு வான்மாவில் வேதபர மான்மாவோர்
புனையறவே யுண்டெனமா மறைபரவு கின்றதனற்
பேதமிலா முத்தியிலி ரண்டுமரு வாவெனருன்
பெரிதுமறி யாமையென்று மறிந்நடு வாகநின்றே. அ.

---

* சாங்கியம்=கபிலர்செய்த நிரீச்வர சாங்கியசாத்திரம்.

† சுருதியை யநுசரித்துச் சைவபுராணம் சனத்குமாரசங்கிதை சிவபுண்ணியமுரைத்த அத்தி யாயத்தில் "என்னையே எல்லாம் வல்ல சர்வசக்திமானென்றுணர்ந்த ஞானியும் நானுமே எக்காலமு நாசமில்லாதவர்களாயிருக்கின்றோம்" எனச் சிவபிரானருளினென்று வருவதுங்காண்க. ஆன்மாச் சத்தாகிய சிவத்தொடு கூடியவழி யொன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதில்லையென்னுஞ் சுத்த சைவவாதமும், ஏகான்மவாதமும் இங்ஙனஞ் சிறிதுஞ்செல்லா தொழிவதுமுணர்க.

ஒற்றுமைபெ சால்சூரன் பத்மனெனு மான்மாக்க
ளொருதநுவிற் சூபன்ம னெனவிளங்கி நின்றதுவும்
பற்றுயிரி லேலதொருசூர் புக்கிருந்த தென்பதுவும்
பரமபுங்க னெனதொருசீ டனுணுழைந்து மேன்மீக்கை
தெற்றெனச்செய் தானெனவு நற்றமிழ்ச்சம் பந்தமுநி
திருமுறையி * லவனெனுளம் புகுந்தவித னுலெனமுற்
சொற்றதுவு முண்மையெனின் முத்தியிலி ரண்டுசித்துத்
துகளறுசம் பந்தமுரு தெனுமொழியென் ஞஞ்சுதமெ ன.

சிவபர சங்கமத்திற் கேற்றவுப மாநமொரு
செகத்தினுமின்றுயினுமுன்றிருத்திருமித் தீதாதலெற்றேறற்
சீவனது பேபாதமுங்கண் ணனதுமொன் றுமருவுந்
திறமெபோற் சிவபரம் விரவுமதை வாய்மனத்தா
லேவருமென்றென்றுமிரண்டென்றுங்குறிக்கொண்ணுத
விருமவுரு மாமிதநீ யடையவெனெ ராவியெனுந்
தேவனெயட் டாதகிரிப் பேரனர சாமமுதைத்
தினமுமுனி நடுநிலெயி லமினெல திருமகமெ ன. கo.

உலகமெலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகமெலா மீசரனு லேசூழப்
பட்டுவெவென் றுறுதி காட்டி
யலறுகின்ற வீசாவா சியம்பேல
† ஞானசங்கி தையுமரற் றும்
பலமுடையிச் சுருதிகளா லெல்லாமும்
பகவனுடை யுடைமை யென்னுப்

---

* இதுபோலத் திருவாசகத் திருப்படையாட்சி உ - ம் பாட்டிலும் காண்க.

† ஞானசங்கிதை எசு - வது அத்தியாயம்.

புலவருநன் குணைத்திடுவ ரிதுதானை
யிறைவனது பூர்த்தி மன்னே. க.

சடமூலப் பகுதியினிற் ரோன்றியவா
காயமேத சதுர்ப்பூ தத்து
மிடையின்றி நிறைந்துளதுண் டேறற்சிதா
காசமதா யிலங்கோர் தெய்வந்
தடையற்ற வியாபகமா யாதினுநின்
றிடுமென்று சாற்றற் கைய
முடைமையணுத் துணையேயனு முண்டோமுக்
காலுமிலை யுறுதி யீதே. உ.

வானமேத னைப்பூதங் களிற்கலவி
யிருந்தாணு மாசே ருமற்
ருனிருத்தன் மானவிறை யிருபொருட்க
ணிருந்தானுந் தன்னீ ராலே
ஞானவெளி யாய்த்தானே தானுக
விருந்திடுமிங் ஞாயத் தாலோ
ரின்மிலா முதல்வற்கெவ் வாற்ருனும்
வியாபகத்தி லிழுக்கின் றன்றே. ங.

போதமிலா வசித்தினுக்குத் தெய்வம்மே
றென்ருக்காற் பூர்த்தி யில்லை
யாதலினு * லசித்துமது வெனல்வேண்டு
மெனினசித்த திருக்கும் பாங்க
ரோதமிலாத் தெய்வமிலை யெனல்வேண்டு
மிருக்குமெனி னிழுக்கா மிந்தக்

---

* அசித்தமதவெனின், எத்துணையேனும் அந்தத்தெய்வம் அஞ்ஞான பதார்த்த மென்றேயாம். ஞானதெய்வம் ச - ம் பாட்டைக் கவனிக்க.

காதைசால வேண்டியதின் றதைமீயசம்
பூரணமாக் கருத லாமால். சு.

புனரியிடை யுப்புமலர்க் கண்ணுற்ற
மணியிலொளி போலெஞ் ஞான்று
மிணையில் சிவன் பிரிவற்றே னெனஞான
சங்கிதையி னேழ்பத் தெட்டாக்
கணைமிடு மத்யாயங் கூறினது
மிறைவனது கலப்பு நீர்மை
யுணருமுறை குறித்தன்றே விதைவிடுத்துத்
திரிபுரைப்பா ருரையொப் பன்றே. ரு.

பின்னுமந்த வத்யாயங் காரியகா
ரணிதமாப் பிறங்கிற் றேனும்
பின்னர்விதை யொன்றுமே யெஞ்சிநிற்ற
லாற்கார்யம் பீசத் தின்பா
லுன்னியெழுந் திடுமாயை விதையென்றுங்
காரியமே யுலக மென்று
முன்னியறிந் திடல்வேண்டு மென்பதனாற்
சகற்பீச முதல்வ ரெகான். கூ.

நிற்குணனும் பரமபதி சிருட்டிக்கு
முனும்பின்னு நிதனங் கேதம்
புற்கறவுள் ளதலைலப் பதிக்கொரு
சதாசிவப்பேர் போந்த தென்ரு
முற்குயின்ற சங்கிதைதா னெழுபத்தே
ழாம்பங்கின் முழக்கு மத்தாற்
சிற்கடவு ளீயில்லா நித்யசுசி
வஸ்துவென றேற்ற மாமால். எ.

அந்தவெழு பத்தேழா மத்யாயத்
தரிபிரமர் போன்று ருத்ர
னந்தலுரு திறுதியிலச் சதாசிவன்கட்
சேர்வினென நவிற்று மாற்ரு
லந்தவுருத் திரன்றனே ய பரமசிவ
னென்றுபிதற் றறிவில் லாதார்
நிந்தனையவ் விறைக்கேரு திதுபோலா
கமமோத்து நிகழ்த்து மன்றே. அ

வியாபகமா வுளவந்தப் பதிப்பொருளின்
பூஜனையான் மிழற்றெண் ணுத
தபாநிதிபா மதன்பிராப்தி வாய்க்குமென
வித்தன்முன்னர்ச் சாற்றி யுள்ள
நிபாயநூல் சங்கிதையேழ் பத்தாரும்
பங்கினனி நிகழ்த்து மாறு
செயாவொவரும் பயன்பெறுவர் கொல்லோநல்
லன்புடைமை சிறந்துள் ளோரே. கூ.

தன்னுடைய மகிமைக்குக் காரணமா
யுளகுகனைத் தனக்கா தார
மன்னவனு ருளாலே கன்மமிலி
காண்கின்ரு ன்மமில் லாம
லென்னுமறைக் * கடமிரண்டாம் வல்லியினை
யறியாதா ரெவ்வா றுய்வார்
சென்னபடி யருணைப்பே ரானிறையைத்
தொழுதுய்வீர் தொடர்புள் ளோரே. கo.

---

* கடோபநிடதம் க - ம் அத்தியாயம் உ - வது வல்லி உ - வது சுலோகம்.

அமிர்ததயா.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அமிர்தத யாவினுக் கிருப்பிட மாம்பர
மாத்தும சுவரூப
நிமிருமிச் சேதந னிருதயக் குகையுழை
நீக்கமின் றுளனெனவே
யிமிழ்தரு மேர்க்கடத் துவிவல்லி யிருபதி
லேயிதை மதித்தாயிற்
றிமிரமி லாப்பர மாத்தும னன்றிரு
சீவனு முளனுமே. க.

அறிவுளன் வாக்கினை மனத்தினு மனத்தினை
யாத்தும ஞானத்தினும்
வெறிதடை யாவதை யாத்துமத் தினுமதை
மேட்டிமைச் சாந்தமேத
செறிபர மாத்துமத் தினுமடை யும்படி
செய்திடக் கடவனெனு
நெறியறை மேற்சொன கடத்திரி வல்லிபன்
மூன்றுழி நிகழ்த்திடுமே. உ.

கருமறு கர்ந்திடு மிவ்வுயி ரினையுமிக்
கருமிக்கண் மையதாகிச்
சருவப தார்த்தசு கந்தர னுயுள
சாமியி னையுந்தெரியும்
புருடனென் பானைவ ணேவவன் மேலெனப்
புகன்றிடு முனமொழிந்த
சுருதியி னன்கெனும் வல்லியைந் தழியருள்
சுரக்குநள் ளூர்காளோ. ங.

அத்தனென் றுமொரு தேவனை யுயிர்க்கெலா
மந்தரான் மாவினைவாய்ச்
சத்திய மாயகம் புறத்தும் வியாபகஞ்
சாற்றவு ளானனைமேற்
புத்தக மானதைந் தாம்வல்லி யொன்பதிற்
புகலுமிச் சுருதிகளான்
முத்திகொ ளுயிர்பர மெனுமிரண் டாத்தும
முதலுள வெனறுணிபாம். சு.

அந்தமெய் யாகிய வந்தரான் மாவுடம்
பகக்குகை யிருக்குமல
பந்தமா கியபசு வாங்குக னன்றறை
பசுவிரு தயகுகையுட்
சொந்தமா யுளனவ னேகுக னுயிர்க்குயிர்
சூக்கவந் தரியாமி
நிந்தையி லாச்சிவம் பிரமமென் றருமறை
நிகழ்த்துநள் ளூநர்காளா. நு.

அகமெனு மார்ப்பினுல் விளங்கிடு தொம்பத
வணுவெனுங் கூடத்தின
யகமறுத் துயவுள பிரத்திய காத்தும
னுவனவ் வாத்துமன்றன்
குகனெனு மார்ப்பினுல் விளங்கிடு தற்பத
சிவத்தினைக் கூடியருந்
தகவுடை யசிபத விழுச்சுகம் பெறுவது
சாயுச்ய கதியாமே. சா.

சிற்றுணர் வேயியல் பாகிய வான்மனுட்
டிகழ்குகன் றனைநாடி

முற்றுணர் வாயவ னிசமறி யாமலு
முயங்கிம காசுகப்பே
றுற்றுநில் லாமலு மொன்றிரண் டெனுமம
ருளுற்றிவீ ணைட்கழித்தல்
கற்றுவல் லார்க்கொரு சிறிதுநன் கிலெதெறி
கருதுநள் ளூர்காளோ. எ.

குகனையு பாசநஞ் செய்வதே தகேரா
பாசநங் குறைவிலதைத்.
தகுகடை யாரணப் பிரசிநம் பிரகதா
ரண்யகஞ் சாந்தோக்ய
முகவைசொல் கைவலி யம்மெனும் பேருடை
யுபநிட தங்களோதுந்
துகளற வேயிதின் மேமிலாரு நெறியிலை
சுகிர்தநள் ளூர்காளோ. அ.

பிரகதா ரண்யகத் தகரவித் யாப்பிர
கரணமெய் பேசிடல்போற்
சுரர்புகழ் மேலுரஞ் சாற்றுசாந் தோக்கியச்
சுருதியுஞ் சீவனுக்கும்
பிரமம தாமருட் குகற்கும ருதுள
பிணவினை சொலுமதனாற்
பரசிவ ஞானமுள் ளவர்களுக் கெக்கணும்
பலித்திடு நினைத்ததேரா. கூ.

உயரிய வானிழற் சீழர னுரைத்தது
மோதெனக் கிறைசானதும்
பயிலவொண் ணுதவித் தகரவித் தையின்முடி-
பாமது தகரமெனு

மயின்மலி புண்டரீ கவுறையு ளொங்குவித்
தையெனுமொ ரறிவுவெளிப்
பெயர்ந்ப மென்றுணர்ந் தொளிவளைப் பெயரிய ன்
சாமியைப் பேணுமி னென. கo.

வ ண் ண ம.

வேதாந்த யதார்த்த பிரசந்நம்.

க. ருக்குவேதமஹாவாக்கியார்த்தம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்மை யிருக்கு வினதசோய
மாவாக் கியமம் பரப்பிரம
மொண்மை ஞாந சொரூபமென்றே
யுணர்த்த வதற்கோர் முரணுக
வெண்மை யெனுமஞ் ஞத்துவமு
மேவு மதுவென் பதைமறுத்தவ்
வுண்மை யுடையெம் பெருமாற்கன்
புறுவார் சரணெஞ் சிரமேலே. க.

அந்த மாவாக் கியத்துமுன்ன
தாய பிரக்ஞா நந்தானெ
யந்த மடியில் சிவசக்தி
யாகும் பினதா யுளபிரம
மந்த வருட்சக் தியின்முதலா
யவிருஞ் சிவமு தாகுமென்றவ்
வந்த மயநு மிலாவெம்மாற்
காட்பட் டவருக் காணுமே. உ.

*பரிதிக் கொளிபோ லபிந்நமதாய்ப்
பரம சிவத்தி லருட்சத்தி
விரிசித் தொளியா யுள்ளதனுன்
விமல சிவத்தைக் குணியாயு
மரிய வருளைக் குணமாயு
மறிந்தப் பொருளா மெம்பெருமாற்
குரிய புரிவா லாட்படுவா
ருபய வடிகட் காணீம. ஈ.

குணமா கியவச் சத்தியைநிர்க்
குணநிட் களமென் றரியமறைக்
கணமா துவதாற் சடமாயைக்
கண்ணே யுளமுக் குணமின்†றென்
குணமா மகண்ட வைசுவரியங்
குன்று துளதே யதுவென்றே
ருணருள் ளுளரா யெம்பெருமாற்
குயரன் புறுவர்க் காணீம. ச.

உ. எஜுர்வேத மஹாவாக்கியார்த்தம்.

சுசுரின் பிருக தாரணியத்
திசையா மகம்ப்ர மாசிமிக்கா
முசிதப் பொருடே கத்துளநா
னேங்கு பிரமத் தொடுதோய்ந்து

---

* இத்திருப்பாட்டான், சிவத்திற்குச் சத்தி வேறெனும் மீமாஞ்சக மதத்தை மறுத்து அக்க மடகுரவன் விடயங்களே விளக்குமிக் கதினைவும் தன்னே விளக்குமிக் கதிரோனைவு சிற்றம்பல சிவனும் புறப்பொருளே நோக்கு நிலையிற் சத்தி யெனவும் நோக்காதறிவுமாத்திரையா சிற்சுகமே பிற சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தா லிருதிறப்பட்டு இயைந்து நிற்பனைனச் சித்தாந்தர் சாதிக்கபட்ட தறிக.

† இவ்வெண்குண விவரம், நிருவிறைந்த சிற்சத்தியென்னும் பதிகம் உவது பாலுண்டு.

சுசியுற் றதுவா கிறனென்றுஞ்
சொலிய விதுவா லுயிர்முத்த
னிசநன் னிலையா மெனவோர்ந்தந்
நிமலற் கருது வாருரியோர்.

குயின்ற வகமென் னுந்தானியாற்
குறிக்கு முயிரிற் கவ்வசநம்
பயன்கொ ளணுவி னகக்கண்ணே
பரமாய் நிலவுள் ளான்மனிடை
யியன்*ற பிரமா யதுவுளதா
லெய்ந்த தெனநன் கறிந்தகத்தே
முயன்றக் கடவு ளாங்குகண்மேன்
மோக மிதுப்பர்க் காணுமே. கூ.

கூ. சாமவேத மஹாவாக்கியார்த்தம்.

சாமச் சாந்தோக் கியவாக்யத்
தத்து வமசிப் பதமூன்றி
லேமுன் னுளதஃ தென்றுகு
மிடையி னுளது நீயென்றுஞ்
சேமக் கடையி னுளவசிதான்
† சேர்க்கை யதநு லானுயென்
றுமென் றுணர்ந்தஃ தாங்குகனுக்
காட்பட் டவருக் காணுமே. எ.

சு. அதர்வணவேத மஹாவாக்கியார்த்தம்.

அதர்வ மாண்டுக் கியவாக்ய
மயமாத் துமாப்பி ரமமென்று

---

* அயிசம் அயிநமென இடைக்குறை விகாரமாயிற்று.

† இவ்விவரம் சேர்த்தியுடையெனுந் திருப்பதிகத்து ஒ-வது பாட்டி லினிதுவிளங்கும்.

மதனி யெமாத் துமாசிவற்
நயலா யுளவப் * பரமான்மா
வெதீவ பிரம மெனச்சொனதா
யருத்த முணர்ந்தப் பரம்பொருளா
முதல்வற் றொழுவா மெவரவர்தா
முன்னித் தொழுநங் கடவுளீ. அ.

அபமென் றெழுந்த பதமதுதா
† னந்த வெனுமோர் பொருடரவா
னயவம் பரமற் குரித்திதனை
நல்லா ரியத்தி னிலக்கணநூ
லியலு மருத்தங் தருதலிறை
லிந்த வுரிமற் குயிராகக்
குயிலு மந்தத் தெனினீயெ
குறிக்கு மெனமிக் காருணர்வார். சு.

நான்கு மஹாவாக்கியார்த்தசங்கிரகம்.

சீவ மகவாக் கியநான்கும்
விளங்கு முபயான் மாக்களுடைப்
பிதமு முரைத்து லகக்கிழுத்திப்
பேறுஞ் சானைத நணிதீர்ந்துள்
ளித மறுத்த வருளைகிரிக்
கிதயப் பொருளா கின்றவெம்மான்
சித வருளாப் பேணியுப்புந்
தெருண்மே தையர்கட் காரீமே. க0.

---

* இவனை சிவன்மாவென்று பிறநூல்கள் அநேகமுரைப்பின், அஃது பிரக்கலப்பாலு சிதமுரைப்பதெனறும். இவ்வருத்தத்தைச் சிவஞானபோதத்தின் "ஆக்கொட்சேர்த்தி" எனத் தொடங்குஞ் செய்புளாலும் வலியுறுத்தப்படும்.

† அந்த=மேல் விளக்கிக்காட்டிய என்றப்.

திருநிறைந்த சிற்சத்தி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

திருநி றைந்தசிற் சத்தி மஹாஞுடைத்
திரிகு ணஞ்சிறி தேதஞுமின் மங்கலக்
குருநி றைந்துள தானித்த சுத்தநிர்க்
குணையென் ருமதை நீங்காத நிட்களப்
பொருளு நிர்க்குணப் பேர்கொளு மென்னீவ
பேதை மாமறை கூறலு மப்பிரா
னருக லற்றவொ ரொண்குண மெமெ
வாக மஞ்சொல வுந்திரி பில்லையே. க.

சருவ ஞாதிநாத்த ராகமம் மியாகமே
சாற்று ஞாங்கரி லுள்ளவர் பேரருள்
சருவஞ் ஞத்வந் *திருத்தி †யநாதிபோ
தஞ்சு தந்தரந் தூவுடம் பாயிடல்
சருவ சத்தி §நிராமய வாத்துமத்
தன்மை யென்ஞமோ ரொண்குண முள்ளவர்
சருவ மங்கள சாமியை யுள்கிடார்
சார்வ தில்லை சதாநந்த வாக்கமே. உ.

இழுக்கி லட்டகல் யாண குணங்களு
மிறைவற் குண்டெனக் காட்டு நிமித்தமாச்
சழக்கி லாநிச மேமாதர் வச்சிகை
சருவ வைச்வர்ய சம்பந்த னென்னீவ

---

* திருத்தி = வரம்பிலின்பமுடைமை. † அநாதிபோதம் = இயற்கையுணர்வு.

§ நிராமய வாத்துமத்தன்மை = இயல்பாகவே பாசநீங்கி நிற்றல்.

வழுத்திற் றென்றறி வாரிக் குணங்களா
மாட்சி யற்பமு மில்லாத சூனியக்
கொழிப்புச் சேதநக் கூடஸ்த னுவினைக்
கோளி லத்திதய்வ மென்பர்கொ லோவன்மே ற. கூ.

இந்த நன்னெறிக் கேவாத ராபண
மோசில் சூத ருபமன்யர் காலய
னெந்த லற்ற சுமீவதமின் பார்முத
லூற்று நாற்பது பேர்நீல கண்டனர்
தொந்த மில்லர தத்த ரதிகாரருங்
தொண்ட ராறுபத் தேதாடு றுழுவரு
நந்த லின்மணி வாசக ரொன்பதா
நாயன் மார்களு மொத்துநின் றார்களே. சு.

மாசி லிப்பெரு வைதிக சைவசன்
மார்க்க மேபிடித் தச்சுத னுதிநற்
றேச முழுகத் தேவர் முநீந்திரர்
சித்தர் மாமது வாதிநற் செம்மல்கள்
காசி லாதவென் காடர் திருப்புகழ்க்
கவிரு ராதிமிக் காரசித்தி முத்திதா
மோச மோது மிலாதுபெற் றுரொனு
மொழிதல் சத்திப மாகுமெக் காலுமே. நி.

வடவ மிணைக்க நிழற்கண் ணிருந்துமெய்ம்
மார்க்கங் காட்டிய தேசிகன் றண்ணளித்
தடமு டைத்திரு நந்தியம் பண்ணவன்
சநற்கு மாரன்மெய்ஞ் ஞானவொண் காட்சியன்
றிடமு டைப்பரஞ் சோதிமெய் கண்டவன்
றீர்க்க வாழ்வரு ணந்தியார் சம்பந்தன்

படரி லாநல் லுமாபதி கண்டதும்
பண்டு வைதிக சைவசன் மார்க்கமே. சு.

பொதிய மாமுநி மேதைதத் தீசிமெய்ப்
போதஞ் சாலுப மந்நியர் கல்லருண்
மதிய ருருரு வென்னெரு நால்வரும்
வண்மைச் சைவமெய்ஞ் ஞானமு ளோரிலை
ரிதிகொண் மாணவர் நூற்றுவ ராயிர
மென்ன வேபல்கி ருனைச் செந்நெறிக்
கதிசொல் வாயுவின் சங்கிதைப் பூருவ
காண்ட*மோரிரு பத்தெட்டிற் பன்னுமே. எ.

கல்வி கேள்வியி ணிசை மோர்ந்துநற்
கதிவ னத்திடை நிற்க வவாவைவர்க்
கல்க லற்றவிம் மார்க்கநல் லோர்சொரு
லங்ங னேபய ணுமற் றகந்தைபாற்
பல்வி வாதம் விளைத்துண்மை காணினும்
பட்ச பாதமாத் தஞ்சொலே மேலெனும்
புல்வி வேகர்க்கெவ் வாறெடுத் தீதாதினும்
பொலிசை யென்பதென் மானமு மில்லையே. அ.

ஆத லாலிந்தப் புல்லறி வாளர்க்கு
மகில மீதுமுற் சன்மம் விலங்குடைப்
பூத தேகத்துட் புக்கிருந் திப்பவம்
புதிய மானவ யாக்கையுற் றூர்களுக்
கேத மாயமுற் சன்மத்தின் வாசனை
யேய்ந்து மந்தெரு ஞாநிற்கு மக்கருட்

* இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

போதர்க் குந்திருட் சைவசித் தாந்தமோர்
போதிக் கத்துணி யாரறி வாளரோ. ௫.

சரத வைதிக சைவசித் தாந்தமா
சாத்தி ரங்கள் புராணங் களிச்சுதைச்
சரதம் போலலி சூகிய வாதிக
டுவித தந்திரந் தந்திர மென்றடம்
பரவ முந்துவ தோலவ னன்புளார்
பாழ்த்த நுந்துறை மோசமென் றேகடிந்
திரத வாக்க வணைலிப் பேரிணை
னீச னுங்குக ணைத்தொழ னீதமே. ௬0.

ஆ திருப்பா - ரூ0க.

பூந்தொடையல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூந்தொடையன் மிலைதிண்டோட் சசிம ணுளன்
பொறிசிறந்த வாரீத முநிநா னென்னும்
பாந்தளொழித் துயர்பரத்து வாச ராதி
பதரிகாச் சிரமமுநித் தலைவ *மோனோர்
போந்தநறி யீதெனக்கொண் டவெஞ்சித் தாந்தப்
பொருளைநற் பசுவைக்கொன் றுண்டு பெய்யாச்
சேந்தவழு மிப்பசுவு முனக்கு ணைகச்
சேரநல்ல நாளென்றே தெரிகில் லேனே. ௬,

பந்தத்து மோக்கத்து மிரண்டுண் டென்னப்
பகர்சுருதி களைக்கேட்கச் செவிடா னைலு

---

* மோனோர்=மற்றநான்குபேர்களுமென்றும், அவ்விவரத்தைச் சந்திரமௌலிப்பதிகம் ௬ - வது திருச்செய்யுளானறிக.

மைத்திற்கி ரண்டுபழு தில்லை யென்றிவ்
வகிலத்தில் வழங்கொருதோல் லுரையை யேனுஞ்
சிந்தித்து னருள்விழுபா ரினகா னல்லேன்
மிருவருளே மனத்தானும் பாக்களானும்
வந்தித்து வாழ்த்தியருச் சிப்பே பா ஞேவன்
வருதியென்று விளித்தணையங் கருணைக் கண்ணை.

ஆன்மாவுக் காணவமின் றெனப்பி தற்று
மான்மாவுக் காணவைமான் றலவி ரண்டென்
றேன்கூரு ருண்மைதெரிந் தாரென் பார்மே
லெரிந்துவிழு வார்காணுத் தத்வ மெல்லாந்
தென்பேரா லுணுவன்ற வாக தைத்துத்
தெரியமுப வாதிருப்பா ரினகா னல்லே
னென்மாண்டு நான்மாளா திருப்ப நோக்கு
நடையுடைய ஞேவினே விழுங்கிக் கொள்ளே. கூ.

பசுஞானத் தாலிம்பர்ப் பசுஞா லெல்லாம்
பகர்ந்தழுகி வோர்க்காத்து மாவின் கண்ணை
சுகமால வாணவமா மலமுண் டென்று
கதிகளவுந் தெரியாதென் *ருக மந்தான்
சிவறிவு மறியவெளிப் படையாச் சொல்லுங்
தீர்வறியா துளறுபவர்க் கயனு னெஞ்சு
முவாட்ட மொழிந்துசும்மா விருக்க நீதான்
முன்னேயா வென்னைசக் கியைந்த நல்லேலாய். சு.

அருவெனுநிட் களத்தினுக்கு மப்பா லாய
வேகசிதா காசவின்பத் திரளா முன்னைப்
பெருநிலத்தோர் கண்காணு தேனு மிந்தப்
பேருலகே நினைக்காட்டுங் காட்டென் றேர்ந்து

---

* சிருகேந்திராகமம் பாசலட்சணப் பிரகரணம் சு - வது சுலோகம்.

கருதரப் புள்ளாரல் வார்க்கு மீண்டென்
காமுகிழ்த்து வாழ்த்திடுமேவன் கவலு மாறு
பெருவிரலு மாட்காட்டி விரலுங் கூடிப்
பிரிவறமே நிற்குநிலைக் கிசையெந் தாயே. ௫.

கட்டிடைய வியற்கையருண் முதாலுன் னேயங்
கருதார்க்குப் பாசமறு தச்சொல் லாதி
கெட்டபதப் பொலிசையறுங் கருணை தானுங்
கிளராதக் கருணையெனுங் கூற்றி னந்தம்
பட்டபதப் பயன்கிளரும் வந்தை தேயும்
பணித்தவத னடிப்போய பயனே யேறு
மெட்டினிங் குனைச்சூழ மடியேற் கன்மை
யின்மையுற நடுவண்டோ வியம்பெங் கோவே. ௬.

இடைநீத்திதங் கணுமுளமேவார் பரமன் றுன்னே
யெண்ணுதார்க் கின்பாகா தந்தத் தேதாவி
யுடையதலை வைந்துதுச் சேர்க்கி னங்ங
னுறுபயனு மாகதிதான் வாரா தச்சொற்
கடைநீக்கி றபயலைச் சேர்க்கி ன்ங்ஙன்
காண்பயனே வருமறிவு பெருகா தக்கி
ரிடைநீக்கி ழாகாரத் தபலைச் சேர்க்கி
னெழும்பயனே பெருகுமிவை யெனக்கு முண்டோ.

ற்பூத வநற்பூத மாகக் காணிவ்
வுலகிடையா சாரத்தாற் குலத்தை யும்வாய்ச்
சொற்பாடை யாற்கல்வி யினையும் பூழ்த்திச்
தேதாயுடம்பா லுண்டியையும் பார்வை யாலே
முற்காட்டாக் குறியினையு மேனைச் செய்கை
முதலியவற் றாலுள்ளு முள்ள மெல்லாந்

தற்போதத் தாலறிய லாமுன் றன்மை
சார்ந்திறந்தார் தமையறிதற் கேது வின்றே. அ.

பொய்புலக வாழ்க்கையினிற் பிணிப்புண் டெண்ணில்
பொய்நினைந்து பொய்பேசிப் பொய்க ளாற்றிப்
பொய்நுகர்ந்து பொய்யினிடைப் புரண்டு துஞ்சிப்
பொய்யினும்பொய் யாமுடம்பை மெய்யென் றுள்கிப்
பொய்யின்மடிந் திடுவாரைத் திருந்த வெற்குப்
பொய்யிவையென் றறிவித்து மெய்யைச் சுட்டிப்
பொய்விழிக்கெட் டாதுமறைந் தருள்வன் னன்பு
பொய்த்திடுமோ முழுதுமெனைப் புரந்தா ளாதே. கூ.

பன்னிரண்டு முக்காலிற் பத்தின் மேலே
பகரொருமுக் காலினையுங் கடந்து மீப்போய்
நின்னமிச மாமுக்கா றனிலே நின்று
நிகழுமந்த முக்காலு மறுமீ மார் கண்ணே
யென்னையினி தாகவைத்தா லன்றி வென்ற
னெண்ணநிறை வேறுமந்த வாறே யாற்று
யின்னமுத மெனப்புகழ்கள் சொற்று ளுள்ளே
யினித்திருந்த தேதினையென் றணையாள் வானே. கஉ.

சந்திரமௌலி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்திர மௌலியி லங்கவி ளங்கொரு
தக்கணை மூர்த்தியெனு
மந்திர சிகண்டர் பாலுதித் துளதுரு
வாசரு * மகத்தியரும்

---

* அகத்தியராதி ஐவரும் பஞ்சரிஷிகளாவர். இவர்களே அநாதிசைவர்பாற் றோன்றிய ஆதிசைவர்கள். இவர்கட்குப் பின்பு வேறு கௌசிகர் காசிபர் முதலியோரையும் பிரமாபடைத்திருக்கின்றார்.

பந்தமில் கவுதமர் காசிபர் கவுசிகர்
பரத்துவா சருஞ்விருஞ்பி
வந்தசித் தாந்தமு தாலுனை நீத்துபு
மார்க்கமு முளதாமோ. க.

தகைச்சநற் குமரருஞ் சநகர் சநாதநர்
சநந்தந வென்பவரு
மகச்சிறப் புடையகோ தாவரிக் கையினின்
மந்திர காளியெனுஞ்
சகச்சிறப் புடைநக வெங்குமி ருந்துள
சைவரு மணைந்துநின்ற
மிகச்சிறப் புடையசித் தாந்தமு தாலுனை
விடுத்துபு நெறியுமுண்டோ. உ.

ஒன்றெனு மாத்தும வாதிநூல் போன்மிக
வுரைத்திடும் * ரிபுகீதை
யென்றவிவர் சுவடியும் விடுதலைக் காமறி
வென்பது சிவனருளா
லன்றிவ ராதென வலியுறுத் தியறையு
மவ்வுரை பிடித்தீதனு
முன்றனை கருதிடா தவனிவ னெனுஞ்சொறு
முரையின ரடைவதென்னை. ங.

புண்ணிய விணைப்பரி பாகம தால்வெகு
பூக்களின் மேன்மோக்க
வெண்ணமுண் டாகுமக் காலைடு நாளிறைக்
கேவனன் கிழுத்தலுனன்

---

* மஹோதிகாசமாகிய சிவரகஸ்யத்தின் ங - வது அம்சத்திற்குச் சேர்ந்த ரிபுகீதை.

மண்ணினை நீத்திதவ மீனிவாரு வன்சிவ
மருவுவ னெனின்*வேதங்
கண்ணிறந் தச்சிவ நாமமெனுங் குழுக்களின்
கருத்துநுட் பமுஞ்சாலமேவா. ச.

பங்கய விலைச்சல மெயிறுபி டுங்கிய
பணம்புரி யம்பழமேர்
தங்கிய வேசியி னுறவுற †முயிர்ச்சிவ
தசமலத் தளையினுக்குந்
துங்கவி தேக்கை வல்லியத் தினுக்குநன்
னடுவெனச் சாலவுளதாற்
பொங்கறி விலிகளு மந்நடு வளரொவப்
புலம்பவுந் துணிந்தனமோ. டு.

‡ வித்துவா னைவன் முன்பர மன்றென
விவகரித் திடவொணுதென்
றுத்தம வாரண மறையினஃ தைந்தென
வுரைத்திடு மவத்தைகடா
மெத்துணை யெனுமின் றிருக்கமுன் னிலைக்குறி
யென்பதை விடச்சொனதா
யத்தமா மதுவுமீ டணவசி நிலையென
வறிவுள ரற்றுவரோ. கூ.

யாதொரு நடுவைநா னையறிந் ததிர்க்கிறை
னெனினதற் கிசையாதார்
கோதது வென்மரங் நனம்பழு யுரையெனிற்
கூற்றெழிந் திருப்பர்சில

---

* பைக்களோபநிடதம் உ - ம் அத்தியாயம்.

† உயிர்ச்சிவம்=ஜீவன்முக்தி. ‡ வித்துவான்=ஞானியானமுத்தன்.

சோதமென் றதனையு மறுத்திட முயலுவா
ரித்தகை யபுவியிலே
வேதவுன் ருசருஞ் வசித்துமெய் விதுப்புற
விதித்தது முனதருளே. எ.

அந்திய னெதுனை போனெமி யாகினு
மாருக மலத்தடிப்பாற்
பின்னெது கூறினுங் கூறுக வெனையூழ்
பிடித்தெதில் விடினும்விட
மன்னத னிலைதை நுகரினு நுகருக
மதிமலி நினதடியா
ரின்னமிழ் திதுவென வெனதுனை யேற்றுயற்
கிறையுமை யமதிலீயே. அ.

அளப்பறு விறருக ளானு மதேகநல்
லாறுக ளானுமசை
யுளப்பசுக் கலைவள வானுமோர் திருத்தி
யுருவெரி கடலியமன்
வளப்புரம் போலுள வாசைநெஞ் செதினுமோர்
மனத்திருத் தியடையுமா
களிப்பரு ளேயதைத் திருத்தி செயுமமிர்த
கனகச பாபதியே. கூ.

தாய்கருப் பாசய வாசவெந் துயரினுந்
தையலின் பழுடிவினும்
வாய்மைய டிகணலம் வழுத்தெதழி னூற்சிர
வணத்தினும் பிணவனத்துந்
தூய்மனி யெனவெழு ஞானமிங் கொருவனுட்
டொலைவுரு திருந்திடுமேற்

றெய்வறு கதிபெறற் கையுள தோபுகழ்
தெரித்தவற் கருள்குகனே. க0.

கடல்.

கலிவிருத்தம்.

கடல்வள ரந்தவு கத்துழை யென்கோ
ளிடர்க ளைந்தரு ளீட்டிடு முன்னை
விடவு கங்கொளு வேன்கொலு திக்காத்
திடவ ரம்பர ணைங்குசெய் தீதனை. க.

தேனி னுஞ்சுவை தெகுளொரு தீதென
வானி னும்பெரி தாமொரு வானென
நானி றந்தொரு நலமதை நண்ண
நீனி னைந்தது நிகரறு மன்பே. உ.

அன்பி லன்பென நின்றரு ளன்பே
யின்பி லின்பென நின்றிடு மின்பே
யுன்பெ ருந்துணை யேயங்கி வளந்தா
லென்பெ ருந்துனி யென்பது முண்டோ. ங.

உண்ட நீரினை யேசுடு மொளியைக்
கொண்ட வன்கருங் கொல்விட லுண்டோ
கொண்ட பின்னினை யந்நியங் கூறற்
கண்டு நன்னடு வேதரு ளரசே. ச.

அரசு ருக்கர சாமுத லரசே
விரவு முத்தியின் மேவிய மேலோர்
தரணி யிற்றிரி தருபவ ராமேற்
றரணி பொய்யெனச் சாற்றுவை யென்னும். ஞ.

என்னை யாண்முத லேமுத் தேமமாச்
சொன்ன தேமமணி யேதுணி யேயுன்
றன்னை மேவிடு தான்பிசி யாதே
லுன்னை மெய்யென வோதுவை யாதாம். கூ.

யாது முன்னைய லாதிலை யென்றே
யோது மெய்ப்மொழி யுள்ளினு மந்த
யாது மென்றசொல் லான தழுண்டே
தீது கொன்றருள் செய்குக தேவே. எ.

தேவ ரெவ்வரு மேத்துயர் தேவே
தாவி றுப்புறு சாமவ சிச்சொல்,
லாவ தற்குடை யைக்கிய மொன்றென்
றேறவர் சொற்றினு மொவ்வுவ தின்றே. அ.

இன்று நாளைய ளுதிலை யெந்தா
யொன்றி றடொன்றுறி னல்லதே வாவா
நன்ற சிக்குள நல்ல*பு னார்க்கை
யென்று சொற்றிட லாமதை யீந்தாள். கூ.

ஆளு மன்பர கத்துளி யெந்த
நாளு முள்ள நலந்தரு வாயோர்
கோளு மில்லறு பூதி முயின்மேலுன்
கேளு வந்தவிவர் கேண்மலர் கடலே. கடு.

---

* இதற்போற் புணர்க்கை சொல்லுமிடங்கடோறும் சிவபோதமுஞ் சிவபோதமுங் கலத்தல் அதாவது மலத்திற் கட்டுண்ட ஆன்மாத் தனதுகண்டிப்பு நீங்கி அருள்வசத்தாதலென்பது பொருளல்லாமல், என்று மத்துவிதமாயிருக்கிற சிவனுஞ் சிவமும் கலந்தலென்பது பொருளன்று. இது பழைய ஏலப்பதிகம் அ - கு - ம் - ம் திருப்பாட்டெனினும் வேதப்பதிகத்தினு மறிக.

அகண்டபரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவேசி றந்து வளர்வாழ்வ டைந்து
சிவமேம வு கின்ற வெவருந்
மருவேளசி றந்து துதிபாட நின்ற
வருளான தென்னை யினிமேன்
மருவேள று பந்த மதிலேபொ ருந்து
மனதீய நெஞ்சு செயுமோ
தெருவேள று கந்த விறையே யருந்த
சிவமே மகண்ட பரமே. க.

இனிதாக விம்ப ரிதுதாறு மென்ற
னிடர்நூபி வந்த கருணை
தனிமேயபி ருந்து விழிமூடி நெஞ்சு
தடுமாற லின்று மலருந்
தனிஞாந வின்பு தருமோவ லந்தை
தருமோவெ னன்பின் மலியுங்
கனிமேயசி றந்த மணிமேயசு கஞ்செய்
கரமே மகண்ட பரமே. உ.

நிறைவாய வின்ப வருளேவி ருப்பி
நிலமீ தலைந்து திரிவேற்
கிறையாய வுன்ற னழியாத சொந்த
வெழிலாமொ ரன்ப திலையேன்
மறையாத வின்பும் வருமோவெ னன்பின்
மலிவாயெ மும்ப முதமே
குறையாவ சங்க சுகமேசி றந்த
குணமே மகண்ட பரமே. ங.

மனமான வஞ்ச விகலோ ஹெவன்ற
மதியோர்பொ ருந்து கதியை
யெனதாசை நெஞ்ச மிதுகாள்வி ரும்பி
யிதமான வன்பு வலையை
வனமாக நின்று கனிவிசி னெனக்கு
மறைவாய்தொ ழும்பர் துணையே
தனிசுக மிந்த நிறைவேயுள் கெங்க
டவமே யகண்ட பரமே. ச.

பகமேகி ளர்ந்த பெரியா ருவந்த
பரிவாமொ ரஞ்ச நமதை
மகலுன்வி ளங்க விடினீயு மெங்கு
மறைவாய்சொ லெங்க ளுறவே
யுகவாத ரங்கள் பொருதாம லன்ப
ருடனேதி ரிந்து திதிசூ
ரிகலேயுள் கெங்கண் முதலேயு யர்ந்த
விழுதே யகண்ட பரமே. ரு.

கசிவாய வன்ப தெனுமாசில் சும்ப
கமதாயு னன்ப னுளனேல்
வசியா மிரும்ப தெனுநீயு மெங்கு
மறைவாய்சொ லன்பர் விழிவாய்
பொசிநீரி னன்கு கணநீர்மை கொண்ட
பொருளேயெ னெஞ்சி னிணவே
சுசியாயி யங்கு மறிவேசி றந்த
சுகமே யகண்ட பரமே. ச.

எளியேன்வி யந்து புகழ்நீயு மந்தன்
னிலவாவ தன்றி வணுமோர்

கிளியாவ தன்று மனமேது விந்து
கெழுமேமதை யின்ப மதிலே
களிகூர வெங்க ளருளீதி தொண்டர்
களையாளு கின்ற வரதே
யுளிநாம மொன்றி லறிவாகி றைந்த
வரமே யகண்ட பரமே. எ.

உலையாவ ரஞ்சொல் யசுர்வேத மொன்றி
னுளமேமதை யங்கை வலியஞ்
சொலுமாறு கண்ட மிலதாகி றைந்து
சுடர்ஞான மென்ற னறிவா
யிலகாணை கண்டு கொளினேது பந்த
மெனையாளு மின்ப விளைவே
விலகாத சொந்த முளதோ டிருந்த
விபுவே யகண்ட பரமே. அ.

தவராஜர் வண்டில் கவிராஜ ரண்டர்
சகராஜர் சிந்தை செயுமுன்
னவிநாச வன்பு கருதாத வஞ்ச
மடையீர நெஞ்சொ டிங்னே
பெவர்தாமி ருந்தெ னெவர்தாமி றந்தெ
னெனைநா னினைந்த வணமே
சிவமேவ வன்பு புரிவாய நந்த
சிவமே யகண்ட பரமே. கூ.

அதுநாமெ னுஞ்சொ லெணிலுமங்க
ணதுவே றெனுஞ்சொ லெனினு
மதிலாக நெஞ்ச முளதாமு யர்ந்த
வசியாக வின்பு மணுகா

கதிரொளி ரண்டு மணவாத துங்க
வநுபூதி தந்து கொளுவா
யிதியான கந்த ரநுபூதி நம்பி
யிறையே யகண்ட பரமே. கூ.

பொன்.

கலிவிருத்தம்.

பொன்மே னமணிமே யபொருளே யருளே
மன்மே மதிமே யமதிவான் மணிமே
யென்ரு ருயிமோ யினிமே யுமைமே
யுன்மே றுறுவா னுளமே மனிமே ய. க.

ஈரந் தருநீ ரிலமேயல் வருலி
யாரின் புடமே னயுமேமா வதுமே பாற்
சாருன் றிருவார் தகவொன் றிலமே யற்
பாரின் புலம்வா முவமே றை பதிமே ய. உ.

நல்லார் சுநரும் பயமே னரைமெய்
வில்லார் நிலமேமன் மிளிர்வார் நலைமோன்
றில்மேலன் சநரும் பயனெய் திடுமேமா
சொல்லாய் யெனையாள் சுகசா கரமே ம. ங.

ஆளா ளெனமே வயறமே வனவமே ணர்
மேகாளா றுவரா நறிணையக் குறிமே ய
ளொ குதெனு நலிமே வனழுமே வன்
மாளா வதர்தந் தருண்மா மதிமே ய. சு.

பொய்பா தெனநீ புனரா விடினு
னேயா வெனமே யழுமே வன் விழுமே வ

னையா வணிமார் நலநல் குவைமியற்
கைம்மா றுளமீதா கருணை கரமின. ரு.

அதிநுட் பமதா யழிமிமய்க் குளனின
வதியப் பணியுண் மறைபட் டுளவுன்
னிதிநட் பருடா னினிமீட் டருளக்
கதியற் றதுகொல் கதைசிற் பரமிம. கூ.

கள்ளார் மனமா கியபுல் லுருவிக்
குள்ளா யுளநா ணுருவீட் டலர்மிமற்
புள்ளா யுறையுந் தரமிமா புரிவீ
வள்ளா லுனையன் றிலமியார் வகைமிய. எ.

உயரா நினைவா கியபுல் லுருவிக்
கயலா முறைமியான் றருள்செய் கலிமியற்
றுயமீ வருமை யவநன் சொலுநா
ணுயுமா றுளமீதா வயிர்நா யகமிம. அ.

நந்தா நடுமிவ நலியா தமரற்
கெந்தா யருடா னினைசயா விடினிங்
கந்மிதா கெடுமிவன் கெடுமிவ னருள்கூர்
கந்தா குகமின கருணை கரமின. ஈ.

மிவண்மிட லுலகம் விதிநூ னெறியைத்
தாண்மிட னருளா லுனமிய சதமாய்க்
காண்மிட சணமிவ னடியார் களிவாழ்
வாண்மிட யறுபூ திசொ னரமிச. கo.

பெரிய சுப்பிரமணியம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தேரு ருட்செய றணை மதிக்குநர்
திருமு யிப்படி யொழுகியே
குரு ருட்டிறை வொருமை மழிக்குள
குவை நிட்டையி னிமிருவா
ரருவ ருப்புடை நசைம திக்குற
ரளறு புக்கிட ரடைவலென்
பெருவி ணைப்பட ரறவ ணைத்தளி
பெரிய சுப்பிர மணியமே. க.

கழுமு னிக்கையன் விணைவ யப்படு
கலைமி க்குளர் கருணைவான்
மழுமு டித்துய முடிவ தெப்படி
மறல்வ யப்பட நேருமே
குழுவு மெற்கதை யகல்வ றச்செயார்
குறையி னிட்டையை யீதியென்
பிழைபொ றுத்தரு டருகி னைப்புறு
பெரிய சுப்பிர மணியமே. உ.

சுரர தத்தினை மழைய னக்கரு
தூளி குத்தலை மானன
சிமி னிட்டைகள் கருத வத்திதாழி
னைவி டித்தலை யென்மகா
சின முற்றிரு நடுநி லச்சம
வெளியி னிற்றிரு வேனவன்
பிசகி னித்தவ றுதவி யைப்புரி
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ங.

நனிவி ளக்கொரு பதிமு றைச்சொவி
னவைகொள் சித்து வியாபக
மெனின தைத்தரு வணுவெ னச்சொல
லெனைய னிற்கலை மேவிடு
மனநி கழ்ச்சியில் *வரித முத்தியின்
மலர்வி புத்வமு மாமெனப்
பினமில் விச்சைய றைவ னொற்கருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ச.

மணிமு டிச்சுரர் பரச ருட்சுடர்
மணியெ னப்படு நீயுநார்
பணியு ருக்கமொ டுனவ ழுத்திடு
பரிசு டைச்சிறி யேனுநாற்
றுணிவு னைப்படி பொருள்வி கற்பம
துறினும் விச்சைவி யாத்தியாற்
பிணியி லத்துவி தமுறு மெற்கருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ந.

அறிவு மங்குற நிறையு மஞ்சந
மணுவி லின்றென வறைவதற்
சிறிய கும்பமு ளுலக மெங்குமார்
செறிவு கொண்டுள விருளையே
மறிய வென்றுசெய் வதுபொ ருந்துநன்
மறைக டந்துசொல் விதியுமாம்
பிறமு மிந்தம லமற வந்தருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. சு.

இரவு மங்குலில் விழிதெ ரிந்துல
விடுபெ ரும்புள நேரவே

---

* வரிதும்=அற்பமும்.

புரமி ருந்தெழு கலஙி ரம்பிடு
பொழுது கொஞ்சவுள் ளேறியே
யுரக வின்றிடு முயிரு னன்றரு
ளொருவி யிந்தியை மானுநாம்
பிரம மென்றிடி னுறுவ தென்கதி
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௭.

சடவு கத்திரு ளகில மப்பெரி
தழலு யிர்ப்பிட மைந்தினை
விடவி லக்குனை சொலவி ருக்குமோர்
னிதமெ னச்சிறை யுயிரிலே
மடம லக்கரு ளுளதெ னத்தெளி
மதியி னர்க்குன தருளெனும்
பெடம தர்ப்புறு மதையெ னக்கருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௮.

அயலெ னுங்கருள் விழியெ னுங்கணை
யறம றைத்தலி லுலகீரா
வெயிலி னந்தெரு பொருள தென்பது
விதிய தற்கொவ மறைவுசெய்
யுயிர்ம லம்பிறி தெனந வின்றிட
லுறுதி யொப்பென வுணருநர்
பெயர்த லின்றருள் பெறவ ணங்கொரு
பெரிய சுப்பிர மணியமே. ௯.

கரிய வன்மல வொழிவ ரும்பர
கதிசெய் முற்றறி வுடையையீ
தரிய வன்கரு ணையில ரண்டுவ
தரிது னத்தெழு பெருமையே

யுரிய ரண்டுவ ரருணை யின்பெய
ருடையெ னத்தன லிறைவமாப்
பிரிய வின்புட னெனுளெ ழுந்தருள்
பெரிய சுப்பிர மணியமே. கூ.

கருணைத்தேவு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆரணத்தி லாகமத்தி லேனையருண் முறைகளிலோ
ரருவுருவு நாமநடு வந்த மாதி
நீரணவுங் குறிநிறமொன் றில்லறிவு மயமாக
நிறைகருணை மேபிரம மென்றல் போலச்
சீரலங்கு *மைப்படிந்த கண்ணுளென் றெடுத்தவொரு
செய்யுடிரு மாலுமெனுந் தூக்கி வற்ருற்
பூரணஞ்சால் கடவுளிபா ததுநீயென் றிறைஞ்சினது
புகர்துமிக்க நினைதியொரு கருணைத் தேவே. க.

பிரகிருதி மாயைவடி வஞ்ஞான மென்றுமறை
பேசுமதை யிருட்டுமல மென்றே கூறி
ஐரனுடைய சித்தாந்த முரணுகு மாகலினவ்
வனைக்குரிய வருத்தமந்த மாயை ரூபஞ்
சரதருமை ஞானமற்ற சடமென்று தெளிவுடையர்
காருணர்வு ரதுதானே சகலர்க் கெல்லாம்
புரமாக வமைந்துள்ள திதிலிருக்கு மெனையெக்காற்
புல்லியனேர்ப் போக்குவையென் கருணைத் தேவே. உ.

---

* இஃது திருநாவுக்கரசநாயனர் தேவாரத் திருப்பாட்டு.

† இஃது மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத் திருத்தெள்ளேணத்து முதற்செய்யுள்.

மாயையெனு மொளிமுன்னே மலவிருளுண் டோடவென்னி
மலர்க்கலையில் சிகவலத்தே குகுர்சந்த் ரன்போன் [ன்
மேயவிரு ளாஞ்சகல மதிற்பூர்வம் விளங்கிவரு
விதுசிர வொளியாடவ் விருளா லோலனுந்
தாபனை தருட்பாரு வுதிக்கிலிலை யெனவைறவர்
சருதிசி மந்தவர்கள் சொனசிவார் பாரு
நேயமுட னுதிக்கவருள் செயசிவண்டு நான்வணங்கு
நிரதிசய வாநந்தக் கருணைத் தேசிவ. ரு.

பதிபசுபா சம்மெனமூன் றுணைக்கமல மொன்றுசொலிற்
பதார்த்தநான் காகாசிவா வென்னி னுகா
வுதுதானம் மலம்பசுசிவா டாதலினு லொன்றேறயா
மருண்மோக்க மதினீங்கு நீர்மை யாலே
விநிமிழற் றும் பாசத்தே டோசேர்த்துச் சொலலாமிம்
மெய்ம்மையாற் பொருண்மூன்றே றயாகு மிந்த
நிதரிசந முணர்ந்துன்னை யடையவருள் செயசிவண்டு
நிருமலசம் பூரணமா கருணைத் தேசிவ. சு.

அக்கினியிற் தருத்தினையுஞ் சடப்பொருள்கள் பூமியையு
மாதார மாமருவி யிருத்தல் போலத்
துக்கமலப் புற்கலனு மாயையின்*மூ லத்தருவைத்
தொடரிருக்கை யாமருவி யிருக்கு மென்று
நிக்கவயிர் முத்திதனி லத்தருவு மலம்போத
வினைநில பகற்றிப மெனசிவ யாகிச்
சொக்கமுள வருளோடிய தாரகமா யுறுமென்றுஞ்
சொலுபனுவ லதைபருடி கருணைத் தேசிவ. ரு.

---

* இதனலேயே சிவன்மாலைச் சேர்த்திக்குனென்னப்படும். இதனை மிருகேந்திராகமத்தின பலட்சணப்பிரகரண ஈ - ம் சலோகத்தாலுணர்க.

ஆணவமா மலத்தினது காரியமாங் கேவலமு
மசுத்தமா யாகார்ய சகல நோக்குங்
கிணமுறு காலெழும்பு வயிந்தவத்தின் காரியமே
கேடில்சுத்த மென்பதது வேமா நிட்டை
யானர்நிலை யாகுமதன் மேல்விளங்கு மென்னையுநல்
லருளொடுனை யுந்தெரிந்து மறைந்தே தங்கண்
மாணலஞ்சேர் வீடுபெறற் கருள்கூர வேண்டுமினி
மாறுவோர் பேரியல்புக் கருணைத் தேவே. கூ.

இருமலத்திற் கிடமாக விருக்குமொரு மூலமல
மிரியுமெனி லிருமலமு மிலையென் றுகுங் [வொணைக்
கருமலக்கட் டொழிவிலிரண் டொன்றெனவே சொல்ல
கருமமளந மோக்கமதா மிதனை ஞானப்
பெருநலத்தை விளக்கிடுசித் தாந்தமுறை யெல்லாமும்
பேசுவதை யுணராத பேதை நானே
வருணலத்தை யளித்திடுனை தைமேவ விடனுண்டா
மருள்புரிவை யெனையாளுங் கருணைத் தேவே. எ.

நாங்கடவு ளெனுங்கொள்கை யபத்தமென வேபூத
லயமொருபன் முகமென்ற கவிகட் குள்ளே
பாங்கொடுனை தந்தசிர கிரிச்சிவனின் பெயரானும்
பரகதியொன் றிரண்டெனவே பகரொ ணுதென்
றோங்குகவி *மருமலரொன் றிரண்டென்று முன்னும
லொன்றிரண்டும் போனகமு மென்ற தாதி

---

* முறையே--தேசோமயானந்தம் - க, பராபரக்கண்ணி - உகூ, பைங்கிளிக்கண்ணி - ஈ மண்டலத்தின் - உ, மௌனகுரு - ஙி.

ஞாங்கர்களி லோதினனீ *தறியாதந் நூற்பயிலு
நரர்க்கென்ன தெளிவுண்டாங் கருணைத் தேவே. அ.

சிவாநுபவத் துயர்ந்தாரிற் சில்லவரொன் றெனநூல்க
டெரித்தநடு வேதெனவே சங்கிப் பார்க்குத்
திவாகரனே நனிகூர்ந்து நோக்கியகண் ணம்மயமாத்
திகழ்ந்தேதுங் காணாது திளைக்கு மாபோற்
சுவாநுபவப் பேரொளியின் கவர்ச்சியா லிரண்டுவகைச்
சொருபமறி யாதிருந்த நிலையா மென்று
விவாதமறத் தேர்ந்தார்நன் குணைப்பரந்த நிலையிலெனை
விலகாது வைத்தருளார் கருணைத் தேவே. கூ.

நிகழ்பகலு மதைக்கூர்ந்து நோக்கியதன் வயமாக
நின்றகண்ணு மில்லாமற் போகா வப்போற்
றிகழ்பதியி னிட்டையினு முபயமா ஞானங்கள்
சேர்வதுண்டு பொய்யாகா வெனுமோர் தீர்வை
துகளிழிவொன் றில்லாத தீர்ப்பாகு மிதையுனது
தூரியவுள முவந்தெனக்கிங் களிக்க வேண்டு
மிகழ்குறைக ளேதுமிலா வெந்தையரு ளருணகிரி
யிறைவகுகக் கடவுளாங் கருணைத் தேவே. கo.

---

* "அறியாதந்நூற்பயிலும்" என்பது, ஏகான்ம மதாசாரியனையாவது அந்நெறி நின்றோனையாவது நிதானித்து நிச்சயிக்காமல் வைதிக சைவசித்தாந்தாசாரியனையும் சைவசமயாசாரியனையும் சைவஞானம்பெற்ற அடியார்களையுமே பெரிதும் நிதானித்து மேல்விளக்கியவாறு ஏகான்மவாத முடிவை மறுத்துச் சைவசித்தாந்த அத்துவிதஞானமே சாதிக்கும் பாடியுள்ள தாயுமானவருடைய பாடல்களில், அவ்விடத்தப்பொருள்கொண்டுள்ள சில குற்றந்தெரித்துத் தங்கள் பக்ஷமாயருத்தம்பண்ணி அவரைத் தங்களினத்தார்போலக் கூறும் ஆன்மவாதிகளைக் குறிக்கின்றதென்க.

நெஞ்சம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆனை யேறி நிலத்தினை யாளினும்
வானை யாளினு மாச்சிறு கோவுமே
தேனை யெள்ளரு தேனையுண் டுய்யநங்
கோனை நாடிக் குரங்கினின் னெஞ்சமே. க.

பெருமை வெண்டிப் பெரும்பொய் பிதற்றினீ
யிருமைக் கண்ணு மையோவதை யெய்துறுப்
கருமை நீத்தருள் கூர்ந்தோர் கடுப்பநின்
றருமைத் தெய்வப்பே றண்டியுப் நெஞ்சமே. உ.

மாநி லத்திதாரு மானிட மாம்விதை
தானி டுந்தல மாயுள தையலார்
மேனி மேமேலார் வித்துப்புனக் கின்னமு
மேனி ருங்குக னின்புகொண் ணெஞ்சமே. ங.

இயற்கைக் குற்ற மிகந்துய்ய வெண்ணுநீ
செயற்கைக் குற்றங்கள் சேர்க்கி லந்தோவெநான்
மயற்கை போக்கியெம் மானலஞ் சேர்வது
திபக்கி லாதுனை செய்தியென் னெஞ்சமே. ச.

பன்றி யோடே பசுக்கன் றுங் கூடிப்பி
ன்ற ஞாயம்போ லுன்னெடு சேர்ந்தநான்
சென்று மீளுர் கொண்டு திகைத்திட
னன்றே கூறுதி நண்புடை நெஞ்சமே. ஞ.

என்பி ரான்சொன வேசற்ற கூற்றைநா
னன்கி யோசிக்க நாடுமுன் னலந்த

வின்பம் வாய்க்குமென் றுகின்ற திங்ஙனீ
வன்பு காட்டிலென் வாழ்க்கையென் னெஞ்சமே. சு.

ஐய னுகிய வென்னரு ளத்தனுன்
கையி லேயெனைக் கையடை செய்தனீ
பைய வேவுழு விற்பட்ட பாடெலாம்
பொய்யென் றுருகுமே புந்திசெய் நெஞ்சமே. எ.

நீசு மாகவென் னேழுள நீயினை
மோசஞ் செய்து முரண்பண னீதமன்
றீசன் சொன்ன குறிக்குணின் றீவன்
பாச நீத்துயப் பார்நல நெஞ்சமே. அ.

என்னை யென்றனக் கியிறை யின்புறற்
குன்னை யன்றெரு பற்றுக்கோ லுடுமோ
வன்னை தந்தைமற் றுரினு மேற்றமா
யுன்னு வேனுனை யுற்றுநின் னெஞ்சமே. கூ.

மேலுக் குச்சொல வில்லைமெய் யாகநின்
காலுக் குச்சர ணஞ்செயக் காண்டிமெய்ந்
நூலுக் குச்சரி சொல்புகழ் நூற்கவி
மாலுக் காம்*பக வானைக்கொண் ணெஞ்சமே. கூ.

---

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் எனும் ஆறும் பகம். இவைகளை உடையவன் பகவான். இப்பெயர் சிவபிரானுக்கே புரிந்தென்றுணருமாறு மந்திரோபநிடதத்தின் க - வது கண்டிகையும் ஒ - வது மந்திரத்தில் "பகவான்" என்றும், சு-வது அந்தியபாகம் க - வது மந்திரத்தில் "பகேசம்" என்றும் வருவதுகாண்க.

திருவளர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவள ரருந்த ராலே திதமுள வசுத்த மாயைப்
பொருளினி லதனின் கார்யப் பொதிர்கலே தோன்றி மூல
விருளினைச் சிறிது நீக்க வியங்கணுப் பொருளுக் காங்கே
கருதிதாளி யுண்டா மென்னுக் கழறுமெங் கடவு ணூலே.

சாற்றிய நீச்சுந் தானே சகலமுந் நீக்க நீர்மை
மாற்றிய மூட ரூனே மதியில்கே வலமா மீது
சேற்றணீர் மருவு பாசி சிறுசிலை யெறியா னீங்கி [ஞ்சே.
மாற்றமாய்க் கவிதல் போலா மதித்திதை யுணர்வாய் நெ

ஏகதே சமதா மிந்த நீக்கமவ் விறைசெய் வானேன்
மோகமா லெல்லாமோடு முழுதுநீக்கொண்ணுவாவென்
றாகநீ பேசு வாயே லொருசத்தி பரிசத் தாலே
யேகவன் னணமே செய்யு மிதற்கொருதடைதானுண்டே.

துயிலுறு சீடன் றன்னைத் துகளிலா சாரி யற்கு
மயலறப் பரிசஞ் செய்யு மார்க்கம திலலா தேதய்ப்ப
வயர்விலா மோகத் தூக்க வணுவையவ் வருடான் றீண்டற்
கியலுடை யோக்கி யந்தானிலேயென வுணர்வாய்நெஞ்சே.

கண்டுயில் வானைத் தீர்த்தன் கரத்தடி யாலே தட்டி
மண்டனி லெழுப்ப னேர மாமய லுயிரைத் தானவ்
வண்டிலாப் பரஞர் சத்தி வாட்கலே யாலே தூண்டி
யொண்டரு பருவங் காறு மோச்சிடும் விணைக்கான் மேலே.

நித்திரை பராழு கந்தா நீங்கியே வசமா நிற்கும்
புத்திரன் றனையா சான்மெய்ப் புந்தியாற் பரிசத் தாலே

சுத்திசெய் தருளு மாறு சொனவிரண் டவத்தை நீத்த
சித்திசேர் நிலைமேனிற்போன் றனைப்பர னருளுந் தீண்டும்.

கேவல சகல நீத்துக் கெழுவுமப் பருவந் தன்னை
யோவிடாததுமேவயிற்ஞான்று தவொணாதாவென்றுலோ
வாவியா முயிர்ச்சு தந்த ரத்தினை யதனுக் கீந்தாற்
றுவிலா ததனை யீயுந் தடையில்லை சுலப நெஞ்சே. ஏ.

நானென தென்ப தியந் நவுயிர்ச் சுதந்தரங்கா
னினவி துளநாண் மட்டு மெம்பிரா னருளு மேவா
தனமாம் *பிறப்பும் வீவு மொழிவதன் றித்தா னுவா
னுனென தலைவன் றுறதி நசைகொளு நடையு மன்றே.

தன்னது சுதந்த ரத்தைத் தலைவனுக் கீந்து விட்டா [ல்லை
லென்னது நானென் றொன்றை யெண்ணுவார் மனமு மி
யுன்னுமம் மனமில் லாத †உடலினுக் கசைவு மில்லை
பன்னவோ வாக்கு மில்லை பகவனைப் படரு நெஞ்சே. கூ.

வழுத்துமந் நிலையைத் தானே மாவருண் மவுந மென்னுப்
பழுத்தமெய்யறிஞர்சொல்வார்பரிவுடைநெஞ்சேயத்தை
விழுத்தவர்சூழுமெம்மான்வியன்றிருப்புகழ்ப்பாமூத்தோன்
வழுக்கறத் துதித்த தேவ மணிதனைப் படர்ந்து கூடே. கூ.

---

* இவ்வனம், ஆணவமல பரிபாகத்திற்காரகத் தோற்றமும், கன்மமல பரிபாகத்திற்காக வொடுக் கமுமென மாறிமாறிச் செய்யப்படுகிற பரமேசர சக்தியின் திருவைத்தொழில்களேயே "பிறப்பும் வீவுமொழிவதன்று" என்றுனவறிக.

† உடலினுக்கசைவுமில்லை யென்றதுகொண்டு சிவன்முத்தராகிய ஞானசம்பந்தராதி பெரி யோர் எப்படியுலகிற் சஞ்சரித்தனரென்று சங்கையெழுமாயின் அது, சந்திரமௌலிப்பதிகம் (உ-ம்), ஞாலப்பதிகம் (உ-ம்) விளக்கியுள்ளபடி பெத்தருக்கும் பரமுத்தருக்கு நடுத்தரமாயுள்ள சிவன்முத் தர் பிரபஞ்சத்தோடு கூடியுங் கூடாமலுமாகச் சஞ்சரிப்பர். அவ்வனம் பரிட்டையி லசைவற்றுமிருப தென்று தீர்த்துக்கொள்க.

சிவத்திரு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவத்திரு வடைவதற் குளவொரு மூவகைச்
சிவருண் ணின்றுள சகசமல
மவித்தையா விருதிருக் கசுத்தி நிரோதமோ
ஹம்பட லம்பசு நீஹாரங்
கவித்திடு பந்தன மூர்ச்சைமூ லஞ்சயங்
களங்கம் வியாகா தந்தமசா
*சவத்திடு பசுத்துவ மிருத்தியு மிகவல
மென்றுள பேர்பெறு மெனுமரனூல். க.

அம்மல மின்னமுங் கிணைபா வஞ்சட
மாச்சா தருமல மஞ்ஞாநம்
வெம்மைசெய் பாசமா வரணமெ னும்பெயர்
மேவுமி தியர காதி சொலுந்
தொம்முறு கருவி ளுழைபே றியரிஷ்டு
சோஷ மராகம் விஷாதமதம்
விம்மித மோஹம்வை சித்திரி மெனுமெழு
விதஞ்செயு மென்றரு ணூல்சொலுமே. உ.

மனமுதல் வளங்களை நோக்கி மகிழ்ந்தினி
மகிமைசை யெமக்கென குறையெனவே
நினைவுற லரிஷம்வி ணுமன வேதனை
நீட்சியி னுனை வெடுக்காதே
வினையுடம் புலரநிற் பதுசோ ஷங்கய
மேவற நூற்கே ளாச்செவியோர்க்
கனையரன் பொருள்கவர் நினைவென நிற்ப
தராகமென் றறியென தளிமனமே. ஈ.

---

* எவ்வம் என்பது எவமென இடைக்குறை விகாரமாயிற்று. எவ்வம் = துன்பம்.

புல்லிய மகளிரைப் பிரிந்தபோ தழுதுளம்
புண்படு நிலைமை விஷாதம்விலை
மெல்லிய லாவரைப் புவியர சியலென
வேமதித் திவரினும் வியன்பெறுன்
றில்லிய னத்துணிதன் மதங்குரு சொனெறி
யிகந்ததி பாதகஞ் செயறுனே
யல்லகண் டழுதவு மோஹமென் றறியெனை
யருட்குக னருளினை நினைமனமே. ஊ.

தன்மைமுன் னிலையொடு படர்க்கையு மாப்பரன்
றுன்புரி யிருவினைப் பலனளிப்பா
னென்மதி மறந்திவ ணுன்செய்தென் பிறர்செய்தா
னெனநினைந் தழிதரு மிழிமதியே
நன்மையி லாதவை சித்தரிய மாமிது
நலிவுறு மேமலொரு விணையுமிலை
புன்மைசான் மனதொடு வாக்கு மடங்கிடும்
பொறியுறு நன்மன மேயறியே. ரு.

மோகினி யென்றவொர் காரண மாயையின்
முனைக்கு மராகதத் துவமாதி
மாகிருத் தியவொரு மலத்துவித் தேசனை
மருவிய தின்றதி னுலரிஷ
மாகிய குணழுத லேழுமின் றவர்களுக்
கசலமு மலத்தவ ரவையடைந்த
தேதிக ளாகலி னவர்க்கந்த வெழுவகைத்
தீழ்ப்புழு வதுமுள வெணுமருணூல். சு.

மாளிகை தொறுமுள மாயிரு ளனைத்துமோர்
மரபென வாவது போல்வடிவிற்

காளித மனவுயிர் தோறு மிருந்துமே
கஞ்சொல வுள்ளது முயிர்ப்போதக்
கூளிய தாக விராயது மூவகை
கூறிடு மறிவொடு தொழிலிச்சை
மீளிய லாமறைத் துளது முனைசான
விடமல மென்றறி திடமனமே. ள.

அகிலவந் தரவிருள் பிறவுருக் காட்டிடா
தாவரித் திடினுமிமார் தனைக்காட்டு
முகிலினு மிருண்டபொல் லாமல மிருவகை
முதலியுந் தனையுமே காட்டாதீ
தகவுமந் தரம்வரை யாத்துமன் பசுவல
தமல பரமெனவிங் காகாஞ
லிகலிதை வென்றினி வாழுவென் னீசனை
யேகரு தாயுணர் வார்மனமே. அ.

வயிந்தவ மாயையைக் காரண வுடம்பென
மருவொரு மலத்தரா டிருமலத்தார்க்
குயர்ந்தவல் லிருளெனச் செறிவதின் றுரங்குறைந்
துள்ளவிவ் வாணவஞ் சகலருக்கே
நயந்தரு மோக்கப ரியந்தமு மதியிரு
ளாக விருந்திடு மிதையுடையா
ரியங்கொரு முதுக்குறை வுடையவ ராவதின்
றெனவுணர்ந் திறைவனை நினைமனமே. கூ.

சொற்றிய திரிமலச் சகலருக் கேயருள்
சுரந்து கலாதித் துவநாமம்
பெற்றுள மாயையின் மலத்தினைக் கூட்டியோர்
பெருங்கிரி யாசத்தி யாலழுக்காய்ப்

பற்றிய மலத்தினைத் துடைத்தருள் வானருட்
பதியவ னெயருணை சலப்பீபர்
நற்றவர்க் கருளிய குகனவன் றன்னையெந்
நாளுமென் னறுமன மேநினையே. ௧0.

ஆறுதிருப்பா - ௬0௯.

மலைமகள்.

எஸ்.சீ.கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மலைமகளுக் கிடப்பாக மீந்தே னீந்த
வண்மைநுவல் சிந்தியநூல் கூறு மாறு
தொலைவிலுயிர்க் குளகருமை மலந்தா னதி
சொவிசையாச் சகசமதா யறிவி லாதாய்
நிலையிகந்த *பிரவாகா நாதி போன்ற
நீருளதாய்த் திரிகரணத் தானு மேறி
யுலைவுபடு மிருவினையா யவித்தைச் சார்பா
யுளதெனவே யோர்திருகற் படரு நெஞ்சே. ௧.

மனம்வாக்குக் காயமெனு மூன்றி னையும்
வருவிருப்பு வெறுப்பினுழி வினைவா மித்தக்
கனமாய கன்மம தநாதி யென்னக்
கழறுநிலை லதெனினும் மலமில் லாது
வினையுடம்பு மில்லையந்த டைப்பில் லாது
வினையாமம் மலமுமிலை யதனு லீது
முனைகுறிக்கொ ணைதபி ஜாங்கு ரப்பீபர்
மொழிஞாய மாகுமென மேவார்த் தெஞ்சே. ௨.

---

* இதுபோற் றொணகமும் வரும்.

அந்தவொரு பீஜாங்குரத்து ஞாய
மாவதுவித் திடமரமு மரத்தே வித்துந்
தொந்தமதா யொன்றினுக்கொன் றேறது வாகச்
சொலக்கிடக்கு முறையான்முன் னேது கூவற்
கெந்தவகை யானுமிசை யாத தென்று
மிதுபோலக் கருமமல வுடம்பு ஞாயத்
தந்தரமு மென்றுமறிந் தறிவாம் விண்ணு
யாருமெம்மா ணடிகளையுண் ணினையாய் நெஞ்சே. 1.

ஆணவத்தாற் சிமிழ்ப்புண்ட சீவ போத
மாவதுவுங் காரணயாக் கையுமா தி
காணுழுங்கா லவற்றுடனுங் கூடா நிற்குங்
கருமமலஞ் சகசமெனல் கட்டே யாகுந்
தூணுழுள்ள வீதுபிரார்த் துவமா காம்பஞ்
சொச்சவினைச் சஞ்சிதம தெனவே நின்று
நீணிலமோர் மூன்றனுளும் விவித ரூப
நிலையளித்தே யலக்குமொரு கொடிதா மன்றே. 2.

தொண்டாய பிராரத்தம் புசிக்கத் தெய்வஞ்
சூக்குமந்தூ லங்கொடுத்து நுகருங் காலத்
தண்டாய விதுப்பினுற் புதுவா காம்ய
மோங்கியது பின்வருசஞ் சிதமா நிற்கப்
பண்டேபோற் பிராரத்த மாக *மேவும்
பணித்தவடை வாகமுத்தி வாயு மக்கோ

---

* இப்படி மேவு முறைமைபால் இருவினையாகிய ஆகாமியத்தைத் தூலகன்மமென்றும், இருவினைப்பயனகிய புண்ணியபாவங்களெனுஞ் சஞ்சிதத்தைச் சூக்குமகன்மமென்றும், புண்ணியபாவங்கட்குப் பலனகவருகின்ற இன்பத்துன்பங்களெனும் பிராரத்துவத்தை அதிகூக்கும கன்மமென்றுஞ் சற்றேர் கழறுப.

கொண்டிழி லலைக்குமிது பைங்கூழ் செய்வான்
கொள்கைபோற்றிறலிலவில்லாத் தொடர்பாமன்னே.

சகசருமமலத்தாலே யாதி யென்னுத்
தலையிலுள வாத்துமிகம் பவுதீ கந்தை
விகமாகுந் தாபத்தி ரயமீமார் மூன்று
மேவுமவை விளக்கினையு மதுக்கண் மண்ணை
சகமிருக முதலாய வுயிர்க ளாலே
காணுறுநொவ் வேயாதி யாத்மீ கங்கா
ஆகமின்ன லிடிகளாற் கொடிய தாப
முறலாதி பௌதிகமென் றோர்ந்து நெஞ்சே. ௬

உதிப்பிறப்பு நிரயத்தான் வருமா தாப
முயர்வாய வாதிதைவி கங்கா ணிந்த
விதிக்குரிய வநாதிகர்மஞ் சங்கா ரத்தே
வினிவில்லா முதற்றநுவா மாயை யின்பா
லொதுக்கமென நின்றுசிட்டி யாங்கா லத்தே
யுறுபுத்தி யினையடைந்து கார்ய மாமீ
தெதற்குமுத லாங்கடவு ளாணை யாலே
யிழைத்தவர்கட் டவறுது மருவு மன்னே. ௭

சிவசுதந் தரப்போத விரிவாம் புத்தி
சேர்ந்தகர்ம வயப்பட்டே சுலவு வங்ஙன்
கூவுமந்தப் போதமன மோகத் தாலே
கூட்டிடுமே கோடகவா காமி யத்தைச்
சாவுடைய பிறவிச்சூ ரறுப்போ ரத்தைச்
சாராது காப்பரது சாரா மற்றுன்
னாவுடைய வமிர்தசிவ மநுவை யுள்ளே
சேராது கொண்டுநிற்பா ரோர்ந்து நெஞ்சே. ஆ.

அம்மநுத்தான் வறுத்தபரற் போலே யந்த
வாகாமி யத்தையற வுருற்று மேனைக்
கொம்மையுறு கருமமெலாம் பதிஞா னத்தாற்
குன்றிவிடுங் கன்மமலஞ் சகச மாமே
லெம்மையற வொருவுவதெவ் வாறே யென்று
லெழிலரிசி தனின்முளையொத் திருக்கு மத்தைத்
தம்மையெனும் பதியருடான் புயக்கு மென்னைச்
சரதமுடி வுனர்ந்தருளே யூழ்த்தாய் நெஞ்சே. கூ.

விஞ்ஞாந கலரொழிய வேனைர்க் கெல்லா
மேவியவிக் கருமத்தான் விளையா நின்ற
வஞ்ஞாந வினைப்பயனைச் சிவனே யூட்டி
யருள்வனெனச் சொயம்பாக மந்தா ரூதும்
பொய்ஞ்ஞாந நூறியவ னருட்பே றெய்தப்
புகழ்த்தாயு மானவனுற் *றுதிபெற் றுணு
மெய்ஞ்ஞாநப் புகழ்க்கவிசொன் னனு மாய
மிக்கோனி னடிகளையே நினையாய் நெஞ்சே. கo.

இறை.

கலிவிருத்தம்.

சீர்சி றந்ததிரு மகளது திருவு
நீர்சி றந்தகலை மகளது நிழலு
நார்சி றந்தவுனை வுனியவொர் நயனென்
றேர்சி றந்தவர ரறிவதொ னிறையே. க.

சுழலு றழ்ந்துநுளை சொன்னில நசையா
லுழலு நெஞ்சிலொரு தெய்வமு முளதோ

* இஃது "கந்தரநு பூதிபெற்றுக் கந்தரநு பூதிசொன்ன வெந்தையருணடி யிருக்குரா லெந்தரனோ" எனத்துதித்த கண்ணி.

கழறு மென்புனசை கண்டன முறநீ
யெழில ணுந்திமிசை யென்றெனை ரிறையே. உ.

காசு கண்டவர்கள் களிகொள லனவுன்
றேசு கண்டுகளி செறிநல மெதுநா
ளோசு கந்தருமோ ருவமையி னுணர்வே
யேசு கொண்டவெனை யுடையவிவா ரிறையே. ங.

நீக்க மின்றுவிரி நின்மல நிலையா
மோக்கம் வேண்டியிவ ணுனுமென் முனமு
மூக்க மின்றியளு ரோங்குற வுழலுள்
ளேக்க மென்றிரியு மெங்குக விறையே. ச.

வாடு கின்றவெனுண் மன்னிரு டனக்கோர்
கேடு வந்திரித லென்றலை கிளத்தா
வீடு தந்தருள லென்றிருரு விதியா
லீடு கண்டறைய வின்றவி ரிறையே. ஞ.

பெரிய விப்புடவி பேயரி யெனவே
தெரிய மெய்க்கருணை சேரொரு விணநீ
புரிவ தெப்பொழுது பேசுதி பொருரு
ரிரிய வெற்கருளு மீரவு ளிறையே. ட.

ஓகை முத்திநல மேடிடு மொருநான்
கூகை யொத்தநிலை நூறிரு குதலில்
தோகை யிற்புலிபொ லாமொளி தொடலென்
றீகை மிக்குடைய ணுதர விறையே. ண.

கான்ற தப்பெனவு கருசைகள் கெடுவா
னுன்ற வர்க்குரிய வருணை விரிவாத்

தோன்ற லெப்பொழுது சொலியரு ளெனையிங்
கின்ற வப்பனென வருகுக விறையே. அ.

வேட்டன் மிக்குடைய வினையுடை யெனைநீ
காட்ட லெப்பொழுது கதியருள் விரிவா
ணாட்ட லெப்பொழுது கதையடி யவரா
மீட்ட நத்துபொதி நடையுடை யிறையே. கூ.

தருக்கு நற்புகழ்கள் சாற்றிய வுயிரை
யிருக்க வைத்தகணி லேத்துபொ ரெனையும்
பொருக்கெ னத்திருகி யேற்றுதி புகரா
வெருக்கு புட்கரப ராக்ரம விறையே. கo.

சொல்லுவேன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லுவேனீ தியெல்லாஞ்சொனவணநடக்கமாட்டேன்
கல்லினும் வலிய நெஞ்சக் கள்வனு ளுள்ளேன் பின்னு
நல்லவன் வாழ்க்கைப் பேறு நணுகிட விலையே யென்று
புல்லிய குணப்பேய் போலப் புலம்பவு மிருக்கின்றேனை.

இருக்கிறனெதற்காகப்பேயென்னவெம்பிரானுன்னன்பைப்
பெருக்குவாருறவைக்கர்ட்டிப்பேதமையல்லாம்வீட்டிக்
கருக்குகை புகுதா வண்ணங் காப்பதுன் கடனுமன்றே
வெருக்கொளவெழீ இதோக்கும்விமலசிற்சுகநக்கண்ணே.

கண்ணிறைக் காணுக் காட்சி காண்வருங் கால மொன்று
நண்ணிலு ளேயன் பாவ நசைக்கலி தாண்டி மீக்கொண்
டெண்ணிலு லளக்கவொண்ணுவெந்தைநின் றிறமுய்வேன்
றண்ணிரு ருடையா யந்தத் தருணந்தா னென்றே கூறு.

கூறருங் கருணை யானீ கூறிய நிலையி னில்லா
வூறுமீன் ஞான மெல்லா மோதியிங் குழல்வ தென்னே
பேறுளார்நகைப்பாரந்தோபெரியைநீயெனதுள்ளேயாய்
சேறுறு நிலையில் வைத்தாள் விமலமெய்ஞ்ஞானவாழ்வே.

வாழ்வினைக் குணமேயல்லான்மற்றதுங்காணினீண்டுத்
தாழ்வினைக் கிருப்பதில்லாந் தாயருள்காணுதான்றே
யூழ்வினை யகைக்கு மெந்தா யுனைத்தவம் வருட்பூமிக்கண்
சூழ்தரு மெனைநீ வைத்தாற் சொலுநிரப் பேது மின்றே.

இன்றயா மலரு மெம்மா னெனுங்குகப் பிரான்மேயன்
றென்றுரால் களைந்த நன்றி யாவையு மறவே னின்னும்
வன்றிவா விரவு மில்லா வானிலைக் கண்ணி யென்னைப்
பொன்றிடாவண்ணமேபொன்றப்புரிவையேற்றனியேனுய்வேன்

உய்திபெற் றிபங்க ளோரா றுரியவ ருரைஞர் நந்தி
மெய்திகழ் தமிழ்ஞான வீண மெய்யனி ராமன் றாய
வைதிக சுகர் பேத *வாமதே வாதி நல்லோர்க்
கைதிகழ் நீக்கைசெய்தாயாளருளைநீக்கொள்ளாதே.

கொள்ளுதியெனதேவுகாவாற்குணைக்கினுங் குணையா தாய்
யுள்ளினு நீகான் வாரா யுபயமு மில்லாக் கண்ணி [ந்தே
பொள்ளெனப்பிழம்பாய்வந்தியாளிருமுன்றரமேதாகுந்
தெள்ளருட் கடலே ஞானச்செல்வமேசிறியேன்றேட்டே.

தேட்கடுப் பேறி னுனுந் தீட்டுமை விழியார் நோக்கு
வாட்கடுப் பேறி னுனு மாற்றமுண் டிருட்டு மூலக்

---

* வாமதேவமுனிவர்க்குச் சுப்பிரமண்யக் குருவாயிற்றென்பதைச் சைவபுராணங் கைலாயசங் கிதை ௭ - வது அத்தியாயங் கூறும். வாமதேவருடைய சிஷ்யர்களான அகத்தியர், புலத்தியர், புல ர், தொ எது நால்வருஞ் சைவஞானிகளே.

கோட்கடுப் பேறில் யாது கொண்டுமாற் றிடலா முற்கிங்
காட்படுமருந்தியத்தையவிக்குமென் றறிந்தேதனைந்தாய்.

எந்தையே யெளியே னுன்னே டிருக்குமா றருணைப் பே
கந்தரா ளீந்த தூய வாக்கமே வேண்டு மத்தை [ரோற்
யந்தமீ றில்லா நீதா னளிப்பதெஞ் ஞான்றிரு வென்றென்
சிந்தைதான்கலுழ்ந்தேதாவாதோர்தீர்வையாவிளக்கிச்சொல்லே.

தேரிலூரினும்.

கலிநிலைத்துறை.

தேரி லூரினுங் கானடை கொள்ளினுந் தெளிவாற்
பீரி னல்லக மாகவு மவ்வகப் பீடச்
சாரி லுன்னைய ணைந்தவ னுகவுந் தமியே
னூரி யத்திதாட லங்கிடு மாறரு ளரசே. க.

அண்ட கோடிக ளனைத்தையுந் தன்னுடை யாற்றல்
கொண்ட கர்ப்பமுள் வைத்தது விதுவெனக் கூறுங்
கண்ட மில்விபு வாயிருந் துளபடி காக்கும்
பண்ட மாமுன தருளெனைப் பரிந்துகொ ளாதே தா. உ.

நினது நீக்கமி னின்மல பூரண சித்தா
மனக சத்திசு தந்தர வினருக் கருளுந்
தனது தன்மையி லொருரு வென்றுள வதுதா
னெனது நெஞ்சறிந் தருள்புரி யாதுகொ லெந்தாய். கூ.

உன்சு தந்தர வொளியுறழ் வசைவினி னுள்ள
வென்சு தந்தர முன்னருள் வயப்பட லென்றிரு
புன்சு தந்தர வுயிர்க்கருள் புரிவிழுப் பொருளை
யென்சு தந்தர வுயிர்த்துணை யேயரு ளிறையே. சு.

மன்ப தைக்கொரு மன்னுள தன்னவெவ் வுயிர்க்கு
மன்பு டைத்தனி யிறையென வுள்ளவுன் ஞான
மென்ப தைப்பற வாற்றிடற் குன்றனக் கென்னு
மென்பு ரப்பதி யம்புதி யென்குக தேவே. ரு.

ஆத்து மாக்குழு நிமித்தம தாயுள கருணைக்
கூத்து நல்லருட் கூத்தென வுன்றனைக் குரங்கும்
பாத்தி யச்சிறி யேனையு மாடிடப் பணுமே
லூத்தை மேனியு ளென்செயு மாறென யுரையே. சு.

ஆட்டுக் காரனு நீயுன லன்ப ரவாவு
மாட்டுக் காரனு நீநிலை பேறென வழுத்தோர்
வீட்டுக் காரனு நீமற வாதுனை விரும்பென்
கூட்டுக் காரனு நீயெனைக் கோடியென் குகனே. எ.

உன்னைத் தஞ்சமென் றுள்கிடு வாருயும் பாக்கா
லன்னைக் கன்னைய னுவள வொள்ளரு ளாக்கந்
தன்னைத் தந்திடு மென்னுயர் தற்கொடை வள்ளா
லென்னைக் கொண்டொரு தன்னையி கைத்திட விசையே.

வித்தை யேதுமி லாதமும் மலமருள் விரிவாஞ்
சத்தி லாச்சல மாநச மில்லொரு சாங்குச்
சித்த மானதை யீந்தெனை யாளுதி சிறியேன்
கத்த னேகரு ணைநிதி யேகுக கண்ணே. கூ.

சந்த தக்கலி யாணகு ணங்களைச் சார்ந்தே த
யெந்த ஞான்றுமு னின்னரு ளேற்றுய விணையில்
சந்த மாலிக டெரித்தவன் றனக்குவ கையுடன்
றந்த பேறெனக் குந்தரு வாய்நிரஞ் சனனே. கூ.

உலகநோக்கினர்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

உலக நோக்கிறை ருன்னை யே
விலகி நோக்கல்போன் மெய்ம்மையா
லுலக நோக்குரு துன்னை யே
யிலகி நோக்குவ தென்றை யே. க.

உன்னைப் புல்லியின் புற்றிடார்
மீன்னைப் புல்லியுண் மெச்சல்போ
லென்னைக் கொள்ளுனை யேகலந்
தின்னிக்கென் றுன லென்றை யே. உ.

காய மெய்யெனக் காமுறுந்
தீப நெஞ்சது தீந்துசெய்
பேயர் பிச்சுளர் பெற்றிரா
னெயு மாறரு ளெந்தை யே. ங.

நாக வள்ளுமந் நயனமு
மேக மானதை யியையவே
பாக நானுமார் பரிசுறற்
கேக னெயெனு ளிலகியாள். ச.

உணரு மாதனு முடலுமே
புணரு நேரொனப் புரிவினை
லுணரு நானுனை மறப்பினைற்
புணரு மாறருள் புரிவையே. ஞ.

அவனி யின்மல மாதனிற்
சிவனி யுள்ளதொத் தேசிகாக்

கவன நாலுனைக் காதலாச்
சிவணு மாறருள் செய்யையே ய. சு.

மதுவுண் மாமலர் மந்திபோன்
மதுர மாமது மாந்திநா
னதுல வம்மல ரல்கவோர்
புதுமை யீதியென் பொன்னையே ய. எ.

இடரி லென்குக னேயுனை
டுடற லப்பத மொப்பவே
தொடரு நானனி தேயுமா
படரு நீயருள் பாலியே ய. அ.

உயிர்க ளெத்துமோ ரொப்பிலா
யயிருந் தாலுவு மன்னவே
செயிரின் றுன்னெடு சேர்ந்துநா
னயிலு மின்பளி யாயரோ. சக.

அகியு மங்கியு மன்னவே
திகழு மத்வைத சித்தியீ
புகழு னுங்கவிப் புந்தியான்
பகவ னேகிரு பாலவே. கo.

பரஞ்சுடர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமுடிப் புலவர் புகழ்ந்திடு காஞ்சிப்
புராணமெக் கலைக்குமென் றாக்கி

லோமெனுஞ் சொருபஞ் சதாசிவன் செவ்வேட்
குரியதென் றணிவிழுச் *சுருதி
யேமுறை யிடுமென் றோர்ந்திட விளக்கு
மியம்புமவ் வோச்சொரு பந்தான்
றோமுயிர்க் கருள வுளதல வோவென்
றோத்திரங் கொள்பரஞ் சுடரோ. க.

தமனியன் றிருமா லுருத்திர னீசன்
சதாசிவ னுயவம் மும்மந்
தமமறு விந்து நாதமாம் வியட்டி
சாற்றிடு தாரமுள் ளடங்க
வமலவோஞ் சமட்டி தாரக மாயு
மதீதம தாயுநின் றிடுமுன்
விமலவாழ் விந்த வாக்கையா டினையு
மேவுமோ சொல்பரஞ் சுடரோ. உ.

எளிதென விழைக்குங் காரணங் குறித்தீத
யிலீலையென் றுரண மியம்பு
மளிகாணின் றெழிலோ னைந்தணுட் கடையா
மறுக்கிர கந்தமி யேற்காங்
களிதர விந்த வுடலொடு முறுமோ
கழறுதி யென்னுயிர்த் துணையாங்
தெளிவுடைப் பரம சுகமெனு மறிவுச்
செல்வமே சிவபரஞ் சுடரோ. ங.

உதயனின் சுநிதி தனின்மைப் பூக்க
ளொன்றலர்ந் தொன்றுசாம் பிடல்போற்

---

* இந்தச் சுருதி "சுப்ரமண்யோம்" என வெழுக்குஞ் சாமவேதசுரம். கடவல்லி, மாண்டூக்யம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகையெனு முபநிடதங்களினும் ஆதித்யபுராணத்தினும் பிரணவசொரூபம் பரமசிவனென் றுரைக்கப்படும்.

சததமு முனக்கோர் விகிர்தமில் லாதுன்
சந்நிதி யருட்டொழி லாலே
யிதமுடை யுயிர்க ளுதித்திருந் தொடுங்கு
மென்பதி னன்விடு தலையாம்
பதபதிப் பிறவி யொடுமுறு மோவென்
படரறுத் திடுபரஞ் சுடரே. ச.

நின்னையே கருதி யுருகிடா வென்பாழ்
நெஞ்சருக் கோவுழப் பிரும்போ
வன்னக நைக்கல் லோகருங் கல்லோ
வச்சிர மோதுவர்ச் சிலையோ
கன்னக மோகற் கிட்டமோ வயிரக்
கட்டையோ பாறையோ வென்னப்
பன்னிட வைமையா வன்மைகாட் டிடுமேற்
பார்ப்பமே லுனைப்பரஞ் சுடரே. ரு.

புகர்முக மோவன் கடவுளே கறங்கோ
புனற்சுழல் கீடமோ குயவன்
றிகிரியோ காற்றோ டெண்டிசைக் கடலின்
சிகர மோவெனப் புகலப்
பகர்முகத் தீதசென் றலைந்துழி தருமென்
பாழ்த்தநெஞ் சோவுனை நேடும்
விகிர்தமில் கருணை யாற்றடுத் தாள்வி
ரைவிலாய் வென்பரஞ் சுடரே. சு.

மனமெனுங் கருவி வாய்த்தநா டொடுத்து
மகிடை வாழ்நையிற் பழகிக்
கனமரு ளடைந்த நெஞ்சினுக் கேது
கழுமினு முனையது பவத்தை

நினைவுறு பாச வாசனை நீத்து
நிற்பது மிகவரி தன்றே
வனகநின் னருட்பே றண்ணிடி னதுவீ
வாமதை யளிபரஞ் சுடரே. எ.

ஓர்பொழு தேதாங்கு முயர்நினை வான
தேர்பொழு தின்மையா மாயி
னேர்படு ஞான நிட்டையி லெவணை
நிலைத்துணைக் கூடிடு வேனீ
சீர்பணி யாளத் திருவுளஞ் செய்யாய்
சிதம்பரப் பெயரிய வெம்மா
னுர்பணித் துதித்த வோர்குக தேதேவ
ஞானமா யகிர்பரஞ் சுடரே. அ.

நிதனமும் பிறப்புங் கொண்டுழி தருநா
ளின்னது பூரணப் பேறு
சததமு மிந்த வுடம்பொடு முறநின்
றனியருட் செயலிழைக் காதேற்
சிதடரை யினமுங் கருமபா சத்தாற்
சிமிழ்ப்புற வாவதே வென்னப்
பதறிரு லவணை மிலையென நீதான்
பணிக்கொரு தேதாபரஞ் சுடரே. கூ.

உன்னையு மறியே னுன்னையே யறிந்தா
ருறவையு மறிகிலே னுறவோர்
மன்னிட னதையு மறிகிலே னறிந்த
மைந்தர்சொல் வசனமு மறியே
னென்னரா னிருக்க வைப்பையே லெளியே
னென்செய மாட்டுவே னெங்கோ

லென்னுமெய் யருணைப் பேருளா னகக்க
ணிருந்தசன் மயபரஞ் சுடரே. கo.

மதியுங்கருளும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மதியுங் கருளுந் தெரியா வணைமுன்
மறையும் படிகருணை
நிதியென் றுளவெம் பெருமான் வரநீ
நினைநின் செயல்விடினென்
மதியென் றுளவுன் பெயரோ டிடமே
மடநெஞ் சுடைமருளா
மிதியென் றுநவின் றிடுவே னதனை
லிறைநண் புறுமனனே. க.

உயிர்நன் பெனனும் படியென் புடையன்
பொடுநின் றிடுமனனே
செயிர்கொண் டசடஞ் சலமென் றறையுஞ்
சிறுபுன் மையினையுரு
துயர்வண் டிடமென் றிணிலெங் குநிறைந்
தொளிரொங் கடவுளையே
யயர்வின் றுனலின் றுவுமொண் டலமென்
பதினின் றெணுதியரோ. உ.

தேசுக் குகனைக் காணற் கெனமெய்த்
தீரத் தொடுகருதாக்
காசுற் றலையிற் சிர்கெட் டழிதுர்க்
காமக் கழுதையெனப்

பாசத் தனைகெட் டோடக் கணுநற்
பாகொத் தவுனையெ
லேசுற் றவசைக் கீருக் குணுழைத்
தேதசப் படுமனனே. ங.

பூசிக் குநர்கட் கேகட் டுடைநற்
பொருளைக் கடியுறவே
யீசிற் பரமெய்த் தேதவைக் கொளவெற்
கிசையப் பணும்வகைநீ
பாசத் தொடிழைக் காதற் பநசைப்
படுகர்க் குழிவிழிநேர்
காசுக் குமதிக் கேகனிப் புவியிற்
கருதிக் கொளுமனனே. ச.

மறலென் பவனின் செயன்மங் குறவென்
வழிவந் துளமனனே
விறனந் திழிவுஞ் சொலுமென் பகையும்
வினையுங் தெருளுடைநீ
யுறலின் றுயவென் றிடிலெம் பரனென்
றுளகந் தனையுளுளே
பிறழும் படியுந் தியினின் றசைவும்
பிசகுஞ் சிகநினையே. ரு.

வீடென் றநலன் காணும் படிமன்
மிசையன் புடையலா
மீடொன் றிலிருந் தேதவென் றுளவென்
னிறைவன் றனவிதியாய்
நேடுந் தொழில்கொண் டேடநின் றிடவென்
னினவென் றுளவொருநீ

பாடின் றுவெறுஞ் சோர்வுந் துயிலும்
பனைன் மேறுபறைமே ய. கூ.

லகிற் சபலத் தொழில்பொய்த் துளரா
ருளமோ வவர்வறிமே த
யலைபற் பினைப் பனல்கட் டுைாயீ
தறநீ யருளிறையா
யிலகொப் பிலறக் குகனுத் தியுரு
திழியா தரமுறினுன்
சாலிழுக் குகளுற் றவியத் தடையோ
துணிவா யறைமனமே ன. ள.

நிபென் னேசன் ருனென் றேறன்
னேயஞ் செயுமெனநீ
தாயின் பீயென் ரைன் பாருந்
தூவின் டலைவணேமே ய
காயம் பாழுன் னேமஞ் சோடுங்
காணும் படிபுரியா
தாய்வம் பிருஞ் சாரின் மாதுன்
பூருந் தெரிமனமே ன. அ.

னலிட் டமுடைப் பிரமப் பொருளா
டெனையொட் டிடவிருமே ன
கனிட் டையினத் துவிதத் தொழின்
கருதிச் செலும்வனாரா
னினதெட் டுநடைக் குனையொட் டவிடே
னென்றிட் டுழிதருவே
னெனினத் தனுரைப் புரியிற் றொடர்வே
னிதுகட் டமிமனமே ன. கூ.

தெருளுற் றுயருத் தியினைப் பெறலே
திருமும் படர்மனமே
யருணைப் பெயரற் கிதயப் பொருளா
யணியும் பரினிறையா
யருணட் புடையர்க் கருடற் பரமா
யவிமொம் பரமனமே
யிருளற் றுநினைத் திடுபொற் பிலரா
னினனும் பதரமியே. ௧0.

காங்கேயம்.

கலிநிலைத்துறை.

காங்கேய மெனவெங்கு மொளிர்கந்த
குகீதவ கருதென்னே
நீங்காத வுயிருன்னை மருவுங்க
ரணமாக நிதம்வையா
னங்காத வணம்வந்து நலவின்பு
தரவேயு னிருதஞ்சிலே
யாங்காண கொளவேண்டு மனனென்ற
வெனதாண வுனகொண்டீரா. ௯.

சரதஞ்சொ லவிருந்த மறைசந்த
தமிறைஞ்சு சவிமன்றிலே
பரதஞ்செ யுமந்த வருளின்ற
லவவெங்கள் பதியென்றுளா
யிரவும்ப கலுமென்ற னுயிருன்ற
னவிரும்பு கிறதந்தவா
றுரனன்பு புரிகிஞ்சின் மனனென்ற
வெனதாண வுனகொண்டீரா. ௨0.

கிலமொன்று மிலகண்ட பரகந்த
வருண்மஞ்சு கிளர்சம்புமேவ
கலகஞ்செ யெமன்வன்சி லதர்வந்து
விடுமுன்சு கமடைந்தூதை
டிலருங்க திவிரும்பு யிரைவந்து
கொளவன்ற னிருகஞ்சிலே
மலரன்பு புரிகிஞ்சின் மனனென்ற
வெனதாண மறைகொண்டீரா. ஈ.

அளவஞ்ச னமிலம்ப ரமெனும்பெ
ரியதேவ வளிகொண்டுநீ
தளென்ற லெவன்முன்பு சொனதுங்க
நெறிகூடு தலையிங்நீன
யெளியன்சி ரமமின்றி முடியும்ப
டியபேத விருகஞ்சிலே
வளரன்பு புரிகிஞ்சின் மனனென்ற
வெனதாண மறைகொண்டீரா. சு.

தன்போட வளிகொண்டு தொழுதாண்டர்
முதலென்று சொலுமெந்தையே
யென்போலி நினைவன்சி யறிகின்ற
திலையேலு மெனதன்பையே
நன்காக வுனியென்ற னுயிரின்பு
பெறுமாறு நகைவிஞ்சுநீ
பன்போடு வரவேண்டு மனனென்ற
வெனதாண வறைகொண்டீரா. ஞ.

வியனை சுகளான நடராஜ
மகதேவ விபுவென்றவாண்

மயமேவ மகமேதவ வெனதாவி
யுனைமேவ மயல்கொண்டதா
னயமாயவ் வணமாள விதுகேர
மருளாமு னலநெஞ்சிலே
யுயராணை கொளவேண்டு மனமென்ற
வெனதாண வுனைகொண்டீரா. சு.

தொழுநார்ர் குறைவிட நடமாடு
குகமேதவ சுகமுன்னியே
யழுமேமழை யினதாவி நினைமேவ
வெனைமேயவி யதிதுன்பமே
யெழுமாறு செயநீயு மிகமோன
மடையாம லினிநெஞ்சிலே
முழுநீழல் கொளவேண்டு மனமென்ற
வெனதாண மொழிகொண்டீரா. எ.

பதியாய குருராய நடராய
வழுபாலர் பயசுண்ணல்போ
னிதமேய முடனேவு னவிடாது
நினைநேசர் நிஜவின்பமே
யிதமேவு மடைவார்க ளதனுலென்
னுடைநாத னிடர்யாவுமீண்
டதமாக வருளீதி மனையே
வெனதாண வறைகொண்டீரா. அ.

சருவேச பரமேச மகமேதவ
குகமேதவ தகைவென்பதே
பெருமேகழை யுளுமாறு புரியாது
விடினுவி பினும்வையுநீ

கருமாளை யதும்வேதை தருமாயி
டையனது தரமென்னையா
மருளாடு மருளீதி மனைய
வெனதாண வறைகொண்டரோ. கூ.

நாளைய மொடுசந்த தமிறைஞ்சு
பரமேச நலநின்னேய
தோனுத னெனநெஞ்சு ணினிகொண்டின்
னநுபூதி சொனவன்பனு
லாலவ னவெழுந்த செயுளின்கண்
ணுளபேறெ னணுவங்கொளாத்
தானுக வருள்கிஞ்சின் மனனென்ற
வெனையாளார் தையகொண்டரோ. கo.

வேதா.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இந்துவதி கிடைக்கடவட் குபதேசஞ்
செய்தகுரு விருங்கோ லத்தைப்
பந்துரமார் திருக்காட்டா வூரகத்து
ரோமனென்பான் பரிந்து நோக்க
வந்துதரி சநந்தந்த பெருங்கருணை
யென்னையுமோர் வழியன் பாக்கிச்
சந்ததவின் பூட்டாதா நான்வணங்கும்
பெரியநிரந் தரவே தாவே. கூ.

பூசுரப்பிர் மேந்திரற்கு மையநித்ய
நாதனுக்கும் புகழ்த்தா ளாளத்

தேசுடைய சொன்னகுத்த லெடிகடையாம்
வசுமந்தன் சேசர் கோற்கும்
பேசருமா வினன்குடிக்க ணைநுக்கிரகஞ்
செய்தவருட் பெருக்கந் தானந்
தாசனென வென்னையுமிங் கெண்ணுதோ
நான்வணங்குந் தனிவே தாவே. உ.

உதிப்பிருக்கை வளர்கைதிரிந் திடல்குறுக
னசித்தலென வுரைக்கு மாறு
விதப்படுவி காரமொழிந் திருக்குநினைச்
சிவணுதம் மிகையா மாறு
மதிக்கவுள வுடலுடையேன் வாழ்வதெவ்வா
றுன்றனைப்பேழ் மருவா தானை
வெதிர்க்குமுயிர்க் குத்தகையோர் விடுவார்கொ
ணுன்வணங்கும் வியன்வே தாவே. கூ.

கண்ணெதிராம் விடயத்தீ தகருத்தழுந்து
வதுபோலக் கடவு ளாமுன்
கண்ணழுந்தி லெந்தவுயிர் புரியறுத்தின்
பெய்தாதக் கருத்தை நாடிய
னண்ணுவது மெஞ்ஞான்றே பசிதாகஞ்
சோகமுட னவையார் மோக
மண்ணுசரா மரணமெனுஞ் சுடர்மியற
வுய்வதென்றே வருள்வே தாவே. சு.

எங்களுடை யாக்கமதற் குரியபொரு
ளின்னுடைய விணையே சில்லாத்
துங்கவித யப்பேழைக் கண்ணுளதஃ
தெய்தாதேற் சுகவாழ் வோங்கற்

கெங்கிடனுண் டாகுமந்த விரும்பேழை
யெனதன்புத் திறவு கோற்கீன்
டங்குலவத் திறக்காது மிருப்பதுண்டோ
நான்வணங்கு மருள்வே தாவே. ரு.

இன்னிதயப் பெரும்பேழைக் கென்னதன்புத்
திறவுகோ லியையா தாயி
னன்னருற வியையவனை நறுங்கருமா
னின்னையன்றிங் ஙகர்மீ துண்டோ
பன்னுதியப் படிவனையுந் தொழிற்காய
கூலிதரும் பவுள்சு மில்லா
வென்னெளிமை யறிந்துதவு வாரிநுனர்
நான்வணங்கு மிடைவே தாவே. சு.

மெய்யிதயப் பேழைதிறந் தரும்பொருளை
யேற்றுனும் விருதாப் புத்தி
செய்தழிக்கா தோம்பியநு பவிக்குமுயர்
புத்தியையுந் திடமா யிந்தீத
யுத்தியென நீபணித்தா லன்றுநா
னுய்புநிலை யுண்டா மத்தைப்
பொய்புடையே னேற்பதெந்த ஞான்றுமோ
நான்வணங்கும் பொருள்வே தாவே. எ.

இவ்வுகத்தின் மனுப்பதடி யென்னையன்றிப்
பிறிதாருவ ரிருப்ப தாக
வெவ்விதத்துஞ் சொலவிசையா தாலுனு
முனதருள்வாழ் வினையே முன்னுங்
கவ்வுடைமை யொன்றிதுநா ளெய்தியதா
லுய்திபெற்றுக் களிப்பே னென்னைச்

செவ்விதினுண் மகிழ்கின்றேறன் றிருவுளத்தி
லெப்படியோ தெருள்சேவ தாவே. அ.

நலிவிலருட் சித்தாந்த மரத்திலிலை
கொய்சேவேனு நனைகொய் சேவேனு
கலிகையலர் கொய்சேவேனு விளவடுவைக்
கொய்சேவேனு காய்கொய் சேவேனு
பலிதமுள பழத்தினேய கொய்சேவேனு
வருளாலப் பழம்வாய்த் தானும்
பொலிவுகண்டு மகிழ்சேவேனு கனியவண்டு
மகிழ்சேவேனு புகல்சேவ தாவே. கூ.

பொருணையமும் பதநயமும் பொலியவரும்
புகழ்ப்பாக்கள் பொழிந்த வெம்மா
னருணகிரி தனைச்சும்மா விருத்தியவொர்
புலத்தினையு மமரு மாறீண்
டருணலநல் குதியடிய ரருந்திருசேவ
பெருங்குகனே யமல யோகத்
தெருணகையே யிருள்பிளக்கும் பருமணியே
நான்வணங்குஞ் சிவசேவ தாவே. கo.

மாணிக்கவாசகர்.

கலிவிருத்தம்.

மாணிக்க வாசகர் சேபாற்றிசொல் லகவலிற்
சேகாணிற்கு மாயையின் வாதியைக் குறைகுயின்
ருணட்பு மார்க்கமி தாமெனக் காட்டிய
மாணத்திதள் ளாறெற்கும் வாய்த்ததுன் னருளே. க.

சரியையின் முசருங் கிரியையி னன்பரும்
பரியுடை யோகவம் பாக்யரு மேனிலை
யரியசித் தருமெனை யாண்டரு டேவவுன்
பெரியசித் தானறும் பேறுறு பவமோ. உ.

சகவுடைச் சைவபு ராண*வொண் சங்கிதை
துகளுடைச் செம்புற ழாத்துமன் றாச்சிவ
விகதநற் பூசையின் மேற்பொரு ளாவனென்
றிகலறப் பேசுமவ் வாறரு ளிறையே. ங.

†சண்டள னுயினுஞ் சிவவெனச் சாற்றிடும்
பண்டமு ளானெனி னவவெடு பறைகுக
வொண்டர வேபவ னுடனுறை குகவென
‡முண்டக மோதிய முதமெனக் கிலையோ. ச.

சோதனை மேலெழிற் சொன்னநற் புந்தம
தாதலொத் தேதயெனை யல்லகண் டநிமிரும்
பேதகத் தாற்பரிட் சிக்கினும் பிறகருண்
மோதம தாமெனச் சூழ்வதென் முடிவே. ரு.

மாமையில் காமமும் வெகுளியு மயக்கமு
மாமொரு மூவகை யாசகன் றுனதருட்
சேமனஞ் செய்குநர்க் கூழிய மிழைப்பினுந்
தேதமுதம் வாய்க்குமன் றேபர சிவமே. கூ.

---

* ஒண்சங்கிதை=ஞானசங்கிதை உ-ம் அத்தியாயம். செம்புபோன்றவன் ஆன்மாவென்று சித்தாந்தநூல்கள் அறைவதைத்தானே இப்புராணமு மொப்புகின்றதென்பது கருத்து. ஆயின், செம்பிற் களிம்புபோல ஆணவமலமும், செம்பினுற்றம்போலக் கன்மமலமும், செம்பிற் செம்மைபோல மாயாமலமு முடையவன் ஆன்மனெனப் பொருள்விரித்துக் கொள்க.

† சண்டானன் சண்டனெனக் குறுக்கும்வழி குறுக்கல் விகாரம்.

‡ முண்டகம்=அதர்வணவேத முண்ட கோபநிடதம்.

மிழற்றுமுக் காசெனும் வேட்கையு முவட்டலு
மிழுக்குறு மாக்கையை யேணுயி னெனக்கொளுங்
கொழிப்புனை கூறிடு மயக்கமுங் கூடினர்
விழுத்திரு மேவலெவ் வாறருள் விளைவே. எ.

மாழைமிகாள் ளாதமெய் வாலுறழ் வோர்நெடும்
பீழைமிகாள் ளாதநின் பேறடை வார்வெறுங்
கோழையி லுலருட் கோலமி லென்னுற
மேழைக ளேதுசெப் வாரரு ளிறையே. அ.

அழகின வாயபெண் ணுசையி லேநிதம்
பழகினர் போலருட் பாங்கினின் றுடனாரு
கிழமையற் கியுமார் கேண்மைகொண் டாளுதி
நிழன்மலி மீக்குக னேயரு ணிதியே. கூ.

வில்லிபுத் தூர்ப்பெய ராழ்வனின் வீறிறக்
கல்வியி லில்வென்று காதளித் தாணுடை
நல்லருட் பாப்பொரு ளேயரு ணையக
வல்லவை மாய்த்துயு மாறனக் கருளே. கo.

ஆ திருப்பா - எoஉ.

அறிவேன்.

கலிநிலைத்துறை.

தேசிக மன்றி லேநித நின்று தேயாது
பாசிக ளின்ப மேமிகாள வென்றன் பாலாடு
மாசில கண்ட தேதிவெ னுமென்றன் வாலீச
ஞாற வென்கண் மேவுவ தென்றோ வறியேனே. க.

கோளறு நெஞ்ச மேகிள ரன்பர் குறைபோயெந்
நாளுந லின்ப மேமிகாள வென்றின் னடமாடு

காளுடை யெங்கு மாநிறை யென்றன் சருவேச
ளுளுடை யென்கண் மேவுவ தென்றோ வறியேனே. உ.

தோலுமெ யும்பு மேமதை நரம்புந் துவர்நீருங்
காலுடன் முண்ட மாயபொய் யங்கங் கழிவாமுன்
காலுட னெஞ்சு மோய்வுற வொண்செங் கதிரோனன்
பாலுளு மென்கண் மேவுவ தென்றோ வறியேனே. ங.

மருளுடை நெஞ்ச மதுகொடி யம்பென் மறையாவுந்
தெருளுடை யின்சொல் லெனநனி கொண்டோர்சிவ மேவ
வருதிய மன்பா வெனவுரை தந்தாண் மதிநாத
னருளுட னென்கண் மருவுவ தென்றோ வறியேனே. ச.

எளிமையு மின்றி யிருமையு மின்றி யிடையாகிப்
புளிஞரொ னைந்து பெயர்பொருபுன்கண்பொலிநோயெல்
களிகொள வென்று நிதநினை கின்ற கதிரோச
னளியுட னென்கண் மருவுவ தென்றோ வறியேனே. ஞ.

வேர்மல நீங்க வேவினை நீங்கும் வினையேகப்
பேர்விய நீங்கு மேமய நீங்கப் பிணியாய
சூர்விடு மாண்டின் பாமென வோங்கெந் துறையீச
னர்மன மார்ந்தென் னுடனுளனான்றென்றறியேனே. ட.

மானல நச்சா வினவி னைப்பேய் மதிபோல
வீணைசை யைப்பே ழாகம தித்தே விழுவினின்
கோணல கைத்தே வாவுளி கைத்தாள் குகதேவ
ணுமை துற்றே மேவுவ தெக்கா லறியேனே. எ.

தவநிலை கட்கு நவநிலை கட்குந் தலையாமோர்
சிவநிலை புக்கின் னழுதுனை நச்சுஞ் சிறியேனின்

பவநிலை யெற்றும் விறலுடை யத்தன் பரமேச
னவகிலை பற்று தணவுவ தெக்கா லறியேனே. அ.

பாசமி லுசி லாயது மூரிப் படிமீதா
ரூசலி லாம லேயுறல் போலென் னுழல்போத
நாசம தாய்மா தாரக மாக நடுவீச
ணுசற வேயென் னுடனே நாளை தறியேனே. கூ.

பிசியில தீதம் பெறவரு ளாலெம் பெருமான்மே
லுசிதம தாகும் புகழ்சொன நாநன் குடையானின்
சுசியுள மேலன் றெளிரிய தூய்வின் சுடர்சோதி
யசிபத மேவுவன் றணைவதெந் நாளோ வறியேனே. கo.

வியோமபிரான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரிமுக னிழைத்துள சிசுவதைப் பாதகம்
பாற்றிய தையபுடை யாவினை வருளாம்
பெரியவ ளெவனவர் சுதனெவ னேனைய
பிராணிக டொறுமிருந் தசைப்பவ னேவன்
பரிவுட னெனக்கருள் புரிகுது மென்றருட்
பறைபகர்ந் துளவவ னேயென வுணர்ன்
கரிசற வணைத்தருள் பகுக்குதி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ரானே. க.

மனக்குசை பூட்டிய விந்தியக் குதிரைகள்
வாகுபொ ருந்திடத் தொடுத்தொரு புத்தி
யெனப்படுஞ் சாரதி விடயம தாந்தடத்
திடைநடத் திடுமுடற் றேரினி லுள்ளா

ருணைக்கரு திடலரி தாகுமந் நேர்க்கெனை
யொருசிறி தேதனுமொட் டாமலுன் முகமாங்
கனத்தட மேனடத் தாயென திருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராமே. உ.

பாற்கடற் பிறந்ததந் வந்திரி தனையுடற்
படைத்துளர் யாவரு மருத்துவ ரைக
ளிவற்கமுன் னேர்ந்தது போன்மலப் பிணியின
மெவ்வரு மாமருத் துவனெனு முன்றன்,
பாற்கனி வாமொரு தையையினை யேற்றுயும்
பாங்குள ராகலி னஞ்ருடை யேனைக்
காற்கடி யேனும்வி டாதளி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராமே. ங.

பயக்கடற் பிறந்துள வரம்பையர் தோளணை
பரிவினைக் கருதிடா தமுதினைக் கருதி
நயப்படைந் தனர்சுரர் தைத்திய ரவர்நல
நாடிநன் கிழந்தன ரதுநிகர்த் தறிஞர்
துயர்ச்சகம் வேண்டுரு தருட்சுகம் வேண்டுவர்
சூக்கமி லாதமற் றவர்சக முகப்பர்
கயக்கதி கருதினைக் காத்தரு ளிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராமே. ச.

பற்றுழி வாதுவல் வாசநா கூடியமுநற்
பரவுணர் வாம்பர ஞானமு மடங்கி
நிற்றலென் றேறுதிடு முண்மன நாசமு
நிலைத்தவர் மீண்டுதி யாவென வோத்துச்
சொற்றவா ருருள ரோவவ ரோநினைச்
சேர்வற வடைபவ ரிதைபறை யாளி

கற்றநான் சேரவு மருளென திருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராசன. ரு.

யாதொரு பொருளினை யநுசரித் திருப்பது
மியாதொரு நினைவினுக் கேதுவா யுளதும்
யாதது வெதொடர் வாசனை யாமது
வேநல தூய்மையு மலிநமு மென்ரு
மேதமி றாயது வீட்டுநிட் டையதா
மேசு மலிநம துதிப்பிறப் பாகுங்
காதலித் துளநல தீதியென் னிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராசன. கா.

பிராணனி னசைவொடு வாசனை மலிநமும்
பீஜம தாமதின் முளைத்திடு சித்த
மராகவ ணைக்கம தாமிதை யெசர்மறை
யதிர்த்திடு முறைமைபீ ஜாங்குர மென்ரும்
பராவிய விரண்டினி லொன்றவிந் திடுமெனிற்
படித்திடு மந்தவி ரண்டுமென் றறியென்
காளமெ லாமறுத் தருள்புரி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராசன. எ.

அகமன நாசந முருவழு மருவழு
மாமவை தமசொடி ராசத நசித்த
புகழுடை ஞானியி னிடத்துள வருவெனப்
புகலொரு நாசமற் றொன்றுவி தேக
சுகனிடத் திலிங்கவு டம்பொடுங் கிடுகையிற்
றாயசத் துளைசித் திடலிதை ஞான
ககனெனு நீயெளி யேற்களி யிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராசன. அ.

மனச்சுழ லெவணம டங்குமென் றடிக்கடி
மகிமிசை வினவுவ ரறிந்துயு மாறு
பனிச்சமு சாரம தாந்தரு வினுக்கொரு
பருத்தவே ராமனந் தலைப்படு போழ்தை
சனிக்கவொ ணாத்தடை புரிகென வாரணஞ்
சாற்றுழுங் கையுமறி வேனின தருளங்
கனிச்சுவை நுகர்ந்துய வருள்கவெ னிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராமே. கூ.

ஒள்ளிய வெயிற்றினை யெயிறுகொ டேகடித்,
தொண்டுக ளாக்கிட லுறுப்பினை யுறுப்பாற்
கிள்ளிய லந்தலை யயர்வது போன்முனங்
கிளத்திய மனத்தினை மனங்கொடு தடுக்குந்
தெள்ளிய மதியினர் பெறுநல மிவனையுஞ்
சேரவொ ரருள்புரி திருப்புக ழெம்மான்
கள்ளிறத் துதித்தகு கேசவென் னிருதய
கமலசிற் பரமவி யோமபி ராமே. கூ.

பொன்னவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னவையானருளாலேபுறஞ்செலுநெஞ்சையுள்ளிமி
மன்னிடப் பூரக மாக்கி மறுத்துவி டத்திடு காறுந்
தன்னிடம் வைப்பது தானே தனியகக் கும்பக மாமீ
தன்னரு மோனமெய் யோகி லுறுகணி லாச்சிவ யோகே.

கும்பக மாயதை நீக்கிக் குணமொடு விட்டவன் மீட்டு
மம்பக மோவுற வாங்கு மளவுமி ருந்சு வாபஞ்

சம்புறக் கும்பக மாகுஞ் சாற்றிதி லாதவர்க் கோங்குட்
கும்பக மானது மாற்றக் கூடுவ தன்றடி யானே. உ.

பாண்டிலி லாடிடு கூத்தன் பண்பென வெத்தொழிற்போது
மாண்டவன் ஞாபகந் தானை யப்புறக் கும்பக மாகு
மீண்டிதை யுள்ளொ லாரு *மிருவினை யொப்புள ராகி
மாண்டுதி யாநிலை கூடி மாணுடை மாக்கதி சேர்வார். ஊ.

இயலுமுட் கும்பக மாமே லிருதயக் கண்ணிருந் தேநன்
றுயர்பிர மத்துளைக் காறு மோடுவ தாயுயிர்க் காலை
யியக்குவ தாயிரு நாடிக் கிடையினி லுள்ளவொர் தீபு
மயர்வற வுள்ளமை வாகு மங்ஙனம் வாயுவு மோயும். ச.

வாயுவ யப்படு மாயின் வளருயிர்க் குட்டணை மோங்குங்
காயத னுணவ வாதி கரிசறு சீரண மாகு
மேயவ தால்ரச மூறு மீண்டத னுனல தாது
வாயது விர்த்திய தாகு மங்ஙன முள்ளறி வேறும். ஞ.

அப்பொழு தேணரு ளாலே யளப்பறு சென்மவெம்பாவந்
துப்புர வாய்மடி வாகுஞ் சொற்றிய கும்பகத் தேநல்
லொப்புட னின்றிடு போதங் கொடுங்கிய நெஞ்சது தானே
துப்பரு வாபரு ணைக்காச் சுலவலி லாவியல் பாமால். சு.

---

* இருவினையொப்பு = பாவமும் புண்ணியமுஞ் செய்தவருங்கால், தர்மநூல் கேட்டவிடத்துப் பாவமொழித்துப் புண்ணியம் புரிதலே தகுதியென்றும், ஞானநூல் கேட்டவிடத்து அப்புண்ணிய முஞ் சஞ்சமரணங்கட் கேதுவாகலின் அஃதொழித்து ஞானமடைதலே தகுதியென்றுங் கண்டு பின்னிரண்டிடத்தும் வெறுப்பு விருப்பின்றி நிற்குநிலையென்றும். இங்ஙனம் பரம கயிங்கரியங்களுஞ் செய்யொணாவோ வென்னின், அவைகளை ஈர்த்தலோகபோக இச்சையின்றிப் பரமேசரப் பிரீதி யாகச்செய்யலாம். இதுபற்றி, துயர்தீர்வதெவ்வாறு எனும்பதிகத்து அ - கூ - ம - ம் திருப்பாட்டு களிற்றெளிக.

சுலவலி னெஞ்சமி லாதேற் றுயிலுறு கேவல மாகுஞ்
சுலவிடு நெஞ்சுள தாமேற் றுனிநன வாமது தானே
கலையுரு வாமன மாகுங் கழறுமிரண்டுமி லாத
நிலவிடு சுத்தச மாதி நிட்டைவி ரும்பிடு வோனே. எ.

எண்ணமி றந்திட வேண்டு மென்பதிவ் வாறென வோரா
துண்ணினைவற்றகல்லேலய்ப்பவொன் றுமிலாததென்றுலோ
வெண்ணமி னித்தினை மூர்ச்சை யென்பன வுஞ்சிவ யோகா
யண்ணிட வேண்டுமிஃ தேதபா டாணம தம்விடு வாயே. அ.

நினைவற வோர்நினை வாகி நிற்கும தைச்சிவ ணுது
கலதறி வேதுமில் பாழ்த்த சயநமு ளான்வெளிநோக்கா
யநகசு கேசனைப் போற்று வானினு மிக்கெனத்தாழ்ந்தோ
னெனவறி வாயிறை யோக மேற்கவி ரும்பிடு வோனே.

உருமன மோய்ந்திடு தாறு முளநடு வேயிறை யோனை
யுருவம தாகுணி நாடி யுட்சென்று தாரக மேலே
யருமன மோங்குறு மேலஃ தருவென நாடுதி யான்ற
வருணையம் பேருடை யானி னடிகளி னல்லடி யானே. கூ.

சீர்சான்ற.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்சான்ற *பஞ்சருத்ர மைத மோயஞ்
சிறப்புடைய மான்டிக்ய மைத்ரா யண்ணி
யேர்சான்ற சாந்தோக்யந் தைத்தி ரீய
மீசாவா சியமுண்ட கஞ்சா பால

---

* பஞ்சருத்திரமிவம் குருமணியெனும் பதிகம் எ - வது செய்யுளாகிய.

நேர்சான்ற பிரகதா ரண்யங் கேந
நிகழ்பிரகஜ் ஜாபாலம் பிரச்நம் பஸ்ம
நார்சான்ற கடமென்னுஞ் சுருதி யெல்லா
நவிலுண்மை யேயெனக்கு நல்கெந் தாயே. க.

தாயருளைப் பேணிநிற்கு மெளிமேயற் குன்றன்
றண்ணளியொன் றில்லாமற் போமே யாயின்
றீயவருட் டூயவனே யார்தா னேடிச்
சிந்தைகலுழ்ந் தூலையாதிங் காத ரிப்பார்
நேயமுளார்க் கெளிவருநல் லன்பே யின்பே
நினைக்குநாளைக் கடைக்கணித்து நிறுவுந் தேவ
பேயனைய பேதைமைகொண் டூலையா தன்பாற்
பிடித்துவளைத் தடக்குதியென் பிரியா நட்பே. உ.

நட்புன்பா லுளதொல்காப் பியனூர் மாண்பு
நற்றத்தர் துராலிங்கர் செம்பூட் சேயர்
தெட்புற்ற பனம்பார தநங்கோட் டத்தர்
சிறந்தகழா ரம்பரவி நயத்தர் வாய்ப்பர்
பெட்புற்ற காக்கைபா டினியார் வையா
பிகர்வாம னத்தினனுஞ் சீடர் சேர்த்து
மொட்பவத்த னெனுங்கும்ப னிறையே யெந்த
னுறுகணிழித் துள்ளொடுக்கி யளாவிக்கொள்ளே.

கொள்ளுதியென் றேசெய்யென் மனுவைக் கேட்டுக்
கொண்டருளா திருத்தலாக னாகிக் குங்கா
லுள்ளபடி திரிகரண மொத்துச் செய்யா
வுலோபமா வெனைவையப் படுகின் றேனம்
மள்ளமின்மை யிருந்தாற்ற னென்செய் கேனுன்
மாண்டிணேயே யாதிற்குந் தஞ்சந் தஞ்சம்

பொள்ளெனநின் பேரருளிற் புனைத்திக் கோடி.
பொருவில்லாப் பரசுப்ர மணிய தேவே. சு.

தேவதைகட் கெல்லாமோர் தேவே நீத்தார்
தேட்டமுதே விட்டமுதே தேனே பாலே
பாவனவொண் சக்கையின் பாகே கண்டே
பரமவருட் கனியேயமுக் கனியே யன்பர்
நாவிலிருந் தினிக்குமதி மதுர வட்டே
நலிவற்ற வுன்னுணர்வா லுணர்வாக் காணிச்
சிவனுக்குஞ் சுதந்தரமாய்ச் *சித்தென் னுங்கீர்
சேர்வதுண்டோ வுனைத்தியருட் செல்வக் குன்றே.

குன்ற பரங்கிரியி னின்னைத் தானே
குரங்கினின்ற வறுமுனிவர்க் காசா னுய்ந்
நன்ற கரமலராற் காட்டி யாண்ட
நலனிற்றென் சேர்ந்தாரு ஞாலச் சூரி
னின்றடு வார்கொல்லோ வடியேற் கந்த
நினைவேறு களித்தருளென் னகம்பு றத்து
மொன்றுக நின்றென்னிற் கலந்து முள்ள
வொன்பொருளே யுயிர்த்துணையே யுறுதிப் பேறே.

பேறுடையார் பரவுமருட் பிழம்பே யெங்கள்
பேரரசே யாரமுதப் பெருக்கே பேயே
னூறுபல புரிந்தானுங் கழிக்கு நீத
முண்டோமுன் னெத்தனையோ கான்மா பாவங்
காறமிக் கயர்ந்தார்க்குங் கருணை கூர்ந்து
காரசகைத்து மதர்ப்பீந்தை யெனத்தொன் னூல்கள்

---

* இங்குத் தலைவனது சிறப்புநோக்கிச் சிற்றறிவான சீவசுதந்தரத்தையுக் தாழ்த்துரைத்தார்.

கூறுவதின் மேவிந்த யாண்டு மாக்கள்
குறைதீர்த்த தில்லைகொலோ கூறெந் தாயே. எ.

எந்தவிதம் பார்த்தானுந் தீர்வை யொன்மே ற
யெழுகின்ற ததுதானீ யில்லா தென்போற்
சிந்தையுடைச் சீவர்களு மில்லை யந்தச்
சீவர்கடா மில்லாமற் றலைவ னென்னுஞ்
சொந்தமுள நீயுமிலை யிந்தத் தீர்விற்
றுகளற்ற வுணையலியா மடமை யொன்மே ற
பந்தமெனும் பீழையதாப் பெருகிற் றந்தோ
பாழ்த்தமடம் பாறவுநீ பார்ப்ப தென்மே ரு. அ.

என்றைக்கு மென்னிலத்து விதமா நின்மே ற
யெனைநடத்துங் குகதேவ யேத மில்லா
நின்றகைக்குப் பொருந்துவண நானல் வாழ்க்கை
நீப்பின்றி யுறவேண்டு மின்மேறற் காலன்
றன்றிணிய புயத்தூத னென்பா லெய்தித்
தாவுடையோய் நீயெம்மா ளென்னுஞ் செவ்வி
யன்றிவனெம் மாளெனவே தடுத்தா ளன்புக்
கணுத்துணையு மொற்கமின்றிக் கருதிக் காவே. கூ.

காப்பையெனு முறுதியென்றன் கருத்தை நீங்காக்
கட்டாகு நீயுமந்த வாமே ற செய்வை
மாப்புரிவின் மேருருக்கானீ கைவிட் டானும்
வழுத்தெங்கள் பாக்கியமே நுன்மேமற் றோடம்
யாப்புடையேன் சொலத்துணியே னிதுதா னேயென்
யானார்நிலைத் தீர்வாகுந் தகரச் சேர்க்கை
யாப்பொன்று தெரித்தானி னிதயக் கண்ணை
யாமிகையெல் லற்றிருந்த செல்வச் சீரோ. கo.

நிலத்திற் பன்மதம்.

கலிவிருத்தம்.

நிலத்திற் பன்மத சாத்திர நீதிபோல்
வலத்துந் தத்த மதத்துணி வாகலிற்
பலத்த முத்தி யவாவுவர் பாழ்படா
நலத்த கால்கொள நற்கல்வி கற்பரால். க.

கல்வி யில்லார்சித் தாந்தமெய் கண்டருட்
செல்வங் கோடற்கொண் ணுதறி தீர்த்தன்பா
னல்வி வேகர்கற் ருய்ந்திருண் ஞாட்பினை
வெல்வ தொம்பெரு மான்றுணை மேவியே. உ.

கண்ணி ருந்து மிலாதெனக் காதிரண்
டெண்ணி ருந்து மிலாதெனக் கல்வியும்
வண்ணி ரம்புநற் கேள்வியு மங்கிலை
மண்ணி லாவர் மனமிருந் தென்பயன். ங.

*கல்லார் நெஞ்சினிற் கர்த்தனை மீச்சுர
னில்லா னென்றருட் பிள்ளை நிகழ்த்தலா
னெல்லா ருங்கல்வி கற்றுய்ம்மி னென்றுநாஞ்
சொல்லு ஞாயஞ் சுருதிப்ர மாணமே. ச.

†பின்னு வார்சடை யானெனும் பேற்றுப்பாத்
தன்னி லீசனைப் பேசிடார் தாநர
கின்ன றீர்ந்திட வேர்மறை யோதுவா
ரென்ன லாற்கலை கல்லாமை யேதமே. ஞ.

---

* திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளின் பொதுத்தேவாரம்.

† திருநாவுக்கரச சுவாமிகளின் திருவொற்றியூர்த் தேவாரம் ஆ - வது திருப்பாட்டு.

அற்ப வித்தையும் புத்தியு மாயுளார்
பொற்பு ருப்பிற நூற்சவை புக்குறிற்
சற்ப ராநந்த மெய்திடத் தாங்கொண்ட
வொற்க மற்றசித் தாந்தமு மோவுமால். கூ.

ஆத லாலிவ ரந்நிய நூலுளைப்
போத கங்களே வேண்டாது பொற்பிர
சாத மாக்கொண்ட தந்நெறி நூலுளைப்
போத கங்களே யெகொளப் போந்தவர். எ.

தையி *லாரமும் பொன்னுமோர் சாயலாத்
தெரித லன்னவே நூல்களுஞ் செப்பிலுல்
விரியும் பந்தமும் வீடுமா யுள்ளவென்
றரிய போத ரறிந்துண்மை பற்றுவார். அ.

உண்மைச் சாத்திர மொவ்வொன்று மந்தந்த
வுண்மைத் தீர்த்த ருரைத்தசெப் பாகலி
னுண்மை காணு ரவற்றைநன் கோதிலவ்
வுண்மைத் தீர்த்தர்மன் றுற்றது போலுமால். கூ.

கற்ற தாற்பய னென்பரன் காரழாப்
பற்ற வொன்றிரு வன்சான பண்டுளை
யற்ற மன்றது போற்கலை யாளரும்
பற்று வார்புக ழுத்தன் பரத்தையே. கூ.

---

* ஆரம்=பித்தளை.

புயல்வாழ்.

வஞ்சித்துறை.

புயல்வாழ் தென்மலை
யுயுமா சின்முகி
பயின்மா தண்டமி
ழுயர்பா டையரோ. க.

அருளின் முதலரன்
முருகன் முதமுடன்
மருளில் குடமுகிக்
கருள்செய் ததுதமிழ். உ.

திருவார் திரமிடம்
பெருமான் கொடையெனத்
*திருமூ லரறையுந்
தெருளா யுரைதரும். ங.

எல்லா மொழியினு
மில்லா வெழிலுள
வல்லா னருளிய
நல்லா ரியமியல். ச.

விழிபோ லிலகுத
மிழையா ரியங்களுக்
கெழுவா யெவனெனின்
மொழிவா யிலையரன். ஞ.

---

* திருமந்திரம் ஆகமச்சிறப்பில் "மாரியுங் கோடையும்" "அவிழ்க்கின்ற" என்று தொடங்கும் பாடலென.

மடனூ ளிமநுட
ரிடமூ ளையிடுசீநர்
வடபா டையர்திர
மிடபா டையையெளல். சு.

மூன்று நுவலலை
யான்சீறூர் களறிவுத்
தேன்றாக் குகளெலா
மேன்சீறு ளுளதமிழ். எ.

புகழ்கொண் ணுல்வரின்
மகிமைப் பாவெழி
றிகழ்தென் பாடையன்
றுகம்விண் மேலெவன். அ.

தெற்றங் கிளர்தமிழ்
கற்றின் கவிசொலி
நற்றெய் வதவருள்
பெற்றுய் வருரியர். கூ.

பெற்றுன் பறையனுக்
கற்றுன் வளைதமிழ்க்
கற்சீறுங் கிடுபுகழ்
சொற்று ணையேனை. கூ.

புவனமீது.

சாமவேதத்து வஜ்ரஸூசிகோபநிஷதார்த்தம்.
பதினன்தூரீக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனமீது முதற்கு லன்முதற்
புகலு நால்வரு ணங்களிற்

புகரி லாதபி ராம னன்றனை
முக்ய மென்று புராதநச்
சுவடி யாகிய மிருதி மாமறை
சொல்லு மந்தவொர் முக்கியத்
தோற்கு ரித்துளன் சீவ னுவுடம்
போதெ டுப்புள சாதியோ
நுவணை ஞானமோ கன்ம மோவற
னுவெ னத்தெளி யுங்கட
வுண்ணி யோர்க்குள தென்று மோருயிர்
நுழைந்த தேதகு நுழைவதாந்
தூவக்கு மெண்ணில வாத ரூட்டொரு
சொரூப சீவனம் முக்கியச்
சொற்கு ரித்துள னல்ல னென்றுமெய்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. க.

தேக மைந்தெனும் பூத மேமிகாடு
சேர்த்த தாய்ப்பிர கிருதியின்
செலவு நேரிடு மளவு மாறுட
தேக மியாவு மொரோவடி
வாக வள்ளன வாய்வ யோதிக
மழிவு நல்லினை தீவினை
யாதி பெற்றிகள் பொதுமை யாய்முத
லவர்மு தற்சதுர் வருணரி
னுகம் வெண்மை சிவப்பி யாமள
மஞ்ச னக்கரு ளெனும்வரை
வற்றி ருத்தலி னுலு மீன்றவ
ராக்கை மைந்தர் கனற்றுகாற்

சோக மேதரு பிரம கத்தியை
தொடர்ந்த தின்றத னலு*மெய்
தொழுபி ராமண னவ தின்றெனச்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. உ.

சாதி யொன்றி லநேக பேதக
சங்க முள்ளத னலருந்
தவமு டைக்கலைக் கொம்பன் மானினுஞ்
சம்பு கன்சுர நரியினுங்
கோதில் கௌசிக னவிர்சு சத்தினுங்
கோத மன்†முய லின்கணுங்
கும்ப மாமுநி கும்ப வாயினுங்
குசல வான்மிகன் புற்றினு
மோதி மீக்கொள் வியாத மாமுநி
யொண்ணு ளைச்சி வயிற்றினு
முறுக ணற்ற வசிட்ட மாமுநி
யூர்வ சிப்பெ ணிடத்தினுஞ்
சோதி ஞானம் விளக்க வந்தது
போன்ற னேகவர் தோன்றலாற்
றோற்று சாதியு முக்ய மன்றெனச்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. ங.

அரச ராதிய சாதி யாரினு
மற்ற மற்றவொ ருண்மையை
யாய்ந்து ளார்களும் வித்து வான்களு
மலகி றந்தெரி நந்ததாற்

---

* மெய் = தேகம். இஃது அப்பிரத்தியட்சமான வான்மாவைத் தன்னுருவாற் பிரத்தியட்சப் படுத்தி நிற்றலின் மெய்யெனும் பெயர்பெற்றுளது.

† கோவாகிய பசுவினிடத்தில் வந்தவர் கௌதமரென்றுஞ் சொல்வதுண்டு.

பரவு ஞானமு மப்பி ராமண
னன்று லாவு பசுக்களைப்
பற்று முக்கரு மங்க ளுஞ்சான
பாசர் கண்டொறு முண்டெனத்
தெரித லானவை யான டந்திடு
சீவ ரவ்வழி யாற்றிடுந்
செய்கை யாகிய கன்ம முங்கறை
தீர்பி ராமண னன்றுபொன்
சுரரும் விம்மிதங் கூர நல்குவர்
தொகையி றந்தவ ருள்ளதாற்
சுசிர்த தன்மமு முக்ய மன்றனைச்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. சு.

ஆசி லத்துவி தச்சொ லின்பொரு
ளாய்க்கு லஞ்சையன் முக்குண
*மாறு னச்சொல் விகார மூர்மிக
ளற்ற தாய்நிச ஞானமின்
பேசி லாத வநந்த மென்பன
வாயெ லாவுயிர் கட்குமுள்
ளிருக்கு மந்தரி யாமி யாயகம்
புறத்துப் விண்ணை வுள்ளதாய்த்
தேசி லங்கிடு மநுப வத்திலே
தெரியு மெய்ப்பொரு ளாயுள
தெய்வ மானதை யங்கை யாமல
கங்க டுப்பவே செய்கவாத்
தேசி டம்ப மகந்தை நீத்திதாவிர்
சுத்த சாந்த விலாசினை

* இந்த ஆறிகாரம் ஆறு ஊர்மிகளின் விவரத்தை வேதாவென்றும் ச - ச - ம் பாட்டு களாலறிக.

தொழுபி ராமண னென்று சத்தியஞ்
சொல்லும் வச்சிர சூசியே. நு.

இன்ன கூறிய நேரொ ழிந்து
பிராம ணத்துவ மெக்கணு
மில்லை யென்று மறத்து நூன்மறை
யெவ்வ மற்ற புராணமா
நன்ன ரோதித நாசமென்பன
நவில்க ருத்து மிதேசான
ஞான நிதய்வ மதைக்க ளங்கமி
லாத சச்சிதா நந்தமாய்
மன்னு மத்துவி தீய மாயதி
மாண்பு சேர்பரப் பிரமமாய்
மனது செய்திட வென்று மந்தவார்
வச்ர சூசி வழுத்தலா
லுன்னு நெஞ்சுடை யாவ ருங்கதி
யுற்று வாழலா மென்றுநம்
முயிர்க்கு கப்பிர மத்தை யேதொழ
வுவந்து வாருமெ யன்பரே. சு.

நாகராஜாவுக்குந் தருமராஜாவுக்கு நடந்த சம்பாஷணையினர்த்தம்.

மெய்ப்பி ராமண னியாவ னென்று
விணய நாக விராஜன
மெய்த்த தன்ம விராஜ னிணக்குபு
மெய்ம்மை யீகை நறுந்தயை
பொய்ப்பி லாதகொ லாமை மாதவம்
பொறுதி சில மெவன்கனை
பொருந்து மோவவ னேபி ராமண
னென்று நூல்கள் புகன்றிடும்

பைப்பு விக்க ணைதிர்த்த பெற்றிகள்
*பனவ னுக்கிலை யேலவன்
பணிபி ராமனை னன்றந் நீர்மைகள்
பரவு சூத்திரற் குள்ளவே
லெய்த்த சூத்திர னன்றெ னப்பதி
லிறுத்த தாலிவ னைவ்வரு
மெம்பி ரானருள் கொண்டு வாழலா
மீண்டு வாருமெ யன்பரோ. எ.

கந்தபுராண தாற்பரியம்.

மெய்ம்மை யாதிய வேழ்கு ணங்களு
மேமை தவச்சிர சூசிதான்
விளக்கி யுள்ளபி ராம னைற்கொரு
விகல மன்று நிலாவுமாத்
தெய்வ நோக்கிலர்க் கந்த வேழிலார்
திறனு மல்க விராததாற்
செப்பி ரண்டு மொழோழு டிப்பெனத்
தெரிவர் நுண்டெளி வேறினோர்
பொய்ம்மை போக்†குப தேச காண்டநற்
புண்ய மான்மியஞ் சொன்னகன்
புகல ருஞ்சிவ னேச்ச துர்த்தரும்
புன்மைச் சங்கர வருணருங்
கைம்மி குத்துள மற்று யர்ந்தோருங்
கருதி யாட்பட லுண்டனோர்
கடவு ளாய்த்தெழ வளோ னச்சொலுங்
கருணை யன்புடை யோர்களே. அ.

---

* பனவன் = பார்ப்பான்.

† உபதேசகாண்டம் சிவபுண்ணிய மான்மியச் சருக்கம் கடி - கசு - கள - ம் கவிகள்.

சிதம்பர புராணமுதலியவற்றின் தாற்பரியம்.

சம்பு மெய்யரு ளுண்டெ னிற்சர்வ
சாதி யாகிய விருதிணைச்
சட்ட கத்துயிர் கட்கு மந்தவொர்
சம்பு ஞானமுண் டாமெனச்
*செம்பொ னம்பல மான்மி யந்திடன்
செப்பன் மான வளப்பிலாச்
சீவர் மாக்கதி பெற்ற தும்பர
ரீமசற் கன்பிலர் செல்வநா
மும்ப ராக மதிக்கி லோங்குறை
யுறுக ணுற்றவ ராய்ப்பசு
வுரித்த ருந்திடு புலைய ரானுமவ்
வுரிமை யன்பரோ நாந்தொழுந்
தம்பி ரானென †வப்பர் சொற்றதுந்
தாவில் சுந்தர ரிழிகுலத்
தாச ருக்குமே தாச னென்றுரை
தந்த தும்பழு திலையே. கூ.

அபிப்பிராயசங்கிரகம்.

இந்தச் சான்றுக ளாலு யிர்க்கணை
மியாவு முத்தி யடைந்துபு
மென்ப தாணை யிதற்கு மாற்ற
மெழப்பி ராமண சாதியன்
றெந்தச் சாதிபு முத்தி சேருவ
தின்ற னச்சில விப்பிர

---

* சிதம்பரபுராணம் மான்மியச் சருக்கம் ஙக - வது செய்யுள்.

† சங்கநிதியென்று தொடங்குந் தேவாரத் திருச்செய்யுள்.

சோற்றி யெள்ளல் செலாது சாதியொன்
றேற்ற மாகு மீனுள்வெரு
வந்த தூய்ய வேனை நற்குடி-
வந்து ளோரையு மேன்கதி
மருவ வில்லை யெனக்கு ரைப்பது
மாற்ற ரும்பவ மாமெனச்
சிந்தை கொண்டரு ணைச லப்பெயர்ச்
செம்மல் கண்ட குகேசனைத்
தேடி யோய்ந்து சுகிக்கு முண்மையைச்,
சேர வாருமெய் யன்பீ ர. கo.

துறவு.

கலிநிலைத்துறை.

நீர வஞ்சிவ தியஞ்சடை நிருத்தன் வடவாற்
சீர வீனந்ததரு நீழலி லிருந்து பெரிதா
மீர வந்தணர் களுக்கருள் புரிந்த விழிருன்
பீர கன்றசுக மென்பது பிறங்கு துறவே. ந.

தனது பக்கவரு வோகமுற வென்று தகர்மேல்
விணையி ழைத்திட நணுகுதரு வியன்கு கணியை
யினிது நச்சிமுழு வன்புட னிடுந்தொ ழிலெலா
மனக முற்றசுக வாழ்வென வமைந்த துறவே. உ.

தோன்று மொய்ப்பொரு ளினைத்தையு மிகழ்ந்து துணிவை
சான்ற மெய்ப்பொரு ளினைப்புகல் சயம்பு விணையை
யின்ற வத்தனை சற்குரு வெனும்பு ரிவி
லொன்று பத்தியு மதற்படை யுயர்ந்த துறவே. ரு.

ஞான மெய்க்குர வனுக்குட னறும்பொ ருளுபி
ரான முப்பொருளு நட்புட னளித்த முறையு
மீன முப்பதுட னுறையு மிகந்த நிலையா
மோன முத்திறமு முற்பன முடிந்த துறவே. ச.

உயிரு டம்பென விளம்புமபி மாக வொழிவு
முயவெ ழும்புவரு ணச்சிரம மோவு துறையு
மயலு யர்ந்தமல மாயையை வதைக்கு மறமுஞ்
செயிரி கந்துசுக வாழ்வது சிறந்த துறவே. ஞ.

கோண னெஞ்சினலி வானது குவிந்தி டுவது
மாண வங்கருமை மாயைக ளழிந்தி டுவதுந்
தூண நுங்கிய பராபரை சுகம்பெ றுவது
மாணர் விஞ்சிடு மனமய ரடைந்த துறவே. கூ.

ஆர ணக்கடையு மாகம வணிக்க டையுமோர்
நேரொ னப்படு நிராசையவி சார நிலையாந்
தார கப்பிரம ஞானசிவ சங்க மமுமா
னீர மற்றநசை யாளனை வெருட்டு துறவே. எ.

சாக ரப்புணரி யொத்தசந நத்த னவினை
யேக நிற்குநெறி யித்தையல தின்று தனியா
மோகை யைப்பெறுவர் கட்குரிமை யுற்ற திதுவென்
றுக மத்தெளி வதிர்ப்பது மகன்ற துறவே. அ.

தால நச்சுளி களுக்கதி தரித்தி ரமதாய்த்
தால நச்சிலி களுக்கதி தவப்பெ ருமையாய்த்
தால நச்சொழிவர் பொற்பொடு சரிக்கு நிலையாய்த்
தால வட்டமிசை யுள்ளது தனித்த துறவே. கூ.

காம மென்றெடு வாரி கடந்த ருணைமா
நாம மொன்றுள னுரை நயந்து புகழ்ந்த
வாமை வன்பிறை யெனக்கருள வந்த வருளா
மாம லிந்தவொரு கோலமும் வரம்பி றுறவே. கஎ.

சுருதிபணித்தபடிக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சுருதி பணித்தபடிக் கென்னிறையைத்
தேதாயு நலனுறுவான் சுகர்சநகர்
மிருதி யுதிப்பறுநற் சடபரதர்
மேமதை யிடபர்தத் தாத்திரையர்
மருளில் வடசித்தர் சநற்சுசாதர்
வாமர் துருவாசர் ரிபுநிதாக
ரிருளில் சுமேதசுகது நைவதக
ளென்பார் துறவறம்புக் கிருந்துளரே. க.

நாவுக் கிறைமூர்த்தி மூலருயர்
ஞானத் திருவாத வூர்முதற்
றேவுத் தகையுடையார் மறைப்பேபாதஞ்
சேர்சம் பந்தருமா பதிசிவஞர்
பாவிற் பரசிடபட் டினத்தடிகள்
பத்ர கிரியரையர் புகழ்ப்புலவர்
மாவித் தகத்தாயு மானரஞர்
மாற்று துறவறம்புக் கிருந்துளரே. உ.

கைவல் லியப்பெயர்சா ருபதிடதங்
கரிசி துறவறமொன் றுலேயே

பொய்யி லமிர்தத்வ மெனுமோக்கம்
பொருந்தி னுருரியோ ரென்பதாடு
மெய்சொன் னூதருக் கயன்பகரோர்
*மேதைச் சுருதியுஞ்சந் நியாசமெனுந்
தூய்ய வுபநிடமுந் துறவதனைத்
தூலக்கிப் புகன்மினிது புகழுமரோ. ங.

இசைத்த துறவறத்தை மயிக்திரோய
மென்னு முபநிட்முஞ் சிகண்டர்
வசைச்சொ லறவதிர்த்த பாடியமும்
வண்மைத் திருமந்த்ரம் பொதுமறையும்
பசைச்சொ னிரம்பொழிவி லொடுக்கமதும்
படரின் மெருப்பியுரை தருவதுமோ
னசைத்தா வக்ற்றுணர்வு நூல்பலவு
நவிலும் வியனுணர்வார் கற்றுவல்லோர். ச.

புறப்பற் றகப்பற் றெனவுணர்விற்
பொதிர்ந்த சிவஞான சித்தியெனுஞ்
சிறப்புப் பனுவல்†சாக் கிரத்தேதியன்
றெழுந்த செய்புணனி தெரித்தலினு
லொறுக்கு பற்றழிவு தெனுந்துறவு
முபய வகைத்தாகு மவற்றுளொன்று
விறப்பின் மேனதரயர் கயினைமுதல்
விடுக்கு புறத்துறவென் றுமாலோ. ரு.

இந்தத் துறவுடையா ரகக்கரண
மிகந்து நிற்குமகத் துறவதனைச்
சொந்த முடனுடையா ரெனின்மீண்டுந்
தோன்று வாரதையிங் குளர்மகளோ

---

* மாதபரிவிராசகோபநிடதம். † அ - ம் சூத்திரம் ஈடு - வது செய்யுள்.

டந்த மளவுமிருந் தானுமன்னே
ரற்ற சோயெனவைக் கவிசொலலான்
முந்த வுறல்புறமாந் துறவும்பின்
முயல கத்துறவு மெனவாமால். கூ.

இதுவே முறையெனற்குப் பொதுமறையுள்
ளெளி றுறவதிகா ரஞ்சொனபின்
பதிமெய் யுணர்தலவா வறுத்தலென
வைத்த நிரலுமுற்ற வுதாரணமாங்
கதிசார் நிசவாறு விதும்பிடுவார்
கட்கிகல் லாமிதுவொப் பெனவெண்கான்
பதியென் றுளகுகணைப் பரசுவரும்
பணித்தல் சாலவனம் புடைத்தன்ற. எ.

நான்கு குலத்தினருந் துறவிகளாய்
நன்னாப் பயிக்கமெடுத் துணுமுறையைத்
தென்சொன் மலிதத்வ வொளிப்பனுவல்
செப்பும் பூசைமுடிந் தாலனுமார்
மென்மைக் கவிதை*யித் திராயண்ணி
யெனுமோ ருபநிடதம் வீடுபெறக்
கான்புக் கடக்கியறி யெனுமிவையாற்
கழறு புறத்துறவுண் டெனறுணிப. அ.

குற்ற மொருமூன்று முளர்க்கெல்லாங்
குயின்ற புறத்துறவன் றகத்துறவோர்
சற்றும் வருவதில்லை யிதையறியாச்
சழக்கு மிகுமூவ டணையுடையா
ருற்ற வகத்துறவு கைவந்தார்ப்போ
லோதிப் புறத்துறவை யிகழ்வரிஙன்

* மித்திரபண்ணியுபநிடதத்தின் கூ - வது பிரபாடகத்தில்.

கற்ற கெடுதந்த்ர மவரிதயக்
கண்ணை யொளித்துளதோ பிறர்சொலவே. கூ.

அசுவ மேதமுத லியவற்றே
டகற்றி யுளதுகலி யிற்றுறவென்
றிசைசுநல் கிடு*கருதிக் குளபொருடா
னிறைக்கோ வணைமுமிலா விரத்தியினை
யகிசெய் கலியுகத்தில் விலக்கியதென்
றருகு மிதமறுத்தோ துவதென்றற்
பிசிபி லநுபவத்திற் கிரிபென்பார்
பேமி லருணகிரிக் கன்புளரோ. கஅ.

மகியினேயமுளர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத் கூ - வது உபதேசம்.

மகியி னேயமுளர் பால றத்தினையு
மறலு ளார்புடை மறத்தையும்
புகவி டுத்துநடு நிற்க வள்ளலொரு
புந்தி யந்துறவிக் கழிவிலாச்
சுகவி லாசபர பதமே †சூத்திர
மனற்கொ ழுந்தனைய வேசுடர்
புகரின் ஞானமெத சிகையெ னத்துணிவு
புகலு நீப்புநவில் சுருதியே. க.

---

* இஃது சிரௌதியாகிய தர்மசாத்திரத்தின் அபிப்பிராயம்.

† சூத்திரம் = உபவீதமென்னும் பூணூல்.

ஷை ச - வது உபதேசம்.

இச்சை வஞ்சனை யுலோப முத்திசின
மிதம்மெவ றுப்பற விருப்பகம்
விச்சை யாயபிர சங்கம் யாசகம்
விலீலை சிற்பமுறை மந்திர
மெச்சு சித்திபரி காரம் வெம்பினி
விலக்கு கன்மநகர் வாசமற்
றிச்சை யேதும்யதி கொள்ளொ ணுதென
விசைசக்கு நீப்புநவில் சுருதிமே ய. உ.

ஷை ரு - வது உபதேசம்.

அமல ஞானமிலி யாய்ம ரத்தினி
லமைத்த தண்டது பிடித்துமா
னிமிர வெக்கணும் வரம்பி லாதக
நினைத்த வாறுதையு முண்குநன்
ஞமன தாணவலி யாலு யர்ந்தொளவு
ரவமெ னுங்கொடிய ரகிலா
மமரு வானென முழக்க லானிகம
மறிஞ ரிப்பிழை செயார்களே. கூ.

ஷை சு - வது உபதேசம்.

இதயம் வாக்குவினை யென்னு மூன்றையு
மெழாமற் றண்டமது செய்தலே
யதித னக்குரிய திரிதண் டாஞ்சகல
வாச்ர மத்தையு மிகந்துதன்
பதியெ னப்படு குகன்க ணையுள
பவித்ர னைவெனவ ணைவேனை
னதிவர் ஞச்சிரமி யென்ற ரற்றிடு
மதித நீப்புநவில் சுருதிமே ய. ச.

கூ எ - வது உபதேசம்.

சார்ப றுத்துள வெருத்த வைகீவ
தனித்தி ருந்திடுக விருவர்தாஞ்
சேரொ ணாதஞன மூவர் சேரினது
சிறுகி ராமமொரு நால்வர்தாஞ்
சேரின் மாநகர மாமெ னச்சுருதி
செப்ப லாலிதை யுணர்ந்திடுங்
கூரு ளத்துறுவர் தவறு றுதநடை
கொண்ட கண்டகதி படைவரால். ரு.

மூடிவு முத்தியடை தற்கு நான்குமதி
முன்ன தாபுளவெண் டிங்களின்
மிடிய வைத்ததனக் கந்ய மாகவுள
விடய மத்தனையு நீத்தெழில்
வடிவு தேதும்பிட வுணர்ச்சி றுத்துணும்
வழக்க மேமிகாடு கொழுப்பினைப்
படர்வு றுதுதுற வினனி ழைக்கவெனப்
பகரு நீப்புகவில் சுருதியே. அ.

இரத நெய்யினை யிரத்த மொப்பவு
மிராப்பு சிப்பைமுடை யொப்பவும்
விளைசெய் சந்துவை யமேமத்ய மொப்பவும்
விதுப்பை யாப்புளித மொப்பவுஞ்
சிரசி லிட்டுமுழு கெண்ணெ யைத்திதாடிகொள்
செங்கை மாதர்குழு வொப்பவு
முரனல் குப்பை*யிழி யசட னெப்பவு
மொறுப்ப னெண்ணமறை யறையுமே. க.

---

* சண்டாளனென்ற பொருள்கொள்க. உப்புடன் புளி துவர்ப்பு இனிப்பு உறைப்பு சுளைகாப் என்பனவு நீக்கவென்று உபதேசகாண்டம் சரியைபாதி மஹாமீயச்சருக்கம் கக - வது பாட்டு புகாக்கிறது.

மித்தி ரக்களிதூர் மூத்தி ரத்தையும்
விலாச நங்கொடு தெரிந்தமா
நத்த மாயது முசுண்டர் சேரியையு
நாரி நட்புரக நஞ்சையும்
வித்தி ரஞ்சுசியில் பாச னத்தையும்
வயங்கு சொன்னமர வத்தையு
மொத்த தாகுமென விரதி யுள்கிட
வுணர்த்து நீப்புநவில் சுருதியே. அ.

ஓங்கல் வாழுநகர் கும்பி பாகமதை
யுஞ்ச வைத்தல மழன்சுடும்
பாங்க ளின்பதையு மொக்கு மென்றுசெபி
பற்றி லாதவன் வலித்துயிர்
தாங்கு டம்புபிண சேர மிக்கிழிவை
சாற்ற வள்ளதென வோர்ந்துதுன்
பேங்கு றுதவண மண்மை யின்னிகள
வுழிவி சிக்கவெனு நிகமமே. ச.

மைத்திரேயோபநிஷத் உ - வது அத்தியாயம்.

பனைய முண்டியுடை கிர்த்தி யென்பவைகள்
பற்றி மாத்துறவி னகாள்ளுசிவன்
மினைகா ணுட்டுழை யிரண்டி மற்றவதி
தின வுவனை னன்னர்வி
டனவி டாதினன வரற்றும் வேதமிதை
யயினி வேகிக வெனைதகன்
னுனர்வு ளாயவரு ணைப்பெ யர்ப்பெரிய
னெனதா ருத்தனையே சேர்வனோ. க0.

ஆ திருப்பா - ஆ0ரு.

கந்தசாமி.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தனதனத தந்த தந்த தனதனத தந்த தந்த
தனதனத தந்த தான.

அமிர்தமதி னுஞ்சி றந்த வமிர்தநினை கின்ற வின்ப
வறிவுடைய துங்கர் நானென
விமிர்வதையும் வஞ்ச மருஞ்சி லனைதனவை மும்புகின்ற
தையுமலம்வி மும்பு னீனென
நிமிருளினி னைந்து கண்டு கழுவுவது யர்ந்த துங்க
நிகழ்சவுச மென்ப ராலவ
ரமருநிலை யென்று நன்று தருவையென தன்பி லென்று
மணவுமொரு கந்த சாமியே. க.

தாத்தனத தத்த தான தாத்தனத தத்த தான
தாத்தனத தந்த தான.

ஆட்டுனை*நி னைப்ப தாலை யூத்தைமதி சுத்த மாமா
வாத்தபர தந்த்ர வேவழியே
னுட்டருடு நிற்கு நாதா நீக்கமிறி ருக்கு மேகசா
ஞாட்பனக வென்று கூவியே
பாட்டிடாடுது திப்ப தாலை வாக்கதுப விந்த்ர மாமூ
னைக்கைமெய்வ ணங்க லானுமா
சோட்டுபரி சுத்த மாமோர் மேமத்தியமு மற்ற நாயே
னூற்றமென கந்த சாமியே. உ.

---

* "எம்மூலத்தாலேனுங் கருமக்குறைவுண்டானால் அம்மூ கடவுளை நினைக்கக் குற்றமற்றதாம்" என்று பிரசாபதியுஞ் சொல்லுகின்றனர். இவ்வசனங் கருமத்தைக்குறித்ததென்னினும் அதன்காரண மனத்தையுங் குறிக்கின்றது.

தனதனத தந்த தந்தா தனதனத தந்த தந்தா
தனதனத தந்த தானனு.

மனமனையு டன்பி றந்தோன் மகவிவைது றந்து வந்தோன்
மனதினிலெ ழும்பு மோகமா
மனையையு*ம ணங்கெனும்பா ரியையும ரும்பெ னென்
தரணியும கந்தை யாயசே [சோ
யினையுமுடை யன்பி னும்பே தெழுவளகு டும்பி யென்றே
யெணவுளென னுஞ்செம் மோனர்சீர் [சா
தனையறிய வென்று நன்கா மருள்புரிவை யென்ற னெஞ்
சமருவு கந்த சாமியே. ங.

தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த
தானதன தந்த தானனு.

பெருயர்கு டும்ப மங்கை சேயெனவி ளம்பு கின்ற
பேர்கனம றந்த சார்பிலான்
மாமலியு மன்பி னென்ற காதலியை யுள்சி றந்த
வானவறி வென்ற சேயையும்
பூமிசம றந்த கன்றி டாதுரிமை யென்று கொண்டு
பூரணம னைந்து வாழ்கமா
சேமமுட னென்றி யம்பு வோர்விழும மென்க ணென்று
சேருநவில் கந்த சாமியே. ச.

தனதனத தந்த தந்தா தனதனத தந்த தந்தா
தனதனத தந்த தானனு.

இழிவறமு முட்சு வென்பா னுரியவிரு பத்தி தாடொன்று
மினமுறைய யுந்தென் னீரனுய்

---

* அணங்கு=ஆசை.

மொழிபிரம விஷ்துவென்பா னெருசதமொ டொட்டுமொ
முதுகுலனை யும்பொய் யாமலே [ன்ரு
கழிகனைக டத்துகின்ரு னென *மறை யிசைக்கு மென்
கலிவலர்து றந்துய் வேமனு [ரிரூர்
வழிபடுவ னைத்த னைந்தே னுழல்வொனு முத்த ரின்பே
மருவவருள் கந்த சாமியே. கு.

தத்தன தத்த தந்தா தத்தன தத்த தந்தா
தத்தன தந்த தானனு.

நற்பிரம விஷ்து வென்பா னுத்தமவி ழிப்பி னின்ரூர்
நச்சரவு தங்கு லோகமே
வற்புதமி குத்த விண்பா லுப்புடையு டுத்த மண்பா
லச்சுடனி யங்கெ லாருமே
லுற்பவம னைத்தி னுஞ்சூழ் வற்றசிடி யைக்க டந்தே
ணைப்புறுவ னென்று †வேதமா
பொற்புடன ரற்று மென்ரூர் விற்பனர்ம திக்கு நன்கார்
புத்திகெடு கந்த சாமியே. சு.

தனதன தந்த தான தனதன தந்த தான
தனதன தந்த தானனு.

எவனுயிரொ டுங்கு காலை யெவனைமன தின்க ணைசை
யெழுதுதலு கின்ற வேலைனை
னவருருவ மென்ப தாமெய் யணைவனு யர்ந்த யோக
வறிஞனக மெங்கு மாயவோர்
சிவமருவு கின்றன் வேறு வினைகளில னென்று தூய
திருமறையி யம்பு தீர்விலே
யுவமையில கண்ட வோஜாதி யெனுமுனில டங்கி வாழு
முறழ்வையருள் கந்த சாமியே. எ.

---

*பைங்களோபநிடதம் ச - வது அத்தியாயம்.

† வராகோபநிடதம் ச - வது அத்திபாயத்திலுள்ள கருத்து.

தனதனத தான தத்த தனதனத தான தத்த
தனதனத தந்த தானன.

ஆவினலி னிலை ரித்த வறிஞனுட லான தைச்செவ்
வனலிடைவ ழங்கொ ணாதுமா
சாபுடவி யான தற்கு ளமரவிட லாகு மக்க
*ணாசியிலை யந்த மேவினர்
சிறுவரளி யாலி யற்று †கிரியையிலை யாமெ னச்சொ
‡றிருமறையி னின்ப வாணிதான்
மெய்துசெறி வாய வெற்கு முரிமையுள தாயி ருக்க
விரவியருள் கந்த சாமியே. அ.

தந்ததன தந்த தந்த தந்ததன தந்த தந்த
தந்ததன தந்த தானன.

சந்ததமு நின்ற னன்பு தஞ்சமென நின்ற நண்பர்
தங்கணடை துன்பு மாலைவா
நந்தமுன யர்ந்த வன்ற னன்பனெனு மென்பு னெஞ்சு
நம்பிபாடு பிரிந்த தீதிதலாம்
வெந்தொழிய வந்தித மன்ப புன்கணிலை யென்ற ணைந்து
விண்சுரர்பு கழ்ந்த வாழ்வையே
தந்திடுவை நம்பு மெங்கள் சிந்தைகுடி கொண்ட துங்க
சம்புசிவ கந்த சாமியே. கூ.

தனதனத தான தந்த தனதனத தான தந்த
தனதனத தந்த தானன.

அமரருடை யாதி யென்ற வினிலுமுயர் வாவ ருஞ்சொல்
லணிமறையி றைஞ்சு மீறுதான்

---

* அசி=குதிரை. † கிரிய=ஆபகிரியை. ‡ பைங்கனோபரிடதம் ச - த அந்தியாபரணத்தில்.

சமமுடைய பேரு மெங்கு மிலையெனவு சாவ விஞ்சு
தனியுணர்வு தந்த வீசுரா
வெமனுடைய வூமிரு ழிந்த வருணகிரி நாதர் சொந்த
விறைவசத வன்பர் நாயகா
குமரகுரு தாச னென்று நவிலெனவி டாது வந்து
கொளுதிநல கந்த சாமியே. ச0.

புகழ்மருவும்.

அருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மருவு மறைகளெலாம் புகழ்பிரம
மென்பதற்குப் பொருடான் வேள்வி
யிகழ்வில்வே தம்பெரிய தெனவாகு
*மப்பிரம மென்னு மாற்றந்
தகுமுரிமை யாலேயீனத் தேதவதைகட்
குனைத்தலுப சார முற்கஃ
தகலாது சுப்ரமண்ய மெனவேத
மேமுழக்கு மாளெந் தாயே. க.

பிரமபதந் தனைச்சொந்த மாகவுள்
நாமத்தீதாய் பிறங்கு மர்த்த
வுரிமைவழி வேள்விமுதல் வேதமுத
லுலகமுத லென்று வாயென்
றிரிபறநன் குணர்பவர்க ளுலகமது
சித்தசித்தா யிருத்தல் பற்றிப்

* இங்ஙனம் அயனுக்குப் பிரமா என்னும் பெயருண்டே யென்னின், அவ்வயன் பிரணவார்த்தம் வழுவாயுரைத்துச் சுப்பிரமண்யத்தரற் குட்டி முதையும்பெற்றுச் சிறையிருந்தபடியால் அப்பெயரவர்க்குச் சொந்தமாக மாட்டாதென்க.

பெரியவுனைப் பாசபதி பசுபதியென்
றுந்தெரிவார் பினைக்கில் லாமோ. உ.

கதிவிளக்கு தயித்திரியம் *பசுபதியின்
பொருட்டுநமற் காரமென்றும்
பதிவிளக்கு மமரசிம்மஞ் சம்புவென்பார்
பசுபதியா மென்றுஞ் சொற்ற
விதியுடையப் பரம்பொருளீ யென்றறிதல்
லாகமுள ரிதயத் தென்றும்
பதிவிருக்குங் குகமேதவே யென்னலந்தை
பாற்றியருள் பகுத்தா ளன்மேற. கூ.

பசுவினகத் தந்தரியா மித்துவமா
யுளகுகமேன் பதியன் மேனே
†பசுபதியென் றுவானிப் பெயர்கொண்மே
யரும்¶பூத பதியே யென்றும்
விசுவவுல கத்தவரா லேயழைக்கப்
படுவனெனை மெய்காண் மெய்யர்
முசுடையா துய்யவருள் பாலிக்கும்
பெரியோயென் முட்டிடற் றீர்ய. சு.

சுகத்தையிகுப் பவன்சம்பு வெனவருத்தங்
கண்டவணுஞ் சுகத்தைச் செய்வோன்
மிகப்பெரிய வவனேசங் கரன்சிவன்மா
மிருடனெனும் பெயர்கண் மேவி
மகத்துக்க ளத்தவுள னவன்றானே
பசுபதிப்பேர் வையங்கு நீயென்

---

* பசுபதியெனும் பாசபத்யம் வெனுக்கியற்கையென இலிங்கபுராணமுங்கூறும்.

† இப்பொருளேகொண்டு பசுபதி சிவனெனச் சாமவேதத்திற் பிரசிரமந்திரத்தினும் கொள்ளப் பின்றது.

¶ பூதபதி=பூதநாதன்.

றகத்திளிவு கொளுமவிழுமி யோர்பகவ
பழிச்சினையு மாண்டு கொள்ளை. ரு.

பெருமையுடைச் சுவேதாசு வதரமொழி
யுருத்திரனை *பிறப்பி லானென்
றுரைதருமன் னணமதர்வ சிகைமூர்த்தி
மூவர்களு முதிப்ப ரன்னோர்
சருவகா ரணராக மாட்டார்கள்
சம்புவெனு மொருவன் முனை
சருவகா ரணையர மீயில்லி
யெனுமந்தச் சாமி நீயே. சுரு.

தியானிக்கப் படுபவனென் றருத்தமறி
தற்காய தியைய னென்னுந்
தயாவுற்ற சம்புவினைத் தியானிப்போ
னெனவருத்தஞ் சாற்ற வுள்ள
தியாதாவென் றுருத்திரனை யுதர்வசிகை
சொலல்லைவத் தீர்வா மந்த
வியாபகசற் சம்புநினை வழிபடுவோர்
சாம்பவரோ மெய்யர் மெய்யே. எ.

சிவனொருவ னென்பானை தியானிக்கற்
பாலனவன் சிவத்தைச் செய்யும்
பவுள்சுடையோ னெனுமதர்வ சிகைவசன
வண்மைவளம் பார்த்த கண்ணு
ரவனொருவ னல்லாமற் பிறிதாருமே
வெற்றுக்கென் றடங்கி டாரோ

---

* சிவனுக்குக் கர்ப்பவாசம் யாண்டுமில்லையென்று காந்தபுராண சனத்குமாரசங்கிதையுஞ் சை வபுராண சனத்குமார சங்கிதை உ - வது அத்தியாயமு மியம்பும்.

வெவருமிறைஞ் சச்சிவமா யவிர்குகனே
யடிமையிட மொருக்கி யாளே. அ.

ஆன்மாவி லிருந்ததனை யியக்குமந்த
ரியாமியா மருளா ளன்ரு
னன்மாவுக் கான்மாவென் றறைபிரக
தாரண்ய வறையி னேன
யான்மாவை யசைத்தாட்டு மைந்துதொழி
னடராயன் குகனென் ருமென்
ருன்மாவி லுணையறியும் பேறுடையார்
காண்பரொனை யாளெம் மானே. கூ.

கைவல்ய வுபநிடத முறவியுளத்
துளகுகனைக் கடவு ளாய
துய்யசிவ னுப்பன்னு மல்லாது
வேறுபுத்தேதள் சொலவே மாட்டா
தையமிலம் முடிபாலே குகன்சிவனே
சிவன்குகனே யாமென் ரேர்வார்
தெய்வதமே யருணகிரி யுண்முதமே
யென்விழைவு தீரச் சேரே. கo.

தோலுயர்தயித்திரியம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தோலுயர் தயித்திரியம் பர்க்கனிட மாகச்
சோதிவடி வாயொளி ரிரண்மயம தாய
வாலய ரிரண்யபதி மாவிரண்ய வாகு
மாசிலம்பி காபதி யுமாபதி பொருட்டென்

மேலிடு தவத்திய மதற்குரிய வீச
னுண்மையுள கந்தனு நிருத்தனெனு நாமுங்
காலமெதி னும்பேத மின்றெனுமோர் *காந்தக்
கட்டுரை யறிந்துளுவர் கெட்டலைவ தின்றே. க.

தவமருவு †மீச்சுரருண் மேம்படு மகேசன்
றன்னேநல ‡தேவதைக ளுட்பரம தேவைப்
பவமறு நறும்¶பதிக ளுட்பரம மாமோர்
பதியையென மெய்ப்பொருள் விளக்கிடு சுவேதா
சுவதர விளம்புகளி னுள்ளசிவன் கந்த
சுவாமிநினை வர்க்குரிய சீரறிவும் வீடு
மவதியற நல்கவல னென்றுசொன §காந்த
வறைபுணர்வர் வேறுபர நேடுவர்கொ லன்றே. உ.

வடிவமில் விசுத்தநிலை தன்னிலொரு சத்தே
மாசறு சதாசிவ மகண்டகன சித்தே
யிடரறு பராபரை யனந்தசுக மேநல்
லின்பமய மாகவுள கந்தனென வாகு
மடிவுபிரி வற்றுளவிம் மூன்றுமரு ளாக
மல்குவடி வுற்றநிலை தன்னினிக ரற்ற
கடிபெருகு தேவருரி யோர்கடொழு சோமாஸ்
கந்தமென வாமென வறிந்துளுவர் மேலோர். ங.

பொற்புடைய சாந்தோக்கி யத்திலிதி காச
புராணமுறை பஞ்சம மெனப்படு மருத்தம்

---

* காந்தபுராணம் சங்கரசங்கிதை உற்பத்திகாண்டம் திருவிளையாட்டுப்படலம் ககூ-ம் கவி.

† ஈச்சுரர் = உலகத்தை நியமிப்பவர்கள்.

‡ தேவதைகள் = உலகத்தாரா லாராதிக்கப்படுபவர்கள்.

¶ பதிகள் = உலகத்தைப் பரிபாலிப்பவர்கள்.

§ ஷ திருவிளையாட்டுப்படலம் ஷ ககூ - வது கவியே.

விற்பொருள் விரிக்குநிர லாகவுள வைந்தாம்
வேதமென வாமிதை யறிந்தவறி வாளர்
கற்பனை புராணைதி காசமென வாடுங்
கண்ணிலிகள் பேரலுளறு வார்கொலவ ரென்ற
னற்புத குகேசனே மகேசனேய நாடி
யத்துவித மேவுதனி யாட்டியர்க ளாவார். சு.

பேதக விருத்திபாய் மறத்துநடை மேதைப்
பிரமமூர னுத்திக முளாரமர தானுங்
கோதில்சிவ னுத்தரிச நஞ்செயவொ ணாது
குத்திர தானுமுதி சற்சன விருத்தி
யேதம தொழிந்தசுக மேயசிவ பத்தி
யேறிய பிராமண வொழுக்கமுளர் காண்பர்
சாதமிது வென்றறை *துரோணபரு வத்தின்
றண்பறைகள் காண்பர்சிவ நிந்தைபுரி வாரே. ரு.

வசறு மேயசுவர னேசிவ னெனச்சொல்
லீயமர சிம்மவுரை யின்படி யவன்றன்
ரூசர்கண் மேயசுவர ராவர்பிற ரல்லர்
சத்தியமி தன்றுணரு முத்தமர்க ளந்த
வீசனெனு மோர்சிவ னறுஞ்சுப நினைப்பே
டேநமை யிசைத்தருள்க வென்றதயித் ரீய
வாசக மறிந்தளவின் மங்கள சுவாமி
மற்றிரு ருவ ணுண்டென வலிக்கவிசை வாரே. சு.

கவலது மிலாதசுக சத்வபிர வர்த்த
கன்சிவ னெனத்திதளிவு சொல்லிடு சுவேதா
சுவதர மொழிக்கிசைய வேயிறுதி நாளிற்
சோர்வற வுரூற்றுமிதா ழிலின்றுணைம யாலே

* பாரதத்தின் துரோணபருவம். இந்நூலிலெடுத்துக்காட்டும் அந்நூல், வடமொழிப்பாரதமாம்.

கவுரவ தேமாகுணமு நாளுமதி சுத்தங்
காணுமுழு ஞானமய முஞ்சிவனுக் குண்டென்
றவமில்*பிர மாண்டமு மரற்றுமிதை யாய்ந்தோ
ரண்ணலர னேத்தமச னென்னவிசை வாரோ. எ.

பாசவிரி வாயகரு விக்கணமு மாசும்
பட்டொழிய சேவபணி யரும்பரம முத்தி
நேசவுயிர் கட்குதவு மாக்கருணை வேலை
நிச்சயம தாகவெவ னுக்குளோதா வன்னே
ஞசமிலி பாசமிலி யாமிறைவ னுவா
னண்ணரிய வவ்விறைசங் காரநீல ருத்ர
னீசனவ னேசிவ னெனத்தெளிய வல்லா
†ரீடினிழற் கின்னருதெய் வந்தொழுவ துண்டோ.

ஓதிம முயர்த்தவயன் வைசிய னுரஞ்சா
லொண்டிகிரி யேந்துமரி சத்திரிய னெண்ணைச்
சோதிமலி கண்ணுதல் பிராமண னெனச்செஞ்
சொற்களுள சாந்தோக்கி யம்பகரு மாறு
கோதறு நறுஞ்சுர பிராமண னெனுஞ்சீர்
கொண்டவர னுக்குமுத லாம்பர சிவற்குஞ்
சாதிகுண மென்பன விளம்புவரோ கற்றோர்
சந்தத பரானந்த சாமியவ னேம. கூ.

ஆக்கையெனு மாலயத்தி லேபுறவி யென்னு
மம்படிக மூர்த்தியிட மம்மூர்த்தி மானுந்

---

* பிரமாண்டபுராணம் மத்தியபாகம் இலோபாக்கியானத்தில்.

† இதனால் உலக நன்மையையே பிறதேவர்கள் செய்வரென்றும், அதனெதி அரிய மோட்சத்தையுஞ் சிவனொருவனே கொடுக்க வல்லுனனென்றும் இனிதுணர்க. இன்னணமே சுவேதாசுவதர சுருதியுஞ் சொல்லும்.

தேக்கருணை யஞ்சிவனை நாட்டுபிர திட்டை
செய்தவதி புண்ணிய முளாரவனுக் கின்பா
மாக்கருணை யாலினி தருள்கதி சேர்வர்
மற்றவர் தியங்கியலை வார்சொலிய தெய்வம்
வாக்குவலி கொண்டவரு ணைப்பெயர னைஞ்சுண்
மன்னிய சுவாமியென முன்னுவர் கெடாரோ. கo.

முத்தணி கொங்கை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மங்கைவிடு தூது.

முத்தணி கொங்கை மங்காய் மூதறி வாளர் சூழுஞ்
சித்தனைச் சிவக்கொ முந்தைச் சிவபரஞ் சுடரையெங்கள்
கத்தனைப் பைப்ப லாதங் கழறுமா றபனை மாலைப்
புத்தியொ டளித்துக் காக்கும் புனிதனை வரப்பே சாயே.

தோழிவிடு தூது.

பெரும்பொரு ளுலக்கு பஞ்சப் பிரமமா முபநி டந்தான்
றரும்பறைப் படிமால் கஞ்சன் சததமுஞ் சேவிக் கின்ற
வரும்பரப் பிரமந் தன்னை யாநந்தப் பொருளை நாங்கள்
விரும்பொருகு கனைத்தே தாழீவினைந்துசென்றழைத்துவாவே.

கிள்ளைவிடு தூது.

ஆதியோத் தநிர்க்கு மாரூ ராயிர மாண்டு மாலு
மூதியத் தயனுந் தேடி யொளிரடி முடிகா ணுத
சோதியை யறிவா னந்த சுவாமியைத் தரிதம் போழு[யே.
மேதியைத் தேடி னேனென் றெழிற்கிள்ளா யவற்கோதா

குயில்விடு தூது.

அகலலை நீர்க்கு மாலா மனற்குருத் திரளு மென்று
திகழெசுர் வேத யோக சிகையெனு முபநி டந்தான்
பகருமவ் வுருத்தி ரற்கும் பதியென விருக்குந் தேவைக்
குகனெயெங் கோனெயென்னைக்கொளும்வணங்குயிலேகூவாய்.

மஞ்ஞைவிடு தூது.

பாரலர் முளரி காற்றம் பரமெனு மோனைந் திற்கு
மாரண னரியு ருத்ர னருண்மலிய சுரன்ச தாவென்
கீரனை சிவனென் ருளி கிளக்குமி *யோக தத்வஞ்
சீரனை விவர்க்குமலாஞ் சிவனெயின்றழையாய் மஞ்ஞாய்.

அன்னம்விடு தூது.

சிவமத்து வைதஞ் சாந்தஞ்சதுர்த்தமென் றுறுதித்தீர்வை
தவறற வுத†வி ராம தாபநி வாக்கின் வண்ணந்
தவசுடைமூவர்மெலாய்ச்சதுர்த்தமாஞ்சிவத்தையிஞ்ஞான்
றவலமில் லனமே யென்பா லழைக்கநீ போதி யன்றே.ச

நாரைவிடு தூது.

நெட்டிடற் குழக நாராய் நிகழ்பல்ம ஜாபா லத்தின்
கட்டுரை போற்கா சிக்கீழ்க் கதுபத்தில்விதியுந்தென்பால்
விட்டுணு மூர்த்தி யுந்தாம் விதியொடு பாசிக் கின்ற
மட்டிலம் பரனெ யென்னை மருவுமா றழைக்கச் செல்லே.

வண்டுவிடு தூது.

நன்மகோ பநிட தந்தா ரரண னென்பான் மூன்றிப்
பின்மரித் தனனென் றுண்மை பேசுவ தாலன் றேனை

---

* இருட்டிண யசுர்வேத யோகதத்துவோபநிடதம்.

† இராமதாபநி யுபநிடதம். இந்தத்தீர்வை மாண்டேக்கியோபநிடதத்திலு முண்டு.

முன்முத லாகா னன்மேனன் முதல்வர்க்கு முதல்வ னுய
வென்மதி நாதற் கென்ற னிதயச்சூ ருதாய் வண்டே. அ.

கார்விடு தூது.

நீதநா ராய ணேப நிடதவா சகத்தின் வண்ணை
நாததி யாதா வாய நாரண னிருத யத்திற்
கோதற வசியா நின்ற குகனெனும் பரமான் மாமேற்
காதலாக் கவலு மென்றன் கருத்ததற் கறையாய் காரோ.

நெஞ்சுவிடு தூது.

அருணையம் பெயரொம் மானுள் ளரவிந்த மமர்ந்த தேவை
மருளறு சேது மாத வனெனுமா மறையோ னென்க
னருளொடுபொருளுமீதென் றளித்தசன் மார்க்கமேவந்தைக்
கருணையொடழைக்கவென்முன்கதுமென்பேதிநெஞ்சே.

நீர்வேந்தயன்.

கலிவிருத்தம்.

* நீர்வேந்தய னுகண்டல னென்பாரிட நெஞ்ச
வார்வீங்க வரம்பெற்றது மாதேவன தருளாற்
சார்சான்ற பிதாவைத்தரி சநஞ்செய்தது மலமுந்
நீர்தாண்டிய நீசொல்கெனச் சொன்மேனினை சிவனே.

சொனராகவன் சொற்கண்ணுள †மாதேவ மொழிக்குப்
புனல்வேந்தனை யர்த்தம்பணு புன்மைப்புல வோர்சொற்
றினையேயனு மொவாதேதிய செப்புட்புனல் வேந்தா
மனன்வேறுள தாலவ்வுரை மாதேவொரு சிவனே. உ.

---

* இச்செய்யுளில் வரும்வசனங்கள், வான்மீகராமாயணத்தில் இராமசுவாமியானவர் அனுமானைப் பரதனிடமனுப்புஞ் சந்தர்ப்பத்திற் சொல்லப்பட்டனவாம்.

† மாதேவன் சிவனென்ற அதர்வசிரசம் அற்றும்.

*சிவகீதையின் மாதேவ னெனப்பேருள சிவனுங்
குவடாகிய தணிகைத்தல நூலிற்சிவ குருவுஞ்
சிவஞான மிராமற்கரு ளினதாயுரை செயலாற்
றுவதோறுகை ராமன்சிவ னடியாயென றுணிபே. கூ.

நற்சைவ புராணத்துள †சிற்சங்கிதை நலியாப்
பொற்புற்ற விராமன்சிவ புசிதந்தன தணைமேற்
சற்சித்த மொடேசெய்தன னென்றேயுரை தரலான்
முற்சொற்றிய வாராகவன் முன்னும்பொருள் சிவமே. சு.

சதுரச்சரி தப்பாரத வுரைபோற்பிர தத்தன்
முதன்மற்றைய ரொடுராமனு முன்னுளெம னூரின்
மதர்வுற்றகை நமனைத்தனுள் வழிபட்டன னுமே
னிதருத்திர சிவனைத்தொழு நியமந்தவிர் வாறே. நு.

இராமப்பெயர் சேர்தாபநி யெனுமோருப நிடத
மிராமப்பெயர் சொற்றிச்சிவ சின்னஞ்சொலு மெழிலா
லிராமப்பெயர் ¶மாதேவன தாமத்தை யெடுத்தே
யிராமற்கிடு வித்தார்பெரி யாரொன்றிட லியையே. கூ.

அருமைச்சிவ னைக்கண்ண னைநகம்புகழ் கூறிச்
செருவர்ச்சுர மேடைங்கயி லாயத்தொளிர் சிவனை
யொருநட்பொடுதாழ்ந்தானெனுமொண்சொற்கடோரண
பருவத்துள வாற்கண்ணனு மரனைப்பணி பவனே. எ.

---

* பாத்மபுராணத்திலுள்ள சிவகீதை.

† ஞானசங்கிதை இ - ஈ - ம் அத்தியாயங்கள்.

¶ ஹரா என்னும் சிவநாமத்தின் ஈற்றெழுத்தையும், உமா என்னுந் தேவி நாமத்தின் ஈற்றெழுத்தையுங் கூட்டி 'ராமா' என்று இராகவனுக்கு வசிட்டமுனிவராற் பெயரிடப்பட்டதாகப் பத்தவிசயத் துளசிதாசர் சரித்திரத்திற் படிக்கப்படும். அதனையே இங்கு இயைபென்றதென வறிக.

நேராயரி வம்சஞ்சொன படிவல்ல நிகும்பப்
பேராலெடு யுத்தஞ்செய வாற்றுது பினிட்டுச்
சீறாதுதன் வில்வேதக சிவஜோத்தன துள்ளே
யாராதனை பண்ணிக்கண னமர்செய்தது முண்டே. அ.

அகமற்றவர் மெச்சுந்*தரு மச்சங்கிதை யதர்வ
சிகரச்சிவ வஞ்சக்கர மூபமந்நியு செப்ப
விகமெச்சுல குண்டோனினி தேதற்றுனென லாலே
மிகவற்புத வவன்மேலுள விமலற்கடி மையமீன. கூ.

இந்தப்பிர மாணங்களி னுன்மாதவ னென்னு
மந்தச்சிலை வலிராமனு மலகைக்குய முணியும்
புந்திச்சிவ னடியாரென வவனைத்தொழல் புரிவார்
கந்தற்குயர் புகழ்சொற்றவர் கருணைக்குரி யாரே. கo.

சீர்பூத்த.

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

சீர்பூத்த விராமரக சியவுபநி டஞ்சொலுமா
றோர்பூத்த வொண்டிருநீற் றினையுடலெங் குந்திமிர்ந்த
நார்பூத்த விராமனுடை நல்லிதயக் கடவுடனைத்
தார்பூத்த தனத்தோழீ சார்ந்துழலுன் வாழ்வதென்றே.

† கரனென்னுஞ் செருவரக்கன் கண்டுகலக் குற்றுநிற்க
வரிணவுழை யதள்பார்த்து மங்கமுழு துந்தவளத்
திருநீறு மணிந்திருந்த சீராம னுளத்தேதவாம்
பரமனாகான் மருவுநெடும் பொழுதாமோ பகர்தோழீ.

---

* தருமசங்கிதை சிவமகாத்மியமுரைத்த உ - வது அத்தியாயம்.

† இவ்வரலாறு வான்மீக ராமாயணத் தனது.

பழுதற்ற பஸ்மச்சா பாலஞ்சா பல்லியொடு
வழுதற்ற பிருகச்சா பாலமதர் வச்சிகையுஞ்
செழுமைக்கா லாக்கிநிருத் திரமெசுரின் றைத்ரியமு
மொழிசுத்த *நீறணிவார் முதலென்று கொளுந்தாழீ.

கவுணியர்கோன் றிருவாயாற் கழறியவோர் பதிகத்துங்
கவுதமநன் மிருதிபரி காரப்ர கரணத்துஞ்
சிவமுடைய தெனவிதந்து செப்புதிருப் பூதிதிமிர்
தவர்சுரர்கைக்கூப்பிறையென் றணையென்றுகொளுந்தாழீ.

மறையாக மங்களின்சம் மதத்திலுள தாயுமுயிர்க்
கறைதீர்த்துய் விக்குமருட் காப்பென்னும் விபூதியினை
முறைமாறிச் சுடுகாட்டுச் சாம்பலெனு முழுமடவோ
ரிறையுமறி யாவிறையை யென்றணைவே னென்றிரு ழீ. நு.

தம்மிமலன் புடையவணுச் சாலங்கட் கின்பிகுப்பான்
மும்மாயைக் கணமெல்லா முருக்கியறி வுத்தியாற்
சம்மார முறத்தகிக்குந் †தனிச்சுடுகாட் டிடைநடிக்கு
மெம்மானென் னுயிர்த்தாழீயென் றணையுமியம்புதியால்.

¶ உருத்திராக்க சாபால முரைத்திடுகண் மணிமலிந்து
திருத்தகுமெய் யுணர்வுடையார் தினமுமிறைஞ் சொருதே
பெருத்தவுறழ்வில்லெனும்பேதடங்கப்புல்லுவலை[வைப்
பருத்துநிமிர் முலைத்தாழீ பரிவொடெனக் கறையாயே.

---

* நீறணிவார் முதலென்றதனல், விட்டுணுமுதலிய கடவுளர்கட்கு மேனேர்க்குந் தலைவனை பெரியோனென்றுணர்க. இதற்குச்சான்றுக சைவபுராணம் சனத்குமார சங்கிதை உசு - வது அத்தியாயத்தில் "விட்டுணுவும் எக்காலமுந் திருநீறு தரித்துக்கொண்டே யென்னைத் தியானிக்கின்றர்" எனவரும் சிவவாக்கியங்களுமுள.

† இச்சுகொடாகிய சிதம்பரத்தினடிக்குஞ் சிவனுடைய சோதித்திருமேனியிற் பூக்கின்றது லகுபற்மம் என்றும், அச்சிவனே குருபற்மம் என்றும் இங்ஙனமறியற்பாற்று. பற்மமென்பது விபூதி.

¶ இந்த உருத்திராக்க சாபலம் சாமவேதத்திற்குச் சேர்ந்த உபநிடதம்.

சான்மேர்செந் நெறிவிரிவாச் சாற்றுசிவ ரகசியத்தின்
மூன்றுமங் கிசஞ்சொலுமா மொய்ம்புவலிச் சநகமன்னன்
மேன்றீக்கை யாக்கொண்ட சிவஞான மெய்ப்பொருளை
நான்றுவின் றணைவதெந்நா ணற்றேழி யேநவிலாய். அ.

நீறுதிமிர் வார்குழுமு நெல்வேலித் தலநூலி
றைறுகிளர் திருச்செந்தூர்ச் சருக்கத்தி லகத்தியர்க்கு
வேறுநெறி கூறுதெந்த *சித்தாந்த மேவிளக்கிக்
கூறுகுக னென்மனம்போற் கொள்வதெந்நா ணவிதேழீ.

அச்சுதனு மந்தனனு மடிமுடிதே டிக்காலுச் [ட
சொச்சவொளி வளைப்பெயரான் றேழுருக்கி யாட்கொண்
மிச்சையிலா வெம்பெருமான் மேலாசைகோடுமென்ற
னிச்சையென்று தீருமென்னரி தத்தேதாழீசொல்லுவையே.

திருமலிந்த.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமலிந்த விருக்கெனுமா மறைக்குச் சேர்ந்த
சிவச்சோதி யுபநிடதந் தெள்ளி தாக
வருமலிந்த வாதியந்த ரகித விண்ணு
யசத்தியமில் லாதபர மிருந்த தத்திற்
பொருவறவுண் டாயதன்றே தாணு ரூபம்
புகலருமஃ தேதபூதங் களுக்கு †மாத்ரு

---

* இத்தப்பிரகாரமே கந்தபுராணம் உற்பத்திகாண்டம் அயனைச் சிறை நீக்குபடலம் சஉ - வது செய்புளிலுங் காண்க.

† சேதநா சேதநமாகிய சர்வபிரபஞ்சங்களையும் வெளிப்படுத்த மாத்ருத்தாநமாயுள்ளதென்றும். லிங் - லயம். கம் - தோற்றம். ஆகவே சக்தி வியத்தியாய ஓடுக்கந் தோற்றமென்று குறித்தோதும் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யப்படுகிற ஈசரப்பிரபாவமே இலிங்கமென்னப்படும். இலிங்கத்தைத் திருமேனியாகவுள்ள தெய்வத்தை இலிங்கி யென்னப்படும்.

சருவசச்சி தாநந்த லிங்கா காரஞ்
சத்திபமா யிருப்பதெனச் சாற்று மன்றே. க.

பூமணம்போ லிரண்டுதன்மை யொன்றுய் நின்று
பொதிரும்ரு பாரூப சதாசி வந்தான்
றாமிகுந்த சிவலிங்க மாம தன்கட்
டலங்குருவ மெழுந்தருளு மூர்த்தி யாகு
மாமிகுந்த வருவமது சிவமோ கத்தார்
வழிபடுவ தாந்தெரித்த லிலிங்க மூர்த்தி
யேமவன்பர்'சுரர்முனைவ ரிறைஞ்சு தேவா
மெனமகுடஞ் சுப்ரபேத மியம்பு மாலோ. உ.

சிவலிங்க மயன்விண்டு சிவான்ம மென்னைச்
செப்பிடுமே *யக்கினியின் புராண மந்தச்
சிவலிங்கஞ் சாகூடாது மகேச னென்னைத்
தெரித்திடு†மி லிங்கமெனும் புராண மந்தச்
சிவலிங்கம் பராநந்தாத் மகமா மென்னைத்
தெரிவிக்குங் ‡கூர்மமெனும் புராண மந்தச்
சிவலிங்க மகிமைபல வாய்க்கி ளத்துந்
தெற்றெனவே ¶மச்சமெனும் புராண மாதோ. கூ.

எச்சுரருஞ் சிவலிங்த வழிபாட் டாலே
யெய்தினர்க டங்கள்சிறப் புகளே யப்போற்

---

* அக்கினிபுராணம் நூ - ம் அத்தியாயம் ஈ - வது சுலோகம்.

† இலிங்கபுராணம் க - ம் பாகம் கசு - ம் அத்தியாயம் கநி - வது சுலோகம்.

‡ கூர்மபுராணம் உ - ம் பாகம் ககம் அத்தியாயம் கூச - வது சுலோகம்.

¶ மச்சபுராணம் உசுக - ம் அத்தியாயம் கசு - கள வது சுலோகங்கள்.

சச்சிதவின் டுவுமடைந்தா னெ*வி ருக்கு
சங்கிதைசொல் லிடுந்துறக்கர் புத்தே ளாய
வச்சுதனென் றுளவரிதான் சிவனேச் சர்வா
தாரவடி வினனென்றுய்ந் திலிங்கத் தின்பாற்
றுச்சமற வாராதிக் கின்று னென்றே
துரோணபரு வங்கதறல் கண்கூ டாமே. ச.

இந்தவிதஞ் சுருதிசிவா கமபு ராண
விதிகாச வழித்தாகச் சிவலிங் கந்தா
னந்தமிடை யாதியிலாப் பரமா யார்க்கு
மருள்புரியும் பெருங்கருணை யாயி ருக்கச்
சந்தமிகு முமையின்பெண் குறியு முக்கட்
சங்கரனுண் குறியுமந்த விலிங்க மென்ன
நிந்தைபுரி †பொய்ச்சரிதந் தீட்டி யத்தை
நிகழ்த்துபெருஞ் சிதடரடை கதியென் னுமே. நு.

மருட்டறிவு கொண்டுதக்கன் முனமோ செய்த
மாதேவ தூடணங்கேட் டிருந்த தாமாற்
கருட்டுளவ மணிமால்பங் கயத்த னுதி
கடவுளர்க ளெவ்வருமுக் கிரனென் பானுல்
வெருட்டிமழுக் குற்றபினும் பட்ட பாட்டை
விசாரித்து நனிதேறு விகலத் தாலே
குருட்டறிவு கொண்டுசிவ தூட ணந்தான்
குயில்பவருக் கெமலோகங் குடியா காதே. கூ.

---

* இதனை யநுசரித்துச் சைவபுராணம் சநத்குமாரசங்கிதை சநத்குமாரர் வரம்பெற்றத்தியா யத்தில் "சிவனேநோக்கி விட்டெறி அறுபதினுயிரத்தறநூறு வருடம் தபஞ்செய்து சக்கிரமுந் தேவத தலைமையும் பெற்றார்" என வருவதுங்காண்க.

† பொய்ச்சரிதந் தீட்டியென்பது, சில சிவநிந்தகர் வேதசிவாகமங்களிற் காணப்படாத பல கதைகளைக் கற்பித்து வியாசவாக்கியமாகிய புராணங்களின் சில பிரதிகளிலு நுழைவித்திருக்கி றனரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

மேற்கோளா காரலிங்க மதுவே *வானம்
விருத்தக்கீ ழாவிடையே யகன்ற *பூமி
தோற்பிண்ட மதிற்சிரளின் மேற்பா கந்தான்
றாய்தாய வவ்விலிங்க மாகு மேனைப்
பாற்பாகம் பரையெனுமா விடைதா னாகும்
பணித்தவிது தூலார்த்தஞ் சூக்க மென்னு
மேற்கொண்ட பொருளிதய கமலம் பீடம்
விமலசிதா காசமேத யிலிங்க மென்றும். எ.

அவ்விமல சிதாகாச மான்மா வென்று
மதனிதய கமலமேத பீட மென்றுஞ்
செவ்வியவங் குள்ளமகா சிதாகா சந்தான்
சேதநற்குச் சேதநனு மிலிங்க மென்றுங்
கவ்வுடைய வீததிசுக் குமார்த்த மாகுங்
கழறியவப் பீடமுத லருளா மத்தைத்
திவ்வியமேத வடியென்ப வதனு லாட்சி
செய்புயிரொல் லாமடிமை யென்ப வான்றோர். அ.

சொற்றியலிங் கந்தானே சிகார மந்தத்
துகளிலருட் பீடமேத வகார மங்ங
னெற்றுமையா நின்றகில சிவமென் றாகு
மோதருமத் †திருவடியைச் சேர்ந்த வான்மா
வற்றமிலாச் சிவத்துடனுங் கூடி நிற்கு
மாநந்தஞ் சிவலிங்க மயம தென்றுங்

---

* வானம்-ஞானசக்தியின் காரியம். பூமி-கிரியாசக்தியின் காரியம். ஆகவே இலிங்கம் ஞானக் கிரியாரூபமென்றும்.

† இதற்குச் சான்றாகச் சிவஞானபோதம் ஒ-ம் சூத்திர முதலதிகரணத்தில் "நானென வொன்றில்லென்று தானேயெனுமவரைத் தன்னடிவைத் தில்லென்று தானுமிறை" என வருவ தங்காண்க.

சிவலிங்கப்பிரமம்.

குற்றமிலா விந்தமுத்தி திருவெண் காடர் [தாரோ.
கொண்டதுமே பா *லெண்ணிறந்தோர் கொண்டுய்ந்

இந்தநிலை யைத்தானே சிவத்திற் கங்க
மெனவிருத்தன் முத்தியென்னுஞ் சொற்றூர் சில்லோ
ரந்தமுடி வுஞ்சைவ சித்தாந் தத்திற்
கயலன்று சொற்பியலிங் கத்தின் றீர்வை
யெந்தவிதம் பார்த்தானு மகண்ட சச்சி
தாநந்த மெனவிருக்கு மிதனை யென்றன்
பந்தமிலா மெருக்கியரு ளருணைப் பேரான்,
பரமென்னுங் குகனருளா லறிகற் போனே. கo.

வி ல கு வ ர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரிதி விருமதி யெரியினை சுடர்செயப்
பணுதிரு வருண்முதலாய்ப்
பெரியவெ ளிவெளிடை யெனவொளி ரொளியனின்
பெருமவ னருள்கருதாக்
கரிசின ரிடையினை விடுவதை யொழியவர்
கரம்விசி யெதிர்வரினும்
விரிசின வரவினு முயர்வென நினைநினை
விழைவினர் †விலகுவரோ.

---

* சிற்றம்பல நாடிகள்முதலிய பலபெரியரு மென்றறிக. முக்தியில் தேகத்தைச்சிவலிங்கமாக நீறுத்தஞ் சித்திபை இலம்பிகாயோக சாத்திரமு மியம்பும்.

† இக்கருத்தைபற்றிச் சிவஞானபோதம் சூ.ம் குத்திரம் உ-ம் அதிகரணத்தில் "அல்லாதா ரஞ்ஞானத்தை புணர்த்துவராகலான்" எனவருவதுங்காண்க.

நிறைமுக நிமையெனு நினதொரு சுடலையி
னினையுமெ னுருமுழுதுங்
கறையற வெரியவொ ரருள்புரி கிறநிறை
கருணையி னிறைவவுனை
யிறையென முனுமுள மிலிகளி னுழியெனை
யினிவிடு வதையொழியந்
நறையின ருநாசெவி நுழையினு மறமென
நலனுளர் விலகுவரோ. உ.

தவநிறை வுடையவ நிருதய மிசைமிளிர்
தருணகு கவெனுடைய
கவலைக டொறுசுக நடநச வையமல
கதியரு ணினைமுனியே
சிவசிவ வெனுநல னிலிகளி குளையொழி
திருவரு மவருடலின்
பவநம துபடினு மசுசியெ னவுனல
பரிவினர் விலகுவரோ. கூ.

நடுவுடை யரையனை யுறழுவெ குகடவை
நசையொடு புரிகொடிய
ருடைவலி கடியர னெனுமிறை யிறையென
வொளிரொரு குகநினையே
படருள மிலிகளி னிடையெனை விடலொழி
பறையவர் விழிபடினுங்
கொடுவிட வனலினு முயர்வென நினைநினை
குணமுளர் விலகுவரோ.

சனனமு நிதனமு மறவெனை யணையொரு
தலையரு டருகுகனே

புனையறி கிலரிவ ணைனையும றிவதிலை
யொழியவ ரிருளையெலாங்
கனவினி லவமொதிர் வரினுமி தெமதுயிர்
கவர்கொடு வரியெனவே
நினமுறு னநினையு மரிமன துயரிய
திருவுளர் விலகுவரோ. ஈ.

அயிருமி ரசனையு மனையவெ னறிவினி
லதுதிரு முளபெரியோ
யுயிரின துடலின தெனவறி திடமில
ருனநினை வதுமிலையே
செயிருறு மவர்புடை யெனைவிட லொழியவர்
சிலதர்க ளெதிர்வரினும்
பெயிரம னமுடைய வெமபடர் வரவென
மதியினர் விலகுவரோ. ஈ.

விடதலை யெனுமுயர் நலனெடு வினைவிரோ
விபுலந லனுதுகர
நடிவறு பெருநசை கொளுநசை யினரிழி
நடையெளி யனநனுகாத்
தடைபணி யருள்குக வுனநினை பரிவிலர்
சதியுற வொழியவர்போம்
நடைவழி யிவரினு மிடனென நினநினை
நனருளர் விலகுவரோ. ஈ.

அறிவறி வதுபொரு ளெனவரன் முனதுவ
லமலது மரகுருவே
சிறியவெ னைரடு பெருமவ னருளையொர்
சிறுவனை புனிகிலாப்

பொறியிலி களிகுளே யறவொழி யவர்வெகு
பொருளுள வொனினுமகா
வறியவ ரவரக முகடியி னுறையென
மதியுளர் விலகுவரோ. அ.

பெருந்துயர் கருவிடை நுழைந்திட லெனவெடி
பிறங்கிய தவியவென
விரும்பெனி மலநினை யிகழ்ந்தழி மடர்களை
விலங்கியு யவருளவ
ரிருந்தவி டனருகி லிருந்திடி னுமதுநாவ்
வெழும்பவெ ரிநரகென
வருந்தவ ரறிவினி லலங்குன தருளினி
தறிந்தவர் விலகுவரோ. கூ.

துறக்கவி புதர்துய ரொருக்கிய ருளிறைவ
துதிக்குநர் துனிகடிவோய்
பிறக்கமி லருணையின் பெயர்க்கவி முதலவ
பிறப்பிலு னருள்கருதா
மறக்கல திகளுற வினைக்கெடு கெடுவவர்
மனத்தெரு வழிவரினு
முறக்கொடி தெனவுனை வலித்துல குணர்வற
வடக்குநர் விலகுவரோ. க0.

பொன்னிருன்மறை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னி ருன்மறை முதலிய விதப்பாய்ப்
புகல ரும்பிர மங்குகன் சாமி
யென்னும் வாச்சியங் களுக்குரி யவனை
யிருந்து ளானெவ னேனுவ னென்றன்

மன்ன னுவனென் பதிற்சிறு வளையு
மாற்ற முண்டுகொ லோவளி யாலே
யென்னை யாளொரு கருணையங் கடலே
யெங்கு மாயப ராபர வெளியே. க.

தெளிவு *வாயுசங் கிதைமொழி போலச்
சிவன்ம கேசுர னுருத்திரன் †விண்டு
வொளிர்¶பி தாமகன் §மருத்துவ னெல்லா
முணரு மோர்சரு வக்கிய னுர்க்குங்
களித ரும்பர மாத்துமா வென்று
கழறு மெண்வகைப் பெயர்களுக் குரிய
விளிவி லாப்பர சிவமுநீ யேயென்
விணைக ணூறுப ராபர வெளியே. உ.

இதய தாமரைக் கருணிகை தன்னி
லினனு மவ்வின னடுவணின் மதியு
மதியி னுப்பணிற் கனலுமக் கனலுண்
மகேசன் றாபச தாசிவன் சிவனுங்
கதழ்வொ டேயுள னொனுசிசு வாச
காரி கைச்சொலின் முடிவினி னின்ற
பதியெ னுஞ்சிவ னேகுக னென்றோர்
பவர்க்கும் பிறப்புள தோபசு பதியே. ங.

தூமிக் கோங்கறி வாயுத மேந்தித்
தொல்லை யுயிர்ப்பரி யுகைக்குமென் பதியே

---

* வாயுசங்கிதை பூருவகாண்ட உசும் அத்தியாயத்தில் "உணருமா" என்று தொடங்கும் கவி.

† விண்டு = விட்டுணு. பூதமுதல் நாதபரியந்தம் வியாபித்திருப்பவன்.

¶ பிதாமகன் என்பது தென்புலத்தார் கட்குத் தந்தையாயுளான் என்றும்.

§ மருத்துவன் என்பது ஆன்மாக்களின் மலப்பிணி தீர்ப்பவன் என்றும்.

சாமிக் கன்புடை யோருமச் சாமித்
தன்மை வாய்ந்தகண் ணுளருந் தகவாச்
சாமிச் சொல்லினைச் சாருவ மேனோர்
சார்கி லாரவர் சார்வது தமக்குப்
பூமிக் குட்சிறப் பின்பொருட் டென்னுப்
புந்தி செய்வனா யான்மிழல் கடனே. சு.

உத்த மோத்தமர்க் கருங்கையு மொன்மே
றுலாவு காலுமொன் மேறகணு மொன்மே
சத்த மார்செவி யாவது மொன்மே
சாற்று நாவுமொன் மேறயுளு மொன்மே
மத்த மாத்தொழு தெப்வமு மொன்மே
மருவு வீடுமொன் மேறயென வறிந்தேன்
முத்த வாதிமுத் தையுமு நாதி
முத்த முழுனை யும்புகழ் நாமே. நு.

தோணி யூர்முனிப் *பங்கமே றென்னுத்
தொடங்கு மோர்பதி கத்துடை நான்கும்
வாணி வாக்கர சின்றிரு வாரூர்
வண்மை யம்பதி கத்துடை மூன்றும்
பாணிச் சுந்தரர் †நன்னிலக் கோவிற்
பதிகத் தொன்பதும் பறைந்தசை வருக்கும்
கோணில் பாசுப தருக்குமிக் குரிய
கோவென் றுனையறிந் தேன்பர சிவமே. சு.

சமண சிங்கமு மடியமொண் ணிலருந்
தயங்கு சோதியுட் புகுந்தது போலப்
பமன மீனுறை கங்கையங் கையிற்
பாசு பதவிர தத்தமொண் ணிலர்தா

* திருச்சண்பைநகர்ப்பதிகம். † நன்னிலத்துப்பெருங்கோவில்.

மமலச் சோதியுட் புகுந்தனை யினிதா
யறையும் *வாயுசங் கிதையிது சோரச்
சமயம் யாதினு நிகழ்ந்ததுண் டோவெஞ்
சைவ சமயசித் தாந்தமு தாலே. எ.

எழுந்த சோதியைப் பரசிவ லிங்க
†மென்று நான்முகன் சாற்றிய சாற்றுற்
கொழுந்து போற்சிவ ஞானமு ளாகைக்
குசல வான்கதி யடைந்திடு மாறு
விழுங்க வள்ளது வேசிவ லிங்க
மேனி யென்றறி யாதவர் போக்கில்
விழுந்து நானுழ லாவணங் காத்தி
விமல யோகசி தம்பர வெளியே. அ.

பிண்டத் தேசிவ லிங்கசித் தியினைப்
பெற்று ளோர்களே பிழம்புரு வாய
வண்ட கோடிகள் யாவையுந் தனக்குள்
ளடங்க வைத்துள பெருவெளி யொளியாப்
பண்டு மாமறை புகழறி வளதாப்
பகரோர் பரசிவ லிங்கவைக் கியமுங்
கொண்டு வாழ்வதொன் றறிவனை நான்கை
கூப்புங் கடன்மையு ளனருணி திசெய. கூ.

கோணம் வாசனை கனைக்கிர கிக்குங்
கொள்கை போலவைம் புலனையுங் கிரகித்
தாண ருளிடைப் போதமுங் கொடுத்தவ்
வருளின் வயத்தமர்ந் தம்மய மாகிக்

---

* வாயுசங்கிதை உத்தரகாண்டம் இருடிகள் காசியிற் கதியடைந்த அத்தியாயம்.

† ஆ அத்தியாயத்தின் கட - வது பாட்டு.

காணல் கருதலொ ழிந்திருப் பதுவே
கனக லிங்கசித் தியெனவு மூணர்வார்
பேணு வளதிருப் புகழ்க்கவி யெம்மான்
பெருமா னுமுன் சரண்புகுந் தேனே. கo.

சிதம்பர சிவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவுரா மகளு மவர்பதி களுமுன்
நிருவுளத் தானுமுன் னருளாற்
பெருகிய மகிமைக் கூவல ரானும்
பிறர்க்கருள் வரங்களின் வண்ண
முரியசீ ரிடவன் ணைஞயி லிருக்கு
முண்மைமன் குணருவ ருரியோ
ரிருளர்க ளுணரா ரிருதய குகனே
யெனக்கருள் *சிதம்பர சிவமே. க.

†வாயுசங் கிதைதான் வழுத்திடு மாறு
மேயச்சுர னிடத்துதித் தவருட்
டூயவிர் மேனி யுருத்திர னெருகாற்
நிருவரி ¶யயணையு மொருகான்
மாயனவ் விருவர் தமையுமற் றிருகான்
மலரயன் மற்றிரு வரையுந்
தூயநின் னருளாற் படைத்ததுண் டாமேற்
சுயம்பெது சிதம்பர சிவமே. உ.

---

* சிதம்பரமென்பது தகராகாசமென்னும் ஞானவெளி.

† வாயுசங்கிதையில் பிரமவிட்டுணு வுற்பத்தி யத்தியாயம்.

¶ அயன்சிவனிடந் தோன்றினனென நாராயணோபநிடதமு நவிலும்.

கந்தபு ராணங் கழறுமா றிதழார்
கமலநான் முகன்சுர சோத்தச்
சந்திலிற் கொலுவிருந் தவனுமா *லேனஞ்
சிதைத்தவேற் படையனு மாய
கந்தனுக் கயிலுஞ் சிவற்குயர் சூலுங்
கரியமா லளித்தன னென்று
முந்தைநூ லியைபின் றறைதலக் கதைமா
மோசமே சிதம்பர சிவமே. கூ.

கள்ளமின் மறையா கமங்களிற் காணுக்
கதைகளை வியாதரு மவர்சொற்
பிள்ளையுஞ் சொனதுண் டதைமுநி வோரும்
பெட்புறக் கேட்ட.துண் டெனக்கோள்
வெள்ளமாப் பொலியப் பொறித்தவர் பொறிக்கும்
வினையின ரொவர்க்குமாங் கூலி
மள்ளலந் தகனன் றெவரளித் திடுவார்
மாசறு சிதம்பர சிவமே. சு.

முறைகெட. முறணிக் கூறிய வேடு
மொழிந்தபண் டிதரு†மொல் லையெனும்
பறையுள தேலங னுயர்த்தலு நெறியாப்
பகர்ந்தநூல் புதிதெனு மொழியு
முறைநிலத் துளரக் குருவெனும் பேச்சு
முள்ளவே லங்னிகழ் தலுமா
றிறையுல கினர்க்குச் சகசமென் றுலென்
னிசைப்பெனுஞ் சிதம்பர சிவமே. நு.

---

* என்பது சந்தி. இவ்வரலாறு உபதேசகாண்டம் வராகாவதாரச் சருக்கத்தினது.

† ஒல்லை = பழமை.

போனகான் முயலே பெரிதெனப் பேசிப்
புலம்புவர் போன்றுமுன் னுளின்
மானமின் றெழுதி வைத்தபுத் தகக்கோ
மான்களே பெரியனென் றுயர்த்தி
யேனவல் லுவனா யிகழுமிந் நாளி
லேழையே னறைகடொன் னூலிற்
றேனென வினிக்கு முடிபென வனக்கே
தெரியுமெஞ் சிதம்பர சிவமே. கு.

மதத்தினற் சொற்போர் விளக்குற வொருமும்
வழுத்துதங் கடவுளைக் கண்டு
பிதற்றலைத் துணையு மின்றுபுத் தகக்கீர்ப்
பிடித்துவா திடுவரப் படியேன்
மதர்ப்பறை வேத மாகமம் புரானை
மாண்படி யாரவர் வாக்குப்
பதத்தலை மண்ணுன் மிகுசைவ சமயம்
பலமன்றே சிதம்பர சிவமே. எ.

சாதக *வபர ஞானமு முதிர்ந்த
சாத்திய மாம்பர வறிவும்
போதகஞ் சிறந்த வொருசம யிக்கே
பொருத்தமென் றுமிதை யொழித்து
வாதுசார் துவித வாதமத் துவித
வாதமென் றிருமத மிலையென்
றேதமி லறிஞ ரறிவரன் றேவென்
னிருதய சிதம்பர சிவமே. அ.

தினம்பிணஞ் சுமந்து பிழைத்திடு பவனுஞ்
செத்தவ ரூழறுந் திறந்தா

* அபரஞான பரஞான விபரம், இன்பப்பிரவாக சிவமெனும் பதிகம் நான்காம் பாட்டானறிக.

ரினெரு நாணு மிருப்பமென் றுரப்பா
யெணியெணி மாளுவ தியற்கை
யநகனே யிதனை யாய்ந்தகன் ணுள
ராணவ மலத்துடை விசித்ர
விணவலி யென்பா ரிதைவெலும் வகையெவ்
விதநுவல் சிதம்பர சிவமே. கூ.

காரிய வுலகங் காரணத் தடங்கோர்
காரணங்*குறித்துமா வெனவுஞ்
சிரிய சிருட்டி தனின்முனம் போலத்
திரும்புதல் †குறித்தியா வெனவு
நேரிய வருத்தங் கொளவுள மாயை
நினையடை வசைச்சிறை செய்யுமோ
வாரிய னருணைப் பெயரியற் கிறையென்
றுயவெஞ் சிதம்பர சிவமே. கூ.

ஆ திருப்பா - கூஈஈ.

வித்தவொளி.

பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தத்த தனதனன தந்தன தத்த தனதனன தந்தன
தத்த தனதனன தந்தன தனந்தா னு.

வித்த வொளிசுடரு மம்பல நிர்த்த நபசுபதி யென்றுள
மெய்க்கு ணிதி¶பொழு தென்பதி லடங்காதா

---

* இதன் கருத்து, சத்திரூபமாகச் சுருங்கி நிற்றலென்றும்; † இதன்கருத்து, விசுத்திரூபமாகப் பெருகி நிற்றலென்று மாம்.

¶ பொழுது = காலம். காலத்திலடங்காதான் என்று முடிபுக்குச் சுப்ரபேதம் பொட்காசன்று மாகமங்களுஞ் சான்றும்.

னித்த னிடனதில டங்குவ தற்ற நிறைவில்விபு விந்திய
நெட்டை யசலவுல கென்பவை சுணங்காதோர்[வொர்
சத்த மெழுவதன்மு னுண்டுசெய் சித்தி யிலதிசய மென்ற
சத்தியை யுடையவ னென்றுனை யருங்*காளி
கத்து முறுதியுனர் நெஞ்சினர் நச்சு மெனமலவ ணங்கரி
கட்க மளிபெரிய வின்பரு ணிதந்தாவே. க.

தான தனதனன தந்தன தான தனதனன தந்தன
தான தனதனன தந்தன தனதானு.

மாச றுபுளிதியதிர் கண்டதும் வாயி லினியபுனல் வந்திடன்
மான வுனரு†ணடை கண்டது முளமீதா
ராச றுமமுதமிம னுங்களி யூறி டுமளமள வென்றது
வார்வ மொடெனுளும்வி ளைந்திட நடியாயோ
தேசு றுமமலசி தம்பர நாத குகனெனுநி ரந்தர
தேவ வெனறிவினி னின்றவிர் பெரியோய்நா
னேச முடனறைய லங்கலை யாசை யுடனணியு மன்பருன்
னீரர் சததமுமி றைஞ்சொரு பெருமானே. உ.

தனன தனதனன தந்தன தனன தனதனன தந்தன
தனன தனதனன தந்தன தனத்தானு.

அரிய வறிவெனவி ளம்புமுன் னுடைய சுடுநிலம தன்க
னசுசி மலமுழுதும் வெந்தற விழைக்காதா [ணன்
லிரியு முலகிலெனு டம்புக ளிடுகு ழிசுடலையடைந்தவெண்
ணிவள வெனவிதிய னுந்தாகை கணிக்கானே [ருள்
பெரிய திருவுளமு வந்தினி யெனுமு னிடனதைய னைந்த
பெறவெ ளியவெனநி னைந்தரு ளருட்டேசே

---

* காளி=சிங்கம். அதாவது நாரசிங்கமென்னு மிருகேந்திராகமம். அதின் பதிலட்சணபரிட்சாகாண்டம் உ-வது சுலோகம். † நடை=நடனம்.

விரியு நடநசபை கண்டவ ரடையு மகணிதநி ரந்தர
வெளியில் வெளியெனநி றைந்துள தனித்தேதவே. ஈ.

தாத்த தனதனன தந்தன தாத்த தனதனன தந்தன
தாத்த தனதனன தந்தன தனந்தானு.

ஆற்ற லுணர்வுதாழிலென்பனவாத்திகழுருவுயிர்வன்றளை
யாற்ப லமுளபிணி புண்டதஃ தறுஞ்சீர்நா [வொர்
டோற்று மளவுமல மொன்றுமிலாப்பெருநலமுள னென்ற
தூப்ப சுபதிவச நின்றிடு மெனும்பீடார்
மாற்ற முடையநர சிங்கமிவ் வாக்கையிகழ்வுபுரி வஞ்சகர்
மார்க்க மெனையடைவ தின்றுனை நயந்தேதரா [ண்டுள
னூற்ற முளவுமித்த வின்பினை யேற்றுயு மொருநெறி கொ
னூக்க மிகவருள்வை யெம்படர் தெறுந்தேதவே. ச.

தந்த தனதனன தந்தன தந்த தனதனன தந்தன
தந்த தனதனன தந்தன தனதானு.

மந்த மதியுடைய ருந்தெருள் ளந்த னர்களுமுய வன்புசெய்
மங்க ளமுழுமுத லென்றுள பரமேசர்
பந்த மறுநெறியை யன்பொடு தந்த பரமசிவ புங்கவ
பஞ்ச தையுதயமில் கந்தவன் னருளாலே
யெந்த விதமுமுனை யிந்தந மன்றின் மருவியுப யங்கெட
வெங்கு நிறையவுளு மென்றனை யவமாமா [னல்
லிந்த நிலையில்விட நின்றயை பொங்கு திருவுளிசை யுங்கொர்
லின்ப வெளியையடை யும்படி யருள்வாயே. ரு.

தந்த தனதனன தத்தன தந்த தனதனன தத்தன
தந்த தனதனன தத்தன தனத்தானு.

இஞ்சி யுடையவதி யற்புத வஞ்சி வசினகர நற்குள
மென்ப னவளிகொ டிழைத்தநல் லறப்பாலார்

துஞ்சி யபினுமிகு சுத்தநன் னெஞ்சொ டுமிலகுவர் சிற்று
துன்றி யவகிலமு திக்கினு மழுக்கேகரு [யிர்
நெஞ்ச முடனிலவி முத்தியி னின்ப நுகருவர வர்க்கொரு
நிந்தை வரினதுத னக்கென நினைப்போய்நா
னஞ்ச வருநடலை கெட்டற நின்றி ருவருளாநி னைத்திடி-
னந்த வணமருள்வை சிற்சப நடக்கோவே. அ.

தான தனதன தத்தன தான தனதன தத்தன
தான தனதன தத்தன தனதானா.

ஆயு நிலைபுள புத்தியா லோதி யவிர்குருமு கத்தினு
லாசி லருமறைவி ளக்கினு லொருநேரா
மேய வயிநயிக வித்தையார் நாடு மருண்டநி ருத்தமேல்
வீடு பெறுமளவு னட்பிலே யெனைமாறு
தேயும் வகைபணியி வச்சுதா தாயி னுமினியவ ருட்கணு
வீர வடியவர்வி ருத்திசால் குருநாதா
மாய வுலகிலிழி புத்தியா னென துகலுடமி ழைப்பினு
மாசு ளனிவனென விட்டிடா தருள்வாயே. எ.

தனன தனதன தத்தன தனன தனதன தத்தன
தனன தனதன தத்தன தனதானா.

அறிவு விளைகளைம றைத்துள மலவ லிவிலகிய சித்தனு
ளமல சிவனுடைய சத்திமெய் யருளாலே [லர்
சிறுமை யறவளரு முத்தியு மதுவெ னுமுனையை மதிக்கி
சிவம டையுமுறைமை யெப்படி நவிலுவேன்
வறிது கெடவுனது நித்திய வருளொ டுவளரவி தித்தருண்
மனதி னிலவறவொ டுக்கொரு நிலைமேலார் [ய
குறியி லவிருமொரு நிர்த்தந வெளிய னினைவினுள முத்தை
குடில முடிமுநிவர் பத்திசெய் குகதேவே. அ.

---

* மிருகேந்திராகமம் பாசலட்சணப்பிரகரணம் உக - வது சுலோகம்.

தாந்த தனதனன தத்தன தாந்த தனதனன தத்தன
தாந்த தனதனன தத்தன தனதானு.

காண்டல் பெருகடிய வர்க்கினி தாங்கு ருபரகடி யைத்தரு
காந்தி மிகவுடைய பொற்பதி நடராஜா [ய
சீவன்பு ஈவுதவொருகற்பகமாங்குகனெனுமாருமுத்தை
மீன்ப டுமீலவஸ்ரீ குத்தியி லுணாநாடா
வொண்டையருமுவகைபெற்றிலர்வேண்டுநருமதனைவிட்டில
ராம்பி யெழவழுமெ னக்குமஃ தயர்வாமீமற் [டு
றண்டியருள்வதுமொடுக்குறுஞான்றுநனியாருனையப்பொ
சூழ்ந்து கொளுவதுமு னக்கொரு கடலுமீம. கூ.

தந்த தனதனன தத்தன தத்த தனதனன தத்தன
தத்த தனதனன தத்தன தனதானு.

நச்ச மலவொழிவி னித்திய தத்வ பரிவச மத்துவ
நட்ட மறவருமெ னச்சொலும் விதியாலே
விச்சையுருவுடையபுற்கலன்வித்தைதிறவுளனெனப்பலு
மிக்க புகழுளவொர் *புத்தக மதுமீபாலே
பச்ச னிமலமற வொப்பிலு னட்ட மருள்புரிக மெத்தவு
மச்ச முடையவினை நற்கதி மலைபாமோ
ருச்சி யடையளவி ரகுதியெ னப்ப னெனுமமல முத்தைய
வுத்த மவருணகி ரிக்கவி யிறைமீயாமெ ன.

பொன்மஞ்சள்.

கலிநிலைத்துறை.

பொன்மஞ் சளும்வெண் சுணைமுங் கலவும் பொழிதார்
சின்னம் புதிதா யெழல்மீபால் வளிநீர் சிகிமண்

---

* கெ ஆகமம் பசலட்சணப்பிரகரணத்தின் கடைச்சுலோகம்.

னென்னும் பொருள்கள் விரவும் பொழுதுள் ளமழு
மன்னிம் முடிபா லுயிர்பொய் யெனன்மா மடமே. க.

ஏனென் னிலசித் தெனுமச் சுணமஞ் சளிலோர்
ஞானம் பகர்சித் துதியா ததுபோ னவிஞன்
மானம் பெறுபூ தவிரா வலினும் வளமார்
ஞானம் பிறவா தெனமா கவிஞர் நவில்வார். உ.

அதனு லறிவா முயிர்வே றெனவா மதுதான்
சிதடா யுளதா லதிலீர் முதலாய்த் தெளிவாய்ச்
சதமாய் வலியா யுளதென் றுளதாய்த் தகைசால்
புதர்தீர் வரதே சிவமென் றருணூல் புகலும். ங.

இவவற் றவியா பகநித் தியமா யிலகுஞ்
சிவசத் தியையொத் துளகர்த் திருசத் தியுடைக்
கவனத் துயிர்மைச் சிறைபெற் றதனுற் கடவுள்
கவின்மெய்த் தயவின் றுயரா தெனு*மா கமமால். ச.

சிவமின் றெனும்வா திகள்புன் பசுவா திகளா
†முவர்கண் மொழிவெள் ளலவீ சினுநல் லுரலீனர்
தவிநஞ் சசலஞ் சிறிதுஞ் சலனந் தருமோ
வவர்சிந் தையிலென் றுமிருந் துளதண் ணளியே. ஞ.

¶முனநாம் பிரமந் தெரியென் றவயன் முழுதுந்
தனேய பொருளென் பதுதே மெனவெண் டலையேந்
தினனீ டிலுளந் தனிலெண் ணினனென் றிழிலாப்
படுமா ணமறந் தறைவார் கொலருட் பவள்சீசார். கூ.

---

* மிருகேந்திராகமம் கலாதிப்பிரகரணம் ங - ம் சுலோகம். † உவர்=கடல்.

¶ இவ்வரலாற்றைக் கந்தபுராணம் தட்சகாண்டம் அழமுடி தேடுபடலம் உசு - ஙஅ - ம் கவிகளிலறிக.

துனிமே சுவிகா ரமிலா தபரஞ் சுடருக்
கநியா யமெனப் *பரிணை மமறைந் திடவும்
பனிமே துமிலா †வருளுக் கதுபோற் பலைவங்
கனிவா யவளைந் துணியுங் கொலருட் கடமேல. எ.

தூக்கா லுடலான் மனதா லுணேய தொழுதார்
மாக்கா யநலங் கருதா தொருதே வதைபான்
பீக்கூ றியதைக் கருதுஞ் செயன்மின் மினிமுன்
றிக்கேட் பதுபோ லுமரோ வெணேயாள் சிவமே. அ.

ஒப்பொன் றுமிலா வுனேவிட் டபனின் றுணுவோர்
தப்பொன் றுமிலா வழுதா வைதையெந் தளர்வாம்
வெப்பஞ் சிகவே நுகர்வே மெனரூன் வெறும்வாய்
சப்புந் திறமே யெணேயா ளருமிணை தயமே. கூ.

கூட்டச் சுரர்சூழ் ¶திருமாற் கருள்செய் குமர
கோட்டத் தடிகட் கினிதா கவெழுங் குரல்சால்
பாட்டுக் குருவென் பவனெஞ் சுருகிப் படருண்
ணூட்டக் குகனே யெணேயுங் கொளுவா னடியே. கo.

---

* இந்தப் பரிணமங்கூறுபவர் எகான்மவாதிகளும், பாஞ்சராத்திர வைணவர் முதலியோரும்.

† இந்தப் பரிணமங்கூறுபவர் சிவாத்துவிதசைவர் முதலியோர்.

¶ திருமாலானவர் குமரகோட்டத்தடிகளின் திருவருள்பெற் றங்குறைந்தனரென்பதைக் காஞ் சிப்புராணக் குமரகோட்டப்படலத்தில் "கோனிகைகள் காத்தகுரிசிலு மன்றல்வெட்சிமாலையானு னங்கண் வைகினன்" எனவருவதானறிக. திருமாலும் வணங்குமுதல்வன் முருகனெனும் பொ ருளோன்றக் கந்தரந்தாதியில் "திகத்த" என்று தொடங்குந் திருப்பாட்டில் அருணகிரிநாதருமைந் திருக்கின்றார்.

ஒல்லுநர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்த்தி பொங்குவி யாதமா முநிவன்
செய்த சூத்திர மதைத்*திரு முறையுட்
சேர்த்த ருங்கலை யெளைவழு தாட்டி
தெரித்த †சிவார்செயு டலத்துள தானுங்
கீர்த்தி பொங்¶கதற் கபயசீ கண்டர்
கேடில் சைவபா டியமுள தானும்
பூர்த்தி கொண்டவிர் சைவச மயச்சைம்
பொருட்கு மதுவிசை வாயதொல் லுநரே. க.

புகித மேமய பாசரன் முனைசெய்.
புராண முறைகளம் பசுபதி யருளாற்
சொனதென் றேதமில் காந்தப ராணஞ்
சொல்வ தானுமக் காந்தம நேக
வினிமை யோடுப ராணங்கட் கெல்லா
மேமற்ற மாயொரு நியுதமவண் ணுடைத்தாய்
முநிவர் வியப்புற விருத்தலி னுனு
முழுங்கம முறைகளு முறுதியொல் லுநரே. உ.

சுகிர்த மாஞ்சிவ புராணவிர்த் தாந்தஞ்
சுருதி யாகமங் களிலெழு லானும்

---

* ஞானசம்பந்தர் முறை ங - நாவுக்கரையர் முறை ங - சுந்தரர் முறை க - ஆகத் தேவாரத் திருமுறைகள் - எ, திருவாசகம் - க, திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு - க, திருமந்திரம் - க, சோம சுந்தரக்கடவுள் - காரைக்காலம்மை - ஐயடிகள்காடவர்கோன் - சேரமான் பெருமாள் - நக்கீரர் - கல்லாடர் - கபிலர் - பரணர் - இளம்பெருமானடிகள் - அதிராவடிகள் - திருவெண்காட்டடிகள் - கம்பியாண்டார்நம்பி இவர்கள் பாடியருளிய சைவப்பிரபந்தங்கள் - க, பெரியபுராணம் - க, ஆகத் திருமுறைகள் - கஉ.

† "தேவர்குறளும்" என்று தொடங்கும் வெண்பாட்டு.

¶ அதற்கு = அந்த வியாசசூத்திரத்திற்கு.

புகழு நால்வரின் றிருமுறை களின்மேற்
புராண ரசநனி வெளிப்பட லானு
மிகழ்வில் *கீரரின் கோபப்ர சாதத்
திடையப் புராணசரி தம்வர லானுந்
துகளில் சுருதி†பஞ் சமமென லானுஞ்
சொனபு ராணமிக் குறுதியொல் லுரமோ. கூ

பிள்ளை யார்முத லுல்வரின் முறைகள்
பெரிது முறுதியென் பதற்கவை பெருமான்
வள்ளி லமுதென வேறி யமேக
மகிமை வினைத்தன வினைத்தவம் மகிமை
யுள்ள ரவமொனற் கம்முறைப் பாக்க
ளொழிவின் றீண்டுள வெனுமுயர் சாகஷி
கொள்ளு விமமை யாண்டருள் குகணைக்
குரங்து மன்புமீ தூருமொல் லுரமோ. சு

தெய்வ சமய சிகாமணி யாய
சைவ சமயவி லளிதமித் திணையிற்
றுய்ய நடையுடைப் பெரியபத் தியமாத்
துலங்க லானுமச் சமயசித் தாந்தம்
பையுண் மனத்தின ரிணைத்திதன வறிந்து
பற்றிரு ணிய ருளுள தானும்
வைய மிசையினை யொழுக்கமு முனர்வு
மழுங்கி னுர்க்கய லாகுமொல் லுரமோ. ரு.

திரிபு ருதவொர் சைவநன் னெறியிற்
சித்தி யடைந்துளன் பதிகளின் மேலா

---

* கீரர்= கடைச்சங்கத் தலைமைப்புலவராகிய நக்கீரர். இவர், சுந்தரமூர்த்திநாயனருளிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ள "பொய்யடிமையில்லாத புலவரிற்" சேர்ந்தவர்.

† இவ்விவரம் "தோலுயர்தமித்திரிபம்" என்னும் பதிகத்தச . வது செய்யுளிலுண்டி.

யுரிய மாவணி மாதியெட் டெனு
யொளிர்வ னிதிலுயர் முத்தியை யடைந்தோன்
பெரிய சிருட்டிதொ டங்கிடு போழ்தும்
பேத நீத்திறை யாகவே யிருப்பா
னிரிபி லாதவித் தீர்வுபோன் மிருகேந்
திரமுங் *கூறுநல் லிதயவிவ் வுரையோ. சு.

†சிருட்டி ஞான்று நிதிதன ஞான்றுந்
தேவன் செய்யரு ளதுக்ர கமுடையோ
ரிருட்டு மலபரி பாகமென் பதனுக்
கேற்ப வேயதி காரவள் ளொழிந்த
திருட்டி லாப்பத முத்தியை யேனுஞ்
செம்மை சேர்பதித் தன்மையை யேனு
மிரிட்ட மின்றடை வார்துடைப் பின்பின்
னடைவ ருடன்சிவ முறுவதிரால் வுரையோ. எ.

திடத்த சிவமென நவில்பர மோக்கச்
செல்வர் சருவகர்த் திருத்துவ ஞானம்
படைத்து ளாரினி னுஞ்சிவ நிட்டா
பரர்க ளாச்சையுங் கிருத்திய மனைத்துந்
துடைத்த சூரிய ராயிருத் தலிறைச்
சுவாமி கிருத்திய மெதுமியற் றுது
கிடைத்த பெருங்களி றுகர்ந்திறை புனைந்து
கிளர்ந்து விளங்குவ ருரியவிவ் வுரையோ. அ.

ஆற்று மாவிரண் டெனுமிவ் விடயத்தீத
மையப் பாடுளர் வெளிப்படை யாகத்

---

* மிருகேந்திராகமம் பரமோட்ச நிராசப்பிரகரணக் கடையில்,

† இச்செய்யுள்,—வித ஆகமத்தின் பஞ்சகிர்த்தியப் பிரகரண மூவது சுலோகத்தின் கருத்து.

அகண்ட
சச்சிதானந்தபிரமமெ
னும் பரமசிவம்.
பதி.
சுத்தம்
பரமபுருஷன்
திருவருளாதியசிற்சத்தி.
கலாதி சத்தி.
சதாசிவ மூர்த்தி.
பராசத்தி.
இச்சை
ஞான
கிரியா
இச்சாசத்தி.
அஷ்டாஷ்ட விக்கிரகாதிகள்.
அநாதிநித்யமாயுள்ள
பசுக்கள்.
விஞ்ஞானகலர்
பிரளயாகலர்
சுத்தமலம்.
திரோதாயி.
ஞானமூர்த்தி
கணபதி
கமலமுனி
சிவ சிவ திரி ஏகரு ஏக சிவ சிக் அனந்
சதாசிவாதி மந்திரநாயகர்.
புவனநாயகர்
உளர்த்துவமானை.
சுத்தப் பிரமமெனுஞ் சுத்தமானை.
ஆவ்வியத்தம்.
விந்து.
பஞ்சகலை.
அநாகதசிவனுக்கிருப்பு.
நாதம்.
நிவ்ருத்தி
பிரதிஷ்டை
வித்தை
சாந்தி
சாந்தியாதீதம்
உன்
ஸ்ரீ
அஸ்
ஹ்ரீ
அஸ்
ஹ்ரீ
ஸ்ரீ
ஸ்ரீ
ஸ

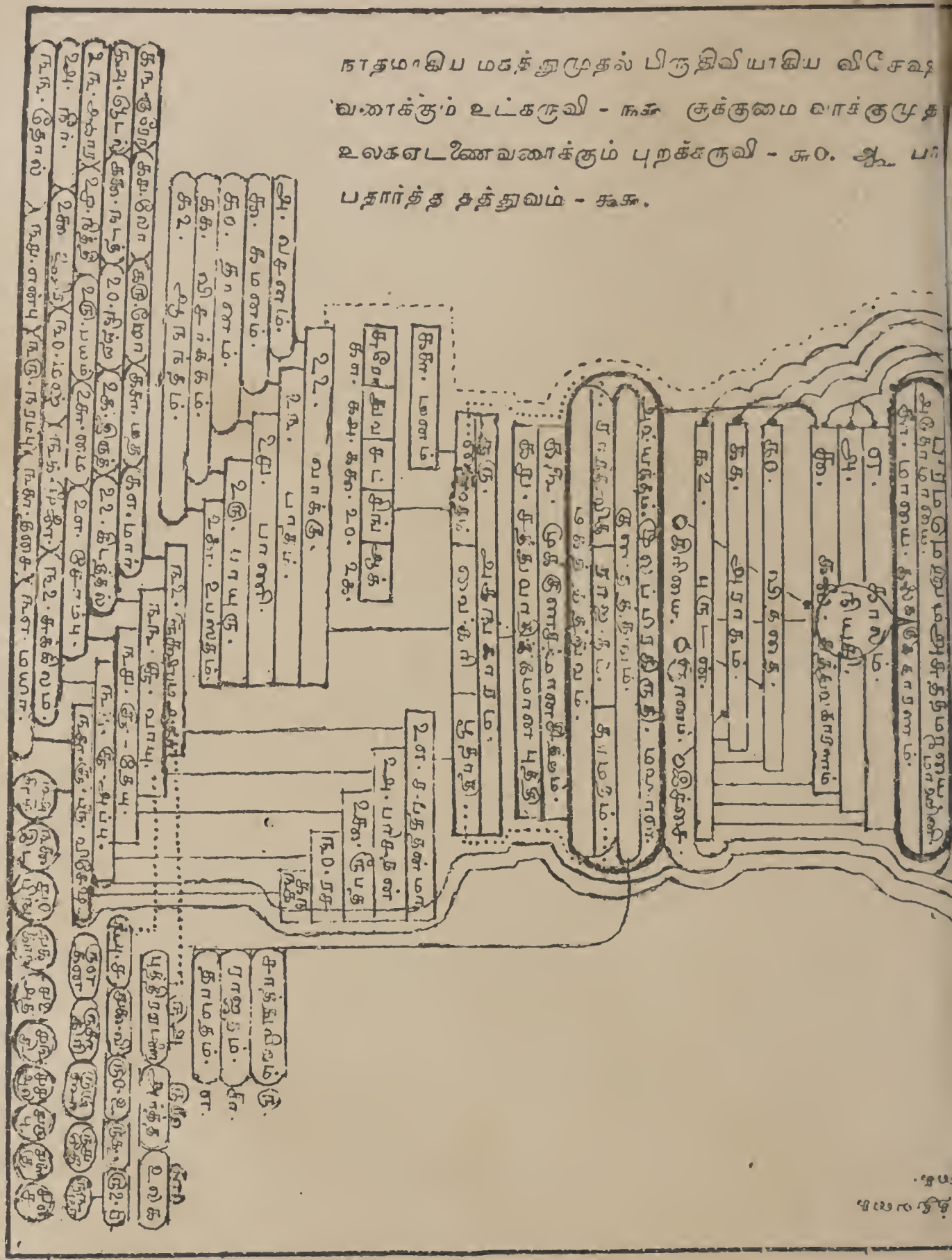
நாதமாகிய மனத்துமுதல் பிருதிவியாகிய விசை
வனைக்கும் உட்கருவி - ஈக சுக்குமை வாக்குமுத
உலகளடணைவனைக்கும் புறக்கருவி - சுo. ஆ பா
பதார்த்த தத்துவம் - கக.

தொற்று பிண்டசே தநணேய முதலிற்
றோன்றச் செய்துகொண் டாற்பினர் வேறோ
ராற்று மாவிலே யுண்டென வறிய
லாமென் றோதிலிவ் வண்டமு மதுபோற்
றோற்ற லாற்பெரி துண்டத னருளைத்
தொடர வேண்டுமுன் னென்மிலெல் லுநரோ. ௫.

ஆவிக் காவியா யறிவினுக் கறிவா
யசைவுக் கசைவென விருக்குநங் குகனை
மேவிக் கூடிடற் கவன்றயை முனரோ
விளையு மேமற்பின ராவியை யவனைத்
தாவற் றறியலா மிதற்கொரு நால்வர்
சாற்று நடிக்களுஞ் சான்றத னேன
மாவித் தகவரு ணசலப் பெயரான்
மதர்வு நாதனைப் பிடிமிலெல் லுநரோ, ௬0.

திருத்திமிருமருட்சம்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்புபகுதம், அணுபகுதம்.

திருத்திமிரு மருட்சம்பு வெனுமகண்ட
பரமசிவஞ் சீவர் மாட்டுக்
குருத்திமிருங் கருணையினற் கொண்டவரு
வெல்லாமுங் குசலங் குன்ற
வருத்திமிருஞ் சம்புபகுத மாமருளின்
றோழிலந்து மாற்று மோரைந்
துருத்திமிரு முயிர்களு*மைந் திடமுமந்தப்
பகுதிமன்ற முபசா ரத்தால். ௧.

---

* ஐந்திடம்=சிவதத்துவமெனுஞ் சுத்ததத்துவ மைந்தும்.

திரையறுக்கும் பொருட்டதனிற் கலந்துமலத்
தொன்றுய திரோதை யென்னு
மூலைபொறுத்த வாதிசத்தி யெனுமருளுஞ்
சம்புபகூத முறும்பா சத்தாற்
றினைபெருத்த வணுவென்னு முயிர்களெலா
மணுபகூதஞ் சேரு மங்ஙன்
புனைபெருத்த வேணமலங் களையுமணு
பகூதமெனப் புகல லாமால். உ.

சிவசத்தி ரூபமதா யுள்ளசட
தத்துவமைந் தினையுந் *தேற்ற
மவிர்சுத்த சைதந்ய மெனநூல்க
ளறைவதுபோ லணுக்கட் கெல்லாஞ்
சிவமுத்தி யளவுமுருக் கரணகர்
போகமெனச் சிறந்து நிற்கும்
விவிதக்கட் டினையுமணு பகூதமென
வுபசரித்து விளம்ப லாமால். ங.

அணுவினுண்மை.

இன்னபிர காரமருட் சம்புபகூத
மணுபகூத மெண்ணி னோக்கார்
சின்னவரை யெனுமறி யொண்ணுவவ்
வணுவினுக்குத் தெளிப வெங்கு
வன்னமது காட்டியது வாநிற்ற
னிகர்த்திந் நியங்கண் மாட்டுப்
பின்னிநிற்குந் தன்னிலைமை யாமிருள்கா
ணறிவொன்றே பெற்றி யாகும். ச.

---

* இங்கடவுக்காய திருட்டாந்தத்தை, ஞானதெய்வமென்னுந் திருப்பதிகத்து மூன்றிலறிக.

அறிவொன்றே பெற்றியென வள்ளலுயி
ரறிவிக்க வறிந்தத் தாய்த்தே
செறிகின்ற பருதியுங்*கண் ணும்மேபாலச்
சிவசனிதி யிருக்கு மத்தைச்
செறிதுங்க சித்தாயு மசித்தாயு
மவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்த தாயு
நெறிகொண்ட வறிவாளர் சொலத்துணியார்
நாணுரு நெறியுள் ளோயே. ரு.

* கண்ணுக் கொளியில்லையென்பது சிலர் கூற்று. விழியை யிறுக மூடிக்கொண் டிருக்கும்போதும் தீபங்கொண்டுவரப் படுமா யின் யாதோவொரு வெளிச்சம் வந்ததென அவ்வொளியைக் கிர கிக்குஞ் சக்தி விழிக்குண்டு. இருளிலிருந்து கண்ணின் கடையை நெரித்தாற் சிறுபிரகாசந் தோன்றும். ஆகலின் அக்கூற் றுப் பன்று. இங்ஙனங் கண்ணுக்குச் சிற்றொளியிருப்பது போல, ஆன்வா வுக்குஞ் சிற்றுணர்வுண்டு அதுவே சிவசுதந்தர மென்று பொருள் கோடற்பாற்று.

தீப்போல வசத்தொடுசேர்ந் தஞ்ஞானி
யாமிதுநித் திரையிற் கண்டி
காப்பாய சத்தொடுசேர்ந் துயர்சத்தா
மிதுபசாசாக் கிரத்திற் கண்டி
பூப்போத முளவிதுதான் சிவவுரு
வாகச்சத் தாகும் பொய்யே
சார்ப்புருவா யசத்தாகு மதனுலே
† சதசத்து மாநல் லோயே. சு.

விஞ்ஞாநகலர்.

இத்தகைய வெண்ணிலுயர் விஞ்ஞாநர்
பிரளயத்துச் சகல ரென்ற

† இவ்விதமே மிருகேந்திராகமம் பரமோட்ச நிராசப்பிரகரணம் ௪௯ - வது சுலோகமும்.

முத்திறமா வாரவருள் விஞ்ஞாந
கலனென்பார் *மூல மொன்றுற்
பெத்தனென வுளரவருண் மேற்பரிபக்
குவத்தெளிவு பெற்றோரு ணெண்மர்
நித்தியதத் துவமடைந்த ஞானமூர்த்
திகளுமென நிகழ்த்து மேனூல். எ.

அநந்தரருஞ் சூக்குமத்தர் சிவோத்தமர்நல்
லேகருத்ர ரமல ஞாநந்
தினந்தருசீ கண்டரொரு நேத்திரரந்
திரிமூர்த்தி சிகண்டி யென்பார்
மூனந்தெரித்த வெண்மரறி யிவர்மந்த்ர
மகேச்சுவரர் மூடங்கில் லாத
கனந்தருமீ சுரதத்வ வாசிகள்வித்
தேசசொன்றுங் கருதிக் கொள்ளே. அ.

குறைந்தமல பக்குவத்தோர் மந்திரநா
யக†மோழு கோடி மந்த்ர
ரறைந்தவிவர் சுத்தவித்தை தனில்வசிப்ப
ரிவர்க்குமூன ரதிர்த்து ளோர்க்குஞ்
சிறந்தவதி காரமலந் தணைச்சிவமே
யுளத்தெழுந்து செகுத்தே மாப்பு
நிறைந்தகதி கொடுக்குமென வறிதிபிர
மணியத்தை நினைநெஞ் சுள்ளாய். கூ.

---

* மூலம்=ஆணவமலம்.

† நமஃ, சுவாஹா, ஸ்வதா, வௌஷடு, வஷடு, பட், ஹூம் இவை கள் ஒன்றுகோடியாக ஏழுகோடியென்றும்.

மற்றிருதாழ் வுளவெண்ணில் விஞ்ஞாக
கலர்*வித்தை மாயை யென்னுச்
சொற்றவிரண் டினுக்குநடு வசிப்பரவர்க்
கிறைமுன்னர்த் துலக்கி யுள்ள
பொற்றலமந் திரர்மந்த்ர மகேசர்பத
மளித்துப்பின் பூர்த்தி யீயு
மற்றமினன் மாணவப் பூர்த்திபெறற்
கருணைகிரி யரசைப் போற்றே. ௬0.

கனகம்.

பதினறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகம் போற்சுடர் வடிவவிஞ் ஞான
கலனொல் லாருமி ரண்டுகூ றுவார்
கணித்து விளக்கி லநாதியே மூலக்
கட்டு மட்டுமு ளாரொரு கூறும்
வனவிஞ் ஞானம தானல யோகான்
மாசி றுறவறத் தாற்சிவ தீக்கை
வழியி னுலிடை யேவினை மாயா
மலங்க ணீங்கியொன் றுளரொரு கூறுஞ்
சினமி லாவிவர்க் குளமலத் தோடே
திரோதை † யெயிந்தவ மெனுமலங் கவியுஞ்
சேர்க்கின் மும்மல மாமிதின் மறைப்பாச்
செப்பு திரோதையொன் றிறபர மேசன்
றனது தன்மையி லேசிறி தினஞ்
சாற்ற வுள்ளவித் தோசருக் குளதாத்

---

* வித்தை—சுத்தவித்தையென்னுந் தத்துவம்.

† வித்துவின் சம்பந்தம் வைந்தவம். அது சுத்தமாயையின் விருத்தியென்றும்.

தனகு நாதசுப் பிரமணி யத்தீதார்
தயவு வேட்டுநல் லோயறி வாயே. க.

பிரளயாகலர்.

பிரள யாகலர் தமிலுயர் வாகப்
பிறங்கு வோர்க்க னேச்சுர னென்னும்
பேரு ளோர்முத லாப்*பதி னெட்டுப்
பெயரின் மேனிடை மாயையி லுள்ளார்
கரவி லாக்குறை வுளர்சத வுருத்ரர்
காலத் தீபுருத் திரர்முத லாவார்
கருணைச் சதவுருத் திரர்பிர மாண்ட
ககன வெளியினின் றுண்டையைக் காப்பார்
புரவ முதகா லாக்கிநி முதலோர்
புவன நாயக ராயிருப் பார்முன்
புகன்ற சதவுருத் திரர்பதி னெண்பர்
பொற்பு டம்பு †கலாதிக ளாகு
முரவு சாலிங மேதிய வெவர்க்கு
மொளிர்வித் தேசுரர் பதமளித் ததன்மே
லோங்கு பூர்த்திநல் குவனெமை யாளு
மொருவ னென்றுணர் குகனினை வுடையோய்.

* இங்ஙனம் கஅ - பெயரொன்பானா—மத்திமப்பிரளயஞ் சம்பவிக்குமுன் அரிபிரமர்களுடன் குணதத்துவத்திலும் அந்தப் பிரளயகாலத்தில் அவ்விருவரையு மொடுக்கிக்கொண்டு அராக தத்துவத்திலு மிருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ கண்டரையும், அவரோடிருக்கத்தக்க வீரபத்திரரையும், பிரகிருதி மத்தகத்திலிராநின்ற அ - ருத்திரரையும், கூல மத்தகத்திலிராநின்ற அ - ருத்திரரையுமென்க.

† கலாதி=மாயேயம். இங்கோதுமாறே திருமந்திரம் கேவல சகல சுத்தம் ரு - ல் "தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளயர் மேவிய மற்ற தடம்பாய்" என்றும், சர்வாத்ம சம்பு சிவாசாரியர் சித்தாந்தப்

பிரகாசிகையில் "ககஅ - ருத்திரர் சரீரம் மாயேயம்" என்றும், சித்தியார் க - ம் சூத்திரம் சக - க்கு ஞானப்பிரகாசமொழுதிய உரையில்"அநந்தருக்கு மஹாமாயாசரீர முள்ளதுபோல ஸ்ரீகண்டருக்கும் அதி சுத்தமாய் மாயாசரீரமுண்டாம்" என்றும் விளக்கப்படும். பிரளயாகலர்க்கு மாயாமல மில்லாதிருக்கக் கலாதிகளை யுடம்பாகச் சொல்லுவதென்னையெனின் ; கலாதியைந்தின் கலப்பிலெழுகின்ற புருடதத்துவத்தொடு கூடிப் பிரகிருதி குணாதி தத்துவங்களாற் சுகதுக்கமுறுஞ் சகலர்க்குரிய அந்தக் கலாதிபந்த புருடதத்துவ மிவர்கட் கில்லாதிருப்பதே மாயாமல நீக்கமாம். அங்ஙனங் கலாதிகளாலெனு மவர்க் குபாதியில்லையோ வெனின் ; உவர்நீரி லுற்பவித்த பிராணிகட்கு உவரேற்றமுங் குளிர் வருத்தமு மில்லாமைபோல அவைகளிற் பந்தப்படாத வன்னேர்க்கு முபாதியில்லையாம். அந்நீரோ டசுத்தநீர் கூடுங்கால் ஆண்டுள்ள பிராணிகட்கு முடாதியுண்டாவதுபோல அசுத்தப் பிரகிருதியிற் கூடுந் தேகிகளாய சகலர்க்கே யுபாதிபந்த விதப்பாம். அநந்தாதி வித்தியேசுரர்க்கு ஆணவமல வுபாதி கூறக்கூடாததுபோலவே, ஸ்ரீ கண்டாதி யுருத்திரர்கட்குக் கன்மமல வுபாதியுங் கூறக்கூடாது. பிரளயாகலர் தேகம் சுத்தமாயையென்று சிவ்ஞால்களில் படிக்கப்படுவது "கலேச்குக் காரணமான மாயை நிட்கள" மென்று சுவாயம்புவ முதலிய ஆகமங்களிற் கூறப்படுந் துணிவுபற்றி யென்றும். மாயைக்குச் சுத்தத்தன்மையுமுண்டென்பதை, இந்நூல் அறைமலிந்த பதிகம் சு-ல் அறிக.

பெரியோர் குறைவுடைப் பிரளய மெய்ஞரில்
பேரு ளாரவ ரிருவகை யவர்க்குப்
பிறங்கு புரம்புரி யட்டக மாகும்
பிடிப்புற் றுறைவிட மிசிரம தாகும்
வரிசை யாச்சொன பிரளய மிவரும்
வகையொ ரிரண்டென வாவமொவ் விதமேல்
வழுத்தொண் ணுத வநாதியிற் ருனே
மலமுங் கன்மமு முளரொரு வகையாம்
புரிவி னுற்பரி பாகம திடையே
பொருந்தி மாயைகெட் டிரண்டுடை யவராப்

புகல வுள்ளவ ரொருவகை யாகும்
போத மேபவிவ் விருதிறத் தார்க்கு
மூரிய வல்லிரு மலத்திதாடு திரோத
மொண்மை வயிந்தவ மலங்களைக் கூட்டி
யோதி னன்மல மாமென வுணர்வா
யோகை யங்குகப் பிரபுவைச் சூழ்வாய். கூ.

சகலர்.

சகல மொன்பவர் நறும்பரி பாகஞ்
சார்ந்து ளோரது சார்கில மொன்னைச்
சாற்றுமிருதிற மாய்ப்பிர கிருதி
தத்வ முதற்பிரு திவிவரை வதிவார்
புகலு மிவர்*பிர மாவரி முதலாப்
புன்மைத் தாவரங் கடைசியா யுளபல்
பூத மெனவிளங் குவரய னரிதாம்
† புரியட் டகவுடம் புடையவ ராவர்
திகழுந் தேவொட் டறிவினர் முதலாத்
திளைக்கு ¶நான்குநூற் றைம்பது குணமே
சேர்ந்து ளோர்வரைக் கும்பல ருள்ளார்
சிறுத்த மாநுட ராறறி வுள்ளார்
நிகழின் மேர்களு ளொருபத முடையார்
நெடிய மூக்க ரியானையின் காதர்

---

* பிரமா அரி முதலியோரும் உயிர்களென்பதை இலிங்கபுராண உத்தரகாண்டம் அ - வது அத்தியாயம் ச - ல் "மலரயன்மான்முத லாக மலர்பொதுளுந்தருவீறுய் வாய்த்துநின்ற-நிலைபெறுபல்லுயிர்" எனவருவதும், திருமந்திரம் கேவலசகலசுத்தம் ச - ல் "சகலவவத் தையிற்சார்ந்தோர்சகலர்***நிகரின்மலரோன்மா னீடுபஞ்சேதகர்க-ணிகழ்நரர்கீடமந்தமுமாமே" எனவருவது முறுதிப்படுத்தும்.

† இந்தப் புரியட்டகம் பிரகிருதிசம்பந்தமென்றும்.

¶ புத்திதத்துவகுண மூன்று மொன்பதாவதில், ஒவ்வொன்றுக் கைம்பதாக நானூற்றைம்பது.

நீரி னுளர்ந்திரு வாணிக மேனை
நீரர் களுமுள ரோர்குகற் றொழுவோய். ச.

விவித மாநுடர் களுக்குமை யறிவு
விலங்கு முத*லொரு பொறியுயி ரீறாய்
விளம்பெல் லாவுயிர் களுக்குமுட் கருவின்
மேவு வாசமொர் நாழிகை தொடங்கித்
துவித வைந்தெனு மதிவரை பலவாந்
தோற்ற மறிந்திட வேண்டினர்த்
தொகுதி நீக்கிமற் றுளசரங் களிலே
தொள்ளைக் காதண்டந் தோற்செவி சூற்பை
செவியி லாதவை வியர்வையி னிருசார்ச்
சேரு மெனவறி சகலரின் மூலத்
தேக முவ்வகை யாம்விவ ரங்கேகள்
திரேக்கு மாயையின் காரண மொன்றுங்
கவியம் மாயையின் காரிய †பஞ்ச
கஞ்சு கத்துடம் பொன்றதன் கலையிற்
காணும் ‡பகுதி யிராசிய மொன்றுங்
கலிக டந்ததைக் கருதுவர் வடையோய். ரு.

அதிர்த்த பகுதியிற் றோன்றிய §வொன்றே
ழாய கருவிகள் சூக்கும வுடம்பா
மதனின் றாலபூ தங்களிற் றோன்றி
யவிழுங் கருவிக ளிலமெய் யாகும்

---

* ஒருபொறியுயிர் = விருட்சமுதலியன.

† பஞ்சகஞ்சுகத்தடம்பு = அசுத்தமாயையின் கலாதிகளோடின் கூட்டம்.

‡ பகுதிராசியம் = பிரகிருதியின் அவ்வியக்தரூப குணசரீரம்.

§ ஒன்றென்றது எட்டி. விவரம் நனிவயர்சுவாமிப்பதிகத்துக் கடைப்பாட்டு லரிக.

விதித்த வைந்து சரீரமு மூன்றுய்
விளங்கு மம்முறை யேயுத வுடம்பு
மேய வாகந்த மபத்திரை யாகு
மீளிச் சூக்கும *மும்மயத் திராயா
முதித்த தூலம தனமயத் திராயா
மோதிச் சகலருக் கெழிற்றுலை போலே
யுபய வினையினைப் பாற்பரி பாக
முறுமக் காலிறை குருவெனத் தோன்றித்
திதித்து மேமதவித் தேசுர ராதி
திருக்க ளீந்துபின் பூரண மீயுந்
தெருளி லிவர்க்குள மும்மலத் தோடே
திரோதை வயிந்தவஞ் சேர்க்கினாந் தாமால்.

மலங்கள்.

மூல வாணவ மலத்துடன் கலந்தோர்
மூன்று †வினைமலத் தோடுமற் றிரண்டாய்
மொழியு மலங்களின் காரியம் பெருக்கி
மோக மாயணு வினையுண வியற்றிச்
சில மாமல பாகமுண் டாக்குந்
¶திரோதை யாவதை யருளென வறிதி

---

* மும்மயம் = பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமய மென்றும்.

† வினைமலம் = கன்மமலம். இம்மலத்தினது விரிவையுஞ் செயலையும் மலமகளென்னும் பதிகத்திலும், இதன் மேலான ஆணவமலத்தினது விரிவையுஞ் செயலையும் சிவத்திருவென்னும் பதிகத்திலும் விளக்கியிருத்தலினால் அவைகளை நூலாசிரியர் இங்கு விளக்கினாரில்லை. அன்றி, மலங்களின் பிரபாவங்கள் இந்நூலுள் ஆங்காங்குக் காணக்கிடக்கின்றன.

¶ இந்தத் திரோதையின் மற்றச்செயல்களையும் இப்பதிகத்து கூ - லும், ஆநந்தமான பொருட் பதிகத்து அ - லுங் காண்க.

*சிறந்த மாயையின் காரிய மாகத்
திகழொ ராந்துதத் துவமும்†மா யேயங்
கோல மோகினி மான்பர மெனவே
கூறு மாயையின் காரண மூன்றுங்
கூட்டக் காலதத் துவமுத லனைத்துங்
குடில மாயையின் மலமிவண் விரித்த
சால மலமொரைந் தனுட்டிரை யருளச்
சாரு நான்கனிற் பின்னைய விரண்டுஞ்
சாதி யொன்றென வாமத மூன்
தீகள் மூன்றென வறிதிநல் லோர்யே. எ.

* சிறந்த மாயை=சத்தப்பிரமமெனுஞ் சுத்தமாயை.

† மாயையின் காரியம் மாயேயமென்றும் இதனை அசுத்தமாயையின் காரியமாகச் சிலர் என சித்தியார் உ-ம் சூத்திரம் அ-ல் சொல்லியிருக்க இங்கே சுத்தமாயையின் காரியமாகச் சொல்லுவ தென்னையெனின்; அசுத்த மாயாகாரியமாகிய பிரவிர்த்திப் பிரகாசத்தைச் செலுத்துஞ் சம்டந்தஞ் சுத்தமாயா காரியமாகலின் அப்படிச் சொன்னதென்க. இவ்வாறே மேற்படி சூத்திரம் அ-அ-ம் பாட்டுக்களிற் சிவாக்கிரயோகியரும் பொருள் விரித்திருக்கிறார். இவ்விதம் பொருள் கொளாவிடின் மாயையும் மாயேயமும் ஒன்னேமையாகி மலம் நான்கென்றும் அவ்வாறுகாமல் சுத்த மகாமாயா காரியமான வைந்தவத்தைக் கூட்டி ஐந்தென்பது சித்தாந்தப் பிரகாசிகை முதலிய நூல்களுக்கெல்லா மொத்தமுடிபும், சிவப்பிரகாசம் உ-ம் சூத்திரம் கச-ல் "மாமாயைத்திரட்சியொன்று" என்றும் திருவருட்பயன் அறியுநெறி உ-ல் இருளாதி மும்மலங்கூறியதில் "மாயையிரண்டு***அவை நித்தியம்" என்றுங் குறிக்க வருபவைகளுக்கிசைந்த நியாயமுமாம்.

பஞ்சகிருத்தியம் இருபத்தைந்து வகைத்தென்பது.

முன்னர்க் கூறிய பரசிவன் றிருழிலை
மொழியக் கேளது படைப்பளிப் பழிப்பு

மூடுந் திரையறுக் கிரகமென் றைந்தா
முதலி லுளதருண் *மூன்றினு மிருந்தே
யன்னே யாமெனாந் மகிமையே சுவரி
யாதி பேதமுண் டாக்கலான் றணுவா
மாத்து மாக்களே மாயையின் கருப்பத்
தரங்கு நீக்கிடு சிருட்டியான் றழுக்காத்
துன்னும் பாசமோ னைந்தையும் விரித்துத்
துலக்குஞ் சிருட்டியான் றரியமந் திரங்க
டொனிக்கும் பதம்வனம் புவனமெல் லாமுந்
தோன்ற விழைப்பதான் †றழ்வகைப்பிறப்பு
மின்ன நாடொறு மிழைப்பதான் றெனவாம்
விளக்கி யுளவழி யேபடைப் பைந்தும்
வெளுக்குங் காழியன் றெழிலென வன்றொண்
விளைப்ப னென்றறி வாயுணர் வுடையோய். அ.

* மூன்றினு மிருந்தே என்றது பரசிவ பராசக்தியில் ஆயிரத்தி லொரு அம்சமாகத் தோன்றிய இச்சை ஞானம் கிரியை என்னுஞ் சத்திகளிலிருந்தென்றும். இவற்றுள், இச்சை ஆன்மாக்களே முத்தி யிற் சேர்க்கவேண்டுமென்னுங் குணமாகவும், ஞானம் ஆன்மாக்கள் இச்சித்த கன்மங்களே யறியுங் குணமாகவும், கிரியை ஆன்மாக்களின் கன்மங்களைப் புசிப்பித்துறக்கித் தொலைத்தருளுங் குணமாகவுமுள. இரத்தினத்திரயமும் இவ்வாறே யியம்பும்.

† ஏழ்வகைப்பிறப்பு=தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்.

படைத்த வொழுங்கிலந் தந்தரித் திருக்கப்
பாது காக்குமோர் திதியுமைந் தாகும்
பாது காப்பொழித் தழிப்பது மைந்தாம்
படர்ந்த வினையினு ழுன்றவன் றாங்கிக்
கிடத்தல் போனசை யாற்றுய ருழந்த
கிஞ்சி லுணர்வுயி ரிருந்திளைப் பாறக்

கிரியை செய்வது வேசான வழிப்பாங்
கிளருந் திரோதையை யினிச்சாலக் கேட்டி.
யடைத்த வினநுகர்ந் தொழிக்கவென் றுயிரை
யவிர்க லாதித்த் துவங்களிற் செலுத்த
லெனன மறிவினை விளக்கிய வருளை
யறியா ணவண மறைத்திட வுலகாஞ்
சடத்தை மெய்யெனக் காட்டுதல் சிவசை
தந்ய மதைவழு தாக்குதல் கருமந்
தனையே ருசித்திட வூட்டுத லெனுமைம்.
தன்மை யாயிருந் திடுநறி யுடையோய். கூ.

ஏக மலத்தினர்க் குயிரென வகத்தே
யிருந்து மிருமலத் தார்க்குமுக் கணனை
யெதிரி னின்றுமு மலத்தினர்க் கெழின்மெய்
யிலங்கு மாநுட னுயெதி ரிருந்து
மோகந் தணந்தவின் சுரர்புவி மாந்தர்
முதன்மற் றவர்க்குரு மாறிமுன் னுயு
மூல மநுச்சொபந் தவமிகத் தெவுளு
முகத்தி லேற்றவா தோன்றியு மருள்செய்
பாக வநுக்ரக மாவது மைந்தாம்
பகர்ந்த தொழில்களெல் லாமய னுதி
பஞ்ச மூர்த்தியஞ் செழுத்தென நின்று
பண்ணு றன்மைய தாமவ னவளஃ
தாக நவில்பிர பஞ்சமுன் னிலையா
மங்க மேயிலி யாயுமோன் மேனி
யதுவி யாபித்து நடத்துதல் படர்க்கை
யாமண் ணுமலி யான்சிவ ரூளை. கo.

ஓங்காரம்.

உட்கருவிவிளக்கம்.

சுத்தமாயையின் சிறப்பும், சுத்ததத்துவமைந்தும்.

வெண்டலையான்வந்த இயற்றரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஓங்கார மாதி*மூப்பத் தொன்முயங்கு னித்தியமாய்த்
தீங்கிகழு வீசனுக்குச் †செல்வமதி காரலய [பாய்
மோங்கிடனை யொன்றென்னும் பாசத்தார்க் கொள்ளுடம்
நீங்கா திரண்டினுமா நிற்குமுதன் மாயையுடைப்
பாங்கான தோற்றம் பகரக்கேண் மேன்பனையா
லூங்கு¶ நா தம்பிந்து நோக்குயருஞ் சாதாக்யந்
தூங்காத வீச்சுவரஞ் சுத்தவித்தை யைந்துங்கோள்
வாங்கா ததிற்மூன்று மன்னியொன்றி லொன்றுமே. க.

* விவரம்=பிரணவம், குடிலை, குண்டலி, பேரொளி, பிரமம், பரம், சிவம், மஹாமாயை, மாயை, மாயேயம், நாதம், விந்து, வைந்தவம் என்னும் - கஈ, சுத்தவித்தையாதி சிவதத்துவம் - ஙு, சூட்சுமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகாரி என்னும் வாக்கு-ச, நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை என்னும் விந்துகலை - ஞு, விஞ்ஞானகலர்கட்குரிய தநு, கரணம், புவனம், போகம் என்னும் - ச, ஆக ஈக. † செல்வம்=போகமென்றுபொருள்.

¶ பிந்துவில் நாதந்தோன்றிற்றெனவுஞ் சின்னூல்களிற் கூறப்படும். அஃது, சுத்தமாயைக்கே பிந்துவெனும் பெயரிருத்தல் பற்றியென்க.

தோன்றுமுங்கிற் றாபசிவஞ் சத்தி *சதாசிவனு
ரான்ற †மகேச்சுவர ரா¶ருருத்ர ருந்தோன்றி

---

* இச்சதாசிவனுமோ அணுசதாசிவர்க்குங் கர்த்தா.

† இம்மகேச்சுவரரோ அநந்த தேவர்க்குங் கர்த்தா.

¶ உருத்திர ரிங்குளவென்பதற் கிசையச் சிவப்பிரகாசம் உ - ம் சூத்திரம் ஈ - ல் "குடிலைதனின் மன்னுவரிவ் வகையைவர்" என்

மான்ற லிலாதவற்றின் பால்வதிவார் மாமாயை
யின்றவிந்துதன்னிலம்பத்தோ டொழுத்து மெண்பத்தோன்
றான்றுபத மேழ்கோடி யோங்குமறு மாமறையு
மேன்மிருனியா யோயுதிக்கு மேலுவன்ற மாமாயை
யான்மிராற் காணருவா *யாமிருபத் தாமொளிகள்
சான்ற கலைகளுமாத் தானிருக்கு நல்லோமே. உ.

அசுத்தமாயையின் சிறப்பும், வித்தியாதத்துவமேழும், மூலப்பிரகிருதியின் றோற்றமும்.

நித்திபமா யம்பரனர் ளுபப் பரிக்கிரக
சத்தியாப் பேழ்ச்சகத்தின் காரணமாச் சாற்றவுள
சுத்தமிலா மாயையுடைத் தோற்றங்கள் †வித்தேச
ரத்தனு ராற்கால மார்ந்தியதி வாட்கலையு
மொத்துதிக்கு மக்கலையி லோங்குவித்தை மாராக
தத்துவங்க டாமுதிக்குஞ் சாற்றிபவிவ் ‡வைந்தினின்று

றும் வரும். சிவாக்கிரயோகியர் சித்தியார் க - ம் சூத்திரம் சுசு - ன் உரையில் சுத்தவித்தை யுருத்திர தேவருக்கு அதிஷ்டேயமென்றும், ஞானப்பிரகாசர் ஷை சூத்திரம் ஈச - ன் உரையில் குணமத்தியத்திலும்பிரகிருதியக்கிரத்திலும் அராகாந்தத்திலு மிருக்கக்கூடிய ஸ்ரீகண்டருத்திரர் ஈசுரதத்துவத்திலு மிருப்பொன்றும் விளக்கினர். உருத்திரமூர்த்திக்காய இம்மேலிருப்பு, மகாப்பிரளயத்திலென்றாகிக் கலாம். அஞ்ஞான்று பிரமாதிகளும் விஞ்ஞானகலத்தன்மை யடைவதாகச் சித்தாந்தசாராவளி ஞாநபாதம் உசு - லு முரைக்கப்படும்.

* ஆயிருபத்து=பதினாறு. விவரம்- மேதை, அற்கீசை, விஷகலை விந்து, அர்த்தசந்திரன், நிரோதிநி, நாதை, நாதாந்தை, சக்தி, வியாபிநி, சமனை, உன்மனை, வியோமரூபை, அநந்தை, அநாஹதை, அநாசிருதை. இவைகளைப் பிராசாத கலைகளென்ப.

† வித்தேசரத்தனுர்=அஷ்டவித்யேசுராரிற் சிரேஷ்டரான அநந்ததேவர்.

‡ இந்த ஐந்தினின்றும் புருடதத்துவமுண்டாமென்பதைப் பௌட்கராகமும் பகரும்.

மெத்தெனவுண் டாம்புருடன் மேற்கலையி லே*யுருத்ரன்
சத்தியா லோர்பகுதி தாணுதிக்கு நல்லோயே. ங.

மூலப்பிரகிருதியின் றன்மையும், அதிற்றோன்றுஞ்
சித்த முதலிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்து நான்கும்.

அப்பகுதி தானரும்பு நாற்ற மடக்கியதாத்
தொப்பியல்பு காட்டா தொடுக்கியகா †லவ்வியத்தச்
செப்பனவுங் காட்டிடுகாற் செய்யகுண தத்துவமா
முப்பரிசா மத்தின் முளைத்தன் மகத்தென்று
மிப்பரிசா யுள்ளவதி லேமூன்று மொத்தவிடங்
துப்புடைய சித்தமென்றுந் தூய்ச்சாத்து விகமங்ங
னுப்பிலது புத்தியென்று மோங்கந்தப் புத்தியின்முக்
கப்புடைய வாங்காரங் காணுமெனைக் காணல்லோய். ச.

ஆசற்ற தைசதமா மாங்காரத் தேயுணர்வாப்
பேசுசுத்த சாத்துவிகங் கூடிற் பெருமனமு
மூசுற்ற சோத்ராதி யா¶மைந்து முன்றோன்று
மேசற்ற ஞானசத்திக் கிவ்வைந்தும் பாத்தியமாங்
காசுற்ற புன்றொழில்வை காரியொடி ராசதந்தா
னேசிக்கில் வாக்காதி யா§மைந்து நீண்டுதிக்கும்
பாசத்தா லேகிரியைக் கிவ்வைந்தும் பாத்தியமாந்
தேசுக் குகப்பெருமான் செம்மாப்பிற் சேர்நல்லோய். ரு.

கள்ள வுருவுடைப்பூ தாதியகங் காரத்தே
புள்ளந் தணைமயக்குந் தாமதம்போ யுற்றிடுமேல்

---

* உருத்திரன்—சகலர்க்கு நிக்கிரக அநுக்கிரகங்களைச் செய்யும் பொருட்டுத் தலங்கடோறுந் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்குஞ் சைவப்பெருமான்.

† புருடதத்துவத்திற்குக் கீழாய இந்த அவ்வியக்தாதிகளைத் திரிசிகி, பைங்களம், சாரீரகோப நிடத முதலியவை கூறுவதுபோல மிருகேந்திராகமக் கலாதிப்பிரகரணமும் விளக்காநிற்கும்.

¶ சுரோத்ரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்ராணம் எனும் ஞானேந்திரியம்.

§ வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்னும் கருமேந்திரியம்.

விள்ளுஞ்*சத் தாதியைந்து மேலவற்றிற் †ருழிமண்போற்
றெள்ளியவா காயங்கா றெயுவப்பு மண்ணைந்து
முள்ளபடி தோன்றிடுமுன் னேதியரா தந்தொடங்கி
மள்ளன்மா மண்வைமுப் பத்தாறு மாணுடமை
கொள்ளுட் கருவியெனக் கூறுமுன் னூன் மற்றுமுள
சள்ளைப் புறக்கருவி யாறுபத்துஞ் சாற்றுதுங்கேள். கூ.

புறக்கருவிவிளக்கம்.

சமானதிவாயு ல - ம், பூதகாரிய மிருபத்தைந்தனுட்
குரோதமுதலிய ரு - ம், ஓடன்முதலிய ரு - ம்.

சூக்குமவவ் வாயுவினிற் ¶றோன்றுஞ் சமானதி
தாக்கும் பிராணனீ ரைவைந்துந் §தாக்குயிரோ
யாக்கைத் தனஞ்சயனீ ரைவைந்தாய் மல்கிநிற்குஞ்
சூக்குமபூ தங்களைந்துந் தூலித்த மேல்விண்கண்
மூர்க்கமத மார்ச்சரிய மோகமூலா பந்தோன்று
மூக்கமுள வாயுவினு லோட னடத்தனிற்றல்
மீபாக்கற் றிருத்தல் கிடத்தலுமே பூக்குமரோ
தீக்குள்ள கூற்றினையுஞ்செப்புதுங்கேள் சீருடையோய்.எ.

உண்டிமுதலிய ரு - ம், தீர்த்தமுதலிய ரு - ம், தோல்முதலிய
ரு - ம், நாடி ல - ம், ஏடணை ஈ - ம், வசனதி ரு - ம்.

உண்டியுறக் கம்பீதி யொண்டொடியார் சேர்க்கைமிடி
மண்டியசோகம் பைந்தினைவம் மாத்தீக்கா மப்புவிற்குத்

---

* சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் பிரமாண்டகாரணமான தன்மாத்திரைகள்.

† நாதிமண்போலென்றது குடம்போலத் தன்மாத்திரைகள், அதிற் பூசிய மண்போல ஆகாசாதி பூதங்களென்றும். இதை அவ்வியங்கபாவ மென்ப.

¶ சமானன், வியானன், உதானன், அபானன், பிராணன் என்பன.

§ தாக்குயிரோ=அந்தப்பிராணன்றானே.

|| நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன் தனஞ்சயன் என்பன.

தண்டூர்த்தஞ் சோரிமச்சை சத்தாய மூளைவிந்தா
மண்டனைக்குத் தோலெலும்புவார்நரம்பூன்கேசமைந்தாம்
விண்டமண்ணிற் ரூனைமென் மேனுடி யோர்*பத்து
முண்டாமுன்சாற்றவின்னிலாங்கிடு†மூன்றேடணைமுற்
கண்டகரு மேந்திரியங் கன்ம¶வச னுதியைந்துங்
கொண்டுவரு மென்றனது கூர்த்தபுத்தி யாலறிபே. அ.

குணம் கூ - ம், வாக்கு ச - ம், தத்துவமென்ற
சொல்லி னுண்மையும்.

மூலப் பகுதிவழி §முக்குணமு முண்டாகு
மோல||வாக் கோர்நான்கு மொண்விந்து விற்ரூன்றுங்
கோலமுட னூறுபத்துங் கூறினுங் கூறியவை
யாலவித்தி லால்கிளைத்தாற் போலா மவைகளுக்குத்
தாலமிசை நித்தமெனுந் தத்துவப்பேர் சார்ந்தவுண்மை
மேலறைந்த பூதலயத் தோடுசாம் விண்ணவர்க்கு
மாலழிவில் லாவமர னென்னுஞ்சொல் வாய்த்ததொக்குஞ்
சிலமூளா $யெல்லாஞ் செனித்தவழி யேயொடுங்கும்.

தத்துவ நியதிநிரல்.

முன்னுரைத்த வுட்கருவி முப்பத்தா றுட்சிலவுட்
பின்னுரைத்த வாறுபத்தும் பேசா தடங்குவதாற்

---

* சுழுமுனை, இடகலை, பிங்கலை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, அலம்புடை, புருடன், குரு, சங்கினி என்னும் பத்து.

† மூன்றேடணை = புத்திரன் அர்த்தம் உலகம்.

¶ வசனுதியைந்து = வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆநந்தம். இவை கன்மேந்திரியத்தின் றெழிலென்றும்.

§ முக்குணம் = சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம்.

|| வாக்கு நான்கையும் இப்பதிக முதற்செய்யுளின் குறிப்பி லறிக.

$ எல்லாமென்னும் இந்த கூசு - எண்கள் காட்டிச் சிலர் இட்டம்போலத் தத்துவங்கள் வகுத்திருக்கும் புத்தகங்களும் பூமிசை யுள ; இந்நூலாசிரிய ரிங்கு விளக்கியவெல்லாம் மூலாகமங்களின் நித்தாந்தப்படிக்கென வுணர்க.

றுன்னுமுப்பத் தாறுமே சோதிக்கத் தக்கனவாந்
தன்னறிவா லிந்தியத்தைத் தானேக்கிற் பூதமுமுள்
ளுன்னுகர ணங்காணி னேங்கந்த விந்தியமும்
பின்னியவே வா *சோழ்காணிற் பேய்க்கரண மாவதுவு
மின்னெ†னைந்து நோக்கிலந்த வீணைழு ¶மெய்ப்பார்க்கிற்
சொன்னவைந்து மின்றருணைப் பேரனன்பிற்ரேய்பவனே.

இரணியகருப்பன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பிரமாதி பஞ்சகர்த்தாக்கள் வியாப்தி.

§இரணிய கருப்ப னென்பாற் கிருநிலந் தொடுத்து மூலம்
வரையினும் வியாத்தி யாகு மாலுருத் திரன்ம யேசன்
பரசதா சிவனென் பார்க்கு முறைமையே பயிர்ப்புமாயை
‖விரிவித்தை மேயசுஞ்சாதாக் கியம்வரைவியாத்தியாகும்.

§ சுத்ததத்துவமைந்தின் ரேழில்.

நாதம தறிவா நிற்கு நலவிந்து தொழிலா நிற்கு
மேதமில் லாத சாதாக் கியஞ்சம னெனவே நிற்குங்
கோதிலீ சுவர ஞானங் குன்றியொன் றுயர்ந்து நிற்குஞ்
ஞுதக மேவா வித்தை தொழிலயர்ந் தறிவா நிற்கும். ௨.

---

* மாயை காலம் நியதி கலை வித்தை ராகம் புருடன் எனும் வித்யாதத்துவம் ஏழு.

† சுத்தமாயாதத்துவம் ஐந்து.

¶ இங்கு மெய்யென்றதற்குப் பரிசுத்தமாயத் திருவருளென்று பொருள்.

§ இவ்வுண்மைகளை நிரீசுரசாங்கிய வொளூரியாதி சிந்தாந்தசாராவளியின் சரியாபாதத்து சூ - சஅ - ம் சுலோகங்களிலுங் காணலாம்.

‖ விரிவித்தை = சுத்தவித்தை.

§ இங்கு வருகிற அறிவு தொழிலென்பவை பரையுடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகள்.

* வித்யாதத்துவமேழின் றொழில்.

காலமென் பதுதான் சென்ற காலவெல் லையுமா நாப்பண்
காலமாம் பலனு மாவந் தெய்துவ தாயுங் காட்டிஞ்
ஞாலநா னனவே நிற்கு ஞாட்புடை நியதி தானும்
பாலமாள் வான்போற் கன்ம பலத்தையுள் ளளவு நாட்டும்.

கலிமலஞ் சிறிது நீக்கிக் காரிய மதனைத் தூண்டு
மலிவிலா தேங்கு வித்தை மதிப்பொறியறிவைத்தூண்டு
மலிவுடை யராகங் கன்ம மருத்துமிச் சையினைத் தூண்டுஞ்
சொலுமிவன் †புருடனுண் ணுஞ்சூழிடை ¶மாயையாழ்த்தும்.

ஆன்மதத்துவம் உச - ல் அந்தக்கரண நான்கின் றொழில்.

உச்சித மாய சித்த மொன்றினை நினைக்கும் புத்தி
நிச்சயஞ் செயுமாங் கார நினைத்தது பிடித்தெ ழுப்புங்
கிச்சென மனது பற்றுங் கிளக்கிய வாங்கா ரந்தா
னச்சமி லாது மோக்க மளவுங்கால் பெருக்கி நிற்கும். §.

பலமனம் விகற்ப சங்கற் பங்களை யாற்றும் போழ்து
சலமென வாகும் பின்னே சார்ந்தவிந் திரியவா யிற்க
ணுலவைபோ னுழைந்தப்பாங்க ருற்றபோழ்தசலமென்ரு
மலிதியிது பிடித்த தைத்தா னகம்புத்தி வாங்கி யாயும். கூ.

---

* இங்கு வருகிற காரியம் அறிவு இச்சையென்பவை ; பசுவுடைய கிரியாசக்தி ஞானசக்தி இச்சாசக்திகள். இவற்றுள் கிரியை அறிஞரைத் தொழுவதாகவும் ஞானம் பேரறிவாகவும் இச்சை அறிஞரொடு மருவுவதாகவும் சீவன்முக்தியில் வியாபரிக்கும். பரமுக்தியினும் இவைகளில்லையேல் சிவபோகம் அநுபவமாதல் செல்லாதென்க.

† இப்புருடதத்துவம் உள்ளத்தக்கரணமாம்.

¶ இந்தத் தத்துவம் மாயாகாரணத்தினின்றும் வெளிப்படுகிற காரியமாயை.

§ இந்த மனத்தின் றொழில்களை ஆநந்தபூர்த்தியுரமெனுந் திருப்பதிகத்து எ - லும் இன்பப்பிர வாக சிவமெனுந் திருப்பதிகத்து எ - லும் நன்கு காணலாம்.

காண்டிறங் கரண நான்குங் கண்களைப் போன்று விக்குப்
பூண்டவுட் கருவி யல்லாற் போதமன் றிதனை யாயார்
சேண்டருமறிவையென்பார்கீழ்ப்பதுவெனவோர்ந்தென்ற
னுண்டவ னறிவான்மின்னுமறிவுவேறெனக்காண்மைந்தா.

ஞானேந்திரியமைந்தின் றொழில்.

தினமுநற் சோத்ர மூர்த்தஞ் சிங்குவை யாக்கி ராண
மெனுமறி கருவி யைந்து மேதமில் வான மாதி
நினதவைம் பூதத் தின்பா னின்றுசேர் கருவி யுற்றுக்
கனியொலி பரிசங் காட்சி யறுசுவை வாசங் காணும். அ.

ஞானவிந் திரிய மைந்து னையனமொன் றேதா மத்தா
லீனமில் லாது வியாபித் தேதெதான்றைக் கிரகித் தேகு
மேனைய நான்குந் தம்பா லெய்திடு பொருள்க ளேத்தா
மூனமில் லாது வாங்கி யொடுங்குமென் றுணர்தி மன்னோ.

கன்மேந்திரியமைந்தின் றொழில்.

பந்திபாய் வாக்குப் பாதம் பாணிபா யுருவு பத்த
மைந்துமா காய மாதி யைந்திடை யிருந்து பேசு
மிந்தமன் னடைக்கு மேற்கு மிடிமலங் கழிக்கு மாட்டில்
விந்துவைவிடுமென் றெண்ணுய்வியன்புகழ்க்கவித்தேவாளே.

புகழ் பூத்த.

தாவுக்கோசகக்கலிப்பா.

தன்மாத்திரையைந்தின் றொழில்.

புகழ்பூத்த மாந்திரநூல் புகல்வதுபோ லொலிபரிசந்
திகழ்பூத்த வுருவிரசஞ் செறிகந்த மெனுமைந்துந்
தொகைபூத்த சோத்ராதி கட்கேது வாயிருக்குந்
தகைபூத்த வெம்பெரிய சாமியருட் டுணைகொண்டோய்.

பூதமைந்தின் றொழில்முதலியன.

விண்ணினுக்கு வடிவுவட்டம் விளங்குநிறம் புகைகுணங்
கண்ணகன்ற நிரந்தரநற் கருமமது போக்குதலாம்[தான்
வண்ணவெழுத் ததுவகர மன்னுதெய்வஞ்சதாசிவனென்
றெண்ணியறியெம்பெருமாளெசிலருட்டுணைகாண்டோய்.

நிறம்பெருகு வாயுவிற்குத் திகழ்வடிவ மறுகோண
நிறங்கருமை குணந்திரட்ட னிகழ்கன்மம் விம்முதனன்
மறம்பெருகு மக்கரம்யவ் வாகுந்தே மயேசுரனென்
றறம்பெருகு மெம்மான்க ணன்புடையோ யறிகுதியால்.

முணங்கெனநின் றெழுமனற்கு முக்கோண நிறஞ்செம்
குணஞ்சுடுகை விண்ணுலர்த்தல் குறித்திடுமக் கரம்ரகர[மை
மணங்குவருத் திரனென்ன வறிதியெமையாண்டருளெண்
குணங்கிளருங் குகதேதவைக்குரங்குமுணர்வள்ளோய.சு.

நரமுற்ற வப்புவினுக் கிருகோண நிறம்வெண்மை
சோரமுற்ற குணநிகழ்ச்சி குன்றுத தொழில்வளைத்த
றீரமுற்ற வரிவகரந் தேவதைதமா லெனவுனது
சோரமற்ற கூருணர்வாற் சோதித்துக் காண்மதலாய். கு.

நன்னிலமென் பதற்குருவ நாற்கோண நிறம்பொன்மை
மன்னுகுண மதுகடின மல்குதொழி றுன்சுமத்தல்
சின்னவெழுத் ததுலகரந் தேவதைநான் முகப்பிரம
னென்னவறி யெம்மானின் பெஞ்ஞான்றுமேற்கவுளோய்.

ஐந்தென்னும் பூதவகுப் பாவதுகே ளுள்ளுடம்பி
லிந்திரிய வாதார மெனுமுறையிற் சூக்குமமாந் [தரமா
தொந்தியுடல் வளர்த்திடஞ்செய் தொழின்முறையி லாந்
முந்தியுல கப்பொருளா யோங்கொழுங்கிற் பாகியமாம்.

---

* அகரமென்றதை "ஹ" என்றறிக.

ஏசினிறம் விண்படிக மென்றுசர்வ ஞாலேத்ரம்
பேசுமது மொக்குமுயர் பெற்றியினல் வாயுவிற்கு
வீசுமுரப் புள்ளதனன் விழிக்கெட்டா வுருவுளதென்
ருசங்கை நீத்தறியா யலகையுருப் போலுமெண்ணுய். அ.

இடவிசும்பிற் குள்ளசத்த மென்னுந்தன் மாத்திரைதான்
படர்பூத நான்கினுமப் பாங்காகக் காண்டலிறற்
படமான சிவிறியசைப் பால்வெளியிற் கால்வரலாற்
சட*வருவ வவ்விசும்பொன் றுண்டெனலுஞ் சத்தியமே.

பிருதிவிநீ ரனல்வாயுக் களினிறைந்த பெருயாணு
முருவாரண் டத்தினுளும் புறமுஞ்சூழ்ந் துளகண்டப்
பொருளாகு மேயல்லாற் பூரணமவ் றெனவறிவா
யருணகிரிக் கிறைவனெனு வவிர்குகனைப் படர்பவனே. கo.

அறைமலிந்த.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தத்துவம் ஈசு - க்கும் அபிமானதேவதைகள்.

அறைமலிந்த பனுவலுரைத் துளவ ழித்தா
யாறுறு கருவிகட்கு மபிமா னச்சூர்
பறைதுமுத லொலியாதி யோசைந் திற்கும்
பந்திமுறை யாய்த்தானே சிவனுர் சத்தி
மினறதனைந்த சதாசிவனல் லைந்த தேவர்
விளங்குசுத்த வித்தியா தேவி யென்ரு

---

* இங்கு ஆகாயத்தை அருவமென்னலால் அதன்மேலுள்ள ஈக - கருவிகளும் அவைகளின் காரணமாயைகளும் அருவமென்றறியவேண்டும். அருபத்திற் பலபேதஞ் சொல்லலாமோவெனின் ஆகாயம் திக்கு காலம் என்பவை அருபமாயிருப்பதிற் சிறிது தாழ்வு முயர்வுங் காணப்படுதல் போலென்றறிக. அருவ ஆகாயம் பிண்டத்தில் ஆங்காரவிருத்தியை யனுசரித்துச் சகல ராதிகளு மிருக்கும்.

மறைகளெலாம் புகழ்ந்தை யாய சுப்ர
மணியத்தை மறவாத மனத்தேதாய் காண்டி. க.

மாயையென வுள்ளதற்கு மாயா தேவி
வளர்கால நியதிகட்குக் கால ருத்ரன்
ரூபுமொளிக் கலைதனக்குக் கலைப்பேர்த் தேவி
துலங்குவித்தை யென்பதற்கு வித்யா தேவி
மேயவரா கம்புருட னிரண்டி னுக்கு
மெய்யிலங்க ராகபக வானென் றிறண்ணுய்
நாயணவா வெம்பெருமாள் கருணை நேடு
நுணங்கியோர் நெறிச்செலுநன் னெக்க முள்ளாய்.

சித்தமெனுங் குணத்திரய மதற்கு ருத்ரன்
றிருமகளின் கொழுநனயன் சிறந்த புத்திக்
குத்தமஞ்சேர் புத்தியின்பே ருடைய சத்தி
யோங்ககங்கா ரந்தனக்குப் பீம நாதன்
றத்துமன மென்பதற்குத் தாமத் திங்கள்
சார்ந்துளசாத் ராதிகட்கு முறையே மூவாச்
சுத்ததிக்கு ரூபிமிடற் காற்று வெய்யோன்
ரூயத்தே வசுவநிதே வதைகள் கண்டாய். கூ.

வாக்காதி தொழிற்கருவி யோரைந் திற்கும்
வழிமுறையே யக்கினியா யிரநோக் குள்ளா
னெக்கேறு பேந்திரன்மா மிருத்தென் கண்ணு
னானமிலா மாத்திரையைந் தினுக்கு நேரோ
மாக்காமர் விண்ணீசன் வாயு வங்கி
வருணன்பூ தேவியென்றும் பூதங் கட்கு
நீக்காவவ் விண்ணீசன் முதலி னேரோ
நிகழுவகைத் தேவதைக ளென்றுங் காண்டி. சு.

சுத்ததத்துவமைந்துஞ்சுத்தமென்றும், பிரேரக
காண்டமென்றும்பெயர்பெறுமென்று.

புகன்றவைந்து தத்துவமுந் தத்தந் தூய
புவனவெல்லை யடைந்தார்க்குச் சருவ ஞான
மகன்றசெயல் கனிவிளக்கு வதனற் சுத்த
மாகுமிந்த வைந்தையுங்கொண் டசுத்த மாயை
முகம்பிறந்த யாவையுந்தாஞ் சிவனார் சத்தி
முடுக்கிநடத் திடுதலினற் பிரேர கக்கூ
றுகம்புகலப் பெறுமெனவு மறிதி தீர்த்த
னுடையவடிக் களிபெருக்கி யுயரு நல்லோய். ரு.

வித்தியாதத்துவமேழுஞ் சுத்தாசுத்தமென்றும், போக
காண்டமென்றும் பெயர்பெறுமென்று.

வித்தையெனு மோரேழு மறிவைக் கிஞ்சில்
விளக்குதற்குச் சாதனமா யிருக்கு மாற்றற்
சுத்தமுஞ்சூக் குமரூபத் துவாரத் தாலே
சுகதுக்க மோகமய லளிக்கு மாற்றற்
சுத்தமிலா வசுத்தமுமா மதனு னூல்கள்
சுத்தாசுத் தமெனவிணைத் தூைக்கும் பின்னுந்
தொத்துயிர்க்குப் போகமவை யருத்த னேக்கிச்
சருங்காத போகக்கூ றெனவுங் கூறும். சு.

ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும் அசுத்தமெனவும், போக்கிய
காண்டமெனவும், மும்மாயைகளும் பரம் சூக்குமம்
தூலமெனவும் பெயர்பெறுமென்று.

அறுநான்குஞ் சிறிதறிவை விளக்கி னனு
மதிமோக மாதலினு னசுத்த மாகுந்

தொறுவான வுயிர்களுக்குப் போக்ய மென்னுச்
சொலும்பொருள்கள் புசிப்பிக்கப் படுத லாலவ்
வறுநான்கும் போக்கியக்கூ றுகு மூன்று
யறைந்தகண மாயைகளு முறைமை யாக
வுறுநாமம் பரஞ்சூக்கந் தூல மாமென்
றுணர்வைகுகப் பிரமமதற் காளா யுள்ளாய். எ.

மாயையிலும் பிரகிருதியிலுந் தோழினடாத்துபவரும்,
முத்தோழின் மூர்த்திகளும் இன்னின்னரென்று.

ஈசரத்தி லிருக்குமநந் தேச னென்பா
ரிடைமாயா காரியத்தை யிழைப்பார் மேன்மை
பேசுவித்தை தனிலிருக்கு மொருசீ கண்டர்
பேரசுத்தப் பகுதியின்முக் குணங்க ணன்றுக்
கோசமறுத் துதிக்கவிரித் தாக்கல் காத்தல்
கோறலெனு முத்தொழிலு நடத்தா நிற்பார்
நேசமுற்ற விராசதநான் முகன்சாத் வீக
ரெடியன்று மதக்கால வுருத்ர னீல. அ.

வித்தியாதத்துவமேழையுஞ் சுத்ததத்துவமைந்தும்
அவ்வைந்தையும் பரனுடைய இச்சாஞானக்
கிரியைகளுஞ், செலுத்துமென்று.

அருவநடு மாயைதனி யாதி நாத
மாவதுமந் நாதமதை யறிவுங் காலம்
பெருகுகலை நியதிகளி யாதி வித்தும்
பெரியவதைக் கிரியையுங்கீ ழாய வித்தைக்
கருவியைமேல் வித்தையது மதனி மேதைக்
கவினறிவு மராகத்தை *யநந்தர் சாருஞ்

---

* அநந்தர்சாரென்றது ஈசரதத்துவம்.

விரியதனை யிச்சையுமம் புருட னேத்தான்
வியன்சாதாக் கியமுமதைத் தொழிலு மோச்சும். கூ.

பாரிடத்திற் பசு யாதொன்றை யறியவேண்டின்
கஅ - கருவிகளின்றியறியமாட்டாதென்று.

கறையிகந்த வைந்துமிடை யேழு மந்தக்
கரணமொரு நான்குமைந்து பூதத் தொன்றும்
பொறியிலொன்று மாகவுள பதினெட் டின்றிப்
போதவுயி ரொதையுமறி யாதென் றோரா
குறைவடைந்த மாக்களெலா நாமே காட்சி .
கூர்ந்தறிவோ மெனும்பிதற்று முனரோ சொற்ற
விறைவனருண் மூன்றுமறந் தெழுந்த தென்ன
வீண்டறிதி யருணகிரிக் களியுள் ளாயே. கடு.

பூப்புகழ்ப்பிரமன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவபேதம் ஒன்பதில், சகளத்திருமேனியும்,
அதிகாரஸ்தானமும்.

பூப்புகழ்ப் *பிரமன் விண்டு வருத்திரன் பொறிம கேசு
மாப்புக ளொன்று மாசி லரனுக்குச் சகள மேனி
யாப்பறு மதிகா ரத்தின் முனமா யவிரு மென்ன
மூப்புடைப் பனுவ லெல்லா மொழிவது மறிந னீரோய்.

* கனகப்பதிகத்திற் கழறியவாறு பிரம விட்டுணு உருத்திரர் ஆன்மாக்களாயிருக்க ஈண்டவரைச் சிவபேத மென்பதென்னையெனின் ; பிரமாவினிடஞ் சிவனுடைய கிரியாசத்தி பதிந்து கருமப்பிரதானமும் அதற்குரிய ஞானப்பிரதானமுமாயும், விட்டுணுவினிடம் ஞானக் கிரியாசத்திகள் சமானமாய்ப் பதிந்து ஞானமுங் கருமமுஞ் சாம்பமாயும், உருத்திரரிடம் ஞானசத்தி பதிந்து ஞானப்பிரதானமாயுமிருத்தல்பற்றிச் சம்புபக்ஷமாய சிவபேதமென்றதென்க.

நிஷ்களசகளத் திருமேனியும் போகஸ்தானமும்,
நிஷ்களத் திருமேனியும் லயஸ்தானமும்.

நிகழொரு சதாசி வந்தா னிட்கள சகள மேனி
யிகழ்வறு போகத் தான மென்னவாம் விந்து நாதந்
திகழரும் பரம சத்தி சிவமெனு நான்கு மேலோர்
புகழுநிட் களமெ மாக்கப் புடையென வாமுன் னேற்கை.

அபரவிந்து அபரநாத மென்னுமிரண்டும் பரவிந்து
பரநாதங்களி லடங்குமென்று.

ஈங்கரும் பரம சத்தி சிவமென விசைத்த வைதா
மோங்கிய தூய மாயை யுழியுள பரவிந் தாசை
யாங்கரு விகளை யச்சா ரபரவிந் துவுமா சையூ
நீங்குரு தடங்குங் கண்டாய் நிருமலகு ருற்காட்பட்டோய்.

நிஷ்களாதீதம்.

நவந்தரு பேத மாக நவிலுமுக் கூறுந் தாண்டிச்
சிவந்தரு சிவந்தா னிற்குஞ் செறிந்துள வதைபோ சிவ
ரவந்தெறு மதீத தேதவென் றரியசித் தாந்த நூல்க
ணவின்றிடு மாணத் தீதவ நாமடை குசிகசன்கண்டாய்.

பிரமாண்டப்பிரளயம்.

சதுர்யுக நான்கைந் நூறு சார்ந்தநா *ணிவிர்த்தி மேய
பொதிர்புவ னங்க ளோய்வைப் போதயன் புரிவா ரத்ந்த
முதுபிர மாண்ட நாச மென்றுமவ் வயனுண் மூன்று
சதமறு பதுமொன் றுயிற்†சமையென் றுஞ்சாற்று மேனூல்.

பிராகிருதப்பிரளயம்.

அச்சமை பார்த்த மாயி னரும்பிர கிருதி யந்த
முச்சிதப் பதிட்டை யின்கண் ணுளபுவ னங்க ளோய்வை

* நிவிர்த்தி=நிவிர்த்திகலை. † சமை=வருடம்.

யச்சுத னயர்வா ரத்தைப் பிராகிர்த நாச மாமென்
றுச்சிநூலிலாதுங்கண்டாயொருபரன்றனக்காட்பட்டோய்.

மத்திமப்பிரளயம்.

பகருமற் றொருரூப ரார்த்த மாயவை பரார்த்த மாமே
லிகலிரண் டினிலு முக்கூற் றீறெழுந் திடுமெவ் வாறே
லகல*வித் தையின்வளாகமனேத்தையுமுருத்ரர்தெய்ப்பார்
மகிமைநூ லிதனே மைந்தா மத்திம நாச மென்னும். எ.

மஹாப்பிரளயமும், பிரதமமஹாப்பிரளயமும்.

சாந்தியின் புவன மெல்லாஞ் சாம்பிட வந்தர் செய்வார்
சாந்தியா தீதை யின்பாற் றரித்தமேற் புவனம் யாவு
மோந்தகைச்சதாசிவன்ரூலைடுக்குவாரிவையொழுங்காப்
பேந்தரு மகாசங் காரம் பிரதம மாத்தெய்ப் பென்றும்.

ஐந்துபிரளயங்களு மவைகளின்றோற்றமும் முதல் - க,
கடை கூ, - இடை - க, ஆகத் தினசங்காரம் தின
சிருஷ்டி, மஹாசங்காரம் மஹாசிருஷ்டி,
அவாந்தரசங்காரம் அவாந்தரசிருஷ்டி
யெனவும் பெயர்பெறுமென்று.

தெரித்தமுன் லைடுக்கந் தாற்றந்தினமெனவாகுமீற்றில்
விரித்தவொர்மூன்று தெய்ப்பும்விதித்தலுமகாவென்றுரும்
பிரித்துமத் தியத்திற் சொன்ன பிரகிரு தியிலொர் தெய்ப்பு
முரித்துள படைப்பு மங்க ணைங்கவாந்தரமென்றுரும்.கூ.

பரார்த்தம் இனைத்தென்பது.

ஏகமே முதலாப் பப்பத் தெனவரு†மிரு தாஞ்சார்த்
தாகமிரு கைபரார்த்தமாமெனச்சொலுநூற்றீரல்கண்

* இந்த வித்தியாகலியிலுள்ள புருடத்தவ புவனங்கள் அராகதத்தவத்திலுள.

† இச்சங்கியை விபரம் - க. ஏகம், உ. தசம், கூ. சதம், ச. சஹஸ்ரம், ரு. தசசஹஸ்ரம், சு. லக்ஷம், எ. தசலக்ஷம், அ. கோடி, கூ. தச

மாகதி யழுத வார்வாய் மடித்தபொன் னருணைப் பேரான்
மோகமா வலித்த வெம்மான்முழுநிழற்காட்பட் டோயே.

ஆ திருப்பா - கஂஂகூ.

புவன வோய்வு.

கலிநிலைத்துறை.

பிரளயகாலத்தில் ஆன்மாக்களினிலைமையும்,
புவனபதிகளினிலைமையும்.

புவன வோய்வினி லங்னங னேயுள பூதக்
குவவி பாவைபு மங்னங னேயுள கோலப்
புவன நாயகர் சத்தியா லதிட்டித்துப் புரப்பா
ரவரு ளேநசை நீத்தவர் மேன்கதி யடைவார். க.

சுத்தமாயையினுங் காலங்கலைக ளுண்டென்று.

ஏசு மாயையிற் காலதத் துவமுள் தேய்ப்பத்
தேசு மாயைதன் னிலுமுள தாமினுந் தெரிக்கி
னேசை நாதவிந் திபிகைதீ பிகையுட னெளிசெய்
யேசில் ரோசிகை மோசிகை யூர்த்துவை யெனவாம். உ.

நாதகலைகளைந்தில், இந்திகை தீபிகை
ரோசிகைகளின்றொழில்.

கரும வாவியி லெங்குமுண் டாம்பிர காசம்
பெருக வேவெபரி தாச்செபு மிந்திகை பிறங்கு
மரிய தீபிகை யதைமிகப் பெரிதென வாற்று
மிருளில் ரோசிகை மிகமிகப் பெரிதென விழைக்கும். கூ.

கோடி, கஂ. பத்மம், கக. கர்வம், கஉ. நிகர்வம், கங. பிருந்தம், கச. மஹாபத்மம், கடு. சங்கம், கசு. மஹாசங்கம், கள. சமுத்ரம், கஅ. மஹாசமுத்ரம், கக. மத்யம், உஂ. பரார்த்தம். இவ்விதமே சித்தாந்த சாராவளி ஞானபாதம் உடு - வது சுலோகத்திலு முண்டு.

மோசிகை ஊர்த்துவகைகளின் ரூழில்.

அருத்த மேனிவித் தேசுரர்க் கரிமலங் கிஞ்ச
மிருத்த லாலதைக் கழற்றிடு மோசிகை யிதனற்
பெருத்த வநுக்ரக மேமற்றநல் லுயிரினைப் பிறவா
வொருத்த னெனடி சமம்பணு முயர்ந்தவூர்த் துவகை. சு.

விந்துகலைகளைந்தில், நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தைகளின் ரூழில்.

விந்து வின்கலை களினிவிர்த் தியதுதன் மேற்கண்
வந்து ளார்க்கொரு சங்கற்ப விடுதியை வழங்கு
நிந்தை தீர்பிர திட்டையவ் விடுதியை நிறுத்து
மந்த மேன்மையி லரியவித் தையதினை விளக்கும். ரு.

சாந்தி சாந்தியாதீதைகளின் ரூழில்.

சுத்த மாயவவ் வறிவடைந் தோர்க்கிருஞ் சூர்செப்
வித்த ராக மவாப்பகை யாகிய விகற்ப
புத்தி யானதைத் தனித்திடுஞ் சாந்தியப் போது
சித்த மேதுமின் றலர்த்திடுஞ் சாந்தியா தீதை. கூ.

இந்த நீர்மையை யேசும்மா விருந்திட லெனவ்
மந்த மாதியின் றவிர்பர வெளியுரு வாகப்
பந்த மோவை நிலாவுநிட் டையெனவும் பழுதி
லெந்தை நூல்க ளியம்பிடு மலர்முகத் தெழிலாம். எ.

பஞ்சகலாபுவனம் இருநூற்றிருபத்து நான்கின் பாகுபாடு.

இரைத்த வோர்நிவிர்த் தியிற்புவ னங்களூற் றெட்டே
யரைசக்கு மோர்பதிட் டையினக மைம்பதா டோறு
பரைசப்பைந் நாப்பணி லெழிரு பதுநல சாந்தி
மிசைப்பன் னெட்டிவை மேற்பதி னொன்தென மிளிரும். அ.

சுத்தபுவனம் கூஊ - அசுத்தபுவனம் சகஉக - என்று.

திரண்ட வீரகா லாக்கிநி யுருத்திரர் திணைதொட்
டிருண்ட மோக்கமி யாவரா சிருதவெல் லிவனை
யிரண்டு நூற்றிரு பாலைரு நான்கெனு மிவற்று
ளிரண்டு பாகுசுத் தமும்பிறி தசுத்தமு மெனவாம். கூ.

ஆறத்துவா விபரம்.

அத்து வாக்களி லொன்றென வாகுமைங் கலிக
டத்து வம்பத மெழுத்துமந் திரஞ்சான தலமா
மத்து வாக்களை நைந்திலும் விரவிபுள் ளவெனைப்
புத்தி யாலுணர் புகழ்ப்புத னிறைநினைப் புளமே. கo.

அமிழ்தமர்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாக்குகளின் மேழில்.

அமிழ்தமர நிறைஞ்சுபிர மணியனது
தண்ணளியா யறைதுங் கேண்மோ
வைந்துகலை களிலுலங் காரியமாம்
வாக்குகளி லமலச் சோதி
திமிரொலியின் வடிவாக நாபியடி
தனிற்சூக்மை சேர்ந்து நிற்குந்
தியக்கமுடைப் பிராணவடி வாகநினைப்
பிடையெழுத்துச் செனிப்ப தற்கு
நிமிர்நினைவாக் கருக்கொடுநன் னுபியிற்பை
சந்தியது நிலைத்து நிற்கு
நிகழ்பிராண னேவடிவா யெழுத்துருவைப்
புத்தியினி னிறீ இ யுள்ளே

யிமிரொலியா ரெஞ்சமிடற் ரிடைவதியு
மத்திணை*மற் ரெரன்று தான
னெனுங்காலும் பிராணனுமாய் வாய்நாவி
னடியிருந்†தைந் திடத்துந் தோன்றும். க.

தோன்றுமிந்த வைகரியின் விருத்தியீத
தொழிலிந்திரியத்தோன் ருகுஞ்
சொற்றவிந்த நான்கொழிய மூலமதிற்
பிரணவத்தின் சொரூப மாயு
மான்றவரன் ரேறரோ லறிவரிதாய்
நான்கினுக்கு மாதி யாயு
மவிர்கின்ற பஞ்சமையென் ரெருவாக்கு
நாதவுரித் தாயுண் டோதை
சான்றவொரு வைகரிதொட் டரியகூக்
குமையளவுஞ் சாற்று நான்கும்
தகுசுத்த வித்தைமுதல் விந்துவரை
யுளநான்கின் சார்பி லையெஞ்
ஞான்றுமுறை யேயருளா லியங்குமிவை
மேவலத்தீத நவிந்தோய்ந் தோனை
நனவினுக்குச் செலுத்திடவைந் தவத்தைகளாப்
பொருந்துமென நனிதேர் வாயே. உ.

தேர்ச்சியுளார் நிட்டைதனி லிருக்குங்கால்
விணைநுகர்வான் செலுத்த மெள்ளச்
சிம்புவது சூக்குமையின் மேனுத
மித்தகைய நிறமை வாய்ந்த

---

* மற்ரென்று=வைகரி. † ஐந்திடம்=நா, அண்ணம், அதரம், பல், மூக்கு.

¶ பஞ்சமை தூரியாதீதத்திலும் குட்சமை தூரியத்திலுமெனுங் கிரமமாக ஐந்திற்கு மறிக.

வேர்ச்சிலையைப் புறக்கருவி களிற்போட்ட
காரணங்கேள் விமல நாதம்
விந்துவெனு மிரண்டிலடங் கிடுதலினு
லிவ்வாக்கு மேன்மை யாய
சார்ச்செழுமை யுடையவிரு மலத்தார்க்கு
மொருமலமே சார்ந்து ளார்க்குந்
தீயாகு நீத்தாலன் றதிகார
பதமிகந்து சாரார் மோக்க
கார்ச்செறிவு மலிந்தார்கட் கிதையூர்த்து
வ்கையருளா னகர்த்து மந்த
ஞான்றவர்கண் மோனமடைந் தேதகமிரண்
டென்னுத நலஞ்சார் வாரால். கூ.

முக்குணங்களின் விதப்பு.

வாரமூலா யினிப்படிக வொளிச்சாத்து
விகத்தினையும் வனப்பி னுனை
வயங்கு பத்ம ராகவொளி யிராசதத்தி
னீர்மையையும் மாயம் பூத்த
நீகாரவிந்த்ர நீலவொளி யிராசதத்தி
னீர்மையையுங் குயிலக் நீகண்மோ
நீகாளறுசத் துவமேமறி *லகுதைபிர
காசமெனுங் குணங்க ளுண்டாம்
வீரவிரா சதமேமறி †லுபட்டம்ப
கஞ்சலன மிரண்டு மின்னும்
வெகுளித்தா மதமேமறிற் ¶குரு§வருண
கங்கணனி லிரிந்து நீதான் று

---

* லகுதை=இலேசாயிருக்கை. † உபட்டம்பகம்=பற்று.

¶ குரு=கௌரவம். § வருணகம்=அலியமம்.

மீரமுட னுணைத்தவிந்த வாறுடனும்
பிரதான மெனுமோர் மூன்று
மிணைந்திடிலொன் பானனைவா மிவையிருநான்
கடங்குமவை யியம்பு வேமால். ச.

பயன்.

மாலணைவாச் சாத்துவிகத் தாற்றருமம்
பசுஞானம் *வயிர முண்டா
வலத்தியவம் மூன்றினுக்கு முறையாயே
துறக்கமுதல் வளங்கள் சான்ற
கோலமுடைப் பதமீமாக்க மென்பதூஉம்
பிரகிருதி லயப்பேர் கொள்வை
குண்டமதுங் கிடைக்குமிடை யிராசதத்தா
லுச்சுரிய குணமொன் றுண்டாஞ்
சிலவத னுலாசைப் பிரவிருத்தி
யைச்சுரியஞ் சிறக்கு மத்தைத்
தரிக்கிலட்ட சித்தியென வாமவற்றுட்
டேக்கசித்தி மூன்று முள்ளே
யாலுமந்தக் கரணசித்தி யைந்தாமென்
றறிந்திடுவை யதுஷ்டி யில்லா
வருட்பெருக்கை யெமொருபிரா னுயகுகப்
பிரமமதை யகத்தில் வைத்தோய். கு.

இராஜதகுணசித்தியேட்டின் விபரம்.

வையகத்தர் விழியறியாப் பரமாணு
வினுநுட்ப வடிவந் தாங்கி
வதிந்திடுமோ ரணிமாவு மதிவேகி
யாயளற்றில் வாரி நீரிற்

---

* வயிரம் = வைராக்கியம்.

செய்யவடி யமிழாமற் செல்லுருவா
மிலகிமாவுந் திருத்த மாய
தேதேகந்தி யாதிகளால் வியாபியா
யபனுலகத் தெலியுந் தேதகம்
பையுளிலா *துயருமகி மாவுமுடற்
சித்தியெனப் பகர லாகும்
படர்மனத்தி னினைத்தவெலா மெதிரினல்கு
பிராத்தியுநற் பாங்கு வீங்கு
தையலொண் ணிலையுண்டி செய்ததுபோ
லந்தவுருத் தாங்கி யேக
தருணத்திற் புல்லுபிரா காமியமு
மினுமூன்றுந் தகுமுள் ளீடாம். சு.

உள்ளீடாய் விளம்புசித்தி தன்னிலந்த
மூன்றினையு முரைக்கின் மாயி
னுந்திவந்த பிரமாதி கடவுளர்கண்
ணினுமாணை யோச்சா நிற்கும்
வள்ளீசத் துவமொன்று மைந்தையும்
பகுதியையும் வசமாச் செய்து
மல்குமந்தப் பகுதியின்கீ ழாயசிட்டி
யையுமிழைக்கும் வசித்வ மொன்று
தொள்ளாத பருவதத்தும் பாரமெனப்
பிரசண்ட சுசனத் தானுந்
துவட்டவொணு திருக்குகிரி மாவெனுமொன்
முகுமுன்னர்ச் சொலிய மாய
வள்ளேறு தாமதத்தா லஞ்ஞான
மதருமம்வை ராக்ய மின்மை

---

* இதுவே விசுவரூபம்.

யபிச்சுரிய மின்மையெனு நான்குகுண
முண்டாமென் றறிதி மாதே. எ.

தாமதகுணவிருத்திநான்கின்பயனும், அதர்மபேதம்பத்தும்.

மாதவத்தி லுயர்ந்திடுவே யஞ்ஞானத்
தானரகு மருவுந் தீப்பு
மல்குமதர் மத்தாலே *திரியக்கு
யோனிகவில் வதிந்தி யாணர்ப்
போதமிறந் தேதேதான்ற நேரிடும்வை
ராகமிலாப் போலிக் கோளாற்
பூப்பந்த மிகுமயிச்சு வரியமின்மை
யானிஞத்த புதுமை யேது
மேதினிமே லெய்தாது மேனுவன்ற
வதன்மமதை விரிக்கிற் பத்தாய்
விளங்குமவை சிவவதை பிறன்மனைவி
தனப்புல்லல் †விகிர்தம் பேசன்
மோதமின்மை குருவில்லாள் கமனமசுத்
தங்கோணன் மூர்க்க ¶நித்த
முறையீனம் பிறர்புரிந்த தீங்கினுக்கவ்
வாறுபுரி முரணின் முகும். அ.

ஒடுக்கம்.

ஆகியமுக் குணக்கூறும் பலபேதப்
படினுநல வமல மோக
மதிதுக்க மெனுமூன்றி லடங்குமிவை
கரணத்து ளடங்க லானே

---

* திரியக்கு=பசு பட்சி முதலியன. † விகிர்தம்=பொய்.

¶ நித்த முறையீனம்=நித்யகர்மாதட்டான லோபம்.

பாகியமாம் புறக்கருவி களினிறுத்தப்
பட்டவெனப் பணிப்பரா ராய்ந்தோர்
பாழ்த்ததா மதமொய்வி லிராசதமே
படருமந்தப் படர்ச்சி யோயில்
யோகிகளும் புகழுவுள சாத்துவிக
மெழுமதுவு மோயிற் றாய
யோகாந்த நாதாந்தம் போதாந்த
மாயவரு ளொளியைக் கூடித்
தகியெனுஞ் சொல்லிறந்து சிவமடையும்
பரமமுத்திச் செறிவுண் டாகுஞ்
சின்மயவச் சிவத்தினுடை யெண்குணமு
மருவியங்குச் சேர்ந்தா னிற்பான். கூ.

கீழாலவத்தையெனுங் கேவலாவஸ்தையின் காரியம்.

நிற்குநிலை யுணர்நலத்தாய் கருவிகளுங்
காரணமு நிகள வார்ப்பாய்
நிகழ்த்தாண வாதிகளும் பாசமெனுஞ்
சொலிலடங்கு நிகழ்பா லத்தி
லொற்கமிலாப் புருடதத்வ மிந்திரிய
முட்கரண முழுலும் வாயு
வுரப்புளதன் மாத்ராவச ரதியெனு
முப்பாணங் தொங்கல் *சாக்ர
நற்கலையார் கண்டமிசை முற்சொலிய
விந்திரிய ஞாட்பு நீக்கி
நவிலிருபத் தைந்துநிற்றல் கணவிதய
மதிற்பிராண னுடுஞ் சித்தந்

---

* இந்தச் சாக்ராவத்தை=கண்டு கேட்டுண்டுயிர்ப்பது நீங்கி மயங்கிநிற்குந் தருணமென்றும்.

தற்பிருடன் மூன்றுகிற்றல் சுழுத்தியுந்தி
தனி*வீரண்டு தூரிய மூலத்
தானமதிற் புருடனிற்ற லதீதமயி
சந்தமுநி யமிழ்தைச் சார்ந்தே. கo.

உரைப்பொடி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மேலாலவத்தையெனுஞ் சகலாவஸ்தை.

உரைப்பொடி மெழுக்கிடை யொளித்தது போ
லொளியறு கேவலத் தமிழ்ந்தவுயிர்
நிரைப்படி சாக்கிர மடையுமவை
நிருமல மைந்துட னிடையா றுந்
தரைப்புவி முதலிய வைந்துமீரா
†சார்ந்து நிகழ்ந்திடு மிதைத்தானே
கரைப்பெறு முறைக்கணஞ் சகலமெனுக்
கழறிடு மருணைமு நுண்ணியனே. க.

சகலாவஸ்தையின்காரியமாகிய மத்தியாவஸ்தை.

பிணங்கிய யாதிதாரு பழங்கணிறுத்
பிராண னடங்கிய மூர்ச்சையக
முணங்கிய சாக்கிரா தீதமுயிர்
முளைப்பது சாக்கிர துரியமவை
ணுணங்கிய நினைவெழு மிடஞ்சுழுத்தி
யூகவி சாரமக் கனவெனமே

---

* இரண்டி==புருடன், பிராணன்.

† சார்ந்த=கேவலாவத்தையின் காரியத்துள்ள சாக்கிரகருவிகள் ஈடி - உடன் இந்த கரு - கருவிகளுஞ் சேர்ந்த என்பதொருள். இதனால் இவ்வனம் எல்லாக்கருவிகளு நிகழுமென்றும்.

யிணங்கிய விருவிழி நோக்காய
விடநடுச் சாக்கிர சாக்கிரமே. உ.

நின்மலாவத்தையெனுஞ் சுத்தாவஸ்தையின்காரியம்.

தீக்கைபெற் றிறைபாருன் மூன்றினையுந்
தெரிந்திரு பதுமொரு சோடசமு
நீக்க*வி சாரணை புரிவதுவே
நிருமல சாக்கிரங் கருவிகடாந்
தாக்கலு நீங்கலு மின்றிடையே
தபங்குத னிருமல கனவதன்மேல்
விக்கிய கருவிக ணீங்கி†மல
மினியைக் காண்டலச் சுழுத்தியரோ. கூ.

மலமெனுங் கேவல நீங்கியவண்
மன்னரு ளாற்றினை யருளினையே
பலமொடு கண்டருள் வசத்துறைதல்
பவமறு நிருமல துரியமொரு
கிலமுமி லாச்சிவந் தனைக்கண்டு
கிளரதன் மகிழ்ச்சியி லழுந்துவது
நலநிரு மலதுரி யாதீத
நவிலினை தூயவென் றுகுமரோ. சு.

பனாயோகம், பனாபோகம், பனாயதீதம்.

அருளினி லுறைவது நெகிழ்வதுமின்
றந்தர மமர்வது பனாயோகந்
துரிதமி லதனிரு பயனை
சுகவொலி யநுபவம் பனாபோகந்

---

* இந்த விசாரணை யொழுங்கை, ஓங்காரப்பதிகக் கடைக்கவியானறிக.

† இந்தவிடத்திலே மாயாமலமுங் கன்மமலமு நீங்கிவிட்டபடியால், ஆணவமுந் தேய்ந்த நிலைமையாய் நிற்குமென் றறியவேண்டும்.

தெருளுள வதுகடந் திடுநிலையே
சிவமரு ணறும்பரை யாதீதங்
கருளறு மஞனமொ னைந்தவத்தை
கண்டிடு மதனையுங் கழறுதுமால். ரு.

மேலான உத்தமாவஸ்தை யைந்து.

முத்திற மாயவிவ் வருட்பரைக்கு
முதற்பொரு ளாகிய பரமசிவ
மத்துவி தமெனவு ளிருந்திடுமோ
வல்லது புறம்பென விருந்திடுமோ
வெத்திற மாப்பினை யிருந்திடுமோ
வென்றெழு திகைப்பினில் வருமவத்தை
யுத்தம சாக்கிர முதலைந்தா
யுரைத்திடப் படுமது பவித்தமியே. சு.

சுகரூபம், சுகாதீதம்.

அப்பெருஞ் சாக்கிரா தீதமெனு
மறைந்திடு மொருபரை யாதீதத்
தொப்புறு வளிவெளி யொடுங்கிடல்போன்
றொடுங்கிடப் பரசிவ சுகரூபஞ்
சுப்பிர மெனத்தரி சனமாகுந்
துணிந்ததி லடங்கல் சுகாதீத
மிப்படி யறிபவ ரெவ்வையு
மென்குக தேவென விறைஞ்சுவலே. எ.

பாவனை யிலகுயி மிறந்துசும்மா
பதைப்பற விருந்திடு மொருநிலைக்கே
தாவருட் சிவசுக ரூபமது
தோன்றிடும் பதிபசு பாசமெனுக்

கூவிய பொருள்களி லெதையே னுங்
குறிக்கினு முண்டிலை யெனவெணினுஞ்
சிவசு பாவம துதிக்குமருஞ்
சிவசுக நிட்டையு நொடிக்குளறும். அ.

முக்கிய மின்னதென்பது.

இன்னணங் கருவிவி சாரமிலா
தேதிதாரு குறிமறு வுரையினின்றுற்
றன்னுடை நாயக மதையடையுந்
தன்னிச்சிவம் வருவதின் றதனதனுக்
கென்னவி ரவுளதோ வதுவதுவே
யெய்திடு மாகலி னிகலறுத்துச்
சொன்னதை மதியின வெவ்விதத்துஞ்
சோர்வற மருவவே துணிவரோ. கூ.

அருள்விளக்கமும், அருளுஞ் சிவமும் அபிந்நமென்பதும்.

நிகழு நபோமணி யொளிதனையே
நெருங்கின னெடுவுருக் காட்டிடல்போ
னிகழ்வறு மருட்பனை தனையடைந்தோ
னெழிலுரு வையுநனி காட்டுமதே
நிகழ்பரம் பொருளையு மேற்காட்டுஞ்
சிவமரு ளிரண்வடையுங் கதிரொளிபோற்
புகழ்பெறு வோய்திரிந் ததையடைதி
புகழ்ப்புத னிறையருட் பெருக்காலே. க0.

பொறி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொலிமு னூல்கள்பிர மத்தி லேபகுதி
பூக்கு மென்னினது மாயையின்
மறுவி லாக்கலையி லவ்வி யத்தமது
வருமெ னப்பொருள்கொ ளாயிடை
யிவ்வி ரதவலி யத்தமென் பதினு
மதிக மோர்புருட னென்னிலோ
தறுக ணைந்தினு மெழும்பி டும்*புருட
தத்வ மென்றதை யுணர்ந்துகொள். க.

ஓல மாமறைகள் புருட தத்துவ
மூனைத்த லாதனின் மூலமாங்
கால தத்வமுத லைந்து மைந்துடைய
காரணப்பொருளு மெண்ணிலாற்
கோல வாகம மறைந்த வாறுநடுக்
கூறு மோரிழனி லேவ யாமிது
மேல திர்த்தபடி மீவித சம்மத
மெனத்தெ ளிந்திடுவர் விழுமியோர். உ.

சுத்த மானபிர மத்தின் மாயையது
தோன்று மென்புழி விநாசமில்
சுத்த மாயையின் வியாத்த மூல்வலி
சுருங்கி நின்றவிடை மாயைதான்
பத்தி யாளிரித லென்று காணவிணர்
பகுதி தோன்றுபெனிற் காரண
மத்த னைக்குமொரு பகுதி யென்னுமொழி
யமைத லாலதுவு மாயையே. ங.

---

* தேசமாகிய புத்திலிருத்தலின், புருடனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வழுத்து *நன்னடுவி னைன டுக்கணுள
மாயை மேமலமல மாயையொன்
றிழுக்கி லாமலுள தென்று காண்டலினு
மேலசி லைந்துசிவ தத்வமு
மழுத்த வாகம மறைந்த வாமுதிய
வார ணைச்சமத மாமிவை
யொழுக்க மாகவது விளக்கு மேலுலகி
லுறுவ துண்மேடாமறை யென்றமேர். ச.

அசுசி யாயபிர தான மானன
வதிர்க்க வுள்ளபிர கிருதியில்
விசர நீத்தமக தத்வ முங்குணம்
விரித்தி டாதவவி யத்தமு
முசித மென்னவுயர் வாயி ருப்பதுபோ
லுச்சி மாயையினு முண்டுகீ
ழசுசி யிற்சான விரண்டு †மாவரண
மடல்விட் சேபமென வாகுமால். ரு.

ஆர ணம்பெரு மகத்து மேனிலவு
மவ்வி யத்தநிலை தாண்டியோர்
பூர ணப்புருட னுண்டெ னிற்சொலிய
போகக் கூற்றிலுள புருடனன்
றீர மிக்குடைய சுத்த மாயையெனு
மெல்லை தாண்டியவிர் கின்றமா

---

* இம்மூ பாசவறிவாலும் பசுவறிவாலுஞ் சிலர் காட்டிய நிராதாரப் போலிநடுக்கஞப் போன்ற தன்று ; "ஆகமமே யாப்தவாக்கியம் அது முக்கியப்பிரமாணம்" என்று ரௌரவாகமஞ் சப்திக்குமாறு பதிஞான பரமேசுரனு லருளிச்செய்த சிவாகமங்கட்கியைந்த வேதார்த்தமென்பதை விளக்குவான் இவ்வன நன்னடுவென்றார்.

† ஆவரணத்தை அவ்வியக்தத்திற்குக் கொள்க.

காரணப்பரம புருட னென்றவனை
யறிவர் காந்தனெறி கண்டுளார். சு.

இந்த வாறுநனி நோக்கும் வேலைநில
மெனும்வி சேடமுத லாமகத்
தந்த முப்பதுமொ ராறு மோகசக
மாகு மென்பரற வோரிதி
யெந்தை யாகமெசித் தாந்த மற்றனையு
மிதி*லி ழிந்தமுடி வாமனை
வந்த வீசனறி யப்ர மாணமிவ
ணுற்று வேமென வறிந்துகொள். எ.

தக்க விந்தெறி நிற்கு மைந்தகிவ
சம்பு வாந்தனுரு குகனேய
சொக்கி நாடியறி யாது ளோர்குநில
துங்க வங்கைமது வுண்டிடா
தக்கை யானது திருப்பி நக்குமதி
யாகு மாலய னறிந்திடாச்
சேக்கர் மேனியை யுளைய றிந்தனனு
மப்பர் †வாக்குமிது தேர்ந்துபார். அ.

ரூப வீசனை யுளத்தி னைக்குமொரு
நேரி லாதுபுற நோக்குதல்
காய வெள்ளிடை தனைச்சு ருட்டவிவர்
கருத்தை முப்புவது போலனை
‡வாயு சங்கிதையு மோலி யும்பெரிய
மறைக ளின்றுளிவும் வேறிலை

---

* இதிற்ற முடிவுகளைப் பரமென்னும் பதிகத்தானறிக.

† அப்பமூர்த்திகள் தேவாரத்தில் "தேடிக்கண்டுகொண்டேன்" என்றெழுத் திருப்பாட்டு.

‡ வாயுசங்கிதை ஞானநிலைமையுரைத்த வத்தியாயத்தில் "கரலம்" என்று தொடங்குஞ் செய்யுள்.

நீயு முன்குகனை நாடி முத்தியி
னிறீஇ நிற்கமுயல் வாயரோ. சூ.

சாம வேதமொழி சவண முந்தலைம
சாற்றும் வேதமொழி மனனமு
மேம விற்றுமொழி நிதித்தி யாசனமு
மெசுரின் மாமொழி சமாதியு
மாமெ னப்புக லொழுங்கு மிந்தவரு
ளாற்றி னுக்கயல தன்றென
நீம னத்திடை யுணர்ந்த ணுமலை
நிருத்த னச்சிவணி வாழியே. கo.

திருமறை.

கலிவிருத்தம்.

திருமறை யெத்துனை நினைக சிறந்துகமன்
மருணைறி நோக்குபு மலைவி லிருந்தவெனைக்
கருணையி னுற்கடை சியின்மெய் கமழ்ந்துளவிவ்
வருணைறி சேர்த்தனை யமிர்த பரம்பொருளை. க.

மூடமி குத்திருண் முழுகி யிருந்தவெனைப்
பாடவி தித்துமெய் பதிய நினைந்ததுபோற்
றேடல றுத்திதாரு சிவமை டையும்படியென்
றோடக மத்தியி லசைவை சுதந்தரனை. உ.

நனவினி னின்றவெவர் நலனஃ தெதாழிந்துவருங்
கனவினு நின்றிடி லுறுதி கலந்திடுமேமற்
சொனநல னின்றென வறிவர் சுகஞ்சுதத
மெனதத முங்கொள லெவித நிரந்தரனை. ங.

அவத்தைக ணித்தறி யமல சிதம்பரமாப்
புவிப்புல னோக்கினு மெவர்கள் பொருந்துவரோ
வவர்க்கித மாற்றுவ ரடியி லிருந்துதிருந்
துவக்கறு தூட்குமொர் துகளளி யன்றரமே. ச.

கிரியையு ஞானமுங் கிளரொ ரிரண்டடியாத்
திரிதரு தேசிகன் றிருவடி யன்புடையா
ரரியடி யானதென் றலையி லழுந்திடினும்
பெரியவொர் பாடவம் பெறுவ னெனங்குகனே. ரு.

ஏறுந டக்கணி லிறைநினை வாமமபம்
வேறுநி னைப்பது தழைய விடாதுசெயும்
பேறுடை யுத்தமர் பெருமை யெனுலகக்
காறுந டைட்டுமெ னமல கலாவலனே. சு.

அருண்முத லாமுனை யகில வுயிர்த்தொகைதாங்
கருதொரு பேறுறி னிழிவு கணித்ததிரோ
பொருநம னார்நகர் புதல்கண் முனைத்திடுமென்
றிருருமுடி வோதவை யுளதோ வுயிர்த்துணையே. எ.

வாரியி னீர்முழு மையுமளி விட்டிடினுந்
சிரிடு நீயொரு சிறிது நடுக்கமுறு
யாரிய வாள்கெனு மளியில் வடித்திடுகண்
ணீரினி லேநினை வுறுவை நிரப்பிலியே. அ.

விரிந்திடு பூதிய முயினை விடுத்தவுடன்
சரிந்துமண் ணுயழி தரமென வத்தவுனைப்
பிரிந்துழல் பாவிகள் பெருமை யெவக்கருதாத்
தெரிந்தகண் ணாடை திரமு மெனக்குறுமே. கு.

ஊன்புதை வீழ்முனை முனது மதர்ப்படைவான்
மீன்படு வாரிதி சுலவும் விழுப்புவிமே
னன்பர தீதகியா யுளனெர் நயப்பையிடாய்
தேன்புகழ் பாடிய தெருள னுளப்பதியே. க0.

ஞாலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாயைக்குட்பட்ட பாசநிட்டை.

ஞாலம் புகழு மறுபத்து
நான்கு கலையுட் கற்றதிற்கார்
போலக் கவியு நிட்டையுமைம்
பொறிகெட் டிருக்கு நிட்டையுமூட்
காலை யிழுக்கு நிட்டையுமுட்
கரண மெருக்கு நிட்டையுமேமன்
சில மிறந்த பாசமெனுத்
தெரிக்குஞ் சைவசித் தாந்தமுறை. க.

பசுபேதமான பசுநிட்டை.

அணிமா முதலெண் சித்திகளுக்
காமெண் டிறத்து நிட்டையுமேமன்
றுணி*யெட் டொளியா நிட்டையுமூட்
டோ†யொன் பானு நிட்டையுமெட்

---

* எட்டொளி = பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், இரவி, மதி, ஆன்மா.

† ஒன்பான் = பூப்புகழ்ப் பிரமனெனுந் திருப்பதிகத்துள சிவபேதமாகிய ஒன்பது மேனி.

டணிசேர் *நிறமா யதுபவமா
யலங்கு மிரண்டு நிட்டையுமால்
பணு†மென் ககன நிட்டைகளும்
பசுநிட் டை.யெனப் பனுமருளால். உ.

பாரமார்த்திகமான பதிநிட்டை.

மூடி ணனும் விழித்தாலு
மூவா முதலே யொருபடி.த்தாக்
கூடி.யிருக்கக் காண்பதுசீவ
குறையில் பதியி னிட்டை.யெனக்
கோடி.த் திடுநற் பனுவலெலாங்
கொற்றத் தனியே குயின்றவித்தி
லாடி யடங்கத் திருவுளத்திதன்
ணேயா பேயா யலசீவனே. ங.

ஜீவன்முக்தர் நிலைமை.

பதிமா விறுமாப் புடையவர்கள்
பாரி லெதனைச் செயினுமிழுக்
குதியா ததுதான் வறுத்தபர
ஆதகம் புகினு மங்குரியா
ததுபோ லெனவிற் பனரறைவா
ரான்று நடைதான் கடவுறைமீ
னெதிருப் பேறு துய்வதுபோ
லிருக்கு மெவரு மிசைப்பாரோ. ச.

---

* நிறம்=வெண்மை செம்மை பொன்மை கருமை நீலம் புகை மிக்கவெண்மை கலப்பு. ஆக எண்ணிறவொளி.

† என் ககனம்=வெளாகாயம் தெளாகாயம் செவ்வாகாயம் மின்னாகாயம் அலராகாயம் நீலாகாயம் புகையாகாயம் சிதாகாயம்.

பாசஞானம், பசுஞானம்.

*புறமா மார்க்க மூவெட்டிற்
பொருந்து மறிவு மேட்டறிவு
மறலார் பாச மா†மகத்தான்
வழுத்து மூவெட் டுடையறிவும்
பிறழா துயர்§சித் தாந்தவழிப்
பேத மோரொட் டுடையறிவுந்
திறலார் பேத மூன்றுத்திடலாற்
சிவ வறிவா மெனுமருணூல். ரு.

*புறமாமார்க்கமூவெட்டு=உலகாயதத்திற்குச்சேர்ந்த உலகாயதம், சாருவாகம்; புத்தத்திற்குச்சேர்ந்த சௌத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்தியமிகம், வைபாடிகம்; சமணத்திற்குச்சேர்ந்த நிகண்டவாதம், ஆசீவகம்; பாட்டத்திற்குச்சேர்ந்த பட்டாசாரியம், பிரபாகரம், நையாயிகம், சப்தப்பிரமவாதம்; வைதிக மீமாஞ்சகத்திற்குச்சேர்ந்த மீமாஞ்சகம், பாற்கரியம், நிரீச்சுரசாங்கியம், வைசேடிகம்; வேதாந்தவாக்கியபேத பாஞ்சராத்திரத்திற்குச்சேர்ந்த பாஞ்சராத்திரம், வைணவம், வைகாநசம், ஜோதிடம், மாயாவாதம், வேதாந்தம், மர்த்துவதுவிதம், அத்துவிதம் ஆக - உசு.

† அகத்தால் வழுத்துமூவெட்டு=சைவத்திற்குச்சேர்ந்த சுத்தசைவம், அசுத்தசைவம், மிச்சிரசைவம், சித்தாந்தசைவம், அநாதிசைவம், அவாந்தரசைவம், பேதசைவம், அநுசைவம், ஆதிசைவம்; பாசுபதத்திற்குச்சேர்ந்த பாசுபதம், குரியவாதம், சந்திரவாதம்; வாமத்திற்குச்சேர்ந்த வாமதந்திரம், மந்திரவாதம், இயந்திரவாதம், ஔஷதவாதம், கர்மவாதம், அத்துவிதவாமம், துவிதவாமம், மிச்சிரவாமம், வாமசித்தாந்தம்; தனித்தனியாகிய பைரவம், காளாமுகம், மஹாவிரதம் ஆக - உசு.

§ சித்தாந்தவழிப்பேதமோரொட்டு=சிவாத்துவிதமான ஈசுரஜைக்கியவாதம், பாஷாண மோக்ஷவாதம்; சிவாத்துவிதபேதமான பேதவாதம், சிவசமவாதம்; மிச்சிரவாதமான சங்கிராந்தவாதம், ஈசுர அவிகாரவாதம்; வாமசித்தாந்தபேதமான நிமித்தகாரண பரிணாமவாதம், சைவவாதம் ஆக - அ.

பதிஞானம்.

இன்ன படியென் றுய்ந்திடவு
மிழிபோ தத்தா லெதிதாடவுஞ்
சின்ன வையு மமையாதாத்
திகழும் பதிமுற் றறிவனவே
யின்ன லறுநூ லியம்புமது
வெந்த வணமோ வந்தவண
மன்னு வதுதா னதைமருவு
மார்க்க மிதையும் பெறுவேனே. ௫.

விழிகண் டிடுநீ ருளதேதனும்
வெய்யோன் காட்டக் காணுமலாற்
பழிகொண் டுளதா னெயொன்றைப்
பாரா தயலோர்க் குங்காட்டா
திழிவண் டாவெய் யோனெவையு
மினிது விளக்கு மிதுபோலப்
பழிகண் டுளவப் பசுஞானம்
பதிஞா னத்திற் கிணையன்றே. ௬.

அடங்கொழுங்கு.

இரும்பைக் காந்த மிழுப்பதுபோ
லென்போ தத்தை யிழுத்தஞனை
யரும்*பப் புவனைக் கலந்ததுபோ
லடக்கி யளாவி யவ்வளிநீர்
திரும்ப வுருக்காட் டாததுபோற்
சிவ வுருவை நனிமறைத்துத்

---

* அப்புவாகிய நீரும் உவராகிய வுப்பும் அணுவணுவாகவுள அதனைப் பூரணப்புணர்க்கை யின்றென்பது சிலர்கூற்று. அன்னணங்

துரும்பை யழிக்கு முவர்போலச்
சுடருன் னறிவா யாக்காயோ. அ.

அங்கி யொளியை மேனியிரா
தடக்கும் பருதி யொளிபோலப்
பங்க முளவென் னுயிரறிவைப்
பாந்த மறைத்து விழிநிலையை
மங்கத் தனது வயமாக்கு
மாகப் பகலே லொளிநேரத்
துங்க நினது வயமாக்கித்
துளங்க நீதா னினையாயோ. கூ.

நினது போத்த் தொளிகலந்து
நிகழப் பணியென் வாக்குமன
நனவி லெழுந்து துளும்பிடினு
நலியா வுனது வடிவாக்கி
யணுபோ கமுமவ் வணுபவியு
மனைய வியைந்து நடந்திடுமா
றெனையாள் பெரியோ யருணகிரிக்
கிறையே குகனே யிழைத்தருளே. கo.

கொள்ளினும் அவைகளை ஒருசேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிற யாதொரு சக்திக்கு அங்ஙனம் பூரணமுண்டு ஆதலின் அது பயனில் கூற்றென்றும். அன்றியும், சீருயர்ந்த பதிகப் பத்தாந்திருச்செய்யுட் கருத்தையும் இங்ஙனம் பொருந்தக்கொள்வதோடு வேதப்பதிகார்த்தத்தையுங் கவனிக்க. இறைவனது கலப்புத்தன்மைக்குச் சமுத்திர ஜலத்தையும் அதிலுள்ள வுப்பையும் வியாசமுனிவர் திருவுள்ளாந்தமாக வெடுத்திருப்பதை உலகமெலாமெனும் திருப்பதிகத்தி - ம் திருப்பாட்டானறிக.

பரஞ்சோதி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

சரியையில் ஞானம்.

கடல்சூ லாந்தல மீதுகால் லாமைமேப்ப்
*கரண பந்தனஞ் சாந்தமெய் பேசுதல்
படர கத்துட் டியானந் தவம்பரா
பரன தேவுத லாவுரங் கோடலென்
றிடரி லாதுசொல் லெட்டு நிகழ்ந்திடி
னீசற் †கட்ட மகாமலர்ச் சார்த்திய
தடம லர்ச்சியுண் டாமென வாற்றுமுன்
முசர் தாட்பொடி நான்பரஞ் சோதியே. க.

கிரியையில் ஞானம்.

உடம்புக் கோவிலி னுண்மனத் தொண்டனு
ணுண்மை யென்னுந் துடைப்பு மெழுக்குமிட்
டடம்பு காவதி லாவினை லிங்கமா
வாக்கி யுன்னிப் பதிட்டைசெய் தன்பெனுங்
குடம்பி றங்குநீ ராட்டியர்ச் சித்துரங்
கூர்ந்த பத்திநெய் பால்பழ மூட்டுமோர்
திடம்பெ ருத்த விழுத்தவர் பேற்றினைத்
தெரிக்க வல்லுவ ரார்பரஞ் சோதியே. உ.

---

* இந்தக் கரணபந்தனத்தை; வெளிக்கரணமாகிய இந்திரியபந்தன மொருகூறும், உட்கரண மாகிய மனதிபந்தன மொருகூறுமெனப்பிரித் திரண்டாகக்கொள்க.

† அட்டமகாமலர்=புன்னை வெள்ளெருக்கு சண்பகம் நந்தியாவர்த்தம் நீலோற்பலம் பாதிரி அலரி செந்தாமரை.

போகத்தில் ஞானம்.

கெஞ்சுங் காலுந் துளும்பாது நின்றுமா
னீத்த ஞான மபாநந்த மாயரு
ளஞ்சி வத்திதா டளாயதாக் கண்டுகொண்
டயிலு மூணுறக் கத்திலு மங்கில
கொஞ்ச மும்பிற ழாது நிறீஇடுங்
கொள்கை யாளர் முதாலுனை நம்பியே
பஞ்சை யாப்பர தேசியா நிற்குமென்
பையு ணீக்க வெணைப்பரஞ் சோதியே. ஈ.

ஞானத்தில்ஞானம்.

ஞான தரிசனம்.

இறையா லாடு நமக்கொர் சுதந்தர
மின்றெ னச்செயல் குன்ற விருந்துதன்
னறிவி னுக்கபி வானதைப் பற்றுபோழ்
*தவிருங் காலரு ணோதயம் போலுளெ
றையி லாவொளி மெல்லமெல் லக்கரங்
காட்டு மத்தைத் திரோதையின் செய்கையென்
றறியு ஞானத்தின் காட்சிகண் டாரடை
யாக்க மெற்குங் கொடாய்பரஞ் சோதியே. சு.

ஞான நிலை.

செல்லு வார்க்கிரும் பூமிபோற் பூட்சிக்குச்
சேத னன்பாற் சதாவுக்கு வாரிபோ
லெல்லின் ஞான முயிர்க்கொரு தாரக
மென்று னர்ந்ததைச் †சிந்தித் ததன்கணை

---

* அவிருங்கால்=விடியற்காலம். அதுபோலுமென்பொருள். † சிந்தித்தது=தியானஞ்செய்தது.

வல்ல ருமை லழுந்தி டாவினை டு
மாசுப் போதத்தை மூடிக் கிளம்பிடு
நல்ல ஞானத்தி னிற்ருமிக் காரடை
நன்கெ னக்குங் கொடாய்பரஞ் சோதியே. டு.

ஞாணதீதம், *பாதரிசனம்.

சொன்ன ஞானந் தழைத்திடக் கற்குநூற்
சொல்லிப் பல்காலு மப்பியா சித்தல்போல்
வன்ன றைப்பட மாங்கலிங் கத்தினை
மாறி மாறி யொலித்தல்போ லாயிடை
மன்னி நன்ரு யழுந்து மதீதத்தை
மருவி மேலதிற் ரிரும்புந் தோயாமலு
மின்னி நிற்கு மருட்பெருங் காட்சியார்
மேதை யெற்குங் கொடாய்பரஞ் சோதியே. சு.

பாபோகம், பாபோகம், பரமாநந்தமேலீடு.

அருளின் காட்சியின் மேற்பா யோகமு
மதனின் போகமு மந்தமுந் தாண்டிமெய்ப்
பொருளிற் பம்பர மாய்ந்து கிடத்தல்போற்
பொருந்து மேனிலை யாச்சா லவுள்ளவிப்
பெரிய கேடும் பெருத்த விழுப்பமும்
பெற்று நானுய்ய வாற்றிந்த மார்க்கமே
†சருகு மார்க்கமற் றெல்லாம் §பிபீலிகைக்
கூறென் பார்புக ழென்பரஞ் சோதியே. எ.

---

* இத்தப் பாதரிசனத்தின் மேல்வரும் பாயோகாதிகளை, உரைப்பொடிப்பதிகம் இ-வது திருப்பாட்டுமுதற் படித்தறிக.

† சருகு=பட்சி. § பிபீலிகை=எறும்பு.

உபாயநிட்டை.

உலகழிப்பு.

உறழ்வு நிட்டையி லின்பத் தழுந்திட
வெல்லா தங்கண் விழிப்புற் றிழிந்துளா
ரறிவ தேசுத னமாம்பிர பஞ்சமவ்
வாண்ட வன்செயற் கண்ணுள வெங்கணு
நயிய தேவனெர் ஞானமே பூர்த்தியா
நலிவி லாதுள தென்றுல கைக்கெடுத்
திறைவன் ஞாலமென் றில்லாம லீக்குமா
*ரியல்பு நன்றல வோபரஞ் சோதியே. அ.

பிரமாண்டதானம்.

அண்ட மெல்லாம் படைத்தளித் தோய்வுசெய்
யாற்ற லுள்ளவ னீயென் றுணர்ந்தகங்
கொண்ட யானென தோய்த்துகக் காரியங்
குயிற்ற னீக்கிநின் பான்மன நாட்டுமா
வண்ட தானத்தை நல்†லறச் சங்கிதை
யறையு மன்னண மாற்ற லுன்றலா
வண்டி லூர்ப்பிர யாணியா யிங்ஙன
வதிர்த்து லாத்தரு மென்பரஞ் சோதியே. கூ.

சிவஸ்தலவாசம், சிவவிரதம்.

வினைக்கை நீக்கண்ட தானமொல் லாதோதல்
விளிவு நாளிற் சிவத்தலத் தேதுழாய்ந்

---

* இந்த வியல்புபற்றித் தேவிகாலோத்தரம் "வானம்போல" என்று தொடங்குஞ் செய்யுளும், சூதசங்கிதை மானதயாகம் கசு - வது யாப்பும், தத்துவப்பிரகாசம் 'கண்டதோருருவை' என்று தொடங்குந் தூக்கும் ஒத்து விளக்குகின்றன.

† தருமசங்கிதை ஙக - வது பாதாளலோக வர்ணனையுரைத்த அத்தியாயம்.

தூனைக்கை கூப்புவா ரோம்பியங் கேயுடம்
புகுத்த லல்லது மாச்சிவ ரோன்பிறற்
பனிக்கு மாக்கை விடுத்தனன் கென்றுசெய்
பாங்கர்க் கும்பதி நீயெனைக் கூடிக்கா
நினைக்க மோக்கங் கொடுத்திடுங் கோப்பெயர்
நின்ம லன்பர மேபரஞ் சோதியே. கo.

பரம்பரன்.

கலிவிருத்தம்.

பரம்பர னிலையெனும் பதடிக ளுரைசெட்
டுரங்குறைந் திருத்தலை யொழித்துள னெனுங்கிர்க்
கரங்களை யவருடை வாய்களிற் கடவுந்
தரங்கெழு கவிகளைத் தாழ்த்தலு முறையே. க.

நகத்துறை தூத்தவர் நாடருஞ் சிவனை
நகத்தனை நாற்றிசை நபமெனு மறுமா
முகத்தினு மோக்கொரு மோதமுள் ளவர்வாய்
முகத்தினை மோக்கவை யாமன முசுவே. உ.

பகுதி. நாகம். இந்தி.

*தானைக்கு மானைக்கும் பூனைக்கு நடிச்சா
ராநிற்கெம் மானைச்ச தாரச்சு மகத்தா
ராணைச்சொன் னுவற்ற வாணிக்கை யறுத்தே
யேனைச்சொன் னுவற்ற மேதாலிற் நள் ளிருப்பார். ங.

---

* இந்தமூன்றுசெய்யுள் பத்துவிதாண அலங்காரங்களையும் நான்காஞ்செய்யுள் நான்குவித ணை அலங்காரங்களையு முடையன. ஊகித்தறிக.

ஞாட்பு. இந்தி. திண்டி.

தானையின் முடியுமம் பூனையின் சமனு
மானைய னடியுநன் ருயெழு மஞ்ஞை
யானையின் றிறனறப் பூனையின் றிறனுத்
தாணை யடையலாங் கோனையன் றகையால். சு.

உயர்வு. தாழ்வு.

வானவர் பார்ப்பரு மதர்ப்பரம் பொருட்கு
நாலைரு மாத்திரை நனிமிகுத் திருந்து
நானவன் பேற்றினை நணுகில னவனு
ளானமுற் ருற்பசை யுறனிச முணர்வே. கு.

நிரந்தர னேனினக் கதிகமா நிலைமேற்
பொருந்திய வாழ்க்கைகள் போதுமென் பவ*சோழ்
கிரந்தியின் மீநிவந் தவனைரு கிருபை
யருந்திநின் ருடிவ ரதையடை யறிவே. கூ.

அத்துவிதார்த்தம்.

தப்பிலாப் பதஞ்சலி சாற்†றறு விதத்து
ளொப்பினிற் சேருமிங் குரைக்குமத் துவித
மப்பிரா மணனென §லென்மையின் பொருளா
யெப்படி யுணர்த்துமோ வப்படி யெனவாம். எ.

---

* எழுகிரந்தி = மகத்து, அகங்காரம், சப்தாதிதன்மாத்திரை - 5. இவ்வாறு சித்தாந்தசாராவளி யுரையு முரைக்கும்.

† அறுவிதம் = ஒப்பு, இன்மை, வேற்றுமை, குறை, பொறையின்மை, மறுதலை என்றும். இவை அ - என்னு நகரத்தின் மேல்வரும் பொருள்களாம். ஒப்பை 'தத்சாதிருசியம்" என்ப.

§ அன்மை யென்பது ஒன்றுமற்றென்றாக மாறுவது. அதனை அப்பிராமணனெனுங் கூற்றுணர்க.

இந்தநற் பொருளினு லிவன்றர மிலையா
யந்தநற் பொருளென வழிவது மிலையாய்ப்
பந்தமில் பரமுத்த னெனுந்தரம் படர்ந்தாங்
கெந்தையெண் குணசுக மநுபவித் திருப்பான். அ.

ஆதி. மத்தியம். அந்தம். பூரணம்.

மூன்றிற்கு முதன்மையாய் மூன்றிற்கு நடுவாய்
மூன்றிற்கு மிறுதியாய் மூன்றிற்குண் ணிறைவப்பத்
தோன்றிப்பஞ் சதமுற னீத்ததாய்ச் சொலுமெஞ்
ஞான்றற்கு ளுறைபவர் தோன்றற்கில் லிலையே. கூ.

ஞானபாத நான்கு.

நான்கினி னடங்கொரு மூன்றினின் றவணுண்
பான்கிள ரிரண்டிருந் தொருமையிற் படுக்கு
மேன்களி தரும்பொருள் வியப்புகழ்க் கவிக்கோ
னுன்கதி பெறும்படி நவின்றது மவனே. கூ.

வேதம்.

அநுசரிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேத மீச னத்து வைத மென்னின் வீவிலாப்
பூத மேடை லாவி யோங்கு பூத நாதனின்
றோத நீத்த வர்த்த மெமதெகாள் ளெசி லார்துரால்
காதும் வேத்தி யாவிவற் கோகை காட்ட வேண்டுமே. க.

பொருண்மை யாலே பேத மும்பு னர்க்கை யால்விடா
வொருமை யாம பேத முஞ்சொல் லுன்மை நூல்களி
னருமை யோர்கி லார்கு ழாத்தை நீங்கி னேனரப் [மே.
பெருமை யோய்கொண் டாள வேண்டும் பேசும் வண்ண

சிவன் றனைச் சென்று சேரு மென்னிற் பூரணந்
தேவற் கின்றென் றுகுந் தேவன் சென்று கூடுமென்
றேவர் சாற்ற வுந்துண் டாக வில்லை யேயிவை
மேவு றுவத் வைத மேயுண் டென்று மெய்ம்மையாய். கூ.

கண்ணி லான்கண் ணின்கட் சூரன் காந்தி சார்ந்துமே
லெண்ணி னோக்கொ ணாது நேர மேவதப் பந்தமுங்
கண்ணின் மாசு தீர்ந்த காலங் காண்டல் போன்மகா
விண்ணின் வீடு மாமென் பார்க்குன் வீடு தூரமோ. சு.

தோன்றல் வீத் றுல்லை யென்று சூழு வார்களெ
ஞான்று நாட நேத பூர்த்தி ஞான தெய்வமே
மூன்றை யீந்தொ ளிட்டு வாங்கு மோத மேயினு
ளூன்றி நிற்கு மெல்லை தூர மோவெ னக்குமே. கூ.

அறத்து நூற்பி ராயச் சித்த மாற்ற மாட்டிலான்
மறத்தி னுற்று ராத்ம னேனு மென்று மாழ்ந்துனைக்
குறித்து நாடிற் றாய சீலங் கூர்வ னென்னுநூற்
றிறத்தை யோர்ந்து ளார்க ளின்னைத் தேடி டார்களோ.

இழைத்த பாவம் வீட்டி மேவு மேம மேகவலந்
தழைத்த காயந் தள்ளி யுந்தள் ளாது மாமெனைக்
§குழைத்த பத்துக் கூறு மாறி ரண்டு மூண்டுனற்
பிழைத்த வெற்கி யாது கூடும் பேறில் லாமுளாய். எ.

கூட கத்தி னுல கோர கும்பி மேவினர்
மூட முற்ற தாப ராதி மூர்த்த மாவனின்

இப்பதிகத்தின் கூ - ச - வது செய்யுள்களி னருத்தம்போலவே மனவாசகங் கடந்தார் உண்மைவிளக்கம் சஅ-வது கவியும், சிவஞானசித்தியார் சூ-ம் சூத்திரம் கூ - வது கவியுமுணர்க்கின்றன.

† தருமசங்கிதை கூஉ - வது நரகலோக வர்ணனையுரைத்த அத்தியாயம்.

§ திருவாசகம் குழைத்தபத்து 'கண்ணுந்நுதலோய்' என்னுந் தொடக்கத்துத் திருப்பாட்டு.

முடி மொட்ப *தூல்கள் காண்ப ராரு †மாருண
காட கத்தி லுள்ள நின்னைக் காமு றுர்களா. அ.

நான்ப சித்து வாட வுன்றன் ஞானப் பேருளந்
தான்ச கித்த தில்லை யாதொர் சள்ளை யாற்கணீர்
நான்பி லிற்பி லென்க லங்கு ளையென் றன்பிரு
ளென்மு ழக்கொ ணாது சொல்வை யென்சு வாமியே. ஆ.

நோயு றாது னன்பர் வாழ நூங்கு வாழ்க்கையை
யீயு மெந்தை யேயெந் நாளு §மேக பாகமாய்
நீயு நானு மாயென் றோனி னேய வாக்கியந்
தோயு மத்து வைத மேயத் தோய்வை யீதியே. கூ.

தங்கவம்பலம்.

பதினாறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருந்தம்.

தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த தந்த
தந்த தந்த தந்த தந்த தனதானு.

தங்க வம்ப லந்த யங்க நின்ற நந்த மண்டி லஞ்செய்
தந்தை யன்பு கொண்ட வின்ப வடியார்கா
டுங்க மங்கை பங்க னன்பொ டன்று தந்த பிண்ட முண்டு
சுந்த ரந்தி னிந்த னென்ற ¶மொழியாலே

---

* நாமசங்கிதை ஈ - வது, அத்தியாயமும் கடோபநிடதம் ரு - ம் வல்லி எ - வது சுலோக முதலியனவுகளும்.

† சகலயசர் வேதத்துக்குச் சேர்ந்த ஆருணகாடகோபநிடதம்.

§ அருணகிரிநாதருரிய திருப்புகழ் அறுகுநுனி என்று தொடங்குஞ்செய்யுள்.

¶ இதனைப் பெரியபுராணத்தில் எயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் கடுசு - கடுக - ஈஈ - ம் பாட்டுக்களா னறிவதோடு இங்குணர்த்து நியாயத்தை யநுசரித்து 'அச்சிவனுண்ணின்ற வாலையறிந்தவ—ருச்சியம்போதாக வுள்ளார் கோவிற்குப்—பிச்சைபிடித்துண்டு பேதமறநினைக்—கிச்சைகெட் டோர்ந்தத் தேறிருப்பரே' என்று திருமந்திரத்தில் வருவதுமறிக.

புங்க ளுண்டி கண்டி ருண்ட நெஞ்சர் நிந்தை தந்திறைஞ்சி
லொன்று நெஞ்ச முங்க லின்றி யவர்மே பழ்வாய்
பொங்க லின்ற டங்க நன்ற றைந்தி டுங்க ளஞ்சொ டுங்கு
புந்தி மன்னி னந்து மென்று நவில்வீ ர். க.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தன தனத்த தன தனத்த தன தனத்த
தன தனத்த தனதா தய்ய.

அரு மறைக்க வுணிய வுற்ற கனவு மித்தை
யின்மி ழற்ற வமைய தங்ங
ளுருளு முத்த மருவு சத்ர் முதலு ரத்த
விருது பெற்ற வுரகு லிங்ங ன்
கருணை யத்த னனி வாழித்த கனவு னைக்கு
முனை நிசச்சொ லனமே வெண்ணு
முருகொ ழித்து விடலொ ழித்து ளதையு மொப்பி
நடமி னித்தன் முதமே முள்ளீர். உ.

ஷ விருத்தம் வேறு.

மடமே மாட்டுங் கருணை தனை மறமே வினஞ்
சுளவளவு மாற்றூர் நூலித்
தொடமாட்டே னவருனைக்கு முனைகே ளை
னநியாயத் துடுக்கர் கோட்குட்
படமாட்டே னருள்சுரந்து விணையவொரு
மொழிப்பயனிற் படரு நோக்கம்
விடமாட்டே னினிதளித்தி யெனதுகுகப்
பிரமமென விளங்கெம் மானை. கூ.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இடங்கொள் கொங்கைய ரணங்கெ ழும்படி
யிருண்ட வேல்கணை தொடுஞ்செய

டைங்கி டும்படி யுயர்ந்த நம்புசெய்
யருந்த மாகணை சிவந்தசேவல்
விடும்பெ ருந்தொழின் மிகுந்த திங்கினி
மினுங்கு கேசரி யசைந்தவ
னிடம்பி றங்கியுய் குவன்சொ லென்பறை
யிளஞ்சொ லோசொலு *முளங்கொள. சு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிவிருத்தம்.

அணியிலங் கருரு யையுறுஞ் சதிரா
ளயனியுஞ் சிவதீக் கையையடைந் தனன்மன்
றுணர்வறைந் திடு†கா லுடையசங் கிதைதா
னுரைதருஞ் சொனவா னினுமனந் தமிரு
ணைவிரின் றதைதூல் களுநுவன் மிடுமென்
றறியுமன் புடையீர் வடமரந் தனிலை
துணிதுளங் கிடமே வினபரன் குருவே
துகளினங் குருவின் றணுமினின் புறுவீர். ரு,

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தீக்கையிற் றீவி ரத்தின் றரத்தணுக் குடனு டற்பாந்
தீவிரன் றனக்கு மூர்ச்சை யாகுமந் தனுக்குத் தேசு
தாக்குட னடுங்கு மந்த காரனுக்குச் சிலிர்க்கும் சீராமஞ்
சாற்றிவை முறையே ¶சத்யமசத்திபம்விசேடஞ்சார்பா

---

* கலாதிகளின் கூட்டத்தண்டாகும் புருட தத்துவத்தையே உள்ளென்னப்படும். அஃதொ
டு கூடி நிற்கு மான்மாக்களே சோக்கி உளங்களே யென்பர்.

† காலுடையசங்கிதை = வாயுசங்கிதை. கடவது குருதீக்கைப்பொதுவிதியுரைத்தஅத்தியாயம்.

¶ சத்யம் அசத்தியம் இரண்டெ கிருவாணதீட்சையென்றும். அசத்தியம்—ஆகாமியமும் ச
தியஞ் சோதித்துப் பிராரத்தவஞ் சோதியாத நிறுத்துகை.

லோக்கிய சமய மோக்க முடனுந்தா மதித்து மேலா
யொளிர்பத*மகேசசம்ருத்ர மாமெனவுனைர்ந்தெம்மானி
லைக்கமா யழிதன் மாற லகன்றதா யகண்ட மாய
வருட்பெரும் பேற்றி னுக்கே யவாவுவீ ரடியார்காளா.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மனவலி பெருக்கி மனவலி முருக்கி
வைகல்ய நீத்ததை வல்யத்
தனகுசா லருணைப் பெயரினன் புகழ்ந்த
சர்மியா முனதருள் வாழ்க
லறுபவப் பொருளு மறுபவிப் பவனு
மறுபவத் துண்டென வறிந்த
நினருமைப்ச் சீட கோடிகள் வாழ்க
நிருமல வயலைவாழ்ந் திடமே வ. ஏ.

ஆ திருப்பா - ககஂ0.

திருப்பா முடிந்திற்று.

குமரகுருபரன் திருவடிவாழ்க.

மெய்கண்டதேவன் மெல்லடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* இங்ஙனம் மகேசுரபதம்-மகேசுரரா லதிட்டிக்கப்படுகிற மாயையின் அராகதத்துவமென்றும், ருத்ரபதம் குணதத்துவமத்தகமென்றுஞ் சித்தாந்தப் பிரகாசிகை விளக்காநிற்கும்.

சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணேநமஃ

*சிவபராக்கிரம அஷ்டாஷ்ட விக்கிரகலீலை.

ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

அநுசரான் மிக்நவநீத முப்பந்திரண்டடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்திர சேகர மர்த்தநா ரீசுரஞ்
சக்கிர தாநரூபந்
தகழிணை மூர்த்தமி லிங்கலிங் கோற்பவந்
தகூதயக் கியபங்கஞ்
சந்தியா நிர்த்தநஞ் சந்தத நிர்த்தநஞ்
சண்டே சாநுக்ரகஞ்
சலந்தர வதமஹா ராஸ்திர மேகபா
தம்மசு வாரூடஞ்
சத்பச தாசிவ மிக்கச தாசிவந்
தகுலகு ளேசுவரஞ்
சகசசு காசநங் கூர்மசங் காரமச்
சாரிவ ராஹாரி
சற்குரு மூர்த்தமு மாமஹ சம்முமே
சம்புஜங் கத்திராசஞ்

* இப்பாக்கிரமத்திற் சில மூர்த்தங்கள் சாந்தமும் அதுக்கிரகமும்போ லிருப்பினும் அவை கள்; தக்கவெற்றியான லோகோபகாரமும், அஞ்ஞாநத்தை வெல்லுகின்ற விசேடயுக்கிமுமாம்.

சார்த்தூ லஹரிபை ரவங்கலி யாணகங்
தரம்வடு கங்கிராதஞ்
சுந்தர விருஷபா ரூடம்வி ஷாபஹ
ரணஞ்சுவ ராபக்நங்
துகளறு கேஷத்திர பாலகங் தொல்கரு
டாந்திக முகலிங்கங்
துங்ககங் காதரங் கங்கா விஸர்ஜநங்
துய்யசோ மாஸ்கந்தஞ்
சூரசிம் ஹாரிகா மாரிகா லாந்தகங்
துத்திய சிஷ்யபாவஞ்
சுபகர பிரார்த்தநா மூர்த்தந றுந்திரி
புராந்தகஞ் சுரர்பரசுஞ்
சமுககங் காளமி ரக்தபி கூதாப்பிர
தாநமி ருஞ்சுடோ
சுடர்கவு ரீவரப் பிரதம ஹாபா
சுபதசோ ரூபமணி
தோன்றுபு ஜங்கல ளிதம்ரிஷ பாந்திகங்
தோமறு கஜபுத்தம்
விந்தைவி ளம்புக ஜாந்திக மந்திர
வீணுத கபிணமூர்த்தம்
மேதக யோகவி நோதம தாக
விளங்குத கபிணமூர்த்தம்
விமலபி கூதாடந மாபத்தோத் தாரணம்
வேதக ணம்புகழும்
விதிர கண்டநங் கவுரிலீ லாசமந்
விதமுயர் கேசவார்த்தம்
விரபத் திரந்திரி மூர்த்திமுப் பாதமு
லாசவே தாளிநடம்

வெருவறு வேகபா தத்திரி மூர்த்தமா
விளம்பறு பதுநான்கும்
விலாசவி ரகூக நிமித்தமாக் கொண்டவர்
மெய்ப்பொரு ளெதுவதுவே
விண்ணவர் மண்ணவர் கண்ணுடை யாலாம்
வீடரு ளாயெனவே
வந்தனை புரியவி ருத்துள தீயென
வண்டமி ழான்மனதான்
வாழ்த்திவ ணங்கெனை யாளவென் னிருதய
மலரிலை முந்தருளாய்
மந்திர நாயக தந்திர நாயக
மங்கள நாயகவே
மயதவ ரீசுர பரமகு ஹேசுர
வசநம நாதீத
வரதகிர் பாகர குமரப ராபர
வரைவது ஷாட்குண்ய
வஸ்துவே யற்புத சத்திப வித்தக
மரணமொ டயநமிலா
வானவ னூநந போமணி யேபெரு
மாலய னறியாவேவார்
மாமலை யின்பெய ரான்குரு நாதனென்
மருடெறு மாமுனியே. க.

இத்திருவிருத்தத்தை யுள்ளுருக்கத்தோடு மூப்போதும் பாடி வருவார்க்கு ரோகநாசம், பாபநாசம், சத்துருநாசம், ஆயுள்விருத்தி, தைரியவிருத்தி, வீரியவிருத்தி, புண்ணியவிருத்தி யுண்டாவதுமன்றிச் சர்வார்த்த சித்தியு முத்தியும் வாய்க்குமென்பது வாய்மை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	உ	எ	புகறரிய	புகலரிய
எ	எ	ரு	பயிறு	பயிலு
கூ	க0	கஉ	காண்ட	கண்ட
கஉ	சூ	சு	பயிற	பயில
கச	அ	சூ	சொற்றவுங்	சொற்றியுங்
ககூ	உ	கஙூ	பயிறு	பயிலு
ஙஎ	ரு	க0	பேரியோர்	பெரியோர்
ச0	க	கஉ	புகற	புகல
சரு	கூ	உ	புகறு	புகலு
ரு0	எ	உ	வாயிவவ்	வாயினவ்
கூரு	க	உ	புகற	புகல
எஙூ	எ	உ	சித்தமநத	சித்தமந்த
எகூ	ரு	சு	புகற	புகல
அச	கூ	எ	குயிறு	குயிலு
கூஎ	ஆஉ திருப்பா	க	உகஙூ	உ0ஙூ
க0அ	க	சூ	புகறி	புகலி
கஙூகூ	சு	அ	புகறு	புகலு
கச0	சூ	அ	புகறு	புகலு
உகசூ	*குறிப்பு	ரு	சிவகுத்தி	சிலகுறித்
ஙூ0ச	ஙூ	சூ	திருவரு	திருவறு
ஙூஉஙூ	*குறிப்பு	க	சூத்த	சுத்த
ஙூஉரு	*குறிப்பு	சூ	ஆன்வா	ஆன்மா
ஙூஙூஙூ	*குறிப்பு	க	சத்தப்பிரம	சுத்தப்பிரம
ஙூஎஉ	*குறிப்பு	கூ	மர்த்துவ	மத்துவ

குஹமயம்.

குமாரகுருப்பியாகமம்:

இந்நூல் வேதமெனுந் திருப்பதிகத்து எ-வது திருவிருத்தத்தில்
"தழைத்தபத்துக்கூறுமா றிரண்டுமுண்டு"
என்பதினிதழ மருந்தம்.

திருவாசகங் குழைத்தபத்திற் "கண்ணுர்நுதலோய்" என்னுந் தொடக்கத்துத் திருப்பாட்டின் கருத்தை யநுசரித்து வராநின்ற இத்திருச்செய்யுளில், உடம்புதள்ளியுந் தள்ளாமலு முக்தியுண்டா மென்பதில் தள்ளா தடைந்ததற்குச் சிதம்பர சிதாகாசத்திற் சிதா காசமயமாய் மறைந்த திருஞாதவூரடிகள், சிவஜ்ஜோதி யைக்யமான ஞானசம்பந்தர் முதலிய பெரியோர், சிவலிங்கைக்யமான திருநாவுக் கரசுகள், வெண்களிற்றின்மேல் வெள்ளியங்கிரிக் கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், திருமேனியைச் சிவலிங்கமாக நிறுத்திய திருவெண்காட்டடிகண் முதலிய மகாத்மாக்கள் பலருஞ் சான்றும். இந்தமுக்தி பெரும்பாலுஞ் சைவத்திருவரு ணெறியிலேயே யுண் டாகாநிற்கும். இதனை இந்நூல் "பொன்னிறன்மறை" யெனுந் திருப்பதிகத் தேழாந் திருத்தாக்கினும் விளக்கியிருக்கின்றது.

தள்ளியடைந்ததற்கு ஏனாதிநாயனர், மெய்ப்பொருணாயனர், பெருமிழலைக் குறும்பநாயனர் முதலிய மேதாவியர், ததீசிமுனிவர் முதலிய மகாத்மாக்கள் பலருஞ் சான்றும். இங்ஙனந் தெய்வப்புலவ ராகிய திருவள்ளுவ நாயனார் சரித்திரமொன்று மூகைக்கப்படும்.

இவ்விருதிறத்துள் தேகந் தள்ளாதடைந்ததே சாயுஜ்யம் தள் ளியடைந்தது சாயுஜ்யமன்று இதுபோற் குமாரதேவர் சுத்தசாதக முஞ் சொல்லுமெனின்; அஃது சுக்லயஜுர் வேதத்து முக்திகோப

நிஷதத்தில் "உடம்பு காலத்திற் கிரையானபோது ஜீவன்முக்தி தசையைத் தாண்டி விதேகமுக்தித்துவத்தை அசைவற்ற வாயு வைப்போ லடைகிறான்" எனவும், ஷை வேதத்தின் பைங்களோப நிஷதத்து சு - வது அத்தியாயத்தில் "ஞானியானவன் எவ்வெவ் விடத்தில் எவ்வெவ்விதமாக மரணமடைந்தாலும் எங்கணும்பரவிய ஆகாயம்போல அவ்வவ்விடத்தில் லயமடைகின்றனன்" எனவுமுள்ள பிரபல சுருதி வாக்கியங்கட்கு விரோதமாகும். அன்றி, சைவபுராண கைலாயசங்கிதை கூ-வது தகநகநந விதியுரைத்த அத்தியாயத்தில் "இவ்விடத்திலேயே முக்தர்களான சந்நியாசிகள் பிராணவாயுக்களு டன் கூடியிருக்குங் காலத்தும் நேரிட்ட கஷ்டங்களைச் சகித்தவர்க ளாகலின் அவர்களுடைய தேகங்களை முறைப்படி செய்யாமையாற் றூர்க்கதியொன்று மணுகுவதில்லை" யென்றும், திருமந்திரம் சமாதிக் கிரியை கூ - சு - ம் திருப்பாட்டுக்கள் "புண்ணியமாமவர்தம்மைப்பு தைப்பது—நண்ணியனல்கோக்கிரூட்டிலழிவாகு — மண்ணிலழியி லலங்காரபங்கமா—மண்ணுலகெல்லாமயங்குமனன்மண்டியே. அந் தமின்ஞானியருளையடைந்தக்கா—லந்தவுடலுன்குகைசெய்திருத்தி டிற்—சுந்தரமன்னருந்தொல்புவியுள்ளரு—மந்தரவின்பவருள்பெறு வாரோ" என்றும்வருபவைகட்கும் விரோதமாம். திருக்களிற்றுப்படி யார் சசு - வது வெண்பாட்டினையில் "தேகம்விட்டபொழுதே திரு வடியி லிரண்டறச்சேரும் மீண்டுந் தேக மெடுக்கமாட்டாது" எனத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவப்பிரகாசத்தம்பிரான் சுவாமிகளுந் தெரித்திருக்கின்றனர். இவ்வா றநேகநூற் பிரமாணங்க ளுண்டு. விவரிக்கிற் பெருகும்.

ஈண்டு விளக்கனிகர்த்தியம்புவனவெல்லாம் ஞானத்தின் ஞான மல்லாத கீழ்நிலை ஞானகதி அதனிலைவை பூர்வபக்ஷ மென்னின்; அற்றன்று. மேற்கூறிப்போந்த ததீசிமுனிவர் ஞானியென்றும் அவ ருடம்பைப் பலவாறு நிந்தித்தே கபாலங்கீண்டு கதியடைந்தனென்

றும் திருவிளையாடற் புராணம் இந்திரன்பழிதீர்த்த படலத்தி
லினிது விளக்கியிருக்கிறது. ஆண்டு ஈரடி - வது தூக்கில் "என்றனன்
கரணமொன்றியெழுகருத்தறிவையீர்ப்ப - நின்றனன்பிரமநாடிநெறி
கொடுகபாலங்கீண்டு - சென்றனன்விமானமேறிச்சேர்ந்தனனுலகை
நோன்பால் - வென்றனன்" என வருவதுமன்றி முன்னர்க்கூறிய
சுருதிகளுந் திருமந்திராதி வாக்குகளுந் திருவருண்ஞானமுள்ள
ஜீவன்முக்தியையு மதன் மேலாம் விதேக கைவல்ய பரமுக்தியையு
மே செவ்வனே விளக்குகின்றன. தூலமொருவி லல்லதடங்கின்
முக்தியின்றென்பது; "அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றங்-
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்-படியின்மிசை-பெற்றான்சாம்பானுக்
குப்பேதமறத்தீக்கைசெய்து-முத்திகொடுக்கமுறை"என்றபரமேச்வ
ராகியநடேசப்பெருமானருளிச்செய்த திருவெண்பாட்டையேற்று
ஸ்ரீமத் சொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியாரது திருவருட்சத்தியி
ன்ருவாண சக்தி தீக்ஷையினுற் றேகஞ் சாம்பராகிப் பரகதியடை
ந்த பெற்றான் சாம்பானெனுஞ் சிவனடியாரது அற்புத சரித்திரத்
திற்கும் மற்கொலாகும். அன்றி; சிவானுபவச் செல்வத்தி லுயர்ந்
திருந்த தாயுமான சுவாமிகள் முகவை நகரத்தின் இலட்சுமி தீர்த்
தக்கரையின் குணபாலிலுள்ள பூங்காவி லொரு வில்வமரத் தடிக்க
ணடங்கினர். இன்னண மநேக மகாத்மாக்க ளடங்கிய சரிதங்களு
மகிலத்துள. அவைகட்கெல்லா முரணும். தாயுமானு ரங்கணடங்கின
னென்பதற்கு அவர் சிவமயமாந் தருணத்தில் அவர் மாணாக்கர்களிற்
கோடிக்கரைஞானியார் "துகளறுசாலிவருடமாயிரத்தைஞ்ஞூற்றொ
டெண்பத்தெதான்றுதொடரு - மிகுசுபகிருதாம்வருடந்தைமாதம்
வெண்மதிவாரநாள்விசாக - மகிமைசேர்பூரணதிதியினிலருத்தபண்
டலசமயத்திற்கங்கை-திகழ்கரையதனிற்ருயுமானவனுர்சிவத்தினிற்
கலந்தநற்றினமே" என்றும், அருளையசுவாமி "உலகினுக்கணியா
மிராமநாதபுரத்துயர்நறைவாவியின்குணபால் - மலர்நிறைவனத்திற்
சிவத்துறநிட்டைமருவிமெய்யொருவிவேதாந்தத் - திலரியதொரு

ளாய்வானமாய்நிறையுமெந்தையேயெனதுபந்தமும்போய் - நீலபுற
னினதுதிருவருளளிப்பாய்நின்மலாநந்தமேபோற்றி" என்றும், சைதந்
யாநந்த சுவாமி "கங்கைமுதற்புண்ணியதீர்த்தங்கட்கெல்லாங்காசி
னியிற்றேவதாவாவியென்னு - மங்களலட்சுமிதீர்த்தக்கரையின்கீழ்
பால்வளம்பெறுநந்தனவனப்பூங்காவிலென்றுந் - தங்குசதாநிட்டை
பராசவுள்ளந்தனினிலேத்துவில்வமரநீழலின்கண்-டிங்களெனப் பூ
ரணமாந்தாயுமானசிவமேநின்பொற்கழலென்சிரமேற்கொள்வேன்"
என்றும் பாடியகவிகள் போதிய சான்றும். நிற்க; மோக்ஷமடையு
மான்மாவுக்குத் தூலங் கழலக்கூடாதென்றல், தூலம்போலுல் மே
லானகாரியமொன்று முளற்ற வொல்லாதென்னு நீர்மை குறித்தென்
னின், அஃதறிவுவிளக்க மில்லாக் கேவலான்மாக்கள் பக்ஷமன்றிச்
சாங்குச்சித்தரான சுத்தான்மாக்கள் பக்ஷமன்று. இவரிலு முயர்ந்த
நீர்மையுள்ளார் ஜீவன்முக்தராய ஞாதாக்கள். யாங்ஙனமென்னின்;
ஸ்ரீதிருமூலநாயனர் பரகாயப்பிரவேச சித்தியாற் றமதுடம்பைத்
தணந்து வேற்றுடம்பு புக்கிருந்தனர். அவ்வாறுடம்பு தணந்ததற்கும்
வேற்றுடம்பு புகுவதற்கு மிடையில் அவரதறிவுஞ்செயலுங் குன்று
திருந்தே யவ்வணமாயினர் இலதே லவ்வணமாகாவென்பது துணிபு.
கந்தபுராணத்தின் தக்ஷகாண்டம் வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்
தில் வருமாறு தழற்கண் மூழ்கிய வள்ளிநாயகியார் தமது புறவு
டம்பு பொன்றலும் உள்ளுடம்புடன் போகி வள்ளிமலைப் பாங்க
ரிற் றெளிவான தவத்தைச் செய்திருந்தனரென்று றிவதற்கு
"பொள்ளெனத்தன்புறவுடல்பொன்றலு-முள்ளினுற்றவுருவத்துட
னெழீஇ - வள்ளிவெற்பின்மரம்பயில்சூழல்போய்த் - தெள்ளிதிற்
றவஞ்செய்திருந்தாளரோ" என்றவோர் யாப்பும் போந்த காரியாம்.
தூலம்விட்டபின் புரியஷ்டகத்திற் பூதசாரவுடம் புண்டாவதென்
றல் வேதாகமசம்மதம். அப்பூதசாரஞ் சுத்தாத்மாக்கட்கு மிக்க மே
ன்மைத்தாகவே யிருக்கவேண்டும். ஆகவே தூலந் தணப்பதனனே
யொருகுறைவு முண்டாக வேதுவின்று. பூதசார முண்டானவர்

க்குச் சாயுஜ்யஞ் சொல்லலாமோவெனின் ; முன்னைய தூலத்திலிரு க்கும்போழ்து ஜீவன்முக்தித் தன்மையால் தாமரையிலைத் தண்ணீர் புரையு வொட்டியு மொட்டாமலு மிருந்ததொப்பப் பின்னருண்டாய தேவசரீரமாகிய பூதசாரவுடம்பிலு மதற்குமுயர்ந்தவுடம்பிலு மேன் பாடாயிருந்து பிரளயாந்தத்திற் பிறவாப்பேறெனுஞ் சாயுஜ்யமே யடைவர். இதுபற்றிய பிரமாணம் இந்நூல் "திருத்திமிருமருட் சம்பு" வெனுந் திருப்பதிகத்து எ - ம் திருப்பாட்டி லறியலாம். அஞ்ஞானியைப்போற் செத்து அமங்கலப் பிண மாகாமல் சிவ யோகத்தாற் சாகாமற் செத்தடங்கு மங்கலாத்மாவின் மங்கல சரீரத் தைப் பூமியிற் கநநசமாதி செய்யப்பட்ட மேற் சில காலளவையிற் றிருவருளாற் சிவலிங்க வடிவாகின்ற சித்தியும், அங்கிருந்தவாறே தேகமறைந்து சிவசாயுஜ்யம் அல்லதியாதொரு காரணத்தான் வெளிப்படுகின்ற சித்திகளு முண்டெனப் பல சரிதங்களா லுணரலாம். இத்யாதி காரணங்களால் உடம்பிழந்தவ ரெல்லாரு மூலகிற் பிறப்பவ ரென் றறுதிகூறற் கொல்லாதென்ப துறுதி. ஆனால், இங்குரைத்த கிரமங்களொரு சாராரைச் சேர்வன வன்றிப் பழுத்தபழந் தானே கொம்பரிலிருந்து நழுவுமா றுடம்புவிட் டுடனே சாயுஜ்ய மடையு மஹாத்துமாக்களைச் சேர்வன வன்று. ஏனெனின் ; மேற்றுலக்கிய சுருதி யுக்தி யநுபவ வாயிலாகவுள்ள நியாயங்களுக் கிசையப் பைங்களோபநிஷத் ச - வது அத்தியாயத்தில் "ஞானாக் கிநியினாலெரிக்கப்பட்ட ஞானியுடம்புக்குத் தகநம்வேண்டியதின்று, புதைப்புவேண்டியது. அங்ஙன மபரகிரியையு மாசூசமுமின்று" என்வருவதனாலென்க.இச்சுருதிப்பொருளையே இந்நூல் "கந்தசாமி" யெனுந் திருப்பதிகத்து அ - வது திருச்செய்யுளினும் விளக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறுளதாயின் திருவாசகம் கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம் அ-ம் திருச்செய்யுளில் "செத்தேபோற்சிரியாரோ" என்று மணி

வாசகசுவாமிக ளருளிச்செய்த தென்னையெனின்; கூறுதும். பரமபதி யாகிய நீ! குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந் ததுக்கிரகஞ் செய்யப் பெற்ற இந்த அடியானு முலகத்தாரொப்பச் சாவதென்னின் உலகர் நகைக்காரோ வென்று தலைவனது சிறப்பு நோக்கித் தலைவன்பா லிற்றூனே விண்ணப்பித்த தென்றும். குழைத்த பத்தில் "மண் மேல்யாக்கைவிழுமாறும்வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு - மண்ணுவெண் ணக்கடவேஞ்ஞவடிமைசாலவழகுடைத்தே" என வம்மணிவ் சகப்பிரபு அருளிச்செய்ததை நோக்க, மண்மேலுடம்பு விழாமல் இலயஞ்செய்து திருவடியையடைவதவிட்டு விழுந்து திருவடியை யடைகின்ற தென்பதைத்தானே நின்னது பிரசந்நாநந்தத்திருவருட் டிகூபெற்றுள்ள நானு மெண்ணக்கடவே னென்றதாகப் பொரு ளாம். இந்தப்பொருளே மேல் விவரித்துள்ள ஞாயங்கட்கெல்லா மொத்தமுடிபென்றும். ஆகவே திருவருட் பெருவலியா லுடம்பு நீக்கியு நீக்காமலு முக்தியடைகின்ற வகையிரண்டனுள், நீக்காத டைகின்ற வல்லமை யுயர்ந்ததென்றே யாகும். இருதிறமுந் திரு வருட் கோட்பாட்டி லுள. இவ்வுண்மையறியாது யாதொரு புத்த கத்தைப் படித்தமட்டிற் றேக நீக்கினர்க்குச் சாயுஜ்யமே யின்றெ னச் சிலரும், தேகத்தோடு சாயுஜ்யமடைதல் யாண்டு மின்றெனச் சிலரும் வாவுபடுத்திப் பேசத்துணிவது பெரியாரை யிகழும் பெருங்குற்றமாம்.

இத்தகைய நியாயத்தை யுணர்ந்தய்யுமாறே குழைத்தபத்துக் கூறுமா றிரண்டுமுண்டு என இந்நூல் வேதப்பதிகத்து எ - வது திருச்செய்யுளி லருளிச்செய்த தறிக.

சிவமயம்.

குஹப்பிரம்மணேநமஃ

திருப்பதிகவகராதி.

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
அகண்டபரம்	௨0அ	கருணைத்தேவு	௨கசு
அமிர்ததயா	கஅக	கருத்து	கஉ கு
அமிழ்தமரர்	ஙுருச	கனகம்	ஙுஉள
அயலாவதுமென்னை	ககள	காங்கேயம்	உசச
அலர்நான்முகனுர்	களஅ	குகசம்பு	எநி
அறியேன்	உருஉ	குகதேவு	கஉஉ
அறைமலிந்த	ஙுசரு	குகப்பரமம்	சுஅ
ஆநந்தநடநசிவம்	ருஉ	குருமணி	கஙுஅ
ஆநந்தபூர்த்தியுரம்	கு	சதாநந்தவுந்தி	கக
ஆநந்தமானபொருள்	சசு	சந்திரமௌலி	௨0உ
ஆநந்தவெயில்	கசுரு	சருவேசுரபதி	கருக
ஆரணம்	களரு	சர்வபூரணசயம்பு	க0எ
இரணியகருப்பன்	ஙுசக	சிதம்பரசிவம்	ஙுக0
இறை	உஙு0	சிவத்திரு	உஉச
இன்பப்பிரவாகசிவம்	ச0	சிற்றுணர்வு	கஉச
உரைப்பொடி	ஙுசுக	சிருயர்ந்த	கஅஉ
உலகமோக்கினுர்	உஙுசு	சிர்சான்ற	உருக
உலகமெலாம்	கஅரு	சிர்த்தியுடை	களஉ
எம்பரன்	கஉள	சிர்பூத்த	உகள
ஒல்லுநர்	ஙுஉ0	சுப்பிரமணியப்பரமம்	ஙுச
ஓங்காரம்	ஙுகசு	சுப்ரமண்யவிலாசம்	கருரி
கங்கையணி	க0உ.	சுருதிபணித்தபடிக்கு	உ எரி
கடல்	௨0சு	சொல்லுவேன்	உஙுஉ
கடவுள்வணக்கம்	க	ஞாலம்	ஙுள0
கதிசேர்மின்	கருஅ.	ஞானதெய்வம்	கசுஅ
கந்தசாமி	உஅஉ	தங்கவம்பலம்	ஙுஅஙு
கருணைக்குகப்பிரமம்	ஙு.	தன்னையாள்சுவாமி	ஙுள

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
அருண்முத	೫೫೫	அறைமலிந்த	೫೭೮	ஆமய	೫೮
அருத்த	೫೮೫	அற்பவித்தை	೭೫೭	ஆயுநிலை	೫೫೫
அருமறைக்	೫೭೪	அற்பவுற	೬೭೪	ஆரண	೬೮೮
அருமைச்சிவ	೭೫೫	அனலிக்	೮೪	ஆரணக்	೭೮೭
அருவநடு	೫೭೪	அனன்மே	೬೮೫	ஆரணங்	೫೦
அருவெணு	೭೦೦	அன்றுபக்	೫೫	ஆரணத்தி	೭೬೫
அருவென்	೬೭೬	அன்பி	೭೦೫	ஆரணத்து	೬೮
அருளினி	೫೫೭	அன்புறு	೬೬೫	ஆரணம்	೫೫೫
அருளின்	೭೫೮	அன்னையர்	೫೫	ஆராஎன	೬೬೫
அருளின்காட்	೫೮೮	ஆகமசித்	೬೮೭	ஆரிய	೪೭
அலர்நான்	೬೮೪	ஆகமத்தி	೬೫೦	ஆலவாய்	೬೫೦
அவணி	೭ ೫೫	ஆகமுத	೬೦೪	ஆவிக்காவி	೫೭೫
அவதிதருந்	೮೮	ஆகியமுக்	೫೮೫	ஆளாளென	೭೬೬
அவத்தை	೫೫೫	ஆக்கை	೭೬೭	ஆளுமன்ப	೭೦೮
அவிவேக	೭೮	ஆசற்றபிர	೫೫೪	ஆற்ற	೫೬೮
அவ்விமல	೫೦೭	ஆசிலத்	೭೫೫	ஆற்றுமா	೫೭೭
அழகின	೭೮೫	ஆசிறற்பிர	೬೦೮	ஆனை	೭೭೦
அழகென்	೫೫	ஆசைகொ	೬೬೦	ஆன்மாவி	೭ಅ೬
அளப்பறு	೭೦೮	ஆடகத்	೮ಅ	ஆன்மாவுக்	೭೦೦
அளப்பி	ಅ೫	ஆடுகிலை	೬೦೫	இகழ்பா	೮೦
அளவஞ்	೭೫೮	ஆட்டுக்	೭೫೮	இசைத்த	೭೮೫
அறத்து	೫ಅ೭	ஆட்டுனை	೭ಅ೭	இசைத்தவோ	೫೮೫
அறிவறி	೫೦೮	ஆணவத்	ಅ೫	இச்சை	೭೮೬
அறிவன	೭ಅ೮	ஆணவத்தா	೭೭ಅ	இஞ்சி	೫೬೮
அறிவாய	೬೫೮	ஆணவமா	೭೬ಅ	இடங்கொள்	೫ಅ೫
அறிவாயசிவன்	೬೫೫	ஆண்டை	ಅ೭	இடரி	೭೫೭
அறிவு	೫೬೫	ஆதலா	೭೫೫	இடவிசும்	೫೫೮
அறிவுநடை	೫೫	ஆதலாலிந்த	೬೬ಅ	இடைநீத்	೭೦೬
அறிவுமங்	೭೬೫	ஆதலின்	೬ಅ೫	இட்டமுற்	೬೭೭
அறிவுளன்	೬ಅ೬	ஆதியோத்	೭೬೫	இதய	೬೬೫
அறிவொன்	೫೭೮	ஆத்தன	೬೫೫	இதயதா	೫೦೮
அறுநான்	೫೫೮	ஆத்துமா	೭೫೮	இதயம்	೭೬೬

	பக்கம்		பக்கம்.		பக்கம்.
இதயார	சச	இரவுமங்	உகச	ஈசன்றனை	கருச
இதரமொன்	கூச	இராமப்	உகசு	ஈசுரத்தி	கூசஅ
இதவெங்	கூஉ	இருகாரண	கருஉ	ஈசுரன்	கஎசு
இதுகாறு	ரு	இருக்கிறை	உகூஉ	ஈச்சுர	எக
இதுகாறுமனை	ககக	இருபத்து	ருஎ	ஈச்சுவர	கஎக
இதுவே	உஎஎ	இருமலத்	உகஅ	ஈட்டுகர்ம	கசுச
இதைவிடுத்	கஎஅ	இரும்பை	கூஎக	ஈரந்தரு	உகக
இத்தகரி	சஅ	இருவகை	ககஎ	ஈரமுற்ற	கூசச
இத்தகை	கூஉரு	இருவினை	ருக	உகளம்	கஅக
இத்தரு	அஎ	இருள்வலி	உக	உச்சித	கூசஉ
இந்தச்	உஎஉ	இல்லி	கஉக	உடம்பு	எஉ
இந்தத்	உஎசு	இவ்வற்ற	கூகஅ	உடம்புக்	கூஎரு
இந்தநற்பொ	கூஅக	இவ்வுகத்தின்	உசக	உணருமா	உகூசு
இந்தநற்றீர்	கஎஅ	இழிவறு	உஅக	உணர்வாய	கஅக
இந்தநன்	ககஎ	இழுக்கி	ககூசு	உணர்விலி	கஉச
இந்தநீலை	கூ0க	இழுதை	உரு	உணர்வுவினை	கக
இந்தநீர்	கூருக	இழைத்த	கூஅஉ	உணர்வுளார்	க00
இந்தப்	உகூஎ	இறையா	கூஎசு	உண்டநீ	உ0சு
இந்தவாறு	கூசுஎ	இனிதாக	உ0அ	உண்டி	கூகூக
இந்தவிதந்	கூ0க	இனியசமாதி	எகூ	உண்மைச்	உசுச
இந்தனத்	சுஉ	இன்பமீ	கசக	உண்மைநோ	க0உ
இந்திரிய	ககூ	இன்றயா	உகூக	உதகத்	கசக
இந்துவதி	உசஎ	இன்றுநாளை	உ0எ	உததி	உஉ
இப்படி	அச	இன்னகூ	உஎ0	உதயனி	உகூஅ
இப்படிமற்	அசு	இன்னணங்	கூசுச	உதித்தொடுங்	ரு0
இப்பியின்	கஎ0	இன்னணம்	கஎசு	உதிப்பிருக்	உசஅ
இப்பியூ	சக	இன்னபடி	கூஎகூ	உதிப்பிறப்	உஉசு
இயலுமுட்	உருஅ	இன்னபிர	கூஉச	உத்தமோ	கூ0அ
இயற்கை	உஉ0	இன்னிதய	உசக	உயரா	உகஉ
இரணிய	கூசக	இங்கருமு	கூரு0	உயரிய	ககக
இரண்டு	க0ரு	ஈசபோற்றி	அக	உயிரினை	அச
இரதெய்	உஅ0	ஈசனெங்	ககசுஉ	உயிருடம்	உஎச

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
உயிரோ	கருரு	உன்னருரு	சுசு	எவ்வுயிர்த்	சுஉ
உயிரை	கருசு	உன்னைத்	உசுரு	எழிலா	ச0
உயிர்கருப்	கசுஎ	உன்னைப்	உசுசு	எழுந்த	சு0கூ
உயிர்கஇள	எ	உன்னையு	உச0	எழுமொரு	ச
உயிர்கஎள	உகூஎ	உளர்ணைநாபி	கசுசு	எளிதென	உகூஅ
உயிர்நண்	உசக	உளைருந்	க0க	எளிமையு	உருகூ
உயிர்நிலை	கஎ	உளன்புதை	சுஎ0	எளியே	கஉக
உய்திபெற்	உகூசு	உளன்புரத்	அ0	எளியேன்	உ0கூ
உரனில்	ககசஉ	எங்கருடை	உசஅ	எனலிட்ட	உசசு
உரியவ	அசு	எசுரின்	ககசு	எனதாழில்க	எசூ
உருத்திராக்க	உகூஅ	எசுர்வேத	கசுசு	என்கருத்	ருகூ
உருமன	உருகூ	எச்சுர	சு00	என்பிரான்	உஉ0
உருவெளி	எசு	எடுக்கா	ருசு	என்புரி	கஉஅ
உரைப்பொடி	சுசுக	எண்ணமறி	க0சு	என்று	சுகசு
உரையான்	ககசு	எண்ணமி	உருகூ	என்றைக்	உசுஉ
உரையுயர்	கசுக	எண்ணுவெரா	கஉ0	என்னது	க0எ
உலகடங்	அக	எண்ணிய	ககஅ	என்னையா	உ0எ
உலகநோக்	உகூசு	எண்ணும்	கசுக	என்னையே	உஉக
உலகமா	கருரு	எண்ணுவா	அகூ	எகதே	உஉஉ
உலகமெ	கஅரு	எண்மை	ககச	எகமலத்	சுசுரு
உலகமென்	கசுஅ	எத்தனை தா	கஉகூ	எகமா	கஎசு
உலகாக	கூ	எந்தவித	உசுஉ	எகமே	சுருக
உலகிலெம்	கஉகூ	எந்தா	கஉ0	எசறு	உகூக
உலகிற்	உசசு	எந்தை	உகூச	எசில்சித்தி	எசு
உலையா	உக0	எந்தையா	கசுச	எசினிற	சுசுரு
உள்ளிலோர்	கசுக	எம்பிரா	அஅ	எசுமாயை	சுருஉ
உள்ளீடா	சுருஅ	எம்பெரி	உரு	எதமற்ற	ககஉ
உறழ்வு	சுஎஅ	எம்முள	கசுஉ	எமவம்பல	கசுஉ
உறுகண்	கருஉ	எம்மூர்த்	எஉ	எர்மிருதி	ககரு
உற்பூத	உ0க	எல்லா	உசுரு	எறுநடு	சுசுகூ
உனையே	கஉ0	எல்லாஞ்	சுஅ	எனென்னி	சுகஅ
உன்சுதந்	உகூஉ	எவனுயி	உசுக	ஐந்தினி	கஉசு

பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.	
ஐந்தென்	௯௪௪	கண்ணிரை	௨௯௨	காசுகண்	௨௯க
ஐயனைகிய	௨௨க	கண்ணெதி	௨௪அ	காடுபுகு	க0ச
ஒட்பொன்	௯கக	கதிவிளக்கு	௨அஎ	காணற்குரிய	கஉ௯
ஒள்ளிய	௨௯எ	கத்தாலை	௯ரி	காணை	கஉக
ஒற்றுமை	கஅரி	கந்தபுரா	௯கக	காண்டல்கரு	கர0
ஒன்றிரண்	களச	கமட	கரிக	காண்டல்பெ	௯கள
ஒன்றுமறிந்	அசு	கரனென்னு	உகள	காண்டிறக்	௯சக
ஒன்றெனு	உ0௯	கரியவன்	உகரி	காப்பை	உசுஉ
ஒன்றெனு	உக	கருணைச்	அக	காமமென்ற	உளரு
ஒகைபுத்தி	உ௯க	கருப்பாச	க0	காயமெய்	உ௯சு
ஒங்கல்	ஊஅக	கருமதுக	கஅக	காயமொத்	கரிசு
ஒங்கார	௯௯சு	கருமவாவி	௯ருஉ	காரிய	௯கக
ஒசையா	கக	களமல	௯சஉ	காலமென்	௯சஉ
ஒதிநூல்	ருச	களையி	க0சு	கான்ற	உ௯க
ஒதிமழு	உகஉ	கள்ளார்	உசுக	கிரண	கஅ
ஒர்பொழு	உச0	கள்விகேள்வி	ககஅ	கிரியை	௯சுக
ஒலமா	௯சுரு	கள்வியில்	உசுக	கிலமொன்	உசரு
கங்கையணி	க0உ	கவலைது	உகக	கீதமறை	களச
கங்கைவார்	எஅ	கவுணியர்	உகஅ	குகனை	கக௯
கசடுது	ககஅ	கழைமுனிக்	உகக	குணமா	கக௯
கசிவாய	உ0க	கள்ளமின்	௯கக	குத்தியக	சுரு
கடசல	கக௯	கள்ளவு	௯௯அ	குத்திமிசை	உள
கடல்கோலு	௯ச	கள்ளற்	க0எ	கும்பக	உருள
கடல்சுலா	௯எரு	கள்ளார்	உகஉ	குயின்ற	கக௯
கடல்வளை	உ0சு	கறையிக	௯சக	குலந்தவ	ககஉ
கட்டிடை	உ0க	கற்றதா	உசுச	குறைந்த	ரூஉசு
கட்டை	கசஅ	கற்றவர்	ச	குற்ற	உளள
கண்டவண்ட	கள0	கனகும்	௯உள	குன்முய	உசுக
கண்டியில்	உஉஉ	கனவுநேர	கவக	கூடகத்	௯அஉ
கண்டொரியு	க0	கனிமேரய	எ0	கூட்டச்	ரூகக
கண்ணிருந்	உசுக	கன்மழைய	எச	கூறருங்	உ௯க
கண்ணிலா	ரூஉஉ	காங்கேய	உசச	கேட்டல்	சஉ

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
கேட்டனி	அள	சந்ததமு	உஅரு	சிவசத்தி	ஙஉச
கேவல	ருஉ	சந்திர	உ0உ	சிவத்திரு	உஉச
கேவலசகல	உஉங	சந்திரஜடா	ச0	சிவத்திற்	ககசு
கேவலவிரு	அங	சமண	ங0அ	சிவமத்	உக்ச
கைவல்ய	உஅக	சம்பு	உளஉ	சிவமின்	ஙகஅ
கைவல்லி	உளரு	சரதஞ்	உசச	சிவலிங்க	ங00
கொச்சை	கசக	சரதவை	ககக	சிவலைரு	உ அஅ
கொள்ளுதி	உஙங	சரியையி	உருக	சிவன்சிவ	கருக
கொள்ளுதி	டசு0	கருவசங்	கருரு	சிவாநுப	உகக
கோணம்	ங0க	சருவஞா	ககசு	சிற்றுணர்	கக0
கோணனெஞ்	உளச	சருவேச	உசசு	சின்னமதி	க0ச
கோளரி	ககஅ	சனனமு	ங0ச	சிரா	கரு
கோளறு	உருஉ	சன்மநி	ஙங	சிரிய	கஙக
சகசரும	உஉக	சாகரப்	உளச	சிரியவந்	ககள
சகச	கருள	சாதக	ஙகஉ	சிருயர்ந்	கஅஉ
சகசிவ	கருக	சாதியொன்	உசுஅ	சிரசான்ற	உருக
சகமெங்	கக	சாந்தியி	ஙருக	சிர்சிறந்	உங0
சகல	ஙங0	சாமச்	ககச	சிர்த்தி	ங உ0
சகுன	அ0	சாமவேத	ஙசுஅ	சிர்த்தியுடை	களஉ
சக்கொளி	கஉங	சார்பறு	உஅ0	சிர்பூத்த	உகள
சடத்தை	ககக	சார்பிழ	கக0	சிவகா	ஙசு
சடமாக	ருசு	சாற்றிய	உஉஉ	சிவசுதந்	உஉக
சடமூல	கஅசு	சான்ரோர்	உகக	சிவபர	கஅருரு
சடவுக	உகரு	சிட்டிக்கு	கருச	சிவபோத	சக
சண்டள	உருக	சித்தநிரோ	எங	சிவன்	ஙஅஉ
சதுரச்சரி	உகசு	சித்தமெனுங்	ஙசசு	சுகத்தை	உஅள
சதுர்த்த	கஙசு	சிந்திற்கு	எஅ	சுகிர்த	ங உ0
சதுர்யுக	ஙரு0	சிந்துழி	ககச	சுசிரத	உகங
சத்தான	ககள	சிந்தை	எள	சுடரின்	எக
சத்திய	கு0	சிரத்தை	எஉ	சுடுநீற்	கக
சத்தியமே	ககள	சிருட்டி	ஙஉஉ	சுட்டிறந்	களக
சந்ததக்	உஙரு	சிவகீதை	உகசு	சுதரிசன	சக

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
சுத்தமாய	ஈடுஈக	ஞேயவீச	ஈஊஎ	தாய்கருப்	உ0டு
சுத்தமான	ஈஊடு	தகவுடை	உடுக	தாலநச்	உஎச
சுபசுந்தரர்	ஈஊச	தகவுத்	கசச	தாவிலரு	க0ஊ
சுருதிதனி	கஎஈ	தகைச்சந	உ0ஈ	தானடித்த	கஉஅ
சுருதிடணி	உஎடு	தக்க	எக	தானைக்கு	ஈஎக
சுருதியாகம	க0க	தக்கவிந்	ஈஊஎ	தானையின்	ஈஅ0
சுருதியின்	ஈ	தங்கவம்	ஈஅஈ	திங்களணி	கஉஉ
சுருதியின்க	கஈ0	தத்துவம்	ககஎ	திடத்த	ஈஉஉ
சுலவலி	உடுக	தந்தைதாய	க0ஊ	திமிரங்	ஊஈ
சுவேத	கசக	தந்தைதாய்	அஉ	தியானிக்	உஅஅ
சுழலு	உஈ0	தப்பிலா	ஈஅ0	திரண்ட	ஈடுச
சூக்கமா	ஊஅ	தமனிய	உஈஅ	திராவிட	எச
சூக்கமான	கஊக	தமிழ்மறை	கஈகக	திரிபு	ஈஉக
சூக்கும	ஈஈக	தம்பிரா	கஊச	திருஞான	எக
சூதசங்	கஈ0	தம்மேலன்	உகஅ	திருதிமிரு	ஈஉஈ
செத்துறு	ககடு	தரணித	க0எ	திருநிறைந்	கஉஎ
செப்பிய	ககஊ	தரணிவதி	ஊஎ	திருநிறைந்	கஈஊ
செல்லுவார்	ஈஎஊ	தருக்கு	உஈஉ	திருமலிந்த	உகக
சொக்க	சஊ0	தாயில்	உஊச	திருமறை	ஈஊஅ
சொல்லும்	க0ச	தவநீலை	உடுஈ	திருவருட்	உசஈ
சொல்லுவே	உஈஉ	தவந்றை	ஈ0ச	திருவள	உஉஉ
சொல்லெறு	கசடு	தவமகிமை	டுடு	திருவாத	உஅ
சொற்றியலி	ஈ0உ	தவமரு	உக0	திருவார்	உஊடு
சொற்றியநி	உஉஊ	தவராஜர்	உக0	திருவிடை	கஈக
சொனரா	உகடு	தனதறி	கஉஊ	திருவு	ஈக0
சொன்ன	ஈஎஎ	தனது	உஎஈ	திருவே	உ0அ
சோகமெ	அ0	தன்மைழு	உஉடு	திறையறு	ஈஉச
சோதனை	உடுக	தன்னது	உஉஈ	திறம்பெரு	ஈசஊ
ஞாலம்	ஈஎ0	தன்னுடை	கஅஅ	தினகர	கஈஅ
ஞானநெறி	கஉஎ	தாமத	கக	தினமு	ஈசஈ
ஞானமெ	உஎச	தாம்புரண	கஅ	தினப்பிணை	ஈஉஉ
ஞானவிந்	கசக	தாயரு	உகம	தீங்கைபெற்	ஈஈஉ

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
தீக்கையிற்	ஈஅடு	தேவாதி	சுஈ	நனவினி	ஈசுஅ
தீப்போல	ஈஉடு	தேனினு	உ0சு	நனிவி	உகச
தீயின்	கடுள	தொட்டது	உசு	நன்மகோ	உஃச
துடவை	சு	தொண்டா	உஉஅ	நன்மணி	கடு0
துணிவானம்	ககுள	தொழுநா	உசசு	நன்றில்	சுஅ
துணிவு	சள	தோடகப்	சச	நன்னில	ஈசச
துயிலுறு	உஉஉ	தோணி	ஈ0அ	நன்னெலெ	அக்
துறக்க	ஈ0சு	தோலுமெ	உடுஈ	நாகவள்	உஈசு
துனியேசு	ஈகக	தோலுயர்	உஅஃ	நாகு	ஃடு
துன்போட	உசடு	தோலென்பு	அ	நாங்கடவு	உகஅ
தூக்கா	ஈகஈ	தோலெவி	கஉச	நாதம	ஈசக
தூங்கி	அடு	தோன்றல்	ஈஅஉ	நாமமுரு	க0ஈ
தூமிக்	ஈ0எ	தோன்றிவ	ககுள	நாய்நரி	கஉடு
தூர்த்த	உ	தோன்று	உளஈ	நாலுகு	கஉசு
தூலபூத	ஊஅ	தோன்றுமி	ஈடுடு	நால்வர்	எள
தெய்வச	ஈஉக	தோன்றும்	ஃஅ	நாவினன்	கஉஈ
தெய்வமே	களசு	தோன்றெ	ஈஈசு	நாவுக்	உளடு
தெய்வரத்	அக	நகத்துறை	ஈளக	நாவினன	உஉஈ
தெரித்த	ஈடுக	நச்சு	ஈகள	நாவெய	உசள
தெருண்ணூ	கஅக	நடுவுடை	ஈ0ச	நான்கினி	ஈஅக
தெருளுற்	உசச	நட்புன்	உசு0	நான்கு	உளள
தெளிவு	ஈ0எ	நந்தா	உகஉ	நான்பசி	ஈஅஈ
தெற்றங்	உளசு	நயமே	எக	நிகம	கசஅ
தேகமைந்	உசுள	நயனமி	கஉஅ	நிகழு	ஈசச
தேசிக	உடுஉ	நலிவி	உடு0	நிகழோ	ஈடு0
தேசுக்	உசக	நல்லார்	உகக	நிகழ்பக	உகஈ
தேட்கடுப்	உஈஈ	நவந்தரு	ஈடு0	நிட்டை	அள
தேரிலூ	உஈச	நறுஞ்சு	ஈ0	நிதனமு	உச0
தேர்ந்தி	ஈடுடு	நற்சைவ	உஈசு	நித்தழு	க00
தேவதை	உசுக	நற்பரா	களக	நித்தியமா	கஅஉ
தேவலொவ்	உ0எ	நற்பிரம	உஅச	நித்திய	ஈஈள
தேவனே	களள	நனவினர்	ஃடு	நித்திரை	உஉஉ

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
நிரந்தர	ஈஅ0	நெட்டுடற்	உகச	பரிதிக்	ககஈ
நிலத்திற்	உசுஈ	நேசமாக	உஉக	பரிதிய	ஈ0ஈ
நிலியமண்	ககசு	நேயமிக்	ககசஜ	பரிமுகனி	உருச
நிலுளள்	சுக	நேரா	உகள	பருதி	ருஉ
நிறைந்த	கஈ0	நோக்கின்ற	சுக	பலமன	ஈசஉ
நிறைமுக	ஈ0ச	நோயுரு	ஈஅங	பழுதற்ற	உகூஅ
நிறைவா	உ0அ	பகமே	உ0க	பள்ளி	ககுஈ
நிற்குண	கஅள	பகருமற்	ஈருக	பறைந்த	கஈச
நிற்குநிலை	ஈசு0	பங்கய	உ0ச	பற்றழி	உருரு
நினதுநீக்	உ ஈச	பசிநூ	களக	பன்மதத்	உ
நினதுபோ	ஈளச	பசுஞான	உ00	பன்றி	உ2ற
நினவுற	உருக	பசுபா	கஅ0	பன்னிரண்டு	உ0உ
நின்பரி	அரு	பசுபாச	உக	பாங்கே	கருஉ
நின்பரிவு	கஉஈ	பசுவி	உஅள	பாசஞான	ஈ0
நின்பூர	ஈஅ	பசுவொ	ககக	பாசமி	உருச
நின்மல	கசு	பச்சிலைக்	ருரு	பாசமென்	கஉ
நின்னைநா	ஈ0	பஞ்சருத்	கச0	பாசம்	கசு0
நின்னையே	உஈக	படிவப்	கசஈ	பாசவிரி	உகஉ
நீக்கமின்	உஈக	படைத்த	ஈஈச	பாடையில்	கஉரு
நீணிலத்	கஅஉ	பணைய	உஅக	பாண்டிலி	உருஅ
நீதநா	உகஈ	பண்டைப்	அஅ	பாரலர்	உகச
நீயழுடை	உச	பதிஞான	கஅ0	பாராதி	க
நீயென	அசு	பதிபசுபா	உகள	பாரிமகா	அரு
நீயெனநற்	எசு	பதிமா	ஈளக	பார்வை	ககூ
நீயென்	உசஈ	பதியாய	உசசு	பாவபுணி	க0ஈ
நீரவஞ்சி	உளஈ	பந்தத்து	கஈக	பாவென	ஈசுஈ
நீர்வைந்	உகஈரு	பந்தவில்	க0க	பாற்கட	உருரு
நீலகண்ட	கஅஈ	பந்தியா	ஈசஈ	பிசியி	உருச
நீறுதிமிர்	உகஈ	பயக்கட	உருரு	பிணங்கி	ஈசுக
நூலிலே	க00	பரமதா	ஈக	பிணமாகி	கஉள
நூலெலு	உ0	பரமான்	களச	பிண்டத்	ஈ0க
நெஞ்சுங்	ஈளசு	பரம்பர	ஈளங	பிண்டமொன்	கருசு

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
பிதாவெள	சுடு	புவனமீது	உசுசு	பேதக	உகக
பிரகதா	ககக	புவனமெ	கஉ	பேழுயர்	உஅசு
பிரகிருதி	உகசு	புவிதனி	கஉஎ	பேரறி	க்சை
பிரமதத்	கசுசு	புறப்பற்	உஎசு	பேறுடை	உசுக
பிரமபத	உஅசு	புறமா	சுஎஉ	பையண்ட	சுக
பிரமமெ	கசசு	புன்மனப்	டு	பொதிய	ககஅ
பிரளயா	சுஉஅ	பூசிக்கு	உசஉ	பொய்யா	உகக
பிராண	உடுசு	பூசிப்பார்	கசச	பொய்யாயு	கஉஉ
பிருதிவி	சுசடு	பூசுரப்	உசஎ	பொய்யுலக	உoஉ
பிலவங்	கூஉ	பூதமெ	கஉடு	பொருணைய	உடுo
பிள்ளையார்	சுஉக	பூதவெளி	கoடு	பொருண்மை	சுஅக
பிறர்நயந	சுடு	பூதநா	கூஅ	பொருபிணி	சுடு
பிறவியந்	கடுஎ	பூந்தாடை	ககக	பொருளற்	கக
பின்னுமந்	கஅஎ	பூப்புகழ்ப்	சுசக	பொறிமு	சுசுடு
பின்னுவா	உசுசு	பூமணம்	சுoo	பொறியா	கடுசு
பீதிவிளி	ககஎ	பூமிசை	அச	பொறைமிக்	கச
புகர்முக	உசுக	பூமுடிப்	உசுஎ	பொறையடக்	டுக
புகழம்	கூசு	பூர்வகா	சுஉ	பொற்கலச	சுசு
புகழ்கிளர்	கடுஅ	பூவிலே	கூஅ	பொற்பு	உகo
புகழ்கொ	உசுசு	பூவுழி	உச	பொன்பொ	சசு
புகழ்பூத்த	சுசசு	பூவெலா	கூச	பொன்மஞ்	சுகஎ
புகழ்மரு	உஅசு	பூவெனு	கஉச	பொன்னவை	உடுஎ
புகழ்மலி	எடு	பெரிய	உசுக	பொன்னி	சுoசு
புகன்ற	சுசஎ	பெரியொர்	சுஉக	பொன்னுமீ	கஎ
புணரி	கஅஎ	பெருத்த	கடுக	பொன்னுல	சுடு
புண்ணிய	உoசு	பெருந்துயர்	சுoசு	பொன்னுலக	ககச
புண்ணியம்	சடு	பெருமெ	உஉo	பொன்னெ	உகக
புநித	சுஉo	பெருமையு	உஅஅ	போகிகா	கஎ
புயல்வா	உசுடு	பெரும்	உகசு	போதமிலா	கஅசு
புரிவு	உஉ	பெருவா	சுக	போதல்வர	சுo
புல்லிய	உஉடு	பெற்றுன்	உசுசு	போனகால்	சுகச
புவன	சுடுஉ	பேடி	சுசு	மகியி	உஎச

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
மடஞாளி	உசுசு	மனமெனு	உகக	மூட்டை	கருக
மடப்மாட்	ஙஅச	மனம்வா	உஉஎ	மூணங்கெ	ஙசச
மணிமுடி	உகச	மனவலி	ஙஅசு	மூண்ட	எ
மண்ணி	கஉக	மனைமனை	உஅங	முதன்முறை	கஙஙு
மண்ணின்	ருசு	மனைமுதல்	உஉச	முத்தணி	உகஙு
முண்ணுமறி	கசுரு	மன்டதை	உஙரு	முத்தமிழ்	கசo
பதத்திணை	ஙகஉ	மாசறு	ஙகச	முத்தியிற்	கஎஎ
மதியுங்	உசக	மாசிலிப்	ககஎ	முத்திமேவ	கருங
மதுவுண்	உஙஎ	மாணல	உருங	முத்திற	ஙகங
மந்தமதி	ஙகரு	மாணிக்க	உருo	முத்தொழி	கஎo
மமதை	ககஎ	மாதவத்	ஙருக	மூந்தை	உo
மருட்டறிவு	ஙoக	மாதவப்	கஅங	முறைகெட	ஙகக
மருளி	கருக	மாதவர்	கஙஎ	முனநாம்	ஙகஅ
மருளுடை	உருங	மாநிலத்	உஉo	முன்னர்க்	ஙஙங
மலசத்தி	சுச	மாமயக்	கoக	முன்னிலை	கஅ
மலத்தி	கருஎ	மாமறை	ககரு	முன்னுரைத்த	ஙசo
மலமழி	எசு	மாமை	உருக	முன்னூல்	கஅச
மலமுடம்	கரிஅ	மாயமென்ற	கஉஉ	முன்னை	கக
மலமெனு	ஙசுஉ	மாயாவி	சக	மூடமி	ஙசுஅ
மலைமகளு	உஉஎ	மாயை	ஙசசு	மூடினுனும்	ஙஎக
மறமெனு	கஉக	மாயையெனு	உகஎ	மூலப்பகு	ஙசo
மறிலென்	உசஉ	மாலண	ஙருஎ	மூலவாணவ	ஙஙஉ
மறைகூ	கஎக	மாழை	உருஉ	மூன்ரு	உசுசு
மறைபயில்	கஙரு	மாளிகை	உஉரு	மூன்றிற்	ஙஅக
மறைப்பொரு	கஉஅ	மாறின்றி	சுஎ	மூன்று	கoக
மறைபாக	உகுஅ	மானவ	கரு	மெய்ப்பி	உஎo
மறையினிரா	கஎஉ	மித்திரக்	உஅக	மெய்ம்மை	உஎக
மறையின்	கஙக	மிழற்று	உருஉ	மெய்யரு	கoச
மற்றெருரு	ஙஉஎ	மின்மினி	கஉஅ	மெய்யன்	ருo
மனக்குறை	உருச	முடிவு	உஅo	மெய்யிகபப்	உசக
மனச்சுழ	உஙஎ	முருப்	கசரு	மெய்புனை	ருஅ
மனமான்	உoக	முட்டி	கஉக	மெய்மையன	ககஅ

	பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
மேதைகூறு	௧0அ	வாடு	உகக	விரத	௧௯
மேலுச்சு	உஉக	வாயுசங்	ஙக0	விரிந்திடு	ஙஞக
மேற்கோளா	ஙஅ.	வாயுவடை	கஉசு	விரிபவஞ்ச	ககக
மோகினி	உஉங	வாயுவய	உஙஅ	வில்லிபுத்	உஙஉ
மோட்டு	சஙக	வாரமு	ஙஙசு	விவித	ஙஙக
மோதமிக்	சஙச	வாரியி	ஙகஙக	விழிகண்	ஙஎக
மோனமா	கஙங	வார்சாலு	சுஅ	விழிபோ	உசுங
யாதுமுன்	உ0எ	வார்முந்	அஅ	விஜைக்கை	ஙஎஅ
யாதொரு	உ0ச	வாலருளில்	ககசு	வீடுதந்	கஉஙக
யாதொரு	ஊங்கசு	வாலெசுர்	சச0	வீடென்ற	உசஉ
யாப்பூரி	அ	வாழ்வென	உஙஙக	வீதலில்	சுசு
யோக	கசுங	வானம	கஅசு	வெகுஜனத்	ஙஎ
வகுதை	எங	வானவர்	ஙஅ0	வெகுமுந்	சஎ
வஞ்ச	உங	விகார	சுக	வெடிக்கள்	சசச
வடவ	ககஎ	விஞ்ஞான	உஙo	வெந்தழி	ககஅ
வடிவமில்	உகo	விடுதலை	ஙo0ங	வேட்டன்	உஙஉ.
வண்ணை	ககஉ	விண்ணி	ஙசச	வேண்டா	சங
வயிந்தவ	உஉசு	வித்தவெளி	ஙகங	வேண்டே	உகஉ
வரமுயர்	கஙஅ	வித்துவா	உ0ச	வேதஞ்சைவ	கசஉ
வருண	ககக	வித்தை	ஙசஎ	வேதமக	ககங
வலிய	ஙக	வித்தையே	உஙங	வேதமீச	ஙஅக
வழுத்துநன்	ஙசுசு	விந்துவின்	ஙஙங	வேர்மல	உங்ங
வழுத்துமந்	உஉங	வியஞ்ஞன	உசஎ	வையகத்	ஙங்எ
வாக்காதி	ஙசசு	வியாபக	கஅஅ		

திருச்செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.